

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

31

1953

HELSINGIN KAUPUNGIN
PAINATUS- JA HANKINTATOIMISTO
1954

**AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA
1953.**

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen n:o
1953 Tammikuu	7	<u>Kunnallisverotuksessa tehtävät tu- lonvähennykset; kaupunginvaltuus- ton päätös</u>	1
"	9	<u>Laki kansakoululaitoksen kustannuk- sista annetun lain muuttamisesta</u>	2
"	9	<u>Laki eräiden valtion varoista suo- ritettavien eläkkeiden järjeste- lystä</u>	3
"	14	<u>Vesilaitoksen taksan korotus; kau- punginvaltuuston päätös</u>	4
"	15	<u>Kansaneläkelakia koskevia poikkeuk- sia; valtioneuvoston päätös</u>	6
"	16	<u>Asetus kansaneläkelain toimeenpa- nosta annetun asetuksen väliai- kaisesta muuttamisesta</u>	5
"	16	<u>Laki tiheissä asumusryhmissä ole- vien vuokra-alueiden lunastami- sista annetun lain muuttamisesta</u>	7
"	16	<u>Asetus tiheissä asumusryhmissä ole- vien vuokra-alueiden lunastami- sista annetun lain toimeenpanos- ta annetun asetuksen muuttami- sista</u>	8
"	22	<u>Kenraali Mannerheimin Lastensuoje- luliiton ja Helsingin kaupungin välinen sopimus oppikoululaisten hampaiden hoidosta; kaupunginhal- lituksen ja Kenraali Mannerhei- min Lastensuojeluliiton Helsin- gin osaston allekirjoittama</u>	9

Tammikuu	26	<u>1. kaupunginosan korttelia n:o 20 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	122
"	26	<u>22. kaupunginosan korttelia n:o 550 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	123
"	28	<u>Helsingin kaupungin vuosittain myöntämien taide- ja kirjallisuuspurahojen jakoa koskevat säännöt; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	10
"	28	<u>Kodinhoitajien aamiaiskorvauksen vahvistaminen; valtioneuvoston päätös</u>	11
	29	<u>Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös</u>	12
Helmikuu	3	<u>14. kaupunginosan korttelia n:o 478 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	124
"	5	<u>4. kaupunginosan korttelia n:o 167 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	125
"	7	<u>Virka- ja itsehallintoalueiden kielallinen jaotus vuosina 1953-1962; valtioneuvoston päätös ...</u>	14
"	11	<u>Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin; kaupunginvaltuuston päätös</u>	15
"	11	<u>Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelun ajan hyväksi lukeminen kaupungin palvelukseen siirryttäessä; kaupunginvaltuuston päätös</u>	16
"	13	<u>Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta</u>	17
"	16	<u>Taksan, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksu, korottaminen; satamalautakunnan päätös</u>	18

Helmi	20	<u>Asetus kansakoulujen lääkärintoimesta</u>	19
"	20	<u>Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	20
"	23	<u>Kaupunginhallituksen ohjesäännön muuttaminen; sisäasiainministeriön vahvistama</u>	21
"	25	<u>Revisiotoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	22
"	25	<u>Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin rakennusvalvontaan kuuluvista toimituksista kannetaan maksuja; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	23
"	25	<u>Taksa, jonka mukaan suoritetaan maksu oikeudesta rakentaa ulko- nevia rakennusosia; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	24
"	25	<u>Katumaan aitaamisesta perittävä maksu; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	25
"	25	<u>Kotisairaanhoidosta kannettavat maksut sunnuntaisin; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	26
"	27	<u>Helsingin kaupunginkirjaston käyttöohjeet; kirjastolautakunnan vahvistamat</u>	27
"	27	<u>Asetus niiden henkilöluettelojen maksusta, jotka henkikirjoittajan tulee kunnallisten vaaliluettelojen tekemistä varten toimittaa</u>	28
Maaliskuu	3	<u>16. kaupunginosan korttelia n:o 729 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	126
"	5	<u>Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1952 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös</u>	29

Maaliskuu	11	<u>Helsingin kaupungin teurastamon johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	30
"	13	<u>30. kaupunginosan kortteileita n:o 30013 ja 30014 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	127
"	30	<u>Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:in muutos; satamalautakunnan vahvistama</u>	31
"	30	<u>Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimismaksu; satamalautakunnan päätös</u>	32
Huhtikuu	1	<u>Kumpulän ja Herttoniemen siirtolauputarhojen palstojen vuokraajan jatkaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	33
"	2	<u>Kaupungin viranhaltijain lääkärin todistusten kelpoisuus aika; kaupunginhallituksen päätös</u>	34
"	7	<u>43. kaupunginosan korttelien n:o 43139-43147 asemakaava sekä Herttoniementietä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	128
"	15	<u>Kaupungin jako nuohouspiireihin; palolautakunnan päätös</u>	121
"	16	<u>Komiteain ja toimikuntien työskentelyn valvontä; kaupunginhallituksen päätös</u>	35
"	16	<u>Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1953 annettavan valtionavun määrä; valtioneuvoston päätös</u>	36
"	20	<u>25. kaupunginosan kortteileita n:o 827 ja 828 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	129

Huhtikuu	20	<u>29. kaupunginosan kortteleita n:o 29121 ja 29136 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	130
"	21	<u>2. kaupunginosan korttelia n:o 36 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	131
"	21	<u>Kalmistokadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	132
"	21	<u>14. kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	133
"	21	<u>15. kaupunginosan korttelia n:o 615 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	134
"	22	<u>Taksa Helsingin kaupungin teurastamon myynti-, punnitus- ym. maksujen laskemiseksi; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	38
"	22	<u>Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	39
"	22	<u>Helsingin kaupungin teurastamon suolipesimö- ja navettamaksut sekä elävän karjan myyntimaksut; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	40
"	22	<u>Maksut Helsingin kaupungin teurastamon jäädyttämön käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	41
"	22	<u>Teurastuspalkkiot Helsingin kaupungin teurastamossa; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	42
"	23	<u>Helsingin kaupungin huoltokassan sääntöjen muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	37

Huhtikuu	23	<u>2. kaupunginosan korttelia n:o 96 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	135
Toukokuu	4	<u>Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustöihin Helsingin kaupungin alueella lasketaan; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama ...</u>	45
"	5	<u>14. kaupunginosan korttelia n:o 506 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	136
"	5	<u>29. kaupunginosan korttelia n:o 29114 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	137
"	5	<u>31. kaupunginosan korttelia n:o 31040 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	138
"	8	<u>Laki kunnallislain muuttamisesta</u>	46
"	8	<u>Kunnallinen vaalilaki</u>	47
"	8	<u>Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut; sisäasiainministeriön päätös</u>	48
"	8	<u>Asetus lapsilisälain täytäntönpäinnotuksesta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	49
"	9	<u>3. kaupunginosan korttelia n:o 47 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	139
"	9	<u>25. kaupunginosan korttelia n:o 861 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	140
"	9	<u>29. kaupunginosan korttelia n:o 29087 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	141

Toukokuu	13	<u>Kaupungin viranhaltijain ylitöiden rajoittaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	50
"	15	<u>29. kaupunginosan korttelia n:o 29134 ja 29135 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	142
"	19	<u>Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama</u>	51
"	19	<u>Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja maataloustyöntekijän ammattiosasto r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kunnantyyntekijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama</u>	52
"	20	<u>Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muutos; kaupunginvaltuuston päätös</u>	53
"	21	<u>Virkasäännön 25 §:n 3 momentin 3 kohdan soveltaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	54
"	21	<u>Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös</u>	55
"	28	<u>Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama</u>	43
"	28	<u>Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamon käyttämisestä; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama</u>	44
"	28	<u>1. kaupunginosan korttelia n:o 10 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	143
"	29	<u>Asetus elintarvikeasetuksen muuttamisesta</u>	56

"	30	<u>4. kaupunginosan korttelia n:o 157 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	144
"	30	<u>7. kaupunginosassa olevan Johannek- senttien levitystä koskeva asema- kaavanmuutos; sisäasiainminis- teriön kirjelmä Uudenmaan läänin- hallitukselle</u>	145
"	30	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o 30015 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisä- asiainministeriön kirjelmä Uu- denmaan lääninhallitukselle</u>	146
"	30	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o 30043 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisä- asiainministeriön kirjelmä Uu- denmaan lääninhallitukselle</u>	147
Kesäkuu	3	<u>Helsingin kaupungin vesilaitoksen johtosäännön muutos; kaupungin- valtuuston vahvistama</u>	57
"	3	<u>Helsingin kaupungin kaasulaitoksen johtosäännön muutos; kaupungin- valtuuston vahvistama</u>	58
"	3	<u>Helsingin kaupungin sähkölaitoksen johtosäännön muutos; kaupungin- valtuuston vahvistama</u>	59
"	4	<u>Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvos- ton päätös</u>	60
"	11	<u>Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoidon johtosäännön muutos; lääkintähallituksen vah- vistama</u>	61
"	11	<u>14. kaupunginosan korttelia n:o 480 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisä- asiainministeriön kirjelmä Uu- denmaan lääninhallitukselle ...</u>	148
"	12	<u>4. kaupunginosan kortteleita n:o 166 a ja 168 koskeva asemakaa- vanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninalli- tukselle</u>	149

Kesäkuu	12	<u>6. kaupunginosan varastoimisaluetta koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	150
"	15	<u>Kaupungin virkasäännön 33 §:n täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	62
"	18	<u>Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta; Korkeimman oikeuden päätös</u>	63
"	20	<u>31. kaupunginosan korttelia n:o 31039 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	151
"	26	<u>25. kaupunginosan kortteleita n:o 836, 846, 847 ja 848 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	152
"	26	<u>29. kaupunginosan korttelia n:o 29071 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u> ...	153
Heinäkuu	8	<u>8. kaupunginosan korttelia n:o 138 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u> ...	154
"	9	<u>Tilitysvuokrien määrääminen uudisrakennuksissa; kaupunginvaltuuston päätös</u>	64
"	13	<u>Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshemnimsen säätiön säädekirja; kaupunginhallituksen hyväksymä</u> ...	65
"	20	<u>Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshemnimsen säätiön säännöt; oikeusministeriön vahvistamat</u>	66
Elokuu	10	<u>11. kaupunginosan korttelia n:o 323 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u> ...	155

Elokuu	10	<u>16. kaupunginosan korttelia n:o 720 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ...</u>	156
"	12	<u>Helsingin kaupungin yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainrahaston säännöt; sisäasiainministeriön vahvistamat</u>	67
"	12	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o 30021 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	157
"	12	<u>31. kaupunginosassa olevaa Länsiulapanniemen puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	158
"	13	<u>Moottoriajoneuvojen mainoskilvet; maistraatin päätös</u>	89
"	14	<u>9. kaupunginosan korttelia n:o 204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	159
"	15	<u>Moottoriajoneuvojen nopeus; kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	90
"	15	<u>Linja-autoliikenne; maistraatin päätös</u>	118
"	20	<u>38. kaupunginosan (Malmin) luoteisosan ja 39. kaupunginosan (Tapanilan) etelä- ja länsiosan asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	160
"	25	<u>Hintojen ja maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös</u>	68
Syyskuu	2	<u>Kaupungin palveluksessa olevien, asevelvollisuuslain nojalla reservin kertausharjoituksiin kutsuttujen asevelvollisten palkat ja vuosilomat; kaupunginvaltuuston päätös</u>	69

Syyskuu	2	<u>Ikälisiä vastaavien palkanlisien suorittaminen kaupunginorkesterin jäsenille; kaupunginvaltuuston päätös</u>	70
"	3	<u>Työntekijäin vuosilomasäännön tulkitseminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	71
"	10	<u>Ennakkoperintälain täytäntönpäonnasta ja soveltamisesta annetun päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös</u>	73
"	15	<u>Virkasäännön 47 §:n 1 momentin tulkinta; palkkalautakunnan päätös</u>	72
"	16	<u>Helsingin kaupungin nuohoustoimen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	74
"	17	<u>Lisäyksiä valtioneuvoston päätökseen liikennemerkeistä; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	75
"	18	<u>Asetus rakennussäännön muuttamisesta</u>	76
"	30	<u>31. kaupunginosan korttelia n:o 31109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	161
Lokakuu	5	<u>25., 26. ja 28. kaupunginosia koskeva asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	162
"	7	<u>Helsingin kaupungin rakennustarkastustoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	77
"	7	<u>Kaupungin palkkiosäännön mukaan maksettavien palkkioiden väliaikainen alentaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	78
"	14	<u>Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	79
"	14	<u>Helsingin kaupungin työntekijäin eläkesääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	80

Lokakuu	15	<u>25. kaupunginosan kortteja n:o 872 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	163
"	16	<u>Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta</u>	81
"	19	<u>12. kaupunginosan kortteja n:o 357 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	164
"	23	<u>Asetus rakennussäännön muuttamisesta</u>	82
"	23	<u>15. kaupunginosan kortteja n:o 619 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	165
"	23	<u>22. kaupunginosan kortteja n:o 701 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ...</u>	166
"	27	<u>Pääväylät Helsingin kaupungissa; maistraatin päätös</u>	117
"	29	<u>Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi; valtioneuvoston päätös</u>	83
Marraskuu	2	<u>Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama</u>	85
"	5	<u>Työttömyysohjeiden tulkinta; kaupunginhallituksen päätös</u>	84
"	9	<u>Taksa autonosturien käyttämisestä; satamalautakunnan vahvistama</u>	86
"	10	<u>Moottoriajoneuvojen nopeus; kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	90
"	11	<u>Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkioiden väliaikainen alentaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	87

Marraskuu	11	<u>Vesilaitoksen taksan korotus;</u> <u>kaupunginvaltuuston päätös</u>	88
"	12	<u>22. kaupunginosan kortteleita n:o</u> <u>530 ja 540-547 koskeva asema-</u> <u>kaavanmuutos asemakaavamäärä-</u> <u>yksineen; sisäasiainministe-</u> <u>riön kirjelmä Uudenmaan läänin-</u> <u>hallitukselle</u>	167
"	12	<u>23. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>918 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle ...</u>	168
"	12	<u>29. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>29126 koskeva asemakaavanmuu-</u> <u>tos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjel-</u> <u>mä Uudenmaan lääninhallituk-</u> <u>selle</u>	169
"	13	<u>Laki eräistä väliaikaisista poik-</u> <u>keussäännöksistä verolakeihin</u>	91
"	13	<u>Laki kunnallishallituksesta kau-</u> <u>pingissa annetun asetuksen</u> <u>muuttamisesta</u>	92
"	18	<u>1. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>10 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle ...</u>	170
"	18	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>30038 koskeva asemakaavanmuu-</u> <u>tos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	171
"	19	<u>Ennakkoperintälain täytäntöönpa-</u> <u>no ja soveltaminen; valtioneu-</u> <u>voston päätös</u>	93
"	20	<u>Laki keskussairaalalain muuttami-</u> <u>sesta</u>	94
"	25	<u>Helsingin kaupungin leski- ja or-</u> <u>poeläkekassan sääntöjen muutos;</u> <u>sosiaaliministeriön vahvistama</u>	95
Joulukuu	4	<u>Asuntotuotantolaki</u>	96
"	4	<u>Asetus asuntotuotantolain täytän-</u> <u>töönpanosta ja soveltamisesta</u>	97

Joulukuu	4	<u>Tulojen enimmäismäärät perheenasun-</u> <u>toavustuksia myönnettäessä;</u> <u>valtioneuvoston päätös</u>	98
"	8	<u>Linja-autoliikenne; maistraatin</u> <u>päätös</u>	118
"	9	<u>Kunnallisverotuksessa tehtävät</u> <u>tulonvähennykset; kaupungin-</u> <u>valtuuston päätös</u>	99
"	10	<u>Huoneenvuokrasäännöstelystä annet-</u> <u>tun päätöksen soveltaminen;</u> <u>valtioneuvoston päätös</u>	100
"	11	<u>Asuntotuotannon veronhuojennus-</u> <u>laki</u>	101
"	11	<u>Laki eräistä kansakoulutointa</u> <u>koskevista väliaikaisista jär-</u> <u>jestelyistä</u>	102
"	11	<u>Asetus elintarvikenäytteiden</u> <u>ottamisesta</u>	104
"	14	<u>Helsingin kaupungin ja Imatran</u> <u>Voima Oy:n välinen sähkönhan-</u> <u>kintasopimus; kaupunginhalli-</u> <u>tuksen ja hankkijayhtiön alle-</u> <u>kirjoittama</u>	108
"	16	<u>Lottatehtävissä ym. palvelun ajan</u> <u>hyväksi lukeminen ikälisiin näh-</u> <u>den; kaupunginvaltuuston pää-</u> <u>tös</u>	105
"	17	<u>Taksan, jonka mukaan aluksista</u> <u>kannetaan satamamaksua Helsin-</u> <u>gin kaupungissa, muutos; sisä-</u> <u>asiainministeriön vahvistama</u> ..	106
"	21	<u>Kompassintarkastuslaitteiden käyt-</u> <u>tötaksa; satamalautakunnan vah-</u> <u>vistama</u>	107
"	21	<u>Helsingin kaupungin ja Imatran Voi-</u> <u>ma Oy:n välinen sähkönhankinta-</u> <u>sopimus; kaupunginhallituksen</u> <u>ja hankkijayhtiön allekirjoitta-</u> <u>ma</u>	108
"	21	<u>4. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>166 a koskeva asemakaavamuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle</u> ...	172

Joulukuu	22	<u>Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä ..</u>	109
"	22	<u>Ajonopeus Mikkolantiellä Oulunkylässä; maistraatin päätös</u>	116
"	23	<u>Sopimus Helsingin kaupungin eläintenhuoltoaseman luovuttamisesta Eläinten Huoltoyhdistys - Föreningen Djurvärnet - nimisen yhdistyksen haltuun; kaupunginhallituksen ja Eläintenhuoltoyhdistys - Föreningen Djurvärnet-nimisen yhdistyksen allekirjoittama</u>	110
"	28	<u>Taksa Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama</u>	111
"	29	<u>Päiväylät Helsingin kaupungissa; maistraatin päätös</u>	117
"	30	<u>Helsingin kaupungin verontasausrahaston säännöt; sisäasiainministeriön vahvistamat</u>	112
"	30	<u>Asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtiovarainministeriön päätös</u>	119
"	31	<u>Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä</u>	113
"	31	<u>Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä</u>	114
"	31	<u>Huoneenvuokrien korotusmäärät; valtioneuvoston päätös</u>	115
"	31	<u>Asuntolainojen korkokanta; valtioneuvoston päätös</u>	120
<hr/>			
		<u>Tonttijaonmuutokset vuonna 1953</u>	173
		<u>Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1953</u>	174

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1953.

	N:o
Aamiaiskorvauksen vahvistaminen kodinhoitajille	11
Ajonopeus, moottoriajoneuvojen	90, 116
Asemakaava, 25., 26. ja 28. kaupunginosia koskeva	162
38. kaupunginosan (Malmin) luoteisosan	160
39. " (Tapanilan) etelä- ja länsiosan ..	160
43. " korttelien n:o 43139-43147	128
Asemakaavan muutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
1. kaupunginosan kortt. n:o 10	143, 170
1. " " " 20	122
2. " " " 36	131
2. " " " 96	135
3. " " " 47	139
4. " " " 157	144
4. " " " 166 a	172
4. " " " 166 a ja 168	149
4. " " " 167	125
6. " varastoimisaluetta	150
7. " Johanneksentien levitystä	145
8. " kortt. n:o 138	154
9. " " " 204	159
11. " " " 323	155
12. " " " 357	164
14. " " " 477	133
14. " " " 478	124
14. " " " 480	148
14. " " " 506	136
15. " " " 615	134
15. " " " 619	165
16. " " " 720	156
16. " " " 729	126
22. " " " 530 ja 540-547	167
22. " " " 550	123
22. " " " 701	166
23. " " " 918	168
25. " " " 827 ja 828	129
25. " " " 836, 846, 847 ja 848 ..	152
25. " " " 861	140
25. " " " 872	163
29. " " " 29071	153
29. " " " 29087	141
29. " " " 29114	137
29. " " " 29121 ja 29136	130
29. " " " 29126	169

29. kaupunginosan kortt. n:o 29134 ja 29135	142
30. " " " 30013 ja 30014	127
30. " " " 30015	146
30. " " " 30021	157
30. " " " 30038	171
30. " " " 30043	147
31. " " " 31039	151
31. " " " 31040	138
31. " " " 31109	161
31. " " " Länsiulapanniemen puistoaluetta ...	158
43. " " " Herttoniemen tietä	128
Kalmistokadun nimen muutosta	132
Asetus asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja sovelta-	
misesta	97
elintarvikeasetuksen muuttamisesta	56
elintarvikenäytteiden ottamisesta	104
kansakoulujen lääkärintoimesta	19
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen	
muuttamisesta	5
keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuk-	
siin annettavasta valtionavusta	81
lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen	
muuttamisesta	49
niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkikir-	
joittajan tulee kunnallisten vaaliluetteloiden	
tekemistä varten toimittaa	28
rakennussäännön muuttamisesta	76, 82
tiheissä asumueryhmissä olevien vuokra-alueiden lu-	
naastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun	
asetuksen muuttamisesta	8
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta an-	
netun asetuksen muuttamisesta	20
Asevelvollisuuslain nojalla reservin kertausharjoituk-	
siin kutsuttujen, kaupungin palveluksessa olevien	
asevelvollisten palkat ja vuosilomat	69
Asuntoavustusten myöntäminen perheellisille tulojen eni-	
mismäärän mukaan	98
Asuntolainojen korkokanta	120
Asuntotuotannon veronhuojennuslaki	101
sen täytäntöönpano	119
Asuntotuotantolaki	96
sen täytäntöönpanoasetus	97
Autonosturien käyttötaksa	86
Elintarvikeasetuksen muuttaminen	56
Elintarvikenäytteiden ottamisesta annettu asetus	104
Eläintenhuoltoaseman luovuttaminen Eläinten Huoltoyhdis-	
tys - Föreningen Djurvärnet nimisen yhdistyksen	
haltuun	110
Eläkesääntö, kaupungin työntekijäin	80
kaupungin viranhaltijain	79
Eläkkeet, valtion varoista suoritettavat, niiden järjes-	
telystä annettu laki	3
Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen 60, 73, 93	
Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads	
400-årshem nimiseen säätiön esädekirja	65

Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem - säätiön säännöt	66
Henkikirjoittaja, asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka hänen tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	28
Herttoniemen siirtolapuutarhan palstojen vuokra-ajan jatkaminen	33
Hintojen säännöstely	68
Huoltokassan sääntöjen muuttaminen	37
Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkioiden väliaikainen alentaminen	87
Huoneenvuokrasäännöstely	12
siitä annetun päätöksen soveltaminen	100
Huoneenvuokrien korotusmäärät	13, 115
Ikälisät, niitä vastaavien palkanlisien suorittaminen kaupunginorkesterin jäsenille	70
oikeus lukea hyväksi niihin nähden lottatehtävissä palveltu aika	105
Imatran Voima Oy:n ja Helsingin kaupungin välinen sähkönhankintasopimus	108
Johdosääntö, kaasulaitoksen, sen muutos	58
kansakoulujen terveydenhoidon, sen muutos	61
nuohoustoimen	74
rakennustarkastustoimiston	77
revisiotoimiston, sen muutos	22
sähkölaitoksen, sen muutos	59
teurastamon	30
vesilaitoksen, sen muutos	57
Kaasulaitoksen johdosäännön muutos	58
Kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksaan muutos	53
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut	128, 152, 160, 162
Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvis- sa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos ..	31
Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelun ajan hyväksi lu- keminen kaupungin palvelukseen siirryttyä	16
Kansakoulujen lääkärintoimi, asetus siitä	19
Kansakoulujen terveydenhoidon johdosäännön muutos	61
Kansakoululaitos, sen kustannuksista annetun lain muutta- minen	2, 17
sen ylläpitämiseen maksettava valtionavustus vuodelta 1952	29
Kansakoulutointa koskevat väliaikaiset järjestelyt, laki niistä	102
Kansaneläke- ja työnantajan lapsilisämaksuista annetun lain voimassaoloajan pitentäminen	114
Kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliai- kainen muuttaminen	5
Kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentäminen	113
Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia	6
Katumaan aitaamisesta perittävä maksu	25
Kaupunginhallituksen ohjesäännön muutos	21

Kaupunginkirjaston käyttöohjeet	27
Kaupunginorkesterin jäsenten ikälisiä vastaavat palkan- lisät	70
Keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettava valtionapu	81
Keskussairaalan muuttaminen	94
Kielellinen jaotus, virka- ja itsehallintoalueitten, vv. 1953-1962	14
Kirjallisuus- ja taideapurahojen vuosittaista jakoa kos- kevat säännöt	10
Kodinhoitajien aamiaiskorvauksen vahvistaminen	11
Komiteain työskentelyn valvonta	35
Kompassintarkistuslaitteiden käyttötaksa	107
Kotisairaanhoidosta sunnuntaisin kannettavat maksut	26
Kumpulan siirtolapuutarhan palstojen vuokra-ajan jatka- minen	33
Kunnallinen vaalilaki	47
Kunnallisasetuksen muuttaminen	92
Kunnallislain muuttaminen	46
Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset	1,99
Kunnan lisätalousarviosta annettu laki	103
Laki, asuntotuotannon veronhuojennus-	101
asuntotuotanto-	96
eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjeste- lystä	109
eräiden valtion varoista suoritettavien eläkkeiden järjestelystä	3
eräistä kansakoulutointa koskevista väliaikaisista järjestelyistä	102
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verola- keihin	91
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muut- tamisesta	2; 17
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	113
keskussairaalan muuttamisesta	94
kunnallinen vaali-	47
kunnallishallituksesta kaupungeissa annetun asetuksen muuttamisesta	92
kunnallislain muuttamisesta	46
kunnan lisätalousarviosta	103
tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunas- tamisesta annetun lain muuttamisesta	7
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	114
Lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muutta- minen	49
Lastenkotien valtionapu v. 1953	36
Leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos	95
Liikennemerkit, lisäyksiä niistä annettuun päätökseen ...	75
Linja-autoliikenne	118
Lisätalousarvio, kunnan, siitä annettu laki	103
Lottatehtävissä ym. palvelun ajan hyväksi lukeminen ikäisiin nähden	105
Lääkärintodistusten kelpoisuus aika	34

Maanmittaustoimitukset kaupungin alueella, uskottujen miesten palkkiot niistä	45
Maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n ja kaupungin välinen työehtosopimus	52
Maksujen säännöstely	68
Mannerheimin Lastensuojeluliiton ja kaupungin välinen sopimus oppikoululaisten hampaiden hoidosta	9
Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut	48
Moottoriajoneuvot, niiden mainoskilvet	89
niiden nopeus	90, 116
Nuohouspiirijako	121
Nuohoustoimen johtosääntö	74
Ohjesääntö, kaupunginhallituksen, sen muutos	21
Palkkiosäännön mukaan maksettavien palkkioiden väliaikainen alentaminen	78
Palkkiot, huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten, niiden väliaikainen alentaminen	87
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärät niitä myönnettäessä	98
Perhelisäläin toimeenpano	55
Päiväylät	117
Raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta	63
Rakennusjärjestyksen muutos	85
Rakennussäännön muuttaminen	76, 82
Rakennustarkastustoimiston johtosääntö	77
Rakennustoiminta, yleishyödyllinen, sen edistämislainarahaston säännöt	67
Rakennusvalvontaan kuuluvista toimituksista kannettava taksa	23
Reservin kertausharjoituksiin kutsuttujen asevelvollisten palkat ja vuosilomat	69
Revisiotoimiston johtosäännön muutos	22
Sairaalat, kaupungin, niiden hoitomaksujen taksa	111
Sairaanhoidosta sunnuntaisin kodissa kannettavat maksut	26
Satamamaksutaksa	106
Sähkölaitoksen johtosäännön muutos	59
Sähkönhankintasopimus kaupungin ja Imatran Voima Oy:n välillä	108
Taide- ja kirjallisuuseapurahojen jakoa koskevat säännöt	10
Taksa autonosturien käyttämisestä	86
katujen kaivuiden suorituksesta ja valvonnasta, sen muutos	53
kompassintarkistuslaitteiden käytöstä	107
lihantarkastamon käyttämisestä	44
oikeudesta rakentaa ulkonevia rakennusosia	24
rakennusvalvonnasta	23
sairaaloiden hoitomaksusta	111
satamamaksusta	106
siipikarjateurastamon käyttämisestä	39
teurastamon käyttämisestä	43
teurastamon myynti-, punnitus- ym. maksujen laskemiseksi	38

uskottujen miesten palkkioiden maanmittaustoimituksissa vedestä aluksille, sen korottaminen	45
vesilaitoksen, sen korottaminen	88
4, Terveystoimen, sen johtosäännön muutos ..	61
Teurastamo, sen johtosääntö	30
sen jäähdyttämön käyttömaksut	41
sen lihantarkastamon taksa	44
sen myynti-, punnitus- ym. maksujen laske- miseksi annettu taksa	38
sen suolipesimö- ja navettamaksut sekä elävän karjan myyntimaksut	40
siipikarjateurastamon taksa	39
taksa sen käyttämisestä	43
teurastuspalkkiot siinä	42
Tilitysvuokrat uudisrakennuksissa	64
Toimikuntien työskentelyn valvonta	35
Tonttijaon muutokset	173
Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnet- täessä	98
Tulonvähennykset kunnallisverotuksessa	1, 99
Työasiain hallinnon väliaikainen järjestely	109
Työehtosopimus, kaupungin maataloustyöntekijäin	52
kaupungin työntekijäin	51
Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista annetun lain voimassaolajan pitentäminen	114
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	80
heidän työehtosopimuksensa	51
heidän vuosilomasääntönsä tulkitseminen	71
Työttömyyden torjunta ja lieventämistoimenpiteet	83
Työttömyyssohjeiden tulkinta	84
Ulkonevien rakennusosien rakentamisesta suoritettava taksa	24
Uudisrakennusten tilitysvuokrat	64
Vaalilaki, kunnallinen	47
Valtionavustus, kansakoululaitoksen	29
keskusparantolain	81
lastenkotien	36
Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimismaksu	32
Verolait, eräitä väliaikaisia poikkeussäännöksiä niihin	91
Veronhuojennuslain täytäntöönpano	119
Verontasausrahaston säännöt	112
Vesi, aluksille annettava, siitä kannettavan taksan korot- taminen	18
Vesilaitos, sen johtosäännön muutos	57
sen taksan korotus	4, 88
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	79
heidän lääkärintodistustensa kelpoisuusajaksi	34
heidän ylityönsä rajoittaminen	50
Ks. myös Virkasääntö.	
valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muut- taminen	20
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun ...	174
Virka- ja itsehallintoalueiden kielellinen jaotus vv.1953- 1962	14
Virkasääntö, sen 25 §:n 3 mom. 3 kohdan soveltaminen	54
sen 33 §:n täydentäminen	62
sen 47 §:n 1 momentin tulkinta	72

Vuokra-alueet, tiheissä asumusryhmissä, niiden lunastamisesta annetun lain muuttaminen	7
niiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttaminen	8
Vuosilomasääntö, työntekijäin, sen tulkitseminen	71
Yleishyödyllisen rakennustoiminnan	
Ylityöt, kaupungin viranhaltijain, niiden rajoittaminen ..	50
Äänestysalueet, kaupungin jako niihin	15

1. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 7 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:4)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuodelta 1952 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on 30 000 mk ja asteittaisen tulonvähennyksen korkein määrä 60 000 mk.

2. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 9 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 6/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:85)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain (180/26) 7 ja 9 § sekä 14 §:n 1 momentti ynnä 28 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa laissa (216/51), näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulun opettaja:

a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 252 000 markkaa sekä muu opettaja 240 900 markkaa vuodessa;

b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan kuusi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää: 1 momentin a kohdassa tarkoitettulle perheelliselle opettajalle saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille kolmannesatoista palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti kahdennessatoista palkkausluokan mukaan, siten kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulun opettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 199 500 markkaa ja muu opettaja 190 500 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan, kuin 7 §:ssä on yläkansakoulunopettajasta säädetty, kuitenkin siten, että kalliinpaikanlisää maksetaan edellä tarkoitettulle perheelliselle opettajalle vastaavasti saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille kahdeksannessa palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti seitsemännen palkkausluokan mukaan.

14 §. Käsityön ohjaaja ja muu tuntiopettaja saa palkkiota 8 400 markkaa vuodessa viikkotunnilta.

28 §. Vakainainen opettaja olkoon kolmikymmenvuotisen opetus-
toimen jälkeen ja kuudenkymmenen vuoden ikään tultuaan virasta

erotessaan oikeutettu jäljellä olevaksi elinajakseen saamaan vuotuista eläkettä valtiolta seuraavasti:

ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja 234 000 markkaa; sekä

alakansakoulunopettaja 188 400 markkaa.

Jos vakinaista tai väliaikaista pätevää opettajaa aikaisemmin kohtaa parantumaton tauti taikka jos hänen muuten havaitaan ilman omaa syytään tulleen kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, myönnetään hänelle hänen erotessaan vuotuinen elinkautinen apuraha, joka viisi vuotta palvelleelle vastaa yhtä neljänestä edellä mainitusta täydestä eläkemäärästä sekä enemmän palvelleelle lisäksi joka palvelusvuodesta yhtä kahdeskymmenesosaa samasta määrästä, kunnes kaksikymmentä vuotta palvelleelle tulee täysi eläkemäärä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivästä tammikuuta 1953 lukien.

3. Laki eräiden valtion varoista suoritettavien eläkkeiden järjestelystä.

Annettu tammikuun 9 p:nä 1953. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 7/53)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1-2 §. - - - - -

3 §. Kansakoulunopettajalle, joka on saanut eläkkeen ennen kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta 9 päivänä tammikuuta 1953 annetun lain (6/53) voimaantuloa, maksetaan eläkettä samojen perusteiden mukaan, kuin viimeksi mainitussa laissa säädetään.

4 §. Vakainainen eläke, joka on myönnetty valtion varoista maksettavaksi kaupungin- tai kunnanlääkärille ennen 1 päivää lokakuuta 1951, korotetaan eläkevuosien mukaisesti saman suuruiseksi kuin 24 palkkausluokkaan sijoitetun valtion viran tai toimen haltijan vakainainen peruseläke on 1 päivänä tammikuuta 1953. Milloin kaupungin- tai kunnanlääkärille on ennen 1 päivää lokakuuta 1951 myönnetty valtion varoista vakainainen eläke sellaisesta kaupungin- tai kunnanlääkärin virasta, jonka viran peruspalkka yleisestä lääkärinhuollosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain (141/51) 15 §:n mukaan on määrätty korkeammaksi kuin 24 palkkausluokan peruspalkka, on eläke korotettava eläkevuosien mukaisesti saman suuruiseksi, kuin sanottuun korkeampaan palkkausluokkaan sijoitetun valtion viran tai toimen haltijan peruseläke on 1 päivänä tammikuuta 1953.

Jos kaupungin- tai kunnanlääkäri on saanut virkaeron ennen 1 päivää lokakuuta 1951 ja hän silloin voimassa olleiden säännösten mukaan oli oikeutettu vakinaiseen eläkkeeseen, mutta eläkekysymystä ei oltu vielä 1 päivänä lokakuuta 1951 ratkaistu, olkoon eläkkeeseen nähden voimassa, mitä 1 momentissa on sanottu.

5-10 §. - - - - -

11 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1953.

- - - - -

4. Vesilaitoksen taksan korotus.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 14 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:28)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa, sosiaaliministeriön hintaosaston joulukuun 30 päivänä 1952 tekemän päätöksen mukaisesti, huhtikuun 29 päivänä 1936 vahvistamansa vesilaitoksen taksan mukaan lasketut maksut veden hinnan osalta seuraaviin yksikköhintoihin:

kulutus vuosineljänneksessä	...0 - 2 000 m ³	18 mk/m ³ ,
"	2 001 - 4 000 "	17 " ja
"	yli 4 000 "	16 "

Kaupunginvaltuusto päätti edelleen, että muut sanotun taksan mukaan lasketut maksut korotetaan 700 %:lla huhtikuun 29 päivänä 1936 vahvistettuihin maksuihin verrattuina, sekä että näin korotettua taksa sovelletaan veden hinnan osalta siihen kulutukseen, joka alkaa joulukuun 1952 mittarien lukemisen jälkeen; ja muiden maksujen osalta tammikuun 1 päivästä 1953 lukien.

5. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu tammikuun 16 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 21/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:142)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta ilmenee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

18 §. Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakoperintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla eläkelaitokselle maksaa työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksuista annetun lain (544/48) mukaiset työnantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

Kunnan tulee vuosittain ennen toukokuun 1 päivää ilmoittaa kunnassa samana vuonna kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tulosta kansaneläkemaksuja varten maksuunpantujen ennakkojen yhteismäärä eläkelaitokselle, jonka tulee antaa lääninhallituksille kunnittain laaditut luettelot saotuista ennakoista eläkelaitokselle tulevista ennakkosuorituksista.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadakseen lukea vakuutusmaksukseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määristä ja niistä maksetuista työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessa annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakoperintälain 14 §:ssä määrätyn tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilitettävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1953 lukien ja se on voimassa saman vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1953 jälkeenkkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaolajalta.

6. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 15 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 22/53)

Valtioneuvosto on väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin 30 päivänä joulukuuta 1952 annetun lain (464/52) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sen estämättä, mitä kansaneläkelain 89 §:ssä säädetään, voidaan kansaneläkelaitokselle kertyviä varoja sijoittaa valtion obligatioihin ja muihin valtion velkasitoumuksiin sekä sellaisten osakeyhtiöiden osakkeisiin, joissa valtiolla on osakeenemmistö tai muulla tavoin määräämisvalta, niin myös asuntotuotannon edistämiseksi kiinteistöihin ja kiinteistöyhtiöitten osakkeisiin. Jos tällöin kysymyksessä on varojen sijoittaminen muuhun kuin valtion obligatioihin ja muihin valtion velkasitoumuksiin, tulee kansaneläkelaitoksen ennen varojen sijoittamista neuvotella sijoitussuunnitelmasta valtiovarainministerin kanssa sekä ilmoittaa tehdyistä sanotunlaisista sijoituksistaan kirjallisesti valtiovarainministeriölle.

2 §. Tämä päätös on voimassa vuoden 1953 loppuun.

7. Laki tiheissä asunusrhythmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 16 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 27/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:22 ja 1946:72)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tiheissä asunusrhythmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta 28 päivänä helmikuuta 1936 annetun lain (120/36) 5 ja 12 §, 13 §:n 2 momentti, 14, 21, 22 ja 24 §, näistä 12 § sellaisena kuin se on 22 päivänä maaliskuuta 1946 annetussa laissa (221/46), näin kuuluviksi:

5 §. Alueeseen, joka tämän lain mukaan lunastetaan vuokramiehen omaksi, luettakoon tarpeellinen asuntotontti sekä siihen välittömästi liittyvä vuokramiehen hallinnassa oleva alue. Jos alueen lisääminen tai vähentäminen katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, olkoon siihen oikeus. Kuitenkaan alkoon tämän lain nojalla lunastettako suurempaa aluetta kuin kaksituhatta neliömetriä, jollei tilusten sopiva ja tarkoituksenmukainen sijoitus vaadi suuremman alueen lunastamista.

Jos alueelle, jolla vuokra-alue sijaitsee, on vahvistettu tai lunastusmenettelyn aikana vahvistetaan asemakaava tai määräyksiä alueen käytöstä, on vuokramiehelle lunastettavaa aluetta määrättäessä noudatettava asemakaavaa tai sanottuja määräyksiä, ja on tällöin vuokramiehelle, jos asemakaava on vahvistettu, mikäli mahdollista erotettava hänen hallitsemaansa vuokra-alueesta vastaava, asemakaavassa rakennustontiksi tarkoitettu alue.

Jos alueelle, jolla vuokra-alue sijaitsee, on vahvistettu tai lunastusmenettelyn aikana vahvistetaan rakennussuunnitelma, on vuokramiehelle, mikäli mahdollista, erotettava asunto-alue rakennussuunnitelmaa noudattaen.

Toimituksessa, jonka käsittelyä on ryhdytty jatkamaan sen nojalla, ettei alueelle laadittavaksi määrättyä asemakaavaa, rakennussuunnitelmaa tai määräyksiä alueen käytöstä ole vahvistettu säädetyn määräajan kuluessa, on lunastettavien alueiden sijoitusta määrättäessä noudatettava tehtyä asemakaavan tai rakennussuunnitelman ehdotusta tai luonnosta, jos sellainen on olemassa ja se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi. Muussa tapauksessa on noudatettava toimitusmiesten toimesta järjestelyn pohjaksi laadittavaa, kohtuulliset asemakaavalliset vaatimukset täyttävää suunnitelmaa, jota valmistessaan toimitusmiesten on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja valtion asemakaava- ja rakennusasioita käsittelevien viranomaisten kanssa ja varattava asianomaiselle kunnalliselle viranomaiselle tilaisuus kirjallisen lausunnon antamiseen suunnitelman luonnoksesta.

Jos toimitusmiesten esityksestä on ryhdytty toimenpiteisiin asemakaavan tai tonttijaoon muuttamiseksi, mutta muutosta ei ole vahvistettu säädetyn ajan kuluessa, on toimitusta jatkettava noudatettava voimassa olevaa asemakaavaa tai tonttijakoa. Milloin vastaavasti rakennussuunnitelman muutosta ei ole vahvistettu säädetyn ajan kuluessa, on toimitusta jatkettava noudatettava voimassa olevaa rakennussuunnitelmaa tai, jos se ei ole mahdollista, tehtyä muutosehdotusta taikka toimitusmiesten toimesta laadittavaa suunnitelmaa.

12 §. Jos vuokramies on sellainen tilattomaan väestöön kuuluva henkilö, kuin vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain (135/18) 76 §:ssä mainitaan, tai hänen varallisuutensa, tulonsa taikka ansiomahdollisuutensa ovat sellaiset, ettei hänen katsota voivan ilman valtion välitystä suorittaa tämän lain mukaan erotettavan alueen lunastushintaa, suorittaa sen valtio etukäteen rahana. Älköön lunastushintaa kuitenkaan valtion varoista etukäteen suoritettako, jos alue on lunastettu kaupungin omistamasta maasta tai jos lunastushinta on kahtakymmentätuhatta markkaa pienempi.

Mitä 1 momentissa on säädetty, älköön sovellettako 1 a §:ssä mainittuun asuntoyhteisöön.

13 §.

Jos 12 §:ssä mainittu vuokramies on lunastanut alueensa valtion tai kaupungin omistamasta maasta ja lunastushinta on kaksikymmentätuhatta markkaa tai sitä suurempi, noudatettakoon vastaavasti, mitä 1 momentissa on säädetty.

14 §. Kun vuokramies 3 §:n 1 momentissa mainituista syistä siirtyy entiseltä alueelta uudelle, maksakoon valtio, kunta, seurakunta tai taajaväkinen yhdyskunta siirtokustannukset.

Jos vuokramies 3 §:n 2 momentissa mainituista syistä siirretään muualle, suoritakoon tällöin kunta siirtokustannukset, jotka kuitenkin voidaan etukäteen maksaa valtion varoista sillä tavalla, kuin siirtokustannusten suorittamisesta maanmittaustoimituksissa on säädetty.

Mitä 2 momentissa on säädetty, on soveltuvin osin noudatettava myös siinä tapauksessa, että lunastamisessa on noudatettu 5 §:n 4 ja 5 momentissa tarkoitettua asemakaavan tai rakennussuunnitelman ehdotusta tai luonnosta taikka laadittua suunnitelmaa.

Jos siirto tapahtuu 3 §:n 3 momentin perusteella, suoritakoon maanomistaja siirtokustannukset.

Siirtokustannuksiin luetaan ainoastaan menot rakennuksien purkamisesta, siirtämisestä ja entiseen kuntoon rakentamisesta ynnä siihen tarvittavista uusista aineista, kaivon kaivamisesta, teiden ja viemäriojien tekemisestä sekä tontin tasoituksesta ja viitoimisesta.

21 §. Kaupungissa ja eri kuntana olevassa kauppalassa on toimitusmiesten, jollei alueelle ole vahvistettu asemakaavaa, vuokra-alueiden järjestelyn ensimmäisessä kokouksessa keskeytettävä toimitus ja tehtävä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain (232/31) 4 §:ssä säädetty ilmoi-

tus läänin maanmittauskonttorille, joka ilmoittakoon asiasta heti kaupungin- tai kauppalanhallitukselle siinä tarkoituksessa, kuin sanotun lain 5 §:ssä säädetään.

Jos kaupungin- tai kauppalanvaltuusto päättää, että alueelle on ryhdyttävä laatimaan asemakaavaa tai määräyksiä alueen käyttämisestä, mutta niitä ei voida saada vahvistetuksi edellä mainitun lain 5 §:ssä säädetyn kahden vuoden kuluessa, taikka muut erityiset syyt niin vaativat, voi lääninhallitus kaupungin- tai kauppalanhallituksen anomuksesta myöntää niiden vahvistamista varten pitennetyn ajan, enintään viisi vuotta siitä lukien, kun kaupungin- tai kauppalanhallitus sai maanmittauskonttorin ilmoituksen toimituksen keskeyttämisestä. Tällainen anomus on tehtävä viimeistään yhden vuoden kuluessa sen jälkeen, kuin kaupungin- tai kauppalanhallitus sai maanmittauskonttorin edellä mainitun ilmoituksen.

Jos on myönnetty pitennetty aika, on toimitusta jatkettava vasta asemakaavan tai määräysten alueen käytöstä tultua vahvistetuksi taikka pitennetyn ajan kuluttua umpeen.

22 §. Kun toimitus koskee muuta kuin 21 §:ssä mainittua aluetta, on toimitusmiesten, jollei alueelle ole vahvistettu rakennussuunnitelmaa, ensimmäisessä kokouksessa keskeytettävä toimitus ja tehtävä 17 päivänä heinäkuuta 1931 siitä, mitä jakotoimituksissa taajahkoa asutusta varten maaseudulla on huomioonotettava, annetun lain (233/31) 3 §:ssä säädetty ilmoitus maanmittauskonttorille, jonka on alistettava lääninhallituksen harkittavaksi, onko alueelle laadittava rakennussuunnitelma, ja on tällöin myös noudatettava, mitä sanotun lain 4 §:ssä on säädetty. Jollei rakennussuunnitelmaa kuitenkaan ole vahvistettu 31 päivään joulukuuta 1954 mennessä taikka viimeistään kolmen vuoden kuluessa lääninhallituksen päätöksen antamisesta lukien, on toimitusta jatkettava.

24 §. Jos toimitusmiehet 20 §:ssä mainittua järjestelyä suunnitellessaan havaitsivat, että alueelle vahvistettu asemakaava, tonttijako, rakennussuunnitelma tai vahvistetut määräykset alueen käyttämisestä ovat omansa vaikeuttamaan tai ehkäisemään tarkoituksenmukaisen järjestelyn aikaansaamista, on heidän siitä ilmoitettava lääninhallitukselle; ja on lääninhallituksen, jos katso sen tarpeelliseksi, viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin sellaisten muutosten tekemiseksi asemakaavaan, tonttijakoon, rakennussuunnitelmaan tai määräyksiin, jotka tekevät mahdolliseksi aiotun järjestelyn toteuttamisen.

Jolleivät muutokset kuitenkaan valmistu ja tule vahvistetuiksi 31 päivään joulukuuta 1954 mennessä taikka viimeistään kolmen vuoden kuluessa lääninhallituksen päätöksen antamisesta lukien, on toimitus saatettava loppuun. Jos toimituksessa alueella, jolle on vahvistettu rakennussuunnitelma, tällöin on noudatettu tehtyä ehdotusta rakennussuunnitelman muuttamiseksi tai toimitusmiesten toimesta laadittua suunnitelmaa, on ryhdyttävä toimenpiteisiin, että rakennussuunnitelmaa vastaavasti muutetaan.

Milloin kysymys asemakaavan, tonttijaon, rakennussuunnitelman tai vahvistettujen määräysten muuttamisesta on pantu vireille muutoin kuin toimitusmiesten aloitteesta, eivätkä he pidä muutosta tarpeellisena, voidaan järjestelytoimitusta muutosasian keskenärsyydestä huolimatta jatkaa.

Jos lääninhallitus on ennen tämän lain voimaantuloa 21 §:n nojalla myöntänyt kaupungille tai kauppalalle pitenneytyn ajan asemakaavan tai alueen käyttämistä koskevien määräysten laatimista varten eivätkä asemakaava tai määräykset ole valmistuneet lain voimaan tullessa, päättyy määräaika, jonka kuluessa vuokra-alueiden järjestelytoimitus on pidettävä keskeytettynä, sen mukaisesti kuin lääninhallituksen päätöksessä on määrätty, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1954.

8. Asetus tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 16 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 28/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:23)

Maatalousministerin esittelystä muutetaan tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta 10 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen (126/36) 21 §:n 1 momentti ja 39 § sekä lisätään 25 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

21 §. Kun alueelle, jolla vuokra-alueiden järjestely suoritetaan, on järjestelyä varten vahvistettu asemakaava tai rakennussuunnitelma tai määräyksiä alueen käyttämisestä tai laadittu asemakaavan tai rakennussuunnitelman ehdotus tai luonnos, käytetään toimituskarttana alueen maastokartan jäljennöstä, johon sitä varten on sovitettava asemakaava tai rakennussuunnitelma tai niiden ehdotus tai luonnos. Jollei maastokarttaa ole, saadaan toimituskarttana käyttää muun 20 §:ssä mainitun kartan jäljennöstä täydennettynä toimitusta varten tarpeellisilla maastomerkinnoilla.

25 §.

Milloin toimituksen käsittelyä on ryhdyttävä jatkamaan sen nojalla, ettei alueelle laadittavaksi määrättyä asemakaavaa, rakennussuunnitelmaa tai määräyksiä alueen käytöstä ole vahvistettu säädetyn määräjän kuluessa, on toimitusmiesten tiedusteltava asianomaisilta viranomaisilta, onko olemassa ehdotusta tai luonnosta asemakaavaksi tai rakennussuunnitelmaksi. Jos sellainen ehdotus tai luonnos on tehty ja toimitusmiehet katsovat sen tarkoituksenmukaiseksi, on sitä noudatettava lunastettavilla alueilla sijaitessa. Muussa tapauksessa on toimitusmiesten itse valmistettava kohtuulliset asemakaavalliset vaatimukset täyttävä suunnitelma lunastettavien alueiden sijoittamisesta. Suunnitelmaa laatiessaan on toimitusmiesten kuultava asianosaisia sekä kutsuttava kunnan ja valtion asemakaava- ja rakennusasioita käsittelevien viranomaisten edustajat neuvottelemaan. Kun suunnitelma on saatu valmiiksi, on se lähetettävä kunnallishallitukselle lausunnon antamista varten. Lausunto on annettava viivytyksettä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä lukien, kun kunnallishallitus sai toimitusmiesten suunnitelman.

39 §. Lääninhallituksen päätös on viipymättä kartan ja asiakirjojen kanssa lähetettävä maanmittauskonttoriin toimituksen

maarekisteriin merkitsemistä varten. Kun rekisteröiminen on toimitettu, on päätös lääninhallituksen toimesta saatettava asianosaisten tietoon.

Jos lääninhallitus on lunastamispäätöksiä antaessaan havainnut, että alueella, jolle on vahvistettu rakennussuunnitelma, on lunastettavien vuokra-alueiden sijoitus tapahtunut noudattaen tehtyä ehdotusta rakennussuunnitelman muuttamiseksi tai toimitusmiesten toimesta laadittua suunnitelmaa, on lääninhallituksen ryhdyttävä toimenpiteisiin vastaavien muutosten tekemiseksi rakennussuunnitelmaan.

9. Kenraali Mannerheimin Lastensuojeluliiton ja Helsingin kaupungin välinen sopimus oppikoululaisten hampaiden hoidosta.

Kaupunginhallituksen ja Kenraali Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin osaston allekirjoittama tammikuun 22 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 3 p:nä 1952)

- 1) Kenraali Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin osastolla on oikeus korvauksetta käyttää keskushammasklinikan ja Kallion alueklinikan huoneistoja oppikoululaisten hampaanhoitoon klinikan esimiehen määrääminä aikoina, jolloin niitä ei tarvita kaupungin omiin tarkoituksiin.
- 2) Osasto saa myös korvauksetta käyttää klinikoitten kalusteita, hampaanhoitovälineitä ja -aineita sekä liinavaatteita.
- 3) Osasto palkkaa tarkoitusta varten tarpeelliset hampaslääkärit, jotka terveydenhoitolautakunta hyväksyy, sekä muut toimihenkilöt.
- 4) Sähkövirran käytöstä hampaanhoitoon ja valaistukseen ei peritä maksua, mutta siivouksesta osasto huolehtii omalla kustannuksellaan.
- 5) Osasto on velvollinen antamaan vuosittain terveydenhoitolautakunnalle selostuksen oppikoululaisten hampaanhoidosta ko. klinikoissa.

10. Helsingin kaupungin vuosittain myöntämien taide- ja kirjallisuusapurahojen jakoa koskevat säännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat tammikuun 28 p:nä 1953.

I.

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Helsingin kaupunginvaltuuston tammikuun 28 päivänä 1953 tekemän päätöksen nojalla jaetaan apurahoja vuosittain taiteilijoille ja kirjailijoille kaupungin talousarviossa kulloinkin myönnetty määrä.

2 §. Apurahoja jaetaan tunnustuksena ansioituneesta taiteellisesta tai kirjallisesta työstä tahi työtilaisuuden varaamiseksi Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuville taiteilijoille sekä kirjailijoille. Poikkeustapauksissa voidaan näyttämö- ja apurahoja jakaa myös opintoavustuksina lahjakkaille, taidetta opiskeleville helsinkiläisille.

3 §. Apurahoja jaetaan vuosittain siten, että kulloinkin käytettävissä oleva määräraha jaetaan tasan seuraavien ryhmien kesken:

- a) kirjailijoille, näytelmäkirjailijoille, runoilijoille, näyttämötaiteilijoille ja lausujille;
- b) säveltäjille, esittäville säveltäjätaiteilijoille ja tanssitaiteilijoille;
- c) taidemaalareille, kuvanveistäjille, taidegraafikoille, taideteollisuusalan taiteilijoille ja lavastustaiteilijoille.

II.

Apurahojen jaon suorittava toimikunta.

4 §. Apurahojen jaon toimittaa Helsingin kaupungin taide- ja kirjallisuusavustustoimikunta, jonka kaikki jäsenet ja varajäsenet Helsingin kaupunginhallitus nimittää kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Nimitys suoritetaan tammikuun aikana joka kolmantena vuotena, paitsi vuonna 1953, jolloin nimitys tapahtuu viimeistään maaliskuussa ja jäsenet nimitetään kuluva vuodeksi.

5 §. Toimikunnan muodostaa kymmenen jäsentä. Näistä edustaa suomenkielisen kirjallisuuden, näytelmäkirjallisuuden ja runouden tuntemusta yksi, ruotsinkielisen kirjallisuuden, näytelmäkirjallisuuden ja runouden tuntemusta yksi, suomenkielisen näyttämö- ja lausuntataiteen sekä tanssitaiteen tuntemusta yksi, ruotsinkielisen näyttämö- ja lausuntataiteen tuntemusta yksi, luovan säveltäjätaiteen tuntemusta yksi, esittävän säveltäjä-

teen tuntemusta yksi, taidemaalauksen, kuvanveiston, taidegraafikan ja lavastustaitteen tuntemusta yksi, sekä taideteollisuuden tuntemusta yksi. Lisäksi kuuluu toimikuntaan kaksi muuta henkilöä, joista kaupunginhallitus määrää toisen puheenjohtajaksi ja toisen varapuheenjohtajaksi.

Toimikunnan kullekin jäsenelle kaupunginhallitus määrää varajäsenen, joista muiden, paitsi puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan varajäseniksi määrättyjen, tulee edustaa vastaavaa kirjallisuus- tai taidealan tuntemusta kuin asianomainen varsinainen jäsen.

6 §. Toimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta, ja se on päätösvaltainen, kun kokouksessa on saapuvilla vähintään seitsemän jäsentä, puheenjohtaja heihin luettuna. Jos sekä puheenjohtaja että varapuheenjohtaja ovat estyneenä, toimii puheenjohtajana asianomainen varajäsen. Jollei kukaan edellä mainituista neljästä henkilöstä ole voinut kokoukseen saapua, valitsee toimikunta keskuudestaan puhetta johtavan henkilön.

7 §. Toimikunta on oikeutettu ottamaan itselleen sihteerin.

8 §. Toimikunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirja tarkistetaan toimikunnan päättämällä tavalla huomioon ottaen voimassa olevan kunnallislain 29 §:n säännökset. Toimikunnan tulee ilmoittaa päätöksistään kaupunginhallitukselle.

III.

Apurahojen jako.

9 §. Toimikunnan tulee julistaa apurahat haettaviksi määräaikaan mennessä ilmoituksella niissä sanomalehdissä, joissa kaupunginhallituksen ilmoitukset julkaistaan.

10 §. Toimikunnan tulee jakaa apurahat kuhunkin eri ryhmään kuuluville apurahojen anojille harkinnan mukaan tasapuolisesti ja on tällöin otettava huomioon anojien lahjakkuus ja ansiotuneisuus kieleen, puoluekantaan tai henkilökohtaisiin seikkoihin katsomatta.

11 §. Toimikunta on oikeutettu päättämään vapaasti ja lopullisesti apurahojen jaosta. Toimikunta voi, mikäli katsoo siihen olevan syytä, pyytää lausuntoja asianomaisen taidealan erikois- tai keskusjärjestöiltä ennen asian ratkaisemista.

12 §. Myönnetty apurahat suorittaa asianomaiselle rahatoimisto, jolle samoin kuin revisiotoimistolle toimikunnan on ilmoitettava apurahojen jakoa koskevista päätöksistään.

11. Kodinhoitajien aamiaiskorvauksen vahvistaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 28 p:ltä 1953.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa kodinhoitajien ateriakorvauksen 80 mk:ksi aterialta.

12. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 29 p:ltä 1953.

(Suomen as.-kok. 52/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:36)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1952 annetulla lailla (445/52), sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 antamansa päätöksen (81/51) 10, 11, 13, 32, 86 ja 94 §:n näin kuuluviksi:

10 §. Jos asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, vahvistetaan huoneistolle perusvuokra huomioottaen vastaavanlaisten huoneistojen yleiset tuotantokustannukset rakennusaikana sellaiseksi, että perusvuokra vastaa sanottuja tuotantokustannuksia sekä senkaltaisten huoneistojen korko-, hoito- ja kunnossapitokustannuksia huoneiston valmistumisaikana, taikka milloin on kysymys huoneistosta, joka on valmistunut ennen vuoden 1941 loppua, tuotantokustannuksia sekä mainittuna vuonna vallinneita senkaltaisten huoneistojen korko-, hoito- ja kunnossapitokustannuksia. Hoitokustannuksiksi älköön kuitenkaan luettako talon lämmityksestä aiheutuvia kustannuksia.

Milloin rakennus, joka sodan johdosta, tulipalossa tai muusta sellaisesta syystä on vaurioitunut, on oleellisesti korjattu tai uudelleen rakennettu, vahvistaa lautakunta rakennuksessa oleville huoneistoille perusvuokrat noudattaen 1 momentin säännöksiä ja ottaen rakennuskustannusten vähennyksenä huomioon rakennuksen vaurioitumisesta tai tuhoutumisesta määrätyn tai arviolta määrättävän korvauksen. Tämän päätöksen 13 §:n 1 momentissa edellytettyjen korotusten laskemista varten on lautakunnan myös todettava, mikä määrä uudesta perusvuokrasta vastaa rakennuksen vaurioitumatonta ja mikä määrä korjattua osaa; ensiksi mainituksi määräksi lasketaan rakennuksen vaurioitumatoman osan arvon ja rakennuksella niin ikään ennen vaurioitumista olleen arvon suhteen mukainen osuus vanhasta perusvuokrasta vähennettynä, mikäli siihen on sisältynyt korvaus lämmityskustannuksista, rakennuksen valmistumisvuodesta riippuen 8 §:n 1 momentissa tai 11 §:n 1 momentissa mainitulla prosenttimäärällä.

Vahvistaessaan perusvuokria tämän pykälän säännöksiä nojalla on lautakunnan päätöksessään ilmoitettava vuosi, jona huoneiston katsotaan valmistuneen, ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa perusvuokran osat.

11 §. Jos asuinhuoneiston perusvuokra on vahvistettu huoneenvuokralautakunnan tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä ennen huhtikuun 1 päivää 1949 ja perusvuokraan sisältyy korvaus lämmityskustannuksista, on perusvuokrana vastedes oleva vahvistettu perusvuokra alennettuna, milloin asuinhuoneisto on valmistunut ennen 1 päivää tammikuuta 1942, kymmenellä sadalta ja, milloin asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän tammikuuta 1942, mutta ennen 1 päivää marraskuuta 1947, viidellätoista sadalta.

Jos 10 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa perusvuokra on vahvistettu huoneenvuokralautakunnan tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä, tulee huoneenvuokralautakunnan vuokranantajan tai vuokralaisen hakemuksesta määrätä sanotussa momentissa tarkoitettut perusvuokran osat ilman lämmityskustannuksia. Lautakunnan päätös tulee voimaan asian vireillepanoa seuranneen kuukauden alusta lukien.

13 §. Valtioneuvosto vahvistaa sosiaaliministeriön sitä varten tekemien laskelmien perusteella ne määrät, joilla asuinhuoneistojen perusvuokria on lupa korottaa.

Sosiaaliministeriö asettaa avukseen 1 momentissa mainittua tarkoitusta varten enintään viisijäsenisen toimikunnan, jossa puheenjohtajan lisäksi on yhtä monta edustajaa vuokranantaja- ja vuokralaispiireistä.

32 §. Vuokralaista osoittaessaan huoneenvuokralautakunnan on sosiaaliministeriön antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti huolehdittava siitä, että asuinhuoneiston saavat ensi sijassa paikkakunnalla jatkuvasti asuneet omatta syyttään hädetyt tai hädettävät lapsiperheet, muut paikkakunnalla jatkuvasti asuneet lapsiperheet sekä sellaiset muualta muuttaneet lapsiperheet, joiden pääasiallisen huoltajan on välttämättä asuttava paikkakunnalla valtion tai kunnan hallinnolle tahi tuotannolliselle elämälle tärkeäksi katsottavan virkansa tai toimensa hoitamista varten.

Jos huoneisto on välttämätön virastolle tai julkiselle laitokselle tai yleinen etu vaatii sen käyttämistä määrättyyn tarkoitukseen, olkoon huoneisto ennen muuta tällaiseen tarkoitukseen käytettävä.

Jos huoneisto, jota on käytetty työsopimuksen perusteella työntekijän asuntona, ilmoitetaan vapaaksi tai vapautuvaksi, tulee lautakunnan ensi sijassa määrätä huoneistoon asukkaaksi työnantajan pyynnöstä muu hänen työntekijänsä.

Milloin omakotitalossa tai siihen verrattavassa rakennuksessa vapautuu huoneisto sen johdosta, että omistaja muuttaa paikkakunnalta, tulee lautakunnan, mikäli talon hoito sitä välttämättä vaatii, ensi sijassa määrätä huoneistoon asukkaaksi sellainen paikkakunnalla jatkuvasti asunut perheellinen henkilö, jonka kanssa omistaja on tehnyt talon hoitamista koskevan sopimuksen.

86 §. Jollei korkein oikeus katso, että valitus on ilman enempää toimenpiteitä jätettävä tutkittavaksi ottamatta tai hylättävä, hankkikoon toisen asianosaisen selityksen virkateitse.

Tutkiessaan valituksen korkein oikeus voi palauttaa asian uudelleen käsiteltäväksi tai oikaista valituksenalaisen ratkaisun tahi asiakirjoihin liitettävällä päätöksellä hylätä valituksen.

Korkeimmalle oikeudelle tehty valitus ei estä valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanoa, ellei korkein oikeus toisin määrää.

94 §. Huoneenvuokrauksessa ja huoneiston vaihdossa sekä muussa tämän päätöksen alaan kuuluvassa asiassa älköön pyydetäkö, vaadittako tai otettako älköönkään myöskään tarjottako tai suoritettako välityspalkkiota, hyvitystä tahi muuta siihen verrattavaa taloudellista hyötyä. Älköön myöskään otettako tai suoritettako vuokramaksua etukäteen pitemmältä kuin yhden kuukauden ajalta.

Muukin sitoumus, sopimus tai välipuhe, joka tehdään vastoin tämän päätöksen määräyksiä tahi jonka tarkoituksena on niiden kiertäminen, olkoon mitätön.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1953.

13. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 29 piltä 1953.

(Suomen as.-kok. 53/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:126)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41), sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1952 annetulla lailla (445/52), sosiaaliministeriön esittelystä lisännyt huoneenvuokrien korotusmääristä 13 päivänä marraskuuta 1952 antamaansa päätökseen (384/52) uuden 1 a §:n seuraavasti:

1 a §. Vaurioituneessa ja 1 päivän kesäkuuta 1939 jälkeen oleellisesti korjatussa rakennuksessa olevan asuinhuoneiston perusvuokran osia, joista mainitaan huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätökseen (81/51) 10 §:n 2 momentissa ja 11 §:n 2 momentissa, sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä tammikuuta 1953 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (52/53), saadaan korottaa kumpaakin enintään edellä 1 §:ssä tarkoitettulla korotusmäärällä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1953.

14. Virka- ja itsehallintoalueiden kielellinen jaoitus vuosina 1953-1962.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 7 p:ltä 1953. (Lyhennysote)
 (Suomen as.-kok. 84/53)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1943:10)

Valtioneuvosto on oikeusministeriön esittelystä 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain 2 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin tämä lainkohta on 5 päivänä huhtikuuta 1935 annetussa laissa (141/35), virallisen tilaston pohjalla määrännyt, että maan virka- ja itsehallintoalueet on vuosina 1953-1962 katsottava suomen- tai ruotsinkielisiksi tai kaksikielisiksi seuraavasti:

I. Kunnat.

Uudenmaan läänissä:

Kaksikielisiä kuntia, suomi enemmistön kielenä:

- a) -----
 b) Ruotsinkielistä väestöä vähemmän kuin kolmasosa kunnan väestöstä: Helsinki, -----

15. Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 11 piltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:32 ja 1950:57)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 19 päivänä 1950 tekemäänsä päätöstä kunnallisvaaleissa noudatettavasta äänestysalueiden jaosta siten, että kunnallisissa vaaleissa ja edustajain vaaleissa jäljempänä mainittuihin äänestysalueisiin kuuluvat seuraavat alueet:

71. Äänestysalueeseen: korttelit n:o 601, 605, 607-609, 621 ja 634.

72. Äänestysalueeseen: korttelit n:o 622-624 sekä Lemberg 8 ja Stenbacka 6.

80. Äänestysalueeseen: korttelit n:o 923-929, 931-944 sekä Toukolan ja Kumpulan puistokylät.

89. Äänestysalueeseen (Munkkiniemen pohjoinen äänestysalue): Pohjoinen osa Munkkiniemellä Vihdintiehen saakka (raja: Munkkiniemen Puistotie-Vihdintie), lukuun ottamatta 46. kaupunginosan kortteleita n:o 1-5, 8-10, 12-16 ja 18-19, jotka kuuluvat 91. äänestysalueeseen.

91. Äänestysalueeseen (Pitäjänmäen äänestysalue): Pitäjänmäki, Tali lukuun ottamatta siihen kuuluvaa osaa Tarvon saaresta, joka kuuluu 88. äänestysalueeseen, Reimars sekä 46. kaupunginosan korttelit n:o 1-5, 8-10, 12-16 ja 18-19.

104. Äänestysalueeseen: Herttoniemen itäinen ja pohjoinen osa (raja: Läntisen Öljyrannan ja Kaivolahdenkadun risteyksestä luoteeseen rautatiehen-rautatie-rautatien ja Uuden Porvoontien risteys-Uusi Porvoontie Vartiokylän äänestysalueen rajalle saakka).

105. Äänestysalueeseen (Vartiokylän äänestysalue): Vartiokylä sekä Marjaniemi lukuun ottamatta Vädön, Kalvholm ja Tjärholm saaria sekä Vädön kaakkoispuolella olevia saaria, jotka kuuluvat 110. äänestysalueeseen.

107. Äänestysalueeseen: korttelit n:o 610-620, Tilkka B, Tilkka Ro sekä muuntaja-asema.

108. Äänestysalueeseen: koko 16. kaupunginosa (Ruskeasu), Reijola, Uusipelto, ratsastushalli ja Vähä-Böble.

109. Äänestysalueeseen: korttelit n:o 950-952, Sofianlehto, Mäkelä, Kumpulan siirtolapuutarha, Kumpulan sairaala, Vallilan ulkoilmanäyttämö ja Velodromi.

110. Äänestysalueeseen: Herttoniemen eteläinen ja läntinen osa (rajana 104. äänestysalueen kohdalla määriteltä linja), Laajasalo, Tammisalo, Jollas, Villingin saaret, Östra Rönnskär, Vädön saari kokonaisuudessaan, Kalvholm, Tjärholm sekä Vartiokylään kuuluvat, Vädön kaakkoispuolella olevat saaret kuten Hemholmen ym.

111. Äänestysalueeseen (Mellunkylän äänestysalue): Mellunkylä.

112. Äänestysalueeseen: toisilla paikkakunnilla oleskelevat Helsingin kaupungissa henkikirjoitetut henkilöt sekä kaupungissa henkikirjoitetut, varsinaista asuinpaikkaa vaille olevat henkilöt.

16. Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelun ajan hyväksilukeminen kaupungin palvelukseen siirryttäessä.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 11 p:ltä 1953.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että ne Kivelän sairaalan viranhaltijat, jotka aikaisemmin ovat palvelleet Kammion Sairaskoti Oy:ssä sen toiminnan loppuun saakka ja ovat siirtyneet Kivelän sairaalan palvelukseen heti, kun Kammion sairaala Kivelän sairaalaan liitettynä saattoi uudelleen alkaa toimintansa, oikeutetaan laskemaan hyväkseen ikälisiä varten Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelemana aika.

18. Taksan, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua, korottaminen.

Satamalautakunnan päätös helmikuun 16 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:128)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, muuttaen päätöstään syyskuun 3 päivänä 1948 vahvistettuun taksaan sisältyvistä maksuista, vahvistaa aluksille annettavasta vedestä perittävät maksut maaliskuun 1 päivästä 1953 lukien seuraaviksi:

Satamalaitoksen letkuilla annettu vesi 80 mk/m³
Aluksen " " " " 60 mk/m³

Käytettäessä vesiproomua ja satamahinaajaa vedenantoon peritään vedestä 80 mk/m³ sekä lisämaksua kuljetuksesta ja pumpuamisesta 200 mk/m³.

19. Asetus kansakoulujen lääkärintoimesta.

Annettu helmikuun 20 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 123/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:125)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kansakoulujen lääkärintoimesta 31 päivänä lokakuuta 1952 annetun lain (362/52) nojalla:

1 §. Koululääkärintoiminnan yleinen johto kuuluu lääkintöhallitukselle.

Lääkinlääkäriin on valvottava koululääkärien toimintaa sekä annettava kunnille ohjeita ja neuvoja koululääkärintoimen järjestelystä.

Koululääkäri on toiminnassaan lähinnä asianomaisen kunnan terveydenhoitolautakunnan alainen. Kaupungissa ja kauppalassa voi kunnallisvaltuusto kuitenkin määrätä koululääkärintoiminnan ohjaamisen ja valvonnan muunkin kunnallisen hallintoelimen hoidettavaksi.

Edellä mainittujen terveydenhoitoviranomaisten on oltava yhteistoiminnassa vastaavasti kouluhallituksen, kansakouluntarkastajain sekä kansakoululautakuntain tai, kaupungeissa ja kaupaloissa, kansakoulunjohtokuntain kanssa. Jos koululääkärintoiminnan välitön valvonta on määrätty muun kunnallisen hallintoelimen kuin terveydenhoitolautakunnan hoidettavaksi, on tämän hallintoelimen oltava kiinteässä yhteistoiminnassa terveydenhoitolautakunnan kanssa.

2 §. Koululääkärielle kuuluvista tehtävistä määrätään kunnallisvaltuuston hyväksyttävässä ohjesäännössä, joka on alistettava lääkintöhallituksen vahvistettavaksi.

Koululääkäriin on lisäksi toimesaan noudatettava niitä ohjeita, joita lääkintöhallitus antaa tarkastusten suorittamiseksi, käytettävän terveyskortin muodosta ja muista toimeen liittyvistä seikoista.

3 §. Kansakoulujen lääkärintoimesta annetun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen palkkioiden suuruudesta määrätään seuraavaa:

Koululla toimitetusta tarkastuksesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä on palkkio asianmukaisesti tarkastettua oppilasta kohti 50 markkaa sekä opettajaa ja muuta koulun toimihenkilää kohti 300 markkaa. Näihin palkkioihin sisältyy samalla korvaus koululääkäriin tehtävistä kansakoulujen terveydellisten olojen yleisessä valvonnassa.

Koululääkäriin omalla vastaanotolla toimitetusta oppilaan tarkastuksesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä on palkkio 150 markkaa.

Milloin koululääkäri antaa ensiavun oppilasta koulutyössä kohdanneen tapaturman johdosta, määräytyy tästä suoritettavan palkkion suuruus yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain (141/51) 16 §:ssä tarkoitetun sopimuksen mukaisesti.

4 §. Jos koululääkäriin palkkaus on järjestetty kansakoulujen lääkärin-toimesta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaisesti, suorittaa kunta edellä 3 §:ssä tarkoitetut palkkiot koululääkärille puolivuositain.

Koululääkäriin on kunkin kalenterivuosi- puoliskon päätyttyä kuukauden kuluessa annettava kunnalle lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukainen selvitys vuosipuoliskon aikana asianmukaisesti tarkastamistaan kansakoulujen oppilaista ja opettajista sekä muista koulun henkilökuntaan kuuluvista.

5 §. Valtionavustusta koululääkäriin palkkauskustannuksiin on haettava lääkintöhallitukselta kultakin kalenterivuosi- puoliskolta. Hakemus, joka on tehtävä lääkintöhallituksen vahvistamalla kaavakkeella, on lähetettävä asianomaiselle lääninlääkärille kolmen kuukauden kuluessa kunkin vuosipuoliskon päättymisestä uhalla, että valtionavustus voidaan kieltää, ellei määräaikaa noudateta.

Hakemukseen on liitettävä lääkintöhallituksen määräämä selvitys koululääkäriin asianomaisen vuosipuoliskon aikana suoritettamista tarkastuksista. Jos koululääkäriin palkkaus on järjestetty toisin kuin kansakoulujen lääkärin-toimesta annetun lain 5 §:n 1 momentissa edellytetään, on hakemukseen liitettävä myös selostus tästä järjestelystä. Mikäli koululääkäriin toimii muu kuin asianomainen kaupungin-, kauppala- tai kunnanlääkäri, on hakemuksessa mainittava sekä se päätös, jolla lääkintöhallitus on suostunut tällaiseen järjestelyyn, että se päätös, jolla lääkintöhallitus on antanut hyväksymisensä tällaisen lääkärin ottamiselle.

Hakemuksen valmistavasti tarkastettuaan ja hankittuaan siihen ehkä tarvittavat lisäselvitykset lääninlääkäriin on viipymättä toimitettava se omine lausuntoineen edelleen lääkintöhallitukselle.

6 §. Haettaessa kansakoulujen lääkärin-toimesta annetun lain 6 §:n 3 momentissa tarkoitettua ylimääräistä valtionavustusta on yksityiskohtaisesti perusteltu anomus sisäasiainministeriölle osoitettuna lähetettävä suoraan lääkintöhallitukselle.

7 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1953.

Asetuksen 5 §:n määräyksiä on noudatettava sellaisinaan haettaessa valtionavustusta koululääkäriin palkkauskustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 1953 lukien. Kansakoulujen lääkärin-toimesta annetun lain 8 §:n mukaan sitä aikaisemmalta ajalta suoritettavia valtionavustuksia on erikseen haettava lääkintöhallitukselta. Tällainen hakemus on lähetettävä asianomaiselle lääninlääkärille ennen 1 päivää toukokuuta 1953 uhalla, että valtionavustus voidaan kieltää, ellei määräaikaa noudateta. Hakemukseen on liitettävä selvitys asianmukaisesti tarkastettujen kansakoulun oppilaiden ja opettajien sekä muiden koulun henkilökuntaan kuuluvien lukumäärästä, tarkastusten aikamäärästä ja kunnan koululääkärille rahana suorittamista palkkauskustannuksista. Hakemukset valmistavasti tarkastettuaan ja hankittuaan niihin ehkä tarvittavat lisäselvitykset lääninlääkäriin on kiireellisesti toimitettava ne omine lausuntoineen lääkintöhallitukselle.

20. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 20 p:nä 1953. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 87/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:108)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1, 2, 3 ja 5 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 § 20 päivänä huhtikuuta 1951, 9 päivänä toukokuuta 1952 ja 10 päivänä lokakuuta 1952 annetuissa asetuksissa (211/51, 207/52 ja 337/52), 2 § 7 päivänä heinäkuuta 1950 annetussa asetuksessa (348/50), 3 § 24 päivänä huhtikuuta 1950 annetussa asetuksessa (216/50) sekä 5 § 7 päivänä heinäkuuta 1950 annetussa asetuksessa (348/50), näin kuuluviksi:

	Palkkaus- luokka	Peruspalkka ilman indeksi- korotusta mk
<i>Kaupunkien poliisilaitokset:</i>		
Poliisimestari, 1 l. (Helsinki)	34	706 200
Rikososaston johtaja (Helsinki)	29	539 100
Rekisteriosaston johtaja	27	488 700
Henkikirjoitustoimen johtaja	23	399 300
Poliisimestarin lainopillinen apu- lainen	29	539 100
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	29	539 100.
Siviilirekisteritoimiston johtaja ...	23	399 300
Toimiupseeri (Helsinki)	24	420 600
Rikososaston johtajan apulainen, 1 l.	26	465 300
Rikososaston johtajan apulainen, 2 l.	24	420 600
Huolto-osaston johtaja	24	420 600
Sihteeri, 1 l.	24	420 600
Apulaissihteeri, 1 l.	19	329 100
Apulaissihteeri, 2 l.	17	299 400

Liikennetoimiston johtaja	22	379 800
Tuntomerkkitoimiston johtaja	18	314 100
Tutkintatoimiston johtaja	19	329 100
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	18	314 100
Passitoimiston johtaja	20	344 100
Auto-osaston johtaja	19	329 100
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja apulainen	17	299 400
Passitoimiston johtajan apulainen ...	17	299 400
Taloudenhoitaja, 1 l.	23	399 300
Taloudenhoitaja, 2 l.	18	314 100
Kirjapainon johtaja	14	262 500
Varastonhoitaja	14	262 500
Valokuvaaja	14	262 500
Rahastonhoitaja	14	262 500
Rikososaston varastonhoitaja	14	262 500
Ylikomisario	24	420 600
Komisario, 1 l.	21	360 900
Komisario, 2 l.	19	329 100
Kanslisti, 1 l.	14	262 500
Kanslisti, 2 l.	12	240 900
Kirjuri, 1 l.	10	219 600
Kirjuri, 2 l.	9	209 400
Kirjuri, 3 l.	8	199 500
Ylikonstaapeli, 1 l.	17	299 400
Tarkastuskonstaapeli, 1 l.	16	286 500
Vanhempi konstaapeli, 1 l.	15	273 600
Nuorempi konstaapeli, 1 l.	14	262 500
Vanhempi hoitajatar	11	230 100
Hoitajatar	10	219 600
Vahtimestari, y.p.	10	219 600
Vahtimestari, a.p.	9	209 400
2 §.		
3 §.		
5 §.		

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1953 lukien.

21. Kaupunginhallituksen ohjesäännön muuttaminen.

Sisäasiainministeriön vahvistama helmikuun 23 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:1)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston tammikuun 28 päivänä 1953 tekemän päätöksen, jonka mukaan maaliskuun 7 päivänä 1949 vahvistetun kaupunginhallituksen ohjesäännön 12 §:n 6) kohta sekä 13 §:n 7) kohta muutettiin seuraavasti:

12 §. Yleisjaostolla on valta kaupunginhallituksen puolesta päättää asiat, jotka koskevat:

6) enintään 50 000 mk:n suuruisen määrärahojen myöntämistä kaupunginhallituksen käytettäväksi osoitetuista varoista muissa kuin edellä 1), 4) ja 5) kohdissa mainituissa tapauksissa;

13 §. - - - - -

Kaupunginjohtajalla on lisäksi valta kaupunginhallituksen puolesta päättää asiat, jotka koskevat:

7) kaupungin edustustilaisuuksien järjestämistä ja niistä aiheutuvien menojen hyväksymistä maksettavaksi, mikäli kustannukset eivät nouse yli 15 000 mk:n.

22. Revisiotoimiston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 25 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:162)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 21 päivänä 1949 vahvistamansa revisiotoimiston johtosäännön 9 §:n 2 kappaleen näin kuuluvaksi:

Kaupunginrevisori hoitaa revisiotoimiston viranhaltijoita koskevista asioista ne tehtävät, jotka virkasäännön mukaan kuuluvat lautakunnalle tai monijäseniselle viranomaiselle, lukuun ottamatta virkasäännön 10, 15 ja 37 §:ssä mainittuja asioita, joissa toimivalta kuuluu kaupunginhallitukselle, kuten muissakin virkasäännön edellyttämässä tapauksissa, jos asia koskee kaupunginrevisoria.

23. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin rakennusvalvontaan kuuluvista toimituksista kannetaan maksuja.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 25 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:68 ja 1947:145)

Rakennussäännön ja Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen mukaan vaadittavan luvan hankkimisesta rakennustoimenpiteisiin sekä näistä johtuvista toimituksista kannetaan vahvistetun toimituskirjain lunastuksen lisäksi maksuja seuraavasti:

1. Uuden tai lisärakennuksen rakentaminen, rakennuksen korotus, rakennuksen uudelleen rakentaminen:
 - a) tilavuus vähintään 800 m³ 5 mk m³:ltä
 - b) " " alle 800 m³, mutta vähintään 400 m³ 4 000 mk
 - c) " " 400 " mutta vähintään 200 m³ 2 000 "
 - d) " " 200 " 1 000 "
2. Rakennuksen sisustaminen kokonaan tai osaksi olennaisesti toisin kuin ennen sekä muut senlaatuiset muutokset, jotka ovat uudelleen rakentamiseen verrattavat:
 - a) pinta-ala vähintään 200 m² 8 mk m²:ltä
 - b) " " alle 200 m², mutta vähintään 100 m² 1 600 "
 - c) " " " 100 " 800 "
3. Rakennuksen tai sen osan käyttäminen oleellisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä on ennen käytetty ja mitkä vahvistetut rakennuspiirustukset edellyttävät:
 - a) pinta-ala vähintään 100 m² 800 mk
 - b) " " alle 100 m² 400 "
4. Julkisivun muuttaminen:
 - a) pinta-ala vähintään 100 m² 8 mk m²:ltä
 - b) " " alle 100 m² 800 mk
5. Palaneen tai muulla tavoin vaurioituneen rakennuksen saataminen ennalleen:
 - a) tilavuus vähintään 400 m³ 2 mk m³:ltä
 - b) " " alle 400 m³, mutta vähintään 200 m³ 800 "
 - c) " " 200 " 400 "
6. Tontin aitaaminen ja ajoportin rakentaminen 800 mk
7. Uutta hormijärjestelmää vaativan tulisijan muutos:
 - a) lämmitettävää tilavuutta vähintään 200 m³ 2 000 mk
 - b) " " alle 200 m³ 400 "

8. *Kantavan rakennuksen muutos, kun ei lupaa muuhun toimenpiteeseen ole hankittava* 800 mk
9. *Muut toimenpiteet:*
- a) *tavaran varastoiminen tontille* 400 mk
- b) *pylväiden, kiinnikkeiden, tukien tai kalusteiden sijoittaminen lennätin-, puhelin-, palohälytys-, voima-, valaistus- ja muita johtoja sekä viemärijohtojen tuuletusputkia varten* ... 400 "
- c) *toimenpiteet, jotka eivät tarkoita julkisivun muutosta, mutta silti saattavat jossain määrin vaikuttaa kaupunkikuvaan tai rakennuksen ulkonäköön, kuten seinäpäällysteen tai katonkattamisaineen tahi rakennuksen värin muuttaminen* 400 "
- d) *kaasu- tai sähkölieden taikka kaasukeittimen asentaminen* 400 "
- e) *rakennuksen kulvattamiseen tarvittavan tilapäisen tulisijan ja kuivauslaitteen sijoittaminen rakennuksen sisälle* 400 "
- f) *vesi-, viemäri-, kaasu- ja sähköjohtojen asentaminen tai muuttaminen, mikäli toimenpiteet vaarantavat rakennuksen kestävyyttä* 400 "
- g) *jo olevan keskuslämmityksen laajentaminen tai uuden järjestäminen, mikäli siitä ei aiheudu hormijärjestelmän muutosta* 400 "
- h) *kilpien asettaminen rakennusjärjestyksen 50 §:n 3 momentissa mainituissa tapauksissa* 400 "

Rakennusten tilavuus lasketaan Suomen Arkkitehtiliiton julkaiseaman rakennustietokortiston määritelmien mukaan.

Jos piirustusten vahvistamista tarkoittava hakemus lopullisesti hylätään, hakija saa rakennustarkastajalle asiasta ilmoitettuaan periä takaisin kaksi kolmattaosaa suorittamistaan maksuista.

24. Taksa, jonka mukaan suoritetaan maksu oikeudesta rakentaa ulkonevia rakennusosia.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 25 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:69 ja 1947:146)

Oikeudesta rakentaa ulkonevia rakennusosia kannetaan vahvistetun toimituskirjain lunastuksen lisäksi maksuja seuraavasti:

1. *Ulkonevat:*

Kokonaispinta-alalta kunkin kerroksen osalta:

a) tontinrajan ulkopuolella	1 600	mk	m ² :ltä
b) rakennusrajan ulkopuolella	800	"	"

2. *Savuttiiput:*

Kokonaispinta-alalta kunkin kerroksen osalta 400 " "

3. *Suojuskatot:*

Tontinrajan ulkopuolella, alan ollessa yli
2 m² 3 200 " "

25. Katumaan aitaamisesta perittävä maksu.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 25 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:77)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että oikeudesta rakennustöitä varten eristää katualuetta kannetaan maksuna 1.-22. kaupunginosissa 6 mk neliömetriltä ja muualla kaupungissa 4 mk neliömetriltä viikossa vähimmäismaksun ollessa 1 000 mk.

27. Helsingin kaupunginkirjaston käyttösäännöt.

Kirjastolautakunnan hyväksymät helmikuun 27 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:125)

1 §. Helsingin kaupunginkirjaston tarkoituksena on tarjota kaupungin asukkaille tilaisuus sivistyksen ja tietojen kartuttamiseen kirjallisuuden ja opiskelunneuvonnan avulla. Kirjastoon kuuluu pääkirjasto sekä sivukirjastoja. Kirjasto on yleisön maksuttomasti käytettävissä näissä säännöissä määrättyin ehdoin.

2 §. Jokainen Helsingin kaupungin asukas, kaupungissa toimiva yhteisö, laitos tai opiskeluryhmä on oikeutettu saamaan kirjojen lainaamiseen tarkoitettun lainauskortin, jonka saa sekä pääkirjastosta että sivukirjastoista. Tilapäisen asunnon omaaville sekä muillekin kuin kaupungissa asuville voidaan myöntää lainausoikeus, jos he hankkivat kaupunkikunnan jäsenen kirjallisen takauksen tai suorittavat voimassa olevan vakuusmaksun. Jos vakuudenantaja on ollut kaksi kalenterivuotta kirjastoa käyttämättä eikä ole hakenut vakuuttaan takaisin, jää se kaupungin kassaan. Vakuudenantajalle, joka kolmen perättäisen kalenterivuoden aikana on käyttänyt lainausoikeuttaan, palautetaan vakuus pyydettyessä lainausoikeuden edelleen säilyessä.

3 §. Alle 14-vuotiaat saavat lainauskortin ainoastaan lastenosastolle. He voivat kuitenkin erikoistapauksissa saada kirjalainoja muiltakin osastoilta.

4 §. Lainauskortti on esitettävä sekä kirjoja lainaksi otettaessa että niitä palautettaessa. Kirjaston käyttäjä saa lainata tarvitsemansa määrän kirjoja kerrallaan, mikäli ei ole erikoista syytä lainausoikeutta rajoittaa. Alle 14-vuotiaat saavat enintään neljä (4) nidosta kerrallaan. Ainoastaan yhteisöille, laitoksille ja opiskeluryhmille voidaan kirjastonjohtajan luvalla antaa lainaksi useampia kappaleita samaa teosta.

5 §. Lainausaika on yksi (1) kuukausi. Sitä voidaan kuitenkin pyydettyessä pidentää kuukaudella kerrallaan, mikäli muut eivät ole tilanneet tai tiedustelleet k.o. teosta.

6 §. Lainassa olevia kirjoja on oikeus tilata täyttämällä tilauskortti ja suorittamalla siitä sekä postikuluista voimassa oleva maksu. Jollei kirjastossa ole lainaajan haluaa kirjaa, voi hän esittää sen hankittavaksi täyttämällä tarkoitukseen varatun toivomuslomakkeen.

7 §. Kirjaston luku- ja opintosalit ovat kaikkien käytettävissä, jotka noudattavat hiljaisuutta eivätkä muutenkaan tuota häiriötä niiden toiminnalle.

8 §. Kirjaston eri osastoilla on yleisön käytettävissä korttiluetteloita ja kirjaston virkailijat ovat pyydettäessä velvollisia antamaan neuvoja kirjoja ja tietoja etsittäessä sekä opiskelua suunniteltaessa.

9 §. Osoitteen- ja nimenmuutoksista on viipymättä ilmoitettava kirjastoon.

10 §. Jos lainauskortti katoaa, on siitä ilmoitettava kirjastoon, josta saa viikon kuluttua uuden lainauskortin voimassaolevaa maksua vastaan.

11 §. Jos lainaaja pitää kirjaa yli määräjän, on hänen maksettava kirjastolautakunnan kulloinkin vahvistama kirjasakko, kunnes kirja on tuotu takaisin, kuitenkin enintään 500 mk kirjalta. Sakko on maksettava kuittia vastaan sille kirjaston virkailijalle, joka ottaa vastaan palautettavat kirjat. Lainajan tulee lisäksi suorittaa kirjaston lähettämien palautuskehoitusten postikulut. Jos kirja on kirjaston toimesta perittävä lainajan kotoa, on edellisten lisäksi suoritettava perimiskulut. Alle 14-vuotiailta ei vaadita sakkoja eikä perimiskuluja, vaan asianomainen menettää lainausoikeutensa määräjäksi, enintään kuukaudeksi.

12 §. Lainaaja on vastuussa kortillaan lainatuista kirjoista eikä hän saa luovuttaa niitä toiselle henkilölle. Kirjoja ei saa lainata koteihin, joissa sairastetaan tarttuvaa tautia. Jos tällainen tauti kuitenkin todetaan kodissa, johon on jo lainattu kirjoja, on siitä ehdottomasti ilmoitettava kirjastoon kirjoja palautettaessa. Jos lainattu kirja katoaa, on lainajan korvattava se maksamalla kirjan käypä hinta ja mahdolliset si-dontakulut. Jos kirja turmeltuu tavalla, jota ei voi katsoa kulumiseksi, on lainajan korvattava vahinko kirjastonhoitajan harkinnan mukaan.

13 §. Jos lainaaja jättää maksamatta sakon tai korvauksen, hän menettää lainausoikeutensa. Jos takaaja ei vaadittaessa täytä sitoumuksiaan, ei hänellä eikä hänen takaamallaan henkilöllä ole oikeutta saada kirjoja lainaksi kirjastosta. Lainauksesta aiheutuvat riita-asiat käsitellään Helsingin raastuvanoikeudessa.

14 §. Sairaalasivukirjaston käyttäjiin ei sovelleta 6 §:n määräystä tilauskorttiin liittyvästä maksusta eikä myöskään 10, 11 ja 12 §:iä. Kuitenkin 12 §:n määräyksiä kirjan turmeltumisesta sovelletaan näihinkin käyttäjiin, milloin turmeltuminen voidaan katsoa tahalliseksi aiheutetuksi.

28. Asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkikirjoittajan tulee kunnallisten vaaliluetteloiden teke-
mistä varten toimittaa.

Annettu helmikuun 27 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 103/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:22)

Muutetaan 17 päivänä maaliskuuta 1950 asiasta annettua ase-
tusta (142/50) sisäasiainministerin esittelystä säädetään tä-
ten, että niistä henkilöluetteloista, jotka 27 päivänä marras-
kuuta 1917 annetun kunnallisen vaalilain (108/17) 4 §:n mukaan,
sellaisena kuin tämä lainkohta on 27 päivänä kesäkuuta 1950
annetussa laissa (317/50), henkikirjoittajan tulee toimittaa
kunnallisille vaalilautakunnille, on asianomaiselle henkikir-
joittajalle suoritettava, kunnes toisin määrätään, viisi mark-
kaa viisikymmentä penniä kultakin henkilöluetteloon merkityl-
tä nimeltä. Näitä henkilöluetteloita varten laadittava aakkos-
rekisteri on henkikirjoittajan toimitettava vaalilautakunnal-
le ilman lisämaksua.

29. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1952 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 5 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 112/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:12)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 17 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 13 päivänä helmikuuta 1953 annetussa laissa (73/53), valtioneuvosto on, opetusministeriön esittelystä, määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1952 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n 1 momentin mukaan, on oleva seitsemäntuhatta markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa sanotun 17 §:n 2 momentin mukaan, yhdeksänsataa markkaa kutakin oppilasta kohden vuodessa.

30. Helsingin kaupungin teurastamon johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 11 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:15, 1942:84 sekä 1946:7 ja 216)

1 §. Helsingin kaupungin teurastamo hoitaa ja valvoo teurastamolautakunnan hallintoon ja valvontaan annettuja laitoksia, laitteita ja myyntipaikkoja.

2 §. Teurastamon palveluksessa on toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, tarkastus- ja apulaiseläinlääkäreitä, taloudenhoitaja, kassanhoitaja, apulaiskassanhoitaja, käyttöpäällikkö, toimistoapulaisia, laboratorioapulaisia, esimiehiä, vaakaajia, halliapulaisia, teurastajia, konehenkilökuntaa, muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työntekijöitä.

3 §. Toimitusjohtajan tulee olla taloudellista, kaupallista ja hallinnollista kokemusta omaava, korkeakoulun loppututkinnon suorittanut henkilö, mieluummin maassa laillistettu eläinlääkäri.

Apulaisjohtajan, tarkastuseläinlääkärien ja apulaiseläinlääkärien tulee olla laillistettuja eläinlääkäreitä ja täyttää lihan tarkastajaan nähden erikseen säädetyt kelpoisuusehdot.

Apulaisjohtajalta vaaditaan erikoistietoja lihan tarkastuksesta ja bakteriologiasta.

Tarkastuseläinlääkäreiltä vaaditaan erikoistietoja lihan tarkastuksesta ja perehtyneisyyttä lihan bakteriologiseen tarkastukseen.

Muiden viranhaltijain pätevyysvaatimukset määrää teurastamolautakunta.

4 §. Apulaisjohtaja ei saa harjoittaa yksityistä eläinlääkärintointintaa.

Tarkastuseläinlääkärit ja apulaiseläinlääkärit alkoon ilman palkkalautakunnan lupaa harjoittako yksityistä eläinlääkärintointintaa.

5 §. Toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto ja apulaisjohtajan kaupunginhallitus, teurastamolautakunnan ja terveydenhoitolautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut vakinaiset viranhaltijat valitsee teurastamolautakunta. Tilapäiset viranhaltijat ja työntekijät ottaa palvelukseen toimitusjohtaja.

6 §. Toimitusjohtajan tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo teurastamon ja sen henkilökunnan toimintaa, sekä huolehtia teurastamon toiminnan kehittämisestä,
- 2) laatia teurastamon järjestyssääntöjä koskevat ehdotukset,
- 3) valmistella ja teurastamolautakunnalle esitellä teurastamoa koskevat asiat sekä antaa lautakunnalle lausuntoja toimialaansa kuuluvista asioista,

- 4) valvoa lautakunnan päätösten täytäntöönpanoa,
- 5) huolehtia teurastamon kirjeenvaihdosta ja allekirjoittaa lähetettävät kirjeet,
- 6) päättää koneiden ja laitteiden niin myöskin raaka- ja tarveaineiden ostoista ja muista sellaisista hankinnoista, joiden arvo tai määrä ei kerrallaan ylitä lautakunnan vahvistamaa ylintä rajaa, sekä hankkia tarjouksia ja tehdä lautakunnalle esityksiä tätä suurempien hankintojen suorittamisesta,
- 7) antaa lautakunnalle kuukausittain kirjallinen selostus teurastamon käytöstä,
- 8) hyväksyä laskut ja muut maksuasiakirjat,
- 9) huolehtia siitä, että kertyneet varat määräaikana tilitetään kaupunginkassaan,
- 10) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana edellisen kalenterivuoden tilinpäätös samoin kuin ehdotus talousarvioksi seuraavaa toimintavuotta varten,
- 11) esittää vuosittain ennen huhtikuun 15 päivää teurastamolautakunnalle ehdotus kertomukseksi lautakunnan ja teurastamon toiminnasta edellisestä vuotena,
- 12) lähettää maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle yhdistelmät lihantarkastuspäiväkirjoista,
- 13) huolehtia siitä, että teurastamon rakennuksia, laitteita, kalustoa, työvälineitä ja koneita sekä varastoja hoidetaan asianmukaisesti ja että niistä pidetään luetteloa,
- 14) valvoa, että teurastamon toiminnassa noudatetaan säästäväisyyttä ja että hankinnat ja myynnit suoritetaan kaupungin etua silmällä pitäen,
- 15) järjestää lihantarkastustoiminta ja valvoa sitä,
- 16) seurata teurastus- ja lihantarkastusalan yleistä kehitystä,
- 17) valvoa, että teurastamossa vallitsee hyvä järjestys ja siisteys sekä että laitoksen käyttäjät noudattavat järjestystä koskevia määräyksiä,
- 18) suorittaa muut teurastamolautakunnan hänelle antamat tehtävät sekä
- 19) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä, teurastamon toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa kaupungin teknillisen johtajan määräämät, hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

7 §. Apulaisjohtajan tehtävänä on avustaa toimitusjohtajaa tämän virkatehtävien hoidossa ja suorittaa toimitusjohtajan määräämät muut tehtävät sekä hoitaa toimitusjohtajan virkaa tämän vuosiloman aikana ja muuten estyneenä ollessa.

8 §. Taloudenhoitajan tehtävänä on

- 1) toimia teurastamon toimiston esimiehenä,
- 2) tehdä toimitusjohtajalle toimistoa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja sen toimialaa koskevista asioista,
- 3) hoitaa teurastamon kirjanpito,
- 4) tarkastaa teurastamon kassa ja valvoa sen toimintaa,
- 5) valvoa maksujen kannantaa,
- 6) tarkastaa ja tilimerkinnällä varustaa laskut ja muut maksuasiakirjat sekä
- 7) suorittaa toimitusjohtajan antamat muut tehtävät.

9 §. Käyttöpäällikön tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo teurastamon kone- ja lämpökeskuksen, jäädyttämöiden, jäädyttämöiden ja korjauspajan toimintaa sekä teknillisten laitteiden ja -kalustojen hoitoa,
- 2) suunnitella teurastamon rakennusten ja teknillisten laitteiden uudis- ja korjaustyöt sekä tehdä niistä ehdotuksia toimitusjohtajalle,
- 3) tehdä toimitusjohtajalle ehdotuksia konehenkilökunnan työn järjestelystä,
- 4) antaa vuoden alussa toimitusjohtajalle kertomus valvontaansa kuuluvien laitosten toiminnasta edellisessä vuotena sekä
- 5) suorittaa toimitusjohtajan antamat muut tehtävät.

10 §. Muiden kuin 6, 7, 8 ja 9 §:ssä mainittujen viranhaltijain tehtävät määrää toimitusjohtaja.

31 Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 30 p:nä 1953.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 547 sekä kunn. as.-kok. 1952:40)

Satamalautakunta vahvisti mainittuna päivänä kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien, helmikuun 1 päivänä 1890 vahvistettujen sääntöjen 1 §:n, sellaisena kuin se on satamalautakunnan maaliskuun 10 päivänä 1952 tekemän päätöksen mukaan, muutettuna näin kuuluvaksi:

1 §. Jokaisella kaupungin asukkaalla kuin myöskin niillä, jotka asuvat kaupunkiin yhdistetyllä maalla, mutta ei muilla, on lupa kaupungin kalavesissä, niitä alueita lukuunottamatta, joihin kalastusoikeus 2 §:n mukaan on erikseen myönnetty, harjoittaa kalanpyyntiä suorittamalla kaupungin kassaan vuotuiset maksut kalastuksessa käytetyistä kalanpyydyksistä, nimittäin nuotasta 2 000 markkaa, isosta rysästä 2 000 markkaa, kustakin silakkaverkosta, verkosta ja tavallisesta rysästä 200 markkaa, katiskasta 300 markkaa sekä kaikenlaatuista koukuista 200 markkaa sadalta. Oikeudesta kalastaa vetouistimella on maksu 200 markkaa ja oikeudesta kalastaa heittouistimella on maksu 400 markkaa vuodessa. Onkimisesta ei mitään maksua suoriteta.

**32. Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimis-
maksu.**

Satamalautakunnan päätös maaliskuun 30 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:32)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin venelaituripaikkojen maksut kesäkaudesta 1953 alkaen seuraaviksi:

Venepaikka peräpaaluineen	1 500 mk
" ilmai peräpaalua	1 000 "

Kaupungin alueella käytettävistä veneistä on suoritettava 100 mk:n rekisteröimismaksu. Jos veneelle on lunastettu venelaituri paikka, rekisteröimismaksua ei kanneta.

33. Kumpulan ja Herttoniemen siirtolapuutarhojen palstojen vuokra-ajan jatkaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 1 p:ltä 1953. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kehoittaa kiinteistölautakuntaa pitentämään Kumpulan ja Herttoniemen siirtolapuutarhojen puutarhapalstojen vuokraoikeuksia maaliskuun 15 päivästä 1954 lukien 10 vuodelle vuosivuokrasta, jotka määräytyvät elinkustannusindeksin elokuun 1938 - heinäkuun 1939 mukaan siten, että indeksii 100 vastaavana perusvuosivuokrana on 75 penniä/m²:ltä ja että indeksivaihtelut otetaan huomioon vain täysin 20 prosentein.

34. Kaupungin viranhaltijain lääkärintodistusten kelpoisuus aika.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 2 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:166 ja 1952:24)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä täydentää kiertokirjeissään marraskuun 1 päivänä 1951 ja tammikuun 31 päivänä 1952 annettuja määräyksiä siten, että uutta lääkärintodistusta ei ole tarpeen vaatia, milloin aikaisemman lääkärintodistuksen päiväyksestä, jona voidaan pitää lääkärintodistusten tarkastajan päiväystä, ei ole kulunut 6 kuukautta enempää, ja että hyväksyttävä lääkärintodistus saa todistuksenantajan päiväyksestä lukien olla enintään 6 kuukautta vanha.

35. Komiteain ja toimikuntien työskentelyn valvonta.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 16 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:27)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaupungin hallintoelinten asettamia, päätösvaltaa käyttäviä toimikuntia ja niiden ehkä asettamia työjaostoja kolmen päivän kuluessa kokouksesta lukien lähettämään jäljennöksen kokouksen pöytäkirjasta asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle tiedoksi. Samalla kaupunginhallitus päätti, muuttaen aikaisemmin tekemiänsä päätöksiä, velvoittaa kaikki komiteat, toimikunnat ja muut tilapäiset elimet tästä lähtien neljännesvuosittain esittämään palkkiolaskelmansa kaupunginhallituksen yleisjaoston hyväksyttäväksi.

36. Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1953 annettavan valtionavun määrä.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 16 p:ltä 1953.

(Suomen as.-kok. 177/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:38)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lastenkotien valtionavusta annetun lain (852/49) 3 §:n nojalla vahvistanut lastenkodin vuosimenoihin annettavan valtionavun määrän vuonna 1953 lastenkodissa hoidettavana ollutta lasta ja hyväksyttyä hoitovuorokautta kohden:

- 1) pysyväisluontoista huoltoa antavalle eli tavalliselle lastenkodille 48 markaksi,
- 2) muulle lastenkodille vähintään 58 ja enintään 60 markaksi, sekä
- 3) äiti- ja lapsikodille siellä hoidettavana olevan äidin osalta 60 markaksi.

Lisäksi voi sosiaaliministeriö korottaa edellä 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun valtionavun rajaseudulla sijaitsevan sekä poikkeuksellisesti muuallakin taloudellisissa vaikeuksissa toimivan lastenkodin osalta enintään 25 sadalta, kuitenkin edellyttäen, että näin korotettu valtionapu ei ylitä lastenkotien valtionavusta annetun lain 3 §:ssä mainittua enimmäismäärää.

37. Helsingin kaupungin huoltokassan sääntöjen muuttaminen.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 23 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:6)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa maaliskuun 3 p:nä 1949 vahvistamiensa Helsingin kaupungin huoltokassan sääntöjen 9 §:n 1 kohdan näin kuuluvaksi:

Huoltokassan hoitokuntaan kuuluu viisi jäsentä ja kolme varajäsentä, joista kaupunginhallitus valitsee puheenjohtajan, kaksi jäsentä ja yhden varajäsenen sekä Helsingin kaupungin virkamiesyhdistys r.y. ja Helsingin Kunnantöntekijäin Keskusjärjestö r.y. kumpikin yhden jäsenen ja yhden varajäsenen huoltokassan jäsenistöön kuuluvista. Hoitokunnan jäsenet valitaan kalenterivuodeksi kerrallaan. Hoitokunta valitsee keskuudessaan varapuheenjohtajan.

Samalla kaupunginhallitus päätti kumota edellämainittujen sääntöjen 15 §:n 3 kohdan.

39. Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 22 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:54 ja 1950:170)

Käyttömaksu:

Kalkkuna ja hanhi	8:-
Kana, kukko, anka, metso, jänis, kaniini	8:-
Kananpoika alle 1 kg, teeri, metsäkana, peltopyy, pyy, fasaani ja scrsa	8:-

40. Helsingin kaupungin teurastamon suolipesimö- ja navettamaksut sekä elävän karjan myyntimaksut.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat huhtikuun 22 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:188 ja 1950:170)

Maksut suolien, sorkkien, mahalaukkujen ja päiden puhdistamisesta:

Raavas	30:-
Hevonen ja sika	15:-
Vasikka, lammas ja vuohi	8:-

Lisäksi kannetaan vesimaksu erikseen kulutetun vesimäärän perusteella suhteessa käyttöön.

Navetan vuokrat vuorokaudessa:

Raavas, poro ja sika	30:-
Vasikka, lammas, vuohi	10:-
Hevonen	60:-

Vientiin tarkoitettuista hevosista kannetaan toistaiseksi kaksinkertainen navettamaksu. *Kaupunginvaltuusto 14/2 1951.*

Elävän karjan myymisestä kannetaan paitsi navettamaksua, myyntimaksua laskettuna ruhopainon mukaan kilolta -75

Mikäli myytäväksi tuotu eläin teurastamon johdon suostumuksella viedään elävänä pois teurastamolta, on siitä maksettava sekä navetta- että myyntimaksu.

41. Maksut Helsingin kaupungin teurastamon jähdyttämön käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat huhtikuun 22 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:189 ja 1950:170)

Osasto riippuvia ruhoja varten:

Raavas ja sika yli 80 kg, vuorokaudelta	50:-
" " " 30-80 kg,	30:-
Vasikka ja sika alle 30 kg, lammas ja vuohi, vuorokaudelta	15:-
Hevonen, vuorokaudelta	60:-
Paloiteltu liha 50 kilolta tai sen osalta, vuorokaudelta	40:-

Lihojen säilytyksestä tukku-, tuuletus- tai noutohallissa peritään sama maksu kuin jähdyttämössä säilyttämisestä.

Jähdytyskoppien vuokrat:

Lihakopit, pienet, vuosivuokra	25 000:-
" suuret "	50 000:-
Elinkammio "	22 000:-
Suolauskopit, pienet "	30 000:-
" suuret "	45 000:-

Muut kopit ja tilapäinen jähdytystila suuruudelta riippuen suhteessa edelläoleviin.

Syväjäädityskoppien vuosivuokrat:

Pienet kopit (3,74 m ² , korkeus 220 cm)	50 000:-
Metsästäjäkopit	3 000:-

Muut kopit ja tilapäinen säilytystila suuruudesta riippuen suhteessa ns. pieniin koppeihin.

Tavaran edeltävästä syväjäädityksestä kannetaan, paitsi metsästäjäkoppeihin tuotavasta tavarasta joka sisältyy vuokraan, kg:lta

5:-

Jähdytys- ja syväjäädityskoppeja vuokrattaessa lyhyemmäksi ajaksi lasketaan vuokra edellä olevan perusteen mukaan suhteessa aikaan, kuitenkin enintään 50 %:n korotuksella teurastamolautakunnan vahvistaman asteikon mukaan.

42. Teurastuspalkkiot Helsingin kaupungin teurastamossa.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat huhtikuun 22 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:167)

	Palkkio teurasta- jille	Korvaus yleis- menoista teu- rastamolle	Palkkio yhteensä
Raavas, ruhopaino yli 350 kg	222 mk	23 mk	245 mk
" " 250-350 "	152 "	18 "	170 "
" " 150-250 "	131 "	14 "	145 "
" " 80-150 "	111 "	9 "	120 "
" " 30-80 "	90 "	10 "	100 "
" " alle 30 "	48 "	7 "	55 "
Lammas ja vuohi	48 "	7 "	55 "
Sika, ruhopaino yli 180 kg	207 "	23 "	230 "
" " 130-180 "	152 "	18 "	170 "
" " 50-130 "	124 "	11 "	135 "
" " alle 50 "	96 "	9 "	105 "
Hevonen	242 "	23 "	265 "

43. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama toukokuun 28 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 22 p:nä 1953)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:74 ja 1950:169)

Raavas, ruhopaino yli 150 kg	300	mk
" " 80-150 "	230	"
" " 30-80 "	160	"
" " alle 30 "	65	"
Lammas, vuohi, pikkuväsikka	65	"
Sika, ruhopaino yli 50 kg	300	"
" " alle 50 "	160	"
Hevonen	330	"

Lihan erikoiskäsittely:

Koko- tai osaruhon keittämisestä tai suolaamisesta:

Hevonen, raavas ja sika	} 200	"
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas		
Syväjäädytyksestä kilolta	10	"

44. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin
lihantarkastamon käyttämisestä.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama toukokuun 28 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 22 p:nä 1953)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:75 ja 1950:169)

Raavas, ruhopaino yli 150 kg	300	mk
" " 80-150 "	230	"
" " 30-80 "	160	"
" " alle 30 "	65	"
Lammas, vuohi, pikkuvassikka	65	"
Sika, ruhopaino yli 50 kg	300	"
" " alle 50 "	160	"
Hevonen	330	"
Suolatun, savustetun, palvatun tai muulla tavoin kestäväksi tehdyn lihan tarkastuk- sesta kilolta	5	"
vähintään	40	"
<i>Lihan erikoiskäsittely:</i>		
Koko- tai osaruhon keittämisestä tai suolaamisesta:		
Hevonen, raavas ja sika) 200	mk
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas		
Syväjäähdytyksestä kilolta	10	"

45. Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama toukokuun 4 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 1 p:nä 1953)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:164)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä seuraavan taksan, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan:

Jakotoimituksissa käytettyjen uskottujen miesten päiväpalkkio on 1 000 mk ja matkarahana suoritetaan yleisiä kulkuneuvoja käytettäessä todelliset kohtuulliset matkakustannukset, omaa autoa käytettäessä 19 mk/km ja muulla omalla kyydillä tai jalkaisin kuljettaessa 10 mk/km.

46. Laki kunnallislain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 192/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:143)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 38 § näin kuuluvaksi:

38 §. Valtuutettujen varajäseniä valitaan niin monta kuin kunnallisvaalilaissa (191/53) on säädetty.

Jos valtuutettu kuolee, menettää vaalikelpoisuutensa tai 18 §:n mukaan eroaa ennen toimikautensa päättymistä taikka jos hän valtuuston hyväksymästä syystä on vähintään yhden kuukauden ajaksi estynyt ottamasta osaa valtuuston työhön, kutsukoon valtuuston puheenjohtaja varajäsenen hänen sijaansa.

Varajäsen toimii valtuutettuna 39 §:ssä säädetyn toimikauden loppuun tai, milloin hänet on kutsuttu tilapäisesti estyneen valtuutetun sijaan, niin kauan kuin este kestää.

47. Kunnallinen vaalilaki.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 191/53)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Vaalit aika, äänestysalueet ja vaaliviranomaiset.

1 §. Kunnallisvaltuuston jäsenten varsinainen vaali on aloitettava lokakuun ensimmäisenä sunnuntaina ja loppuun toimitettava seuraavana päivänä.

Täydennysvaalin toimittamisesta säädetään 63 §:ssä.

Vaalin toimittaminen on saatettava kuntalaisten tiedoksi sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaitaan. Ilmoituksessa on mainittava vaalit aika, kunnan jaotus äänestysalueisiin sekä äänestyspaikat.

2 §. Kunta on yhtenä vaalipiirinä.

Maalaiskunnassa, jonka väkiluku viimeksi toimitetun henkikirjoituksen mukaan on yli tuhatviisisataa, on kunnanvaltuuston viimeistään vaalia edeltävän vuoden joulukuussa jaettava kunta useampaan äänestysalueeseen. Sisäasiainministeriö voi kuitenkin vapauttaa kunnan mainittua jakoa toimittamasta. Jaossa on noudatettava vahvistettua kansakoulupiirijakoa, kuitenkin siten, että valtuusto voi jakaa koulupiirin useammaksikin äänestysalueeksi. Erityisistä syistä voidaan kaksi tai useampia koulupiirejä taikka niiden osia yhdistää yhdeksi äänestysalueeksi, mikäli yhdistämisestä ei aiheudu äänioikeutetuille kohtuuttoman pitkiä matkoja äänestyspaikalle.

Niin ikään on kunnallisvaltuuston jaettava kaupunki ja kaupala, joiden väkiluku on yli kolmetuhatta, 2 momentissa mainitussa määräajassa riittävän moneen äänestysalueeseen.

Kunta, jonka väkiluku on pienempi, kuin edellä on sanottu, jaetaan vastaavasti äänestysalueisiin, milloin kunnallisvaltuusto katsoo sen tarpeelliseksi.

Kunnallisvaltuuston päättämää jakoa noudatettakoon, vaikka päätöksestä onkin valitettu, kunnes valitusasia on ratkaistu. Sisäasiainministeriön ja lääninhallituksen tässä pykälässä tarkoitetuissa asioissa antamiin päätöksiin ei saa hakea muutosta.

3 §. Valtuusto valitsee vaalivuoden kesäkuussa keskuslautakunnan kunnan vaalikelpoisista jäsenistä. Keskuslautakuntaan valitaan puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä, joista valtuusto määrää yhden varapuheenjohtajaksi, ynnä neljä varajäsentä. Jos kunta on jaettu äänestysalueisiin, valitaan vaalilautakun-

ta erikseen kutakin äänestysaluetta varten. Vaalilautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, joista valtuusto määrää toisen varapuheenjohtajaksi, ynnä vähintään kolme varajäsentä. Lautakuntien toimikausi kestää, kunnes uudet lautakunnat on valittu.

Jos keskuslautakunnan tahi vaalilautakunnan puheenjohtaja, jäsen tai varajäsen kuolee tai laillisen syyn tähden eroaa ennen toimikautensa päättymistä, on täydennysvaali toimitettava.

Keskuslautakunta on päätösvaltainen viisijäsenisenä ja vaalilautakunta kolmijäsenisenä.

Jollei vaalilautakuntaa saada vaalin aikana varajäseniäkään kutsumalla päätösvaltaiseksi, voi keskuslautakunta määrätä vaalilautakuntaan apujäseniä kunnan vaalikelpoisista jäsenistä.

2 L u k u.

Vaaliluettelo.

4 §. Vaaliluettelon tehkään maalaiskunnassa kutakin äänestysaluetta varten sen vaalilautakunta.

Kaupungissa tehkään maistraatti ja kauppalassa kauppalanhallitus vaaliluettelon kutakin äänestysaluetta varten.

Kunnallisen jaonituksen muutoksen tapahtuessa on vaaliluettelon tekeminen erityisen järjestelytoimikunnan asiana, niin kuin siitä on erikseen säädetty.

Mitä tässä luvussa ja 68 §:ssä muutoin säädetään vaalilautakunnasta, on sovellettava maistraattiin, kauppalanhallitukseen sekä tämän pykälän 3 momentissa tarkoitettuun järjestelytoimikuntaan.

5 §. Vaaliluettelo on tehtävä vaalivuoden elokuun 14 päivään mennessä.

Vaaliluettelon on äänestysalueittain merkittävä jokainen henkilö, joka ennen vaalivuoden alkua oli täyttänyt kaksikymmentäyksi vuotta ja joka on vaalivuonna henkikirjoitettu tai olisi ollut henkikirjoitettava kunnassa henkikirjoituksesta voimassa olevien säännösten mukaisesti.

Vaaliluettelon pohjaksi on asianomaisen henkikirjoitusviranomaisen viimeistään vaalivuoden heinäkuun 28 päivänä toimitettava vaalilautakunnalle säädettyä maksua vastaan luettelo henkikirjan osoittamassa järjestyksessä kaikista ennen vaalivuoden alkua kaksikymmentäyksi vuotta täyttäneistä henkilöistä, jotka vaalivuonna on kunnassa henkikirjoitettu. Luettelo kirjoitetaan lomakkeelle, jonka sisäasiainministeriö vahvistaa.

Jos tiedossa on syy, jonka vuoksi vaaliluettelon merkittävä kunnan jäsen on äänioikeutta vailla, on merkintä siitä tehtävä vaaliluettelon hänen nimensä kohdalle.

Kirkolliset viranomaiset, seurakuntain johtajat, siviilirekisterin pitäjät, henkikirjoitusviranomaiset, nimismiehet ja kaupunginviskaalit ovat velvolliset antamaan vaalilautakunnalle tarpeelliset tiedot.

Kun vaalilautakunta on tarkastanut 3 momentissa mainitun luettelon ja lisännyt siihen ne henkilöt, jotka ovat virheellisesti jääneet siihen merkitsemättä, sekä tehnyt tämän pykälän 4 momentissa tarkoitettujen merkinnän niiden henkilöiden nimien kohdalle, jotka ovat äänioikeutta vailla, on luettelo merkittävä äänestysalueen vaaliluetteloksi ja vaalilautakunnan alikirjoitettava.

6 §. Vaaliluettelo on elokuun 15 päivästä saman kuun 21 päivään, molemmat päivät mukaan luettuina, pidettävä asianmukaisen valvonnan alaisena tarkastusta varten nähtävänä kunakin arkipäivänä kello yhdeksästä kello kahteenkymmeneen, kaupungissa ja kauppalassa kunnan alueella, tarvittaessa eri paikoissa äänestysalueittain, sekä maalaiskunnassa jokaisella äänestysalueella.

Paikoista, joissa vaaliluettelot ovat nähtävänä, on annettava ennakkolta hyvissä ajoin tieto sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Tiedoksiannossa on myös mainittava vaalilautakunnan puheenjohtajan nimi ja osoite.

7 §. Joka katsoo, että hänet on oikeudettomasti jätetty pois vaaliluettelosta tai merkitty äänioikeutta vailla olevaksi, voi esittää oikaisuvaatimuksensa kirjallisesti tai suullisesti vaalilautakunnalle sen kokouksessa 4 päivänä syyskuuta tai kirjallisesti sitä ennen vaalilautakunnan puheenjohtajalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun oikaisuvaatimuksen voi puolisoo ilman valtuutusta tehdä toisen puolison puolesta.

Jos kunnan äänioikeutettu jäsen katsoo, että henkilö, yksi tai useampi, on oikeudettomasti vaaliluetteloon merkitty äänioikeutetuksi, voi hän antaa sitä koskevan, perustellun, kirjallisen oikaisuvaatimuksen viimeistään 25 päivänä elokuuta vaalilautakunnan puheenjohtajalle.

Edellisessä momentissa tarkoitettun oikaisuvaatimuksen johdosta on vaalilautakunnan puheenjohtajan ilmoitettava sille henkilölle, jota oikaisuvaatimus koskee, että tällä on tilaisuus osoitetussa paikassa nähdä oikaisuvaatimus ja viimeistään 2 päivänä syyskuuta antaa vaatimuksen johdosta vaalilautakunnalle selityksensä, uhalla että, jollei selitystä anneta, asia ratkaistaan siitä huolimatta. Tiedoksianto oikaisuvaatimuksesta on viimeistään 26 päivänä elokuuta annettava postin kuljettavaksi suljetussa kuoressa, johon on merkitty vastaanottajan nimi ja postiosoite, mutta tiedoksianto voidaan toimittaa muullakin todistettavalla tavalla, mikäli se ei aiheuta viivytystä. Jollei vastaanottajan postiosoitetta tunneta, on tiedoksianto viipymättä julkaistava sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan.

Oikaisuvaatimus voidaan perustaa myös sellaisiin asianomaisen henkilön äänioikeuteen vaikuttaviin seikkoihin, jotka ovat sattuneet vaaliluettelon allekirjoittamisen jälkeen.

8 §. Vaaliluetteloa vastaan tehdyt oikaisuvaatimukset käsitellään ja ratkaistaan vaalilautakunnan 4 päivänä syyskuuta pidettävässä kokouksessa, joka alkaa kello yhdeksäntoista. Vaalilautakunnan on kussakin asiassa julistettava päätös, joka lyhyesti mainittuine perusteluineen on merkittävä pöytäkirjaan.

Milloin 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu oikaisuvaatimus hylätään tai jätetään tutkittavaksi ottamatta taikka 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuun oikaisuvaatimukseen suostutaan eikä se henkilö, jonka äänioikeutta ratkaisu koskee, ole vaalilautakunnan kokouksessa päätöstä kuulemassa, on hänelle viipymättä annettava päätöksestä tieto 7 §:n 4 momentissa mainitulla tavalla pöytäkirjanotteella, johon on liitettävä valitusosoitus.

Vaalilautakunnan on muulloinkin pyynnöstä annettava asianosaiselle ratkaisua koskeva pöytäkirjanote, johon on liitettävä valitusosoitus.

9 §. Joka ei tyydy vaalilautakunnan ratkaisuun oikaisuvaatimuksesta koskevassa asiassa, hakekoon siihen muutosta lääninhallitukselta, jonka hallintoalueella ratkaisun tehnyt vaalilautakunta on, valituskirjalla, joka on toimitettava vaalilautakunnan puheenjohtajalle viimeistään 14 päivänä syyskuuta ennen kello kahtatoista. Vaalilautakunnan puheenjohtajan on viipymättä lähetettävä valituskirja omine lausuntoineen ja ote vaalilautakunnan pöytäkirjasta, jollei sitä ole valitukseen liitetty, sekä asian käsittelyssä kertyneet asiakirjat lääninhallitukselle.

Lääninhallituksen on annettava päätöksestään tieto vaalilautakunnalle. Vaalilautakunnan on ilmoitettava päätöksestä henkilölle, jonka äänioikeutta päätös koskee, sillä tavoin kuin 7 §:n 4 momentissa säädetään.

Lääninhallituksen tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

10 §. Jos henkikirjoitusviranomaisen katsoo, että henkilö on oikeudettomasti jätetty pois vaaliluettelosta tahi merkitty siihen äänioikeutta vailla olevaksi tai äänioikeutetuksi, on hänellä viran puolesta oikeus tehdä vaalilautakunnalle oikaisuvaatimus ja hakea muutosta vaalilautakunnan päätökseen 7 §:n 1 ja 3 momentissa sekä 9 §:n 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

11 §. Jollei vaalilautakunnalle ole säädetyn ajan kuluessa esitetty vaatimusta vaaliluettelon muuttamisesta, tehkään vaalilautakunta luetteloon merkinnän, että se on lainvoimainen.

Jos muutosta on vaadittu, on vaalilautakunnan, sitten kun vaatimus on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu, merkittävä vaaliluetteloon siitä johtuvat oikaisut, minkä jälkeen luetteloon on tehtävä merkintä, että se siten oikaistuna on lainvoimainen. Älköön vaalin toimittamista kuitenkaan estäkö taikka sen kumoamista aiheuttako se seikka, ettei lopullista päätöstä vaaliluettelon oikaisemisesta tehtyyn vaatimukseen ole ennen vaalipäivää annettu tai vaalilautakunnan tietoon saatettu.

Lainvoimaista vaaliluetteloa on vaalissa muuttamattomana noudatettava.

12 §. Vaalilautakunnan on äänioikeutetun tai hänen laillisesti valtuuttamansa asiamiehen pyynnöstä annettava äänioikeutetulle, jonka osalta vaaliluettelo on lainvoimainen, järjestysnumerolla varustettu, värillistä paperia oleva ote, josta selvää, että hänen nimensä on vaaliluettelossa. Otteen yhteyteen on painettava siitä helposti irroitettava äänestyslippu, jonka kääntöpuolella on kunnan nimi siten, että se äänestyslippua taitettaessa jää taittamattomaksi. Vaaliluettelon otteen ohella on, mikäli mahdollista, annettava 30 §:ssä tarkoitettu ehdokaslistojen yhdistelmä. Ote on annettava maksutta.

Vaaliluettelon otteen allekirjoittakoon vaalilautakunnan puheenjohtaja tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtaja sekä kaupungissa maistraatin ja kauppalassa kauppalanhallituksen määräämä henkilö.

Joka haluaa saada vaaliluettelon otteen postitse, lähettäkään sitä koskevan, allekirjoittamansa pyynnön vaalilautakunnalle maksetussa kirjeessä ja ilmoittakoon siinä selvästi täydellisen nimensä, ammattinsa tai toimensa, syntymäaikansa, postiosoitteensa ja henkikirjoituspaikkansa vaalivuonna, jolloin kunnan nimen lisäksi myös on ilmoitettava kadun nimi ja asuin-

talon numero tai kylä ja tilan nimi tai numero. Vaalilautakunnan on, mikäli se voi tapahtua ennen ensimmäistä vaalipäivää, lähetettävä pyydetty ote lunastuksetta kirjattuna lähetyksenä tai annettava postitse tieto, minkä vuoksi pyydettyä otetta ei voida lähettää.

Pyyntö vaaliluettelon otteen postitse lähettämisestä voidaan myös osoittaa sen maalaiskunnan kunnanhallitukselle, minkä kunnan äänestysalueen vaaliluettelosta otetta pyydetään. Kunnanhallituksen on toimitettava pyyntö viipymättä edelleen vaalilautakunnalle.

Vaaliluetteloon on äänioikeutetun nimen kohdalle merkittävä annettu otteen numero.

Vaaliluettelon otteen antamisessa käytettävän lomakkeen vahvistaa sisäasiainministeriö.

3 L u k u.

Valitsijayhdistykset ja vaaliliitot.

13 §. Jos vähintään kymmenen kunnan jäsentä, joilla kunnallislain 15 §:n mukaan on kunnallinen äänioikeus, allekirjoittamallaan asiakirjalla on tiettyä kunnallisvaalia varten perustanut valitsijayhdistyksen ja asiakirjassa maininnut sen henkilön, jonka ehdokkaaksi asettamisesta he ovat sopineet, on sellaisella valitsijayhdistyksellä oikeus keskuslautakunnalta pyytää yhdistyksen ehdokkaan nimen julkaisemista ehdokaslistana ja sen ottamista vaalia varten laadittavaan ehdokaslistojen yhdistelmään.

Sama henkilö älköön allekirjoittako useampaa kuin yhden l momentissa tarkoitetun asiakirjan. Muussa tapauksessa poistakoon keskuslautakunta hänen allekirjoituksensa mitättömänä kaikista asiakirjoista.

Milloin kunnan vähäisen asukasluvun vuoksi on tarpeen, määrää sisäasiainministeriö, että l momentissa tarkoitetut toimenpiteet voi suorittaa pienempikin luku äänioikeutettuja kunnan jäseniä kuin l momentissa on säädetty, kuitenkin vähintään kolme. Ministeriön päätös on julkaistava asetuskokouksessa viimeistään vaalivuoden toukokuun aikana.

14 §. Asiakirja, jolla valitsijayhdistys perustetaan, on päivättävä, ja siinä olevassa ehdokaslistassa on mainittava sen henkilön nimi, jota ehdotetaan valtuutetuksi, sekä tämän ammatti tai toimi. Siinä voidaan myös 16, 17 ja 49 §:ssä tarkoitettujen tapausten varalta nimetä yksi varaehdokas. Ehdokaslistassa ei saa olla muita merkintöjä, paitsi jos ne ovat välttämättömiä ehdokkaan henkilöllisyyden täsmentämiseksi.

Asiakirjassa on yksi valitsijayhdistyksen jäsen valtuutettava olemaan sen asiamiehenä ja toinen jäsen asiamiehen varamiehenä.

15 §. Hakemus valitsijayhdistyksen ehdokaslistan julkaisemisesta on asiamiehen itsensä tai hänen valtuuttamansa kirjallisesti annettava keskuslautakunnalle viimeistään 25 päivänä elokuuta ennen kello kahtatoista. Jos hakemus on annettu postissa kuljetettavaksi niin aikaisin, että sen olisi viimeistään sanottuna määräpäivänä pitänyt saapua keskuslautakunnal-

le, älköön ehdokaslistaa hakemuksen myöhästymisen vuoksi jätettävä ehdokaslistojen yhdistelmään ottamatta, mikäli hakemus voidaan tutkia 27 §:ssä mainitussa keskuslautakunnan kokouksessa.

Hakemukseen on liitettävä asiakirja, jolla valitsijayhdistys on perustettu, ja erikseen kirjoitettu ehdokaslista. Hakemuksessa asiamiehen on vakuutettava, että ne henkilöt, joiden nimet ovat allekirjoituksina asiakirjassa, ovat kunnassa äänioikeutettuja ja että he omakätisesti ovat sen allekirjoittaneet.

Jos asiamies tahallisesti taikka huolimattomuudesta on todistanut sellaista, joka ei ole totta, tahi muutoin tehtävänsään virheellisesti menetteltyt, rangaistakoon häntä niinkuin virkamiestä virkarikoksesta.

16 §. Jos valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan otettu henkilö kuolee, on asiamiehen poistettava hänen nimensä ehdokaslistasta. Jos ehdokaslistassa on nimetty varaehdokas, pankoon asiamies hänet ehdokkaaksi.

17 §. Milloin valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan on ehdokkaana tai varaehdokkaana otettu henkilö, joka on myös toisen valitsijayhdistyksen ehdokaslistassa, on hänellä oikeus saada nimensä poistetuksi ehdokaslistasta, jollei hän ole valitsijayhdistyksen jäsen tahi muutoin suostunut valitsijayhdistyksen ehdokkaaksi.

Jos valitsijayhdistys sen johdosta, että sen ehdokas tai varaehdokas on myös toisen valitsijayhdistyksen ehdokaslistassa, haluaa poistaa hänen nimensä listastaan tai panna toisen sen sijaan, olkoon yhdistyksellä siihen oikeus.

Jos siinä asiakirjassa, jolla valitsijayhdistys on perustettu, asiamiestä ei ole nimenomaan valtuutettu päättämään edellisessä momentissa tarkoitetusta toimenpiteestä, voidaan se suorittaa ainoastaan sellaisen päivätyn kirjallisen julkilausuman nojalla, jonka on allekirjoittanut vähintään puolet ensiksi mainitun asiakirjan allekirjoittajista ja jossa on asiamiehen vakuutus, että allekirjoitukset ovat omakätisiä.

18 §. Vaatimus, jota tarkoitetaan 17 §:n 1 momentissa, on esitettävä kirjallisesti keskuslautakunnalle viimeistään 2 päivänä syyskuuta ennen kello kahtatoista.

Ilmoitus valitsijayhdistyksen ehdokaslistan muuttamisesta 16 §:n ja 17 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on asiamiehen tehtävä kirjallisesti keskuslautakunnalle viimeistään 5 päivänä syyskuuta ennen kello kahtatoista. Jos ilmoitus koskee 17 §:n 2 momentissa tarkoitettua tapausta, on ilmoitukseen liitettävä 17 §:n 3 momentissa mainittu vakuutus.

19 §. Kahdella tai useammalla valitsijayhdistyksellä on oikeus yhtyä vaaliliitoksi, mikä tapahtuu siten, että kukin yhdistys antaa julkilausuman vaaliliiton perustamisesta ja tekee siitä ilmoituksen keskuslautakunnalle 15 §:ssä mainitussa hakemuskirjassa.

Vaaliliiton ehdokaslistoja saa olla yhteensä enintään vaalissa valittavien valtuutettujen kaksinkertainen määrä.

20 §. Vaaliliiton perustamista koskevassa julkilausumassa ilmoitettakoon se tunnus, joka vaaliliittoon yhtymistä varten on liitolle hyväksytty, ja annettakoon siinä valtuutus vähintään yhdelle vaaliliittoon kuuluvan valitsijayhdistyksen asiamiehelle toimia liiton asiamiehenä ja toiselle olla varamie-

henä. Julkilausemassa voidaan myös ehdottaa vaaliliiton ehdokaslistojen lopulliseen yhdistelmään otettavaksi vaaliliiton yhteinen nimitys, josta keskuslautakunta päättää.

Julkilausema on päivättävä sekä valitsijayhdistyksen ja vaaliliiton asiamiehen allekirjoitettava.

21 §. Valitsijayhdistys alkoon liittyykö useampaan kuin yhteen vaaliliittoon. Eri vaaliliitot alkoot myöskään tehkö liittoa keskenhän.

22 §. Vaaliliittoon yhtyneen valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan voidaan 15 §:ssä säädetyn määräpäivän jälkeen tehdä ainoastaan sellainen muutos, kuin 16 ja 17 §:ssä on sanottu.

23 §. Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirja ja 15 §:ssä mainittu hakemus sekä 19 §:ssä mainittu julkilausema on laadittava sisäasiainministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti.

4 L u k u.

Keskuslautakunnan valmistavat toimenpiteet vaalia varten.

24 §. Keskuslautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta viimeistään elokuun 15 päivänä sekä sen jälkeen elokuun 25 päivänä, syyskuun 2 ja 5 päivänä sekä muulloinkin, milloin asiain käsittely sitä vaatii.

25 §. Ensimmäisessä kokouksessaan keskuslautakunta päättääköön julkisesta kuulutuksesta, joka sisältää tiedon siitä, montako valtuutettua on toimitettavana olevassa vaalissa valittava, kenelle keskuslautakunnan valtuuttamalle henkilölle ja missä sekä minä päivinä ja tunteina vaalia koskevat asiakirjat on annettava.

Keskuslautakunnan kuulutus on viipymättä julkaistava sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan, sekä tiedoksipantava keskuslautakunnan kokoushuoneeseen.

26 §. Elokuun 25 päivänä keskuslautakunta tarkastaa valmistavasti ja varustaa järjestysnumerolla, joka on merkittävä myös hakemuksen mukana olevaan ehdokaslistaan, ne hakemukset, jotka valitsijayhdistysten puolesta on jätetty, ja saattaa ne äänioikeutettujen tietoon keskuslautakunnan kokoushuoneessa ja kunnan ilmoitustaululla julkaistavalla ilmoituksella.

Jos havaitaan, ettei hakemus ole asianmukaisesti tehty tai ettei valitsijayhdistys taikka vaaliliitto ole laillisesti perustettu tai että valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan on otettu henkilö, joka ei ole vaalikelpoinen, antakoon keskuslautakunta asianomaisen valitsijayhdistyksen ja vaaliliiton asiamiehille siitä tiedon ilmoittamalla muistutuksen syyn. Majmituisissa tapauksissa on valitsijayhdistyksen asiamiehellä tai liiton osalta tämän asiamiehellä oikeus viimeistään 2 päivänä syyskuuta ennen kello kahentoista oikaista ne kohdat, joita vastaan muistutuksia on tehty.

Oikaissua ei saa tehdä siinä tapauksessa, että asiakirjassa, jolla valitsijayhdistys on perustettu, ei ole allekirjoittajina riittävää määrää äänioikeutettuja tai että hakemusta ei ole jätetty määräaikana taikka että hakemuksen perille toimittamisessa ei muutoin ole noudatettu laissa eikä keskuslautakunnan 25 §:n nojalla julkaisemassa kuulutuksessa määrättyä järjestystä.

27 §. Syyskuun 2 päivänä pidettävässä kokouksessa keskuslautakunta ottaa lopullisesti tarkastettaviksi ne hakemusten kohdat, joita vastaan on tehty 26 §:n 2 momentissa mainitut muutokset ja jotka mahdollisesti on oikaistu sanotussa lainkohdassa säädetyssä määräjässä, hakemusta muutoin muuttamatta. Samassa kokouksessa käsitellään myös hakemukset, jotka tarkoittavat 17 §:n 1 momentissa mainitun muutoksen tekemistä valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan. Ennen kuin asia otetaan lopullisesti ratkaistavaksi, on valitsijayhdistyksen asiamiehelle varattava tilaisuus tulla siinä kuulluksi. Niin ikään otetaan samassa kokouksessa käsiteltäviksi 15 §:n 1 momentissa tarkoitettut hakemukset, jotka ilman hakijan syytä ovat saapuneet yhdistyneinä perille.

28 §. Valitsijayhdistyksellä, jonka ilmoitusta vaaliliittoon yhtymisestä ei ole hyväksytty, on oikeus saada ehdokaslistansa poistetuksi ehdokaslistojen yhdistelmästä. Tätä koskeva ilmoitus on joko asiamiehen tai hänen valtuuttamansa kirjallisesti tehtävä keskuslautakunnalle viimeistään 5 päivänä syyskuuta ennen kello kahtatoista. Jos siinä asiakirjassa, jolla yhdistys on perustettu, asiamiestä ei ole nimenomaan valtuutettu päättämään tästä toimenpiteestä, on ilmoitukseen liitettävä sellainen julkilausuma, kuin 17 §:n 3 momentissa on sanottu, ja tässä on myös oltava asiamiehen vakuutus, että allekirjoitukset ovat omakätisiä.

29 §. Syyskuun 5 päivänä pidettävässä kokouksessa keskuslautakunta tekee päätökset 18 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten johdosta.

30 §. Jos vaalia varten hyväksytyissä ehdokaslistoissa mainittujen ehdokkaiden lukumäärä on enintään sama kuin valittavien valtuutettujen lukumäärä, ei erityistä vaalitoimitusta toimeenpanna, vaan keskuslautakunta menetelkään, niinkuin 49 §:ssä ja 56 §:n 3 momentissa säädetään.

Muussa tapauksessa keskuslautakunnan on kiireellisesti laadittava ehdokaslistojen yhdistelmä. Vaaliliittojen keskinäinen järjestys yhdistelmässä määrätään arpomalla. Kaikki ehdokaslistat järjestetään samalle puolelle lehteä siten, että samaan vaaliliittoon kuuluvat ehdokaslistat yhdistetään yhteisen nimityksen alle numerojärjestyksessä ylhäältä alaspäin tai, jos ehdokaslistat on lukumääränsä vuoksi järjestettävä kahdelle tai useammalle vierekkäiselle palstalle, riveittäin vasemmalta oikealle, ja erotetaan muista listoista siten, että selvästi ilmenee, mitkä ehdokaslistat kuhunkin vaaliliittoon kuuluvat. Vaaliliittojen ulkopuolella olevat ehdokaslistat otetaan yhdistelmään viimeisinä järjestysnumeroidensa mukaan. Tämän jälkeen merkitään hyväksytyt ehdokaslistat uusilla järjestyksenumeroilla siten, että arpomisen mukaan järjestyksessä ensimmäiseksi tulleeseen vaaliliittoon kuuluvat ehdokaslistat merkitään entisessä numerojärjestyksessään ensimmäisillä numeroilla, alkaen numerosta 2, järjestyksessä toisen vaaliliiton listat samalla tavalla seuraavilla järjestyksenumeroilla ja niin edelleen, sekä yksinäiset ehdokaslistat viimeisillä järjestyksenumeroilla.

Jollei keskuslautakunta hyväksy ehdotusta vaaliliiton nimitykseksi tai jollei ehdotusta siitä ole tehty, määrätkään keskuslautakunta nimityksen, joka ilmaisee vain vaaliliiton järjestyksen yhdistelmässä.

Yhdistelmässä ei saa olla mitään muuta kuin yhteinen otsake, josta käy selville, mitä vaalia varten yhdistelmä on laadittu, vaaliliittojen nimitykset, jotka on merkittävä vaaliliittoryhmiensä yläpuolelle, sekä kaikki ehdokaslistat järjestyksensä mukaan.

Yhdistelmä on heti, kun se on vahvistettu, saatettava äänioikeutettujen tiedoksi sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan, sekä sen lisäksi keskuslautakunnan kokoushuoneessa julkaistavalla ilmoituksella. Yhdistelmiä on lähetettävä kunnan vaalilautakuntien puheenjohtajille riittävä määrä syyskuun 12 päivään mennessä, ja niitä on myös pidettävä valitsijayhdistysten asiamiesten ja kunnan jäsenten saatavina.

31 §. Keskuslautakunnan on laadittava vaalissa käytettävä äänestyslippu ja toimitettava sitä kunkin äänestysalueen vaalilautakunnalle tarpeellinen määrä suljetussa päällyksessä, johon on merkittävä ilmoitus äänestyslippujen luvusta.

Äänestyslipun on oltava vakiokokoa 148 x 210 mm, ja sen sisäpuolelle on painettava tai monistettava otsake, jossa mainitaan, missä vaalissa sitä käytetään, sekä lisäksi viivalla merkitty ympyrä, halkaisijaltaan 90 mm, joka lippua kokoon taitettaessa jää taittamattomaksi. Keskellä ympyrää on oltava selvästi havaittava merkintä N:o sen ehdokaslistan numeron merkitsemistä varten, jota äänestäjä tahtoo äänestää.

Äänestyslippuun käytettävän paperin pitää olla valkeata, paitsi 12 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa värillistä, sekä läpinäkyväksi ja laadultaan muutoinkin sellaista, ettei se vaaranna vaalisalaisuuden säilymistä.

5 L u k u.

Vaalitoimitus.

32 §. Vaalitoimitus alkaa kussakin äänestysalueessa ensimmäisenä vaalipäivänä kello kaksitoista ja toisena vaalipäivänä kello yhdeksän sekä jatkuu kumpanakin vaalipäivänä yhtäjaksoisesti kello kahteenkymmeneen.

33 §. Vaalilautakunnan on ryhdyttävä kaikkiin vaalin toimitamista varten tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Vaalilautakunta pitääköön huolta siitä, että vaalisalaisuuden säilyminen on turvattu. Vaalihuoneeseen on järjestettävä riittävä määrä vaalisuojuksia, joissa on äänestysmerkinnän tekemistä varten kyniä ja kovapintainen, kiinteä levy.

Vaalilautakunnan on myös huolehdittava siitä, että keskuslautakunnan julkaisema ehdokaslistojen yhdistelmä on nähtävänä ja saatavana vaalihuoneessa sekä etuhuoneissa. Yhdistelmä on myös asetettava äänestäjien nähtäväksi vaalisuojukseen.

Vaalileiman, joka on samanlainen kaikissa kunnissa, vahvistaa sisäasiainministeriö.

34 §. Vaalilautakunnan on myös varattava riittävä tila vaalihuoneen viereen niitä äänestäjiä varten, jotka odottavat vuoroaan vaalihuoneeseen päästäkseen.

Kaikkilla niillä äänestäjillä, jotka ovat ennen kello kahteenkymmentä tulleet saapuville odottamaan äänestysvuoroaan, on oi-

keus äänestä, ennen kuin vaalitoimitus keskeytetään ensimmäisen vaalipäivän päätyttyessä tai lopetetaan. Vaalihuoneen vieressä oleva odotustila on suljettava tai eristettävä kello-kaksikymmentä, sen jälkeen kuin siitä on selvästi ilmoitettu saapuville tulleille äänestäjille.

35 §. Älköön vaalihuoneistossa taikka sen vieressä pidettävä puheita, julkipantako tai jaettako painettuja tai kirjoitettuja kehoituksia älköönkään millään tavoin vaikutettako tai yritettävä vaikuttaa äänestäjien vaalivapauteen.

Saapuvilla olevien on noudatettava niitä määräyksiä, joita vaalilautakunta harkitsee tarpeelliseksi antaa järjestyksen ylläpitämiseksi ja vaalitoimituksen häiriöttömän kulun turvaamiseksi.

36 §. Vaalitoimituksen alkaessa vaalilautakunnan puheenjohtaja näyttäköön läsnäolijoille, että vaaliurna on tyhjä, ja avatkoon sitten päällyksen, jossa vaalilautakunnalle lähetyt äänestysliput ovat.

37 §. Äänestäjä, joka haluaa käyttää äänioikeuttaan, ilmoittautukoon vaalilautakunnalle saadakseen äänestyslipun.

Vaalilautakunta kuulehtikoon tarkoin siitä, ettei äänestäjä saa äänestyslippua, ennen kuin on todettu, että hänet on merkitty äänioikeutettuna vaaliluetteloon.

38 §. Äänestäjä, joka on hankkinut vaaliluettelon otteen, voi äänestää joko omassa tai muussa äänestysalueessa, jos hän ilmoittautuessaan vaalilautakunnalle luovuttaa sille vaaliluettelon otteensa.

Äänestäjälle, joka äänestää vaaliluettelon otteen nojalla omassa kunnassaan, antakoon vaalilautakunta äänestämistä varten kunnassa käytettävän äänestyslipun.

Jos ote on annettu toisesta kunnasta, vaalilautakunnan on irroitettava äänestyslippu vaaliluettelon otteesta ja annettava se äänestäjälle. Tarpeen vaatiessa annettakoon äänestäjälle mainitun äänestyslipun tilalle uusi, kunnassa käytettävä äänestyslippu, sitten kun sen kääntöpuolelle on vaalilautakunnan toimesta kirjoitettu äänestäjän kunnan nimi.

Äänestäjällä, joka kuuluu muuhun kuntaan, kuin missä hän äänestää, on oikeus antaa äänensä vain oman kuntansa ehdokaslistojen yhdistelmään otetun ehdokaslistan hyväksi merkitsemällä ehdokaslistan numero äänestyslippuunsa sillä tavalla, kuin 39 §:ssä säädetään.

39 §. Vaalissa merkitköön äänestäjä äänestyslipussa olevaan viivalla merkittyyn ympyrään sen ehdokaslistan numeron, jonka hyväksi hän tahtoo äänensä antaa, niin selvästi, ettei epätoisuutta voi syntyä siitä, mitä ehdokaslistaa hän tarkoittaa. Merkintä on tehtävä vaalisuojuksessa siten, että vaalisalaisuus säilyy.

40 §. Äänestäjä, joka on tehnyt merkintänsä äänestyslippuun, antakoon sen kokoon taitettuna vaalilautakunnalle leimattavaksi ja pankoon leimatun äänestyslipun vaaliurnaansa.

41 §. Kun äänestäjä on pannut äänestyslipun urnaansa, merkitköön vaaliluetteloon taikka, jos äänestäjä äänestää vaaliluettelon otteen nojalla muussa kuin omassa äänestysalueessaan, otteeseen sekä 46 §:ssä mainittuun vaalipöytäkirjaan, että hän on käyttänyt äänioikeuttansa.

42 §. Vaalihuoneessa olkoon saapuvilla erityinen vaalilautakunnan ottama ja sen määrämällä käsivarsinauhalla varustettu vaaliavustaja, joka äänestäjän pyynnöstä avustaa häntä merkinnän tekemisessä äänestyslippuun.

Jos äänestäjä haluaa käyttää vaalilautakunnan jäsentä avustajana äänestysmerkinnän tekemisessä eikä se viivytystä vaalitoimitusta, olkoon hänellä siihen oikeus.

Jos äänestäjä on sokea, on hänellä oikeus käyttää äänestysmerkinnän tekemisessä apuna itse valitsemaansa henkilöä.

Se, jolla on oikeus avustaa äänestäjää, on velvollinen tunnollisesti täyttämään äänestäjän osoitukset sekä pitämään salassa vaalitoimituksessa saamansa tiedot. Tämän velvollisuuden rikkomisesta rangaistakoon niinkuin virkamiestä virkarikoksesta.

43 §. Äänestyksen päättyessä ensimmäisenä vaalipäivänä on vaaliurna suljettava puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään yhden jäsenen sinetillä sekä pantava varmaan talteen. Kun toimitusta jatketaan, on lautakunnan ennen sinettien poistamista tarkastettava, että ne ovat eheät.

44 §. Heti kun vaalilautakunnan puheenjohtaja on julistanut vaalitoimituksen päättyneeksi, otetaan annetut äänestysliput uurnasta ja lasketaan niiden lukumäärä. Samaten lasketaan niiden henkilöiden lukumäärä, jotka vaaliluetteloon ja vaalipöytäkirjaan tehtyjen merkintöjen mukaan ovat äänioikeuttaan käyttäneet.

Jos äänestyslipuissa on sellaisia, joiden kääntöpuolelle on merkitty toisen kunnan nimi, on nämä avaamatta heti muista erotettava.

Muut äänestysliput avataan ja tarkastetaan. Ne äänestysliput, joista puuttuu leima tai jotka 51 §:n mukaan muutoin on katsottava mitättömiksi, erotetaan eri ryhmäksi. Jäljellä olevat liput järjestetään siten, että kunkin ehdokaslistan hyväksi annetut liput ovat eri ryhmänä. Kussakin ryhmässä olevien äänestyslippujen lukumäärä lasketaan.

Sen jälkeen ne äänestysliput, joiden kääntöpuolelle on merkitty toisen kunnan nimi, lasketaan ja pannaan kestävään päällykseen, jonka vaalilautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään yksi muu jäsen sinetillään huolellisesti sulkevat. Päällykseen vaalilautakunta merkitkään oman kuntansa keskuslautakunnan osoitteen, lähetyksen sisällyksen ja lähettäjän.

Muutkin äänestysliput pannaan kestävään päällykseen, joka suljetaan 4 momentissa mainitulla tavalla. Päällykseen merkitään kunnan keskuslautakunnan osoite, lähetyksen sisällitys ja lähettäjä.

Äänestyslippujen järjestämisessä ja laskemisessa sekä vaalin tuloksen tiedoittamisessa viranomaisille on noudatettava sisäasiainministeriön antamia ohjeita.

Valitsijayhdistyksen tai vaaliliiton asiamiehellä tai vaaliliiton asiamiehen kutakin vaalilautakuntaa varten erikseen kirjallisesti valtuuttamalla henkilöllä on oikeus olla läsnä vaalilautakunnassa äänestyslippuja järjestettäessä ja laskettaessa.

45 §. Äänestyslippujen järjestäminen ja laskeminen on viivymättä loppuun saatettava.

46 §. Vaalitoimituksessa pitää vaalilautakunnan määräämä jäsen pöytäkirjaa, johon merkitään toimituspäivä, lautakunnan läsnä olevat jäsenet, lautakunnan määräämät vaaliavustajat, kellonlyömät, jolloin äänestys alkoi ja keskeytyi sekä vaalitoimitus julistettiin päättyneeksi, ne henkilöt, jotka toisen äänestysalueen vaaliluettelon otteen nojalla ovat olleet äänestämässä ja ketkä näistä kuuluvat toiseen kuntaan, äänioikeuttaan käyttäneiden lukumäärä, annettujen äänestyslippujen kokonaismäärä ja niiden lukumäärä kuusakir ryhmässä, joihin liput 44 §:n mukaan on ryhmitelty, sekä aika, jolloin äänestysliput suljettiin päällyksiin. Vaalilautakunnalle annetut vaaliluettelon otteet on liitettävä pöytäkirjaan.

Pöytäkirjaan merkitään myös, onko valitsijayhdistyksen tai vaaliliiton asiamies tai jälkimmäisen valtuuttama henkilö ollut 44 §:n 7 momentin nojalla saapuvilla äänestyslippuja laskehtaessa. Jos valitsijayhdistyksen asiamiehen valtuuttama henkilö on ollut saapuvilla, on valtuutuksen osoittava asiakirja liitettävä pöytäkirjaan.

Toimitus lopetetaan siten, että pöytäkirja julkiluetaan ja vaalilautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään yksi muu jäsen pöytäkirjaan merkitsevät, että se on oikea, minkä jälkeen pöytäkirja liitteineen suljetaan eri päällykseen, johon kirjoitetaan kunnan keskuslautakunnan osoite sekä merkinnä päällyksen sisällyksestä ja lähettäjistä.

47 §. Vaalilautakunnan puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja yhden muun jäsenen on toimituksen päätyttyä viipymättä vietävä keskuslautakunnalle tai lähimpään postitoimipaikkaan 44 ja 46 §:ssä mainitut, keskuslautakunnalle osoitetut lähetykset.

48 §. Vaalilautakunnan pöytäkirjan laatimisessa käytettävät lomakkeet vahvistaa sisäasiainministeriö, joka voi myös antaa tarvittaessa ohjeita lähetysten toimittamisesta keskuslautakunnille.

6 L u k u.

Äänten laskeminen ja vaalin tuloksen vahvistaminen.

49 §. Tämän lain 30 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa julistakoon keskuslautakunta lokakuun ensimmäisenä sunnuntaina pidettävässä kokouksessa valtuutetuiksi valituiksi hyväksytyissä ehdokaslistoissa mainitut henkilöt.

50 §. Äänestyksen tapahduttua on keskuslautakunnan viimeistään kello yhdeksän vaalin jälkeisenä päivänä ryhdyttävä tarkastamaan saapuneita vaali asiakirjoja ja vaalilautakuntien suorittamaa äänestyslippujen laakentaa sekä tällöin päätettävä, mitkä äänestysliput on hylättävä.

Ne äänestysliput, joiden kääntöpuolelle on merkitty toisen kunnan nimi, pannaan kunnittain kestäviin päällyksiin, jotka suljetaan sineteillä, niinkuin 51 §:n 2 momentissa on säädetty. Päällykseen merkitään asianomaisen keskuslautakunnan osoite, lähetyksen sisältö ja lähettäjä. Nämä lähetykset on viipymättä vietävä lähimpään postitoimipaikkaan toimitettaviksi perille kirjattuina lähetyksinä. Vastaaville keskuslautakunnille on sa-

malla lähetettävä eri postilähetyksenä sisäasiainministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittu ilmoitus lähetettyjen äänestyslippujen lukumäärästä.

Muista kunnista saapuneiden äänestyslippujen lukumäärä merkitään pöytäkirjaan niin, että siitä ilmenee kustakin eri keskuslautakunnasta tulleet äänestysliput.

51 §. Äänestyslippu on mitätön:

- 1) jos äänestyslipussa on merkitsemällä osoitettu useampia kuin yksi ehdokaslista;
- 2) jos ehdokaslistan numero on merkitty siten, ettei täysin selvästi ilmene, mitä ehdokaslistaa se tarkoittaa;
- 3) jos ehdokaslistan numero on kirjoitettu äänestyslipun kääntöpuolelle;
- 4) jos äänestyslippuun on kirjoitettu äänestäjän nimi tai erityinen tuntomerkki taikka siihen on tehty muunlainen asiaton merkintä;
- 5) jos äänestyslippuna on käytetty muuta kuin vaalilautakunnalta saatua äänestyslippua; sekä
- 6) jos äänestyslippu on lelmaamaton.

Keskuslautakunnan hylkäämät äänestysliput erotetaan ja pannaan äänestysalueittain ryhmiteltyinä eri päällykseen, joka suljetaan keskuslautakunnan puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja yhden muun jäsenen sieteillä.

52 §. Eri äänestysalueissa saman ehdokaslistan hyväksi annetut äänet muodostavat yksinkertaisen ääniryhmän, jonka äänimäärä on äänestyslippujen luku.

Ne äänet, jotka äänestäjät ovat antaneet samaan vaaliliittoon kuuluvien ehdokaslistojen hyväksi, muodostavat yhdistetyn ääniryhmän, jonka äänimäärä on siihen kuuluvien yksinkertaisten ääniryhmien yhteenlaskettu äänimäärä.

Jos äänestäjän osoittamassa ehdokaslistassa oleva ehdokas ei ole vaalikelpoinen tai selvästi nimetty, on sellaisen ehdokkaan nimi katsottava mitättömäksi, mutta äänestäjän ääni tulkoon sen vaaliliiton hyväksi, johon ehdokaslista kuuluu.

53 §. Samaa vaaliliittoon kuuluvien yksinkertaisten ääniryhmien ehdokkailla on etusija toistensa edellä vaaliliitossa saamiensa äänimäärien suuruuden mukaan.

Mainitussa järjestyksessä annetaan yhdistetyn ääniryhmän ehdokkaille vertausluvut siten, että ensimmäinen ehdokas saa vertausluvuksen yhdistetyn ääniryhmän äänestyslippujen koko lukumäärän, toinen puolet siitä, kolmas kolmanneksen, neljäs neljänneksen, ja niin edespäin.

54 §. Jos äänimäärät tai vertausluvut ovat yhtä suuret, ratkaistaan niiden keskinäinen järjestyksen arpomalla.

55 §. Äänestyksen tuloksen määräämiseksi menetellään seuraavalla tavalla:

- 1) Yksinkertaisten ääniryhmien ehdokkaiden nimet kirjoitetaan järjestykseen heidän saamiensa äänilukujen suuruuden mukaan, joka merkitään nimien kohdalle niiden vertauslukuna.
- 2) Yhdistetyn ääniryhmän ehdokkaiden nimet kirjoitetaan 53 §:n 2 momentin määräämään järjestykseen, ja nimen kohdalle merkitään vertausluku.
- 3) Jos samalla ehdokkaalla on vertausluvut kahdessa tai useammassa ryhmässä, hänen vertauslukunsa pidetään hänen saamaansa suurinta vertauslukua.

4) Kaikkien ehdokkaiden nimet kirjoitetaan uudestaan heidän lopullisten vertauslukujensa suuruuden mukaiseen järjestykseen, ja kunkin ehdokkaan nimen kohdalle merkitään hänen lopullinen vertauslukunsa.

Ehdokkaiden 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua lopullista nimisarjasta julistaa keskuslautakunta valtuutetuiksi valituiksi, nimisarjan alusta alkaen, niin monta ehdokasta, kuin vaalissa on valtuutettuja valittava.

Jos kaikkien ääniryhmien ehdokkaita on yhteensä vähemmän, kuin vaalissa on valittava valtuutettuja, valtuutettujen lukumäärä jää toistaiseksi vajanaiseksi.

56 §. Valtuutetun varajäseneksi tulee ehdokas, jota ei ole valittu valtuutetuksi, siitä ääniryhmästä, josta valittu on saanut suurimman vertausluvun. Yhdistetylle ääniryhmälle määrätään yhteisiä varajäseniä yhtä monta, kuin sen puolesta on valittu valtuutettuja. Tätä varten julistetaan 55 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua nimisarjasta yhteisiksi varajäseniksi tarpeellinen määrä niistä ensimmäisistä ehdokkaista, joita ei ole valittu valtuutetuiksi.

Jos valtuuston toimikauden aikana on kunnallislain 38 §:n säännöksen nojalla kutsuttava valtuutetun sijaan varajäsen, mutta edellä 1 momentissa säädetyin tavoin määrättyjä varajäseniä ei enää ole käyttämättä, keskuslautakunnan on valtuuston puheenjohtajan pyynnöstä määrättävä yhdistetylle ääniryhmälle uusia yhteisiä varajäseniä niin, että niitä jälleen on 1 momentissa tarkoitettu määrä.

Edellä 30 §:n 1 momentissa ja 49 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa tulevat varajäseniksi 14 §:n 1 momentissa tarkoitettut varaehdokkaat.

Jollei soveltamalla edellä tässä pykälässä annettuja säännöksiä saada kaikkia varajäsenten paikkoja täytetyiksi, jää varajäsenten luku vajanaiseksi.

57 §. Laskemistoimituksen ollessa keskeytyneenä on kaikki äänestysliput ja laskelmat niin säilytettävä, ettei kukaan saa niitä haltuunsa.

58 §. Keskuslautakunnan kokouksissa, jotka pidetään äänestyslippujen laskemista ja vaalin tuloksen vahvistamista varten, on valitsijayhdistysten tai vaaliliittojen asiamiehillä oikeus olla saapuvilla.

59 §. Vaalin/tuloksen vahvistakoon keskuslautakunta lokakuun 23 päivänä.

Keskuslautakunnan on heti annettava valtuustolle tieto vaalin tuloksesta ja julkaistava se sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan.

60 §. Keskuslautakunnan kokouksissa tehdään pöytäkirja, johon merkitään kokouksen päivä, kellonlyömät, jolloin se alkoi, keskeytyi ja päättyi, läsnä olevat jäsenet sekä tehdyt päätökset.

Eriksen on pöytäkirjassa mainittava valtuutetuiksi valitut henkilöt sekä ne, jotka kustakin ääniryhmästä on valittu valtuutettujen varajäseniksi, järjestyksensä mukaan.

Pöytäkirjaan on myös merkittävä mitättömien äänestyslippujen luku äänestysaluettain.

Pöytäkirjaan on liitettävä kaikki vaalin tulosta määrättäessä syntyneet laskelmat keskuslautakunnan puheenjohtajan sinetiteillä yhdistettyinä.

Pöytäkirjan allekirjoittavat, sitten kun se on tarkistettu, keskuslautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja yksi muu jäsen.

Kaikki äänestysliput ja kappale ehdokaslistojen yhdistelmää on laskemistoimituksen päätyttyä pantava päällykseen, joka suljetaan keskuslautakunnan puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan sinetillä ja joka on säilytettävä, kunnes lähinnä seuraavat kunnallisvaalit on toimitettu.

Keskuslautakunnan toimituskirjat allekirjoittaa lautakunnan puolesta puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

7 L u k u.

Vaalista valittaminen.

61 §. Kunnallisvaltuutettujen vaaliin on oikeutettu hakemaan muutosta jokainen sillä perusteella, että hänen yksityistä oikeuttaan on loukattu, ja kunnan jäsen myös sillä perusteella, että vaali on tapahtunut laista poikkeavassa järjestyksessä.

Muutosta haetaan kirjallisella valituksella, joka on valittajan itsensä tai hänen valtuuttamansa asiamiehen annettava taikka postitse toimitettava lääninhallitukselle kaupungin ja kauppalaan keskuslautakunnan päätöksestä valitettaessa neljän-toista päivän ja muutoin kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin vaalin tulos on tiedoksipanolla julkaistu. Valituskirjaan on liitettävä se keskuslautakunnan päätös, josta valitetaan, ja, jos muutosta haetaan keskuslautakunnan vaaliin valmistavaa toimenpidettä koskevaan ratkaisuun, myös keskuslautakunnan siitä antama päätös, viran puolesta oikeiksi todistettuina pöytäkirjanotteina, sekä 62 §:n tarkoittamassa tapauksessa, selvitys uudelleen toimitetun vaalin tuloksen julkaisemispäivästä.

Kunnallisvaltuutettujen vaalia ja sen valmistelua koskevat valitusasiat on käsiteltävä kiireellisinä.

62 §. Jos valituksen johdosta uusi vaali määrätään toimitettavaksi, on keskuslautakunnan viipymättä ryhdyttävä sen toimenpanemiseen. Vaalissa on käytettävä silloin voimassa olevaa vaaliluetteloa. Näin valittujen valtuutettujen toimikausi kestää sen kalenterivuoden loppuun, jolloin kunnallinen vaalikausi ensi kerran kuluu umpeen. Aikaisemmassa vaalissa valituiksi julistetut valtuutetut pysyvät kuitenkin toimeissaan, kunnes uuden vaalin tulos on tiedoksipanolla julkaistu.

8 L u k u.

Erittäisiä säännöksiä.

63 §. Jos valtuutettujen lukumäärä jää alle kolmen neljänneksen heidän määräluvustaan, ilmoittakoon valtuuston puheenjohtaja lääninhallituksen kautta asian valtioneuvostolle, joka, jos katsoo syytä siihen olevan, määrää täydennysvaalin toimitettavaksi. Vaalissa on tällöin käytettävä viimeistä lainvoimaista vaaliluetteloa. Vaalissa valituille valtuutetuille va-

litaan myös varajäsenet samojen perusteiden mukaan kuin varsinaisessa valtuutettujen vaalissa. Vaalissa noudatetaan muutoinkin soveltuvin'kohdin tämän lain säännöksiä.

64 §. Jos tässä laissa muuta kuin 1 §:ssä mainittua tapausta varten säädetty määräpäivä sattuu pyhäpäiväksi, pidettäköön seuraava arkipäivä määräpäivänä.

65 §. Jos valtuutettujen vaalia tai siihen kuuluvia valmistavia toimenpiteitä ei voida jostakin syystä toimittaa tässä laissa säädettyinä aikoina, voi valtioneuvosto kunnallisvaltuuston esityksestä ja saatuaan lääninhallituksen lausunnon määrätä uuden ajan niiden toimittamista varten. Jollei vaali ole tapahtunut ennen vaalikauden loppua, ne valtuutetut ja varajäsenet, joiden toimikausi sillä välin päättyy, ovat velvolliset pysymään toimeissaan, kunnes vaali on suoritettu.

66 §. Kun on määrätty uusi vaali toimitettavaksi tai vaalin toimittamista varten on määrätty uusi aika, ei säännöksiä vaaliluettelon otteen nojalla äänestämisestä muussa kunnassa ole sovellettava.

67 §. Kun uudessa kunnassa on ensi kerran valittava valtuutetut, asettaa, jos uusi kunta on maalaiskunta tai kaupala, lääninhallituksen määräämä järjestelytoimikunta sekä kaupungissa maistraatti keskuslautakunnan ja äänestysalueiden vaalilautakunnat, jotka pysyvät toimeissaan, kunnes uuden kunnan valtuusto on uudet lautakunnat valinnut. Mainitun järjestelytoimikunnan tai maistraatin on ryhdyttävä muihinkin valtuustolle vaalin osalta kuuluviin tehtäviin.

Tässä vaalissa valitaan niin monta valtuutettua, kuin kunnallislaissa säädetään.

Valittujen valtuutettujen toimikausi kestää sen kalenterivuoden loppuun, jolloin kunnallinen vaalikausi maan muissa kunnissa ensi kerran päättyy.

68 §. Keskuslautakunnan ja vaalilautakunnan jäsenten palkkiot sekä muut vaalista johtuvat menot suorittaa kunta.

Keskus- ja vaalilautakunnilla on vapaakirjeoikeus.

69 §. Mitä tässä laissa on säädetty kauppalasta, koskee myös sellaista kauppalaa, joka ei ole eri kunta.

70 §. Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 1953, ja sillä kumotaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annettu kunnallinen vaalilaki (108/17) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

48. Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut.

Sisäasiainministeriön päätös toukokuun 8 p:ltä 1953.

(Suomen as.-kok. 204/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:34)

Sisäasiainministeriö on 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 39 §:n 1 momentin nojalla määrännyt, että kunnallisissa valtionapua saavissa mielisairaanhoidolaitoksissa hoidettavien potilaiden on suoritettava seuraavat päivämaksut:

A-luokkaan kuuluvassa mielisairaanhoidolaitoksessa:

I luokassa, sairaansijasta neljäsataaviisikymmentä markkaa;

ja

II luokassa, sairaansijasta kaksisataaviisikymmentä markkaa, kuitenkin lapsilta, jotka eivät ole täyttäneet viittätoista vuotta, ainoastaan sataaviisikymmentä markkaa.

B-luokan mielisairaanhoidolaitoksessa:

I luokassa, sairaansijasta kolmesataaseitsemänkymmentäviisi markkaa; ja

II luokassa, sairaansijasta kaksisataa markkaa, kuitenkin lapsilta, jotka eivät ole täyttäneet viittätoista vuotta, ainoastaan sata markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1953.

49. Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun
asetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 226/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:102 ja 1950:65)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen (547/48) 1 §, sellaisena kuin se on 21 päivänä huhtikuuta 1950 annetussa asetuksessa (201/50), sekä 10 § näin kuuluviksi:

1 §. Lapsilisälakia sovellettaessa lapsen ei katsota asuvan Suomessa siinä vuosineljänneksenä, jonka hän on kokonaisuudessaan oleskellut ulkomailla.

Jos kokonaisen vuosineljänneksen ulkomailla oleskellut lapsi palaa Suomeen, ei hänen katsota asuvan Suomessa, ennenkuin hän on oleskellut maassa kokonaisen vuosineljänneksen.

Suomen valtion palveluksessa ulkomailla olevan henkilön lapsi, joka on Suomen kansalainen, katsotaan kuitenkin Suomessa asuvaksi, vaikka hän oleskellisikin isänsä tai äitinsä mukana ulkomailla.

10 §. Lapsilisän nostajan on viipymättä tehtävä lapsilisän suorittavalle sosiaalilautakunnalle ilmoitus, jos

- 1) lapsilisään oikeutettu lapsi kuolee;
- 2) lapsilisän nostajan tai lapsen osoite muuttuu;
- 3) lapsi annetaan kasvattilapiseksi; sekä
- 4) jos lapsilisään oikeutetun lapsen huolto erillään asuminen, avioeron, ottolapiseksi ottamisen tai muun syyn vuoksi on siirtynyt lapsilisän nostajalta toiselle henkilölle.

Asianomaiselle sosiaalilautakunnalle on lapsilisän nostajan toimesta myös tehtävä ilmoitus, kun lapsilisää saava lapsi matkustaa ulkomaille tai palaa Suomeen. Ilmoitus ulkomaille matkustamisesta on jätettävä lapsen maasta poistuessa passintarkastusviranomaiselle. Tästä ilmoitusvelvollisuudesta voidaan asianomainen vapauttaa sosiaaliministeriön määräämissä tapauksissa.

Lapsilisän nostajan kuolemasta on sen, jonka hallussa kuolinpesä on, ilmoitettava sosiaalilautakunnalle.

50. Kaupungin viranhaltijain ylityöiden rajoittaminen.

**Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 13 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:225 ja 1951:94)**

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että virkasäännön 31 §:n mukaan viraston tai laitoksen päällikölle annettu oikeus määrätä alaisensa viranhaltija ylityöhön rajoitetaan enintään 200 tunniksi vuodessa, joka määrä saadaan ylittää ainoastaan kaupunginhallituksen yleisjaoston kussakin tapauksessa myöntämällä luvalla, mikäli ei ole kysymys sellaisesta ylityöstä, jota voidaan verrata elokuun 2 päivänä 1946 annetun työaikalain 12 §:ssä mainittuun hätätyöhön, jolloin mitään ylärajaa ei noudateta.

51. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama toukokuun 19 p:nä 1953.

(Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 6 p:nä 1953)

1 §. *Sopimuksen voimassaoloalue.* 1. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämässä töissä kaupungin alueella, niin myös kaupungin alueen ulkopuolella suoritettavissa töissä, joihin on siirretty työntekijöitä kaupungista, elleivät valtioneuvoston määräykset työttömyyden torjumiseksi järjestetyistä töistä muuta edellytä.

2. Sopimus ei kuitenkaan koske maatalous- eikä varsinaisia metsänhakkuitöitä, eikä myöskään kaupungin aluksilla suoritettavia merimiesalaaan kuuluvia töitä.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Työehtosopimuksen 1 §:n 2 mom:ssa mainituiksi merimiesalaaan kuuluviksi töiksi luetaan kaikki meripalvelus aluksilla s/s Otso, m/s Turso ja s/s J.L. Runeberg samoin kuin vastaava palvelus aluksilla m/s Korkeasaari, s/s H-1 ja m/s H-3, lukuunottamatta kuitenkaan tuntipalkalla suoritettavia töitä.

2 §. *Työhön ottaminen ja siitä erottaminen.* 1. Työhön ottamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on säädetty ja määrätty.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei työnantaja puolestaan lopeta yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se on jatkunut 10 vuotta, vähintään neljä viikkoa ennen. Tämä ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain mukaan on oikeus purkaa työsuopimus tai työ ylivoimaisen tapahtuman takia on kokonaan tai osaksi keskeytettävä.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään, ei yli 10 vuotta palvelleita työntekijöitä irtisanota ilman pakottavia syitä.

3. Jos työntekijä katsoo tullessa erotetuksi ilman pätevää syytä eikä asiaa ole saatu järjestetyksi hänen saatettuaan sen päälluottamismiehen välityksellä asianomaisen laitoksen tai viraston päällikön tutkittavaksi, hän saa saattaa asian sopimukseen tehneen Keskusjärjestön välityksellä sen lautaita johtokunnan käsiteltäväksi, jonka alaisena työ suoritetaan. Kuultuaan Keskusjärjestöä sanottu elin päättää asiasta. Jos työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan silttä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. *Keskusjärjestön kuuleminen.* Tämän sopimuksen allekirjoittaneelle Keskusjärjestölle on varattava tilaisuus neuvotteluihin ennen lopullisen päätöksen tekemistä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä koskevissa asioissa, joilla on yleisempää merkitystä.

4 §. *Työaika.* 1. Pisin säännöllinen työaika on 8 tuntia päivässä, paitsi lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä vapun- ja itsenäisyyspäivän aattoina, jolloin työaika on 7 tuntia. Kesä-, heinä- ja elokuun aikana on työaika lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien aattoina kuitenkin 5 tuntia.

2. Säännöllinen työaika yksivuorotyössä alkaa yleensä klo 7 ja päättyy klo 16, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin työt lopetetaan klo 14. Kesä-, heinä- ja elokuun aikana lopetetaan työt lauantaisin klo 12, samoin joulun, uudenvuoden-, hellunta- ja juhannusaattoina sekä pääsiäislauantaina. Mikäli työn laatu tai muut seikat sitä vaativat, voidaan työn alkamis- ja päättymisaika määrätä toisinkin sopimuksen allekirjoittajien siitä keskenään sovittua ja muutenkin kun kysymyksessä on vuorotyö.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Liikennelaitoksen yösiivoojien työaika on yleensä pyrittävä järjestämään siten, että työt mikäli mahdollista tapahtuvat sovivissa vuoroissa.

3. Ruokailu-aika on 1 tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin sitä vastaa 20 minuutin pituinen tauko. Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu- ja iltapäivisin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin työaika päättyy klo 14, pidetään kuitenkin ainoastaan yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko, ja milloin työt tällaisina päivinä päättyvät klo 12, ei kahvitaukoa lainkaan pidetä. Kahvitauot ja edellä mainittu 20 minuutin pituinen tauko luetaan työaikaan kuuluviksi.

5 §. *Tuntityöt.* 1. Alimpina palkkoina maksetaan eri ammateissa ja erilaatuisissa töissä sopimuksen allekirjoittajain hyväksymässä erillisessä palkkahinnoittelussa mainitut ohjepalkat. Niissä töissä, joita palkkahinnoittelussa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin verrattavissa töissä yksityisillä aloilla kulloinkin voimassa olevien sopimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut palkat käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammattialaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja kahden sitä seuraavan viikon ajalta, mikäli ei tilapäisten siirtojen osalta ole toisin sovittu. Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka. Tämän palkan tulee olla vähintään saman suuruinen kuin mitä hänelle hänen omassa ammatissaan aikapalkkana on maksettu. Työntekijä, joka määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä, on nimitettävä viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Kun työntekijä määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn vir-

kaan kuuluvia tehtäviä ja nimitetään viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan, tulee näiden tehtävien laadultaan ja laajuudeltaan olla ko. viralle tunnusmerkittäviä.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri lailla palkattujen töiden suorittaminen eikä työntekijä joudu pitkäksi aikaa tekemään samaa, määrätyn palkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen keskiarvo, mistä kuitenkin voidaan poiketa joko ylös- tai alaspäin siitä riippuen, kuuluuko työntekijän tehtäviin yleensä enemmän korkeampipalkkaisen vaiko halvempipalkkaisen työn suorittamista.

6 §. *Urakkatyö.* 1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatyössä noudatetaan soveltuvilta osilta niitä hinnoitteluja, jotka sisältyvät kaupungin voimassa oleviin valtion taikka yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisiin työehto- tai muihin urakkapalkkoja koskeviin sopimuksiin. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut hinnoittelut käyttäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

P ö y t ä k i r j ä m e r k i n t ä: Valtiolla voimassa olevia työehto- tai muita urakkapalkkoja koskevia sopimuksia noudatetaan vain kaupungin rakennustöiden ja satamarakennusosaston töissä, ja niissäkin vain silloin, kun yksityisalojen sopimuksista ei ole löydettävissä vastaavia määräyksiä.

3. Jollei jollakin työalalla ole olemassa mainittuja hinnoitteluja, on sellaisista urakkatöistä sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

4. Jos urakkatyötä suorittava työntekijä joutuu odottamaan työaineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammatiaan vastaavaa urakka- tai tuntityötä. Tästä työstä maksetaan hänelle hänen omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myöskin urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä tuntityöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskiansion mukainen palkka. Jos työnseisaus kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkuunta joutuu työtä jatkamaan, voidaan urakkahinnasta sopia erikseen, jos jäljelle jäänyt työ on jostakin syystä muodostunut suhteettoman huonoansioiseksi tai erikoisen hyvänsioiseksi.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

5. Työntekijällä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan urakkatyön tulos, ja tässä tilaisuudessa tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin. Pääluottamusmiehellä on lisäksi oikeus, milloin palkkalaskelman oikeellisuuden suhteen syntyy epäilyksiä, saada tarpeelliset asiakirjat myöhemmin tarkastettavakseen.

7 §. *Ylityö ja sunnuntai työ.* 1. Ylityö lasketaan lain mukaan.

Ylityöstä lain mukaan maksettavaa korotettua palkkaa vastaava korvaus suoritetaan kuitenkin lain mukaan lasketun ylityön lisäksi tai sen sijasta seuraavasti: a) Jos varsinainen päivittäinen työaika on 8 tuntia lyhyempi, maksetaan ylityökorotus kaikesta tämän varsinaisen työajan lisäksi tehdystä työstä; b) jos työ tehdään vuorokauden vaihteen jälkeen mutta ennen säännöllisen työajan alkamista, suoritetaan ylityökorotus kaikesta työstä, joka tehdään säännöllisen päivittäisen työajan lisäksi, kun lähtökohtana pidetään vuorokauden vaihteen sijasta vastaavasti 4 §:n 2 kohdan mukaisesti määrättyä tai sovittua työajan alkamishetkeä.

Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin varsinainen työaika päättyy klo 14 tai klo 12, maksetaan tämän jälkeen suoritetusta muusta kuin vuorotyöstä kuitenkin heti 100 %:lla korotettu palkka silloinkin, kun työ ei ole ylityötä.

2. Milloin tämän sopimuksen mukaisesti sovittua säännöllistä työaikaa ylitetään, on työtä mikäli mahdollista jatkettava yhtämittaisesti. Jos työntekijä kutsutaan ylityöhön, joka aloitetaan vähintään yhtä tuntia työajan päättymisen jälkeen, maksetaan hänelle heti 100 %:lla korotettu palkka. Työntekijälle, joka kutsutaan ylityöhön aikaisintaan 2 tuntia jälkeen varsinaisen työajan tai sunnuntaina ja juhlapäivänä, suoritetaan korvauksena työmatkoihin käytetystä ajasta lisäksi yhden työtunnin palkka 100 %:n korotuksin riippumatta siitä, onko työmatka tapahtunut arkipäivänä vai sunnuntaina.

3. Jos urakkatyötä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntipalkan mukaisena.

4. Sunnuntai työstä maksetaan korotettua palkkaa niinkuin siitä on laissa säädetty.

5. Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

8 §. *Pälystyys.* 1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava työnantajan määräämässä työ- tai muussa paikassa taikka asunnossaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa Keskusjärjestön kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista pälyvystystä, jonka aikana työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämässä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen yksinkertaisen tuntipalkkansa mukaan laskettu korvaus.

3. Sellaisesta päivityksestä, jota jo ennen tämän työehtosopimuksen voimaantuloa on suoritettu, on työntekijä oikeutettu saamaan ainakin niin suuren korvauksen, että se vastaa hänelle päivityksestä aikaisemmin tulleita etuja.

9 §. *Oppilaat, apu- ja ammattityöntekijät.* 1. Oppilaisiin sovelletaan oppisopimuslain määräyksiä ja oppiajan pituuden suhteen noudatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa ja ammattihaaroissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksen tekemisen jälkeen.

2. Kaksivuotisen ammattikoulun käynyt oppilas on oikeutettu lukemaan oppiaikana hyväkseen yhden vuoden lukuajastaan.

3. Oppilaan peruspalkka nousee kaksi kertaa vuodessa tasaisesti siten, että se oppiajan päättyessä vastaa oppilaan korkeinta palkkaa. Palkkaukseen vaikuttavaksi oppiajaksi luetaan myöskin sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se aika, jolta oppilas on oikeutettu sairausajaltaan täyteen palkkaan.

4. Ammattimiehen apulaisena työskentelevä täysi-ikäinen työntekijä saa vähintään kaupungin palkkahinnoittelun mukaisen apumiehen palkan.

5. Opin suorittanut tai ammattimiehen apulaisena neljä vuotta työskennellyt työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan sekä kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä vanhemman ammattimiehen palkan.

6. Kaupungin palveluksessa tai aikaisemmin muualla samassa ammatissa työskennellyt aika otetaan lyhentämättömänä huomioon oppi- tai ammattivuotia laskettaessa.

7. Liikennelaitoksen rataosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan.

10 §. *Palkanmaksu.* 1. Työpalkat maksetaan kerran viikossa.

2. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Samoin maksetaan palkka urakkatyöstä laskettuna suhteellisesti urakan hintaan, mikäli se teknillisesti on mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan urakkapalkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun tuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista vähintään kerran kuussa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

3. Palkanmaksun yhteydessä on työntekijöille annettava laskelma, josta selvittää tiliviikon numero, suoritettu tuntimäärä, tuntipalkka, mahdollinen ylityötuntimäärä, urakkatyö sekä mahdolliset pidätykset eri tarkoituksiin.

11 §. *Matkat etäisille työpaikoille.* 1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijän kuljetuksen suojatuilla kulkuneuvoilla työnjohdon ja työntekijäin luottamusmiesten sopimista paikoista niille työmaille, joiden läheisyyteen ei pääse yleisillä kulkuneuvoilla. Lähtö kokoontumispaikoista työmaille tapahtuu aikaisintaan 15 minuuttia ennen työajan alkamista ja paluumatka työmaalta siten, että saapuminen kokoontumispaikalle tapahtuu viimeistään 15 minuuttia työajan päättymisen jälkeen. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljetettava laivalla, lasketaan työaika kul-

tenkin alkavaksi lähdistä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan. Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan työntekijöille työnjohdon osoittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä 1: Vakiintuneet kokoontumispaikat ovat seuraavat: Rautatienori, Hakaniemi, Kampin kenttä, Messuhalli, Sörnäisten apteekki, Sturen-Mäkelänkadun kulma, Vesilinnanmäki ja Mannerheimintien-Reijolankadun kulma. Milloin työmaan työntekijöistä vähintään 6 miestä asuinpaikkansa perusteella kokoontuu jossakin edellä mainituista kokoontumispaikoista, on tämä katsottava työmaan työntekijäin vakinaiseksi kokoontumispaikaksi.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä 2: Milloin työntekijä on jo tullut työpaikalle ja komennetaan sieltä muualle työhön, kaupunki korvaa työntekijän tästä komennuksesta aiheutuvat matkakustannukset.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä 3: Yövärtijoille, jotka työskentelevät sellaisilla kaupungin työmailla, joihin työntekijät 1 kohdassa olevien määräysten mukaisesti on joko kuljetettava, tai heille puuttuvan kuljetuksen johdosta suoritettava työn johdon osoittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat todelliset matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle, suoritetaan vastaavasti matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle.

2. Muilla kuin kaupungin sisäisessä liikenteessä käytettävillä yleisillä kulkuneuvoilla tehdystä työmatkasta korvataan työntekijälle kuljetuskustannukset siltä osaltaan, jolla ne ylittävät sisäisessä liikenteessä voimassa olevat maksut.

3. Milloin työ suoritetaan kantakaupungin ulkopuolella, saarissa tai merellä, paikassa, jossa työntekijällä ei ole tilaisuutta lämpimän aterian nauttimiseen, maksetaan hänelle eväsrahana 120 mk päivässä. Eväsrahaa ei kuitenkaan suoriteta sellaisilta päiviltä, jolloin työajan lyhyden takia varsinasta ruokailuaikaa ei ole.

4. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, josta työntekijä ei voi saapua yöksi kotiinsa, korvataan hänelle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle hänen keskituntiansionsa mukainen korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan.

5. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu työnjohdon määräyksestä tai suostumuksella käyttämään omaa polkupyöräänsä tai muuta kulkuneuvoa, maksetaan hänelle siltä kohtuullinen korvaus kulloinkin tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. *Työntekijäin erinäiset etuisuudet.* 1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijäin vuosilomalaisissa ja valtuuston vahvistamassa työntekijäin lomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassaolevien lakien ja valtuuston päätösten mukaisesti.

2. Suojapukuja ja työrukkasia annetaan työnantajan toimesta työntekijöihin käyttöön sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi. Samaten annetaan kumijalkineita ja -käsineitä työntekijöihin käytettäväksi heidän joutuessaan työskentelemään vetisissä ja erityisen likaisissa töissä. Työntekijöille, jotka määrätään olemaan työssä ulkona sateesta huolimatta, antaa työnantaja käytettäväksi sadetakit tai -puvut. Täten kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, joten niitä ei saa ottaa yksityiskäyttöön. Mikäli työnantajan toimesta edellä mainittuja suojavarusteita ei voida antaa työntekijöihin käytettäväksi ja työntekijät joutuvat käyttämään omiaan, suoritetaan heille niistä kohtuullinen korvaus sopimuksen mukaan. Virastojen ja laitosten päälliköiden on, neuvoteltuaan asiasta pääluottamusmiehen kanssa, ratkaistava, mikä työ on laadultaan sellaista, että siinä yllä olevien yleisperusteiden mukaan olisi työntekijöille annettava kaupungin puolesta ko. suojavälineet. Mikäli viraston tai laitoksen päällikön ratkaisu ei tyydytä pääluottamusmiestä, on mahdolliset muutokset aikaisempaan käytäntöön saatettava Keskusjärjestön välityksellä ratkaistaviksi neuvotteluissa sen ja palkkalautakunnan välillä.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Suojavaate-tusta annettaessa on yleensä pyrittävä seuraamaan entistä käytäntöä.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä kohtuullinen korvaus yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti, kuitenkin siten, että tällaisen korvauksen tilitys tapahtuu aina kuukausittain. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut korvaukset käytäntöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdollisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Tämän pykälän

4.kohdassa tarkoitetaan myös niitä tämän työehtosopimuksen ylittäviä etuisuuksia, jotka mainitaan liikennelaitoksen johdon ja työntekijöiden välillä 8 päivänä toukokuuta 1952 tehdyn pöytäkirjan 3 §:n 6-12 kohdissa ja 4 §:ssä. Mainitut etuisuudet perustuivat alkuun Helsingin kaupungin sekä Raitiotie- ja Omnibus Oy:n välisen kauppakirjan 12 §:ään, ja on niiden sovellutusala työehtosopimuksilla laajennettu koskemaan myös uusia työntekijöitä.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvempin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Työntekijää ei saa pitää liikennelaitoksen lumiauran päällä talvisin neljää tuntia pitempää aikaa yhtäjaksoisesti.

7. Työntekijöiden ammatillista järjestäytymistä ei työnantajan puolelta saa loukata.

8. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työnvähyiden takia on liikaa työvoimaa, siirretään työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

9. Autonkuljettajille, jotka työskentelevät omalla autollaan urakkatyössä, maksetaan vuosiloma- ja sairausajan palkka siten, että sen suhde kokonaisansioon on sama kuin autonkuljettajan todellisen tuntipalkan suhde autotaksan mukaiseen maksuun.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palvelusvuosia kaupungin palveluksessa. Ne kaupunkiin työsuhteessa olevat autonkuljettajat, joille työn vähyden vuoksi ei ole jatkuvasti voitu järjestää kaupungin töitä, ovat, mikäli heidät uudelleen otetaan kaupungin ajoihin, edelleenkin työsuhteessa kaupunkiin.

10. Työntekijäin sairausloman palkka maksetaan samalla tavoin kuin varsinainen työpalkka; sen jälkeen kuin yksi viikko on kulunut siitä kuin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohdolle.

13 §. *Vaate- ja ruokailusuojat.* 1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäistä laatua, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateenpitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä. Työpaikan pienuudesta ja tilapäisyydestä päättää työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten. Ruokailu-, peseytymis- ja vaatesuojia ei saa käyttää varastosuojina.

2. Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi liikaista, että työntekijäin sen päätyttyä on vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumissuoja. Erittäin likaisissa töissä varattakoon peseytymistä varten 15 minuuttia ennen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi työksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii tavallista pitemmän ajan ja perusteellisemman peseytymisen.

14 §. *Luottamusmiehet.* 1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella Keskusjärjestöllä on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmiehes valvomaan työntekijäin oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

2. Keskusjärjestöllä on niin ikään oikeus valita jokaiseen laitokseen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmiehes, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava laitoksen johtajalle. Pääluottamusmiehellä on oikeus hänen tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuun sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa.

3. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalle joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muulla siten, että heidän palkkansa luottamustyön tehtävien suorittamiseen käytetyltä

ajalta lasketaan sen suuruiseksi, kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tai lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suuruiseksi. Jos pääluottamusmies suorittaa työnantajan toimintantoja varsinaisen työajan jälkeen, maksetaan näin menetystä ajasta ylityökorvaus.

4. Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Luottamusmies älköön esiintykö häiritsevästi.

15 §. *Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset.* 1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, joita ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassaolevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

16 §. *Sopimuksen tulkinta ja riittaisuudet.* Työehtosopimuksen soveltamisesta ja tulkintaa koskevien erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisten laitosten johtajat ja allekirjoittaneen Keskusjärjestön edustajat. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkautakunta. Riittaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistaviksi.

17 §. *Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen.* 1. Tämä sopimus tulee voimaan heti sen tultua molemmin puolin allekirjoitetuksi ja päättyy 1 päivänä toukokuuta 1954, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu 1 vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

2. Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen. Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka heti tulee ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

3. Tähän sopimukseen liittyvästä palkkahinnoittelusta sovietaan erikseen tätä sopimusta irtisanomatta. Palkkahinnoittelu voidaan irtisanoa päättymään kahden kuukauden kuluttua irtisanomisesta lukien.

52. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama toukokuun 19 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 6 p:nä 1953)

1 §. *Sopimuksen voimassaoloalue.* Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston maatalousosaston alaisissa töissä.

2 §. *Työsopimus.* Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäsopimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimus.

3 §. *Työsopimuksen irtisanominen.* Henkilökohtainen työs-
tä irtisanomisaika on kummaltakin puolelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden, ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin.

4 §. *Työaika. Maataloustöissä.* Kotieläinhoitotyötä lukuun ottamatta on työaika eri kuukausina seuraava: marras-, joulu-, tammi- ja helmikuussa klo 7.30-11 ja 12-15.30, maaliskuussa klo 7.30-11 ja 12-16, huhtikuussa klo 7-11 ja 12-16, touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuussa klo 7-12 ja 13-17 sekä lokakuussa klo 7-11 ja 12-16. Lauantaisin päättyvät työt kuitenkin klo 14.

Joulun, uuden vuoden, pääsiäisen, helluntain ja juhannuksen aattoina lopetetaan työt klo 12.

Ruokailuaika on 1 tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin se on 1/2 tuntia. Milloin työt lopetetaan kello 12, ei ruokailuaikaa pidetä. Sekä aamu- että ilta-päivisin pidetään 15 minuutin kahvitauko.

Edellä mainitussa kohdassa mainitut lauantaisin ja juhlapäivien aattoina pidettävä 1/2 tunnin ruokailuaika ja muina päivinä pidettävät kahvitauot luetaan työaikaan kuuluviksi.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työs-
tä sinne tapahtuu työaikana.

Kotieläinhoitotyössä on työaika päivässä enintään 9 tun-
tia tätä varten laaditun työjärjestyksen mukaan. Kunkin neljän vii-
kon aikana on työntekijällä oikeus saada neljä palkatonta vapaapäivää, joista kaksi pyhäpäiviä. Kuitenkin voidaan, mikäli työnantaja ja työntekijä siitä keskenään sopivat, osa vapaa-
päivistä korvata maksamalla pitämättä jääneistä vapaapäivis-
tä 100 %:lla korotettu palkka.

5 §. *Yli- ja pyhätyö.* Ylityöstä maksetaan työntekijälle kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 %:n korotus ja sitä seuraa-
vilta tunneilta sekä lauantaisin suoritetusta ylityöstä ja
sunnuntaityöstä 100 %:n korotus tuntipalkkaan.

Kotieläinhoitajan vapaapäiväksi määrättyinä päivinä tehdystä ylityöstä suoritetaan kaksinkertainen palkka.

Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

6 §. *Palkkaus.* Työntekijäin palkkauksessa noudatetaan niitä määräyksiä, jotka sisältyvät Maataloustyönantajain Liitto r.y:n ja Maa- ja Sekatyöväen Liitto r.y:n välillä *kulloinkin voimassa olevaan työehtosopimukseen.* Mikäli kysymyksessä olevassa sopimuksessa määrättyjä palkkoja muutetaan tämän sopimuksen voimassaoloaikana, sovelletaan muutoksia samasta ajasta ja saman suuruisina myöskin tämän sopimuksen alaisten työntekijäin palkkoihin.

Työntekijällä on oikeus ostaa työnantajatilaltaan oman perheensä tarpeita varten kaikkia tilalla tuotettavia viljoja, viljatuotteita, perunoita ja maitoa, joiden kaikkien tulee olla laadultaan hyviä. Työntekijä ja työnantaja voivat myös sopia keskenään asunnosta valoinen ym. eduista palkkaan kuuluvina.

Työntekijällä, jonka työsuhde on jatkunut yli vuoden, on oikeus saada työnantajatilaltaan työsuhteen ajaksi asunto, valo ja halkoja enintään 6 syltä vuodessa. Samoin on hänellä oikeus, jos hänellä on lehmä, saada käyttää tilalla löytyviä työväen navettoja yhtä lehmää varten ja ostaa vuodessa enintään 2 000 kg heiniä ja 600 kg kauranpahnoja sekä saada kesäkei lehmän laidun. Jos hänellä on sika, varataan työnantajan toimesta hänelle karsinatila yhteisessä sikalassa tai sikolähti, missä sikaa voidaan hoitaa talvellakin. Hänellä on myös oikeus saada korkeintaan 10 aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kesäkuun 5 päivään mennessä.

Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää työväen asunnoissa.

Edellä mainituista työsuhteeseen liittyvistä etuuksista peritään työntekijältä paikkakunnan hintatasoa vastaava kohtuullinen korvaus virallisten määräysten tai niiden puuttessa Maataloustyönantajain Liitto r.y:n ja Maa- ja Sekatyöväen Liitto r.y:n välisen työehtosopimuksen hinnoitteluperusteiden mukaisesti. Kuivike- ja patjapahnat saa työntekijä kuitenkin korvauksetta; mutta on velvollinen luovuttamaan tuotetun lannan tilan viljelyksille.

7 §. *Palkanmaksu.* Työpalkat maksetaan irtisanomisajan ollessa 14 vuorokautta kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä, sekä irtisanomisajan ollessa kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Viimeksi mainitussa tapauksessa työntekijälle maksetaan kuitenkin kunkin kuukauden 15 päivänä palkkaennakko, joka suuruudeltaan vastaa säännölliseen työaikaan perustuvan kuukautisen arvioidun nettopalkan puolta määrää. Jos palkanmaksupäivät sattuvat pyhäpäiviksi, maksetaan palkat edellisellä arkipäivänä. Palkanmaksu tapahtuu työajan päätyttyä.

8 §. *Työntekijäin erinäiset edut.* Työntekijät saavat vuosilomaa täysin palkkaedun kaupungin työntekijäin lomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan touko- syyskuun aikana ja loput ennen joulukuun 31 päivää.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä

eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

Työntekijällä kotona-asuvine perheenjäsenineen on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorottain lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan mahdollisuuksien mukaan työntekijäin käytettäväksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantumisen on tavallista suurempi.

Milloin työntekijä joutuu käyttämään työssään happoja taikka muita syövyttäviä aineita, kuten esim. AIV-rehun valmistuksessa, annetaan hänelle työnantajan toimesta suojapuvut, jalkineet ja käsineet käytettäväksi.

Milloin traktorinkuljettaja sekä mahdolliset apumiehet joutuvat talvella avonaisella traktorilla ajamaan, annetaan heille työnantajan puolesta riittävän lämmin suojavaatetus.

Karjataloustyöläisille annetaan talon puolesta työpaikalla käytettäväksi työ- ja lypsytakit sekä jalkineet.

9 §. *Työvälineet.* Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin kuin kaikkea muutakin työnantajan elävää ja kuollutta omaisuutta. Omaisuuden säilymisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

Sopimuksen mukaan omia työkalujaan käyttäville työntekijöille suoritetaan kohtuullinen korvaus samalla tavoin kuin kaupungin muillekin työntekijöille.

10 §. *Yleisiä määräyksiä.* Työntekijän on esinnyttävä työssään raittiina, käyttäydyttävä kunnollisesti ja suoritettava ahkerasti ja huolellisesti parhaan kykynsä mukaan kaikki hänelle annetut tehtävät sekä noudatettava työnjohtajan tai hänen määräämänsä edustajan ohjeita, sikäli kuin ne eivät ole ristiriidassa voimassa olevien sopimusten kanssa.

11 §. *Luottamusmiehet.* Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan työntekijäin oikeuksia ja sitä, ettei kummankaan sopuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

Ammattiosastolla on niin ikään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava kaupunginagronomille. Pääluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen soveltamisesta sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin mautiloilla, toimistoissa ja muissa virastoissa, sovituaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä pääluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai pääluottamusmies asianomaisen työnjohtajan toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen

tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen reaali-työpalkkaansa vastaavan korvauksen menetetyltä ajalta.

Luottamusmiehiä Älköön toimiansa vuoksi vieroksuutako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Älköön luottamusmiehkään esiintykö sopimattomalla tavalla.

12 §. *Työehtosopimuksen tulkinta ja riittäisyydet.* Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riittäisyydet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

13 §. *Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen.* Tämä sopimus on tullut voimaan 1 päivänä toukokuuta 1953 ja päättyy 30 päivänä huhtikuuta 1954, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianosaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydelliset muutosehdotukset. Asianosaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi, mikä on alistettava kaupunginvaltuuston vahvistettavaksi.

Jos palkkasäännöstely sopimuksen voimassa ollessa lakkaa, ryhdytään sopimuspuolten kesken välittömästi neuvotteluihin muuttuneen tilanteen ehkä vaatimista toimenpiteistä palkkausta koskevien määräysten muuttamiseksi.

53. Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 20 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:52)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Uudenmaan läänin maaherran tammikuun 31 päivänä 1924 vahvistaman, Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan 2 momentin määräämät valvontamaksut korotetaan tarkastavalle insinöörille 450 mk:aan tunnilta ja valvovalle rakennusmestarille 225 mk:aan tunnilta.

54. Virkasäännön 25 §:n 3 momentin 3 kohdan soveltaminen.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 21 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaupungin lauta- ja johtokunnille sekä virastoille ja laitoksille:

Harkittaessa toisen kunnan tai valtion työsopimussuhteisen palveluksen hyväksi lukemista ikälisiä varten on myönteisen ratkaisun edellytyksenä pidettävä, että suoritettut tehtävät ovat olleet samankaltaiset anojan saamaan kunnalliseen virkaan kuuluvien tehtävien kanssa. Harkittaessa tämän jälkeen mikä osuus aikaisemmasta palveluksesta voidaan ottaa huomioon on arvioitava se hyöty, mikä viranhaltijan aikaisemmasta palvelusta toisessa kunnassa tai valtiolla on ollut hänen nykyiselle kaupungin viran hoidolleen, ja hyväksi luettava aika määriteltävä suhteessa tähän hyötyyn. Edelleen on otettava huomioon virkasäännön 25 §:ssä mainitut, asiaa koskevat rajoitukset, kuten 21 vuoden ikä ja 10 vuoden enimmäismäärä.

55. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 21 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 222/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:63)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 15 päivänä toukokuuta 1952 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (223/52) näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1953 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulla perheellä olla 3 700 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 3 500 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 3 200 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 2 800 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 500 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 400 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 200 äyriä, ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 900 äyriä.

56. Asetus elintarvikeasetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 29 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 227/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:104)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan 21 päivänä marraskuuta 1952 annetun elintarvikeasetuksen (408/52) 55 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

55 §. -----

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi yleisesti määrätä tai hakemuksesta myöntää poikkeuksia asetuksen säännöksistä sen voimaan tullessa elinkeinonharjoittajan hallussa olevien tai tämän sitä ennen tilaamien elintarvikkeiden, yleisten käyttö- ja kulutustarvikkeiden sekä pakkaustarvikkeiden osalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1953.

57. Helsingin kaupungin vesilaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkunn 3 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:44)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touko-
kuun 10 päivänä 1950 vahvistamansa vesilaitoksen johtosäännön
1 §:n näin kuuluvaksi:

1 §. Helsingin kaupungin vesilaitoksen tehtävänä on kaupun-
gin teollisuuslaitosten lautakunnan alaisena huolehtia vesijoh-
toveden hankinnasta, jakelusta ja myynnistä yleistä sekä yksi-
tyistä tarvetta varten pääasiallisesti Helsingin kaupungin alu-
eella.

58. Helsingin kaupungin kaasulaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 3 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touku-
kuun 10 päivänä 1950 vahvistamansa kaasulaitoksen johtosäännön
1 §:n näin kuuluvaksi:

1 §. Helsingin kaupungin kaasulaitoksen tehtävänä on kau-
pungin teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena huo-
lehtia kaasun sekä koksien ja muiden sivutuotteiden valmistuk-
sesta ja myynnistä, kaasun jakelusta sekä kaasuliesien ja mui-
den kaasunkulutuslaitteiden asennuksesta ja korjauksesta yleis-
tä ja yksityistä tarvetta varten kuin myös suorittaa uusien
kaasujohtojen ja niihin kuuluvien laitteiden rakentaminen pä-
asiallisesti Helsingin kaupungin alueella.

59. Helsingin kaupungin sähkölaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 3 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:46)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touku-
kuun 10 päivänä 1950 vahvistamansa sähkölaitoksen johtosään-
nön 1 §:n näin kuuluvaksi:

1 §. Helsingin kaupungin sähkölaitoksen tehtävänä on kau-
pungin teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena huo-
lehtia sähkön hankinnasta, jakelusta ja myynnistä yleistä sekä
yksityistä tarvetta varten pääasiallisesti Helsingin kaupungin
alueella.

60. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1953.

(Suomen as.-kok. 249/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:125)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 21 päivänä marraskuuta 1946 antamansa päätöksen (802/46) 26 §:n näin kuuluvaksi:

26 §. Työnantaja, joka on jättänyt pidätyksen aikana toimittamatta tai veromerkit verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittämättä tahi pidättämänsä varat määrätysssä ajassa postisiirtotilille suorittamatta, on velvollinen maksamaan pidätyserälle veronlisäystä sen mukaan, kuin siitä on erikseen säädetty.

Verolautakunnan puheenjohtajan tulee havaittuaan 1 momentissa mainitun laiminlyönnin, viivytyksettä antaa työnantajalle maksulippu, johon on merkitty suoritettava pidätysmäärä, aika, jolloin se on viimeistään maksettava sekä se päivä, josta veronlisäys on laskettu ja veronlisäyksen määrä. Jos työnantaja saatuaan ennakkoperintälain 17 §:n 1 momentissa mainitun kehoituksen heti kiinnittää puuttuvat veromerkit verokirjaan tai pidätystodistukseen tahi suorittaa pidättämänsä varat asianomaiselle valtion postisiirtotilille, on työnantajalle toimitettava vain veronlisäyksen perimistä tarkoittava maksulippu, johon on niinkään merkitty aika, jolloin veronlisäys on viimeistään maksettava sekä mille pidätysmäärälle ja milta ajalta veronlisäys on laskettu sekä veronlisäyksen määrä.

Antamistaan maksulipuista on verolautakunnan puheenjohtajan laadittava kantoluettelo. Kunkin kuukauden viidenteen päivään mennessä on edellistä kuukautta koskeva ote kantoluettelosta toimitettava kantotoimenpiteitä varten sen läänin lääninhallitukselle, jossa maksuunpano on tapahtunut. Milloin verolautakunnan puheenjohtaja katsoo, ettei jonkin maksuunpannun määrän periminen siedä viivytystä, on sitä koskeva ote kantoluettelosta heti maksuunpanon tapahduttua toimitettava lääninhallitukselle.

Lääninhallituksen tulee seurata kantoluetteloon merkittyjen pidätysmäärien ja veronlisäysten kertymistä sekä maksuajan päätyttyä laadittava suorittamatta jätetyistä pidätysmääristä ja veronlisäyksistä jäämäluettelo sekä lähetettävä ote siitä ulosottomiehelle ulosottotoimenpidettä varten.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1953, kuitenkin niin, että kantoluettelo on ensimmäisen kerran lähetettävä mainituissa heinäkuussa annetuista maksulipuista.

61. Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoidon
johtosäännön muutos.

Lääkintöhallituksen vahvistama kesäkuun 11 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 20 p:nä 1953)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:117)

Lääkintöhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston toukokuun 20 päivänä 1953 tekemän päätöksen, jonka mukaan syyskuun 28 päivänä 1949 vahvistetun kansakoulujen terveydenhoidon johtosäännön otsikko muutettiin kuulumaan: "Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoidon ohjesääntö" ja tämän ohjesäännön seitsemännessä pykälässä sana "johtosääntö" sanaksi "ohjesääntö" sekä 1 § seuraavalla tavalla:

1 §. Tämä ohjesääntö koskee Helsingin kaupungin kaikkia kansakouluja.

62. Kaupungin virkasäännön 33 §:n täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 15 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa virkasäännön 33 §:n 1 kappaleen näin kuuluvaksi:

33 §. Viranhaltijalle, joka toisen viranhaltijan vuosiloman aikana samassa virastossa tai laitoksessa joko yksinomaan tai oman virkansa ohella hoitaa toisen virkaa tai virkatehtäviä tai joka muulloin määrätään oman virkansa ohella hoitamaan toistakin virkaa, ei mahdollisen ylityökorvauksen lisäksi suoriteta eri palkkiota. Palkkalautakunnalla on kuitenkin oikeus pakottavista syistä määrätä vuosilomasijaisen sijaispalkkio edellä olevasta määräyksestä poikkeavasti.

63. Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta.

Korkeimman oikeuden päätös kesäkuun 18 piltä 1953.

(Suomen as.-kok. 279/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:189 ja 1952:10)

Helsingin kaupunginvaltuuston esityksestä Korkein oikeus on muuttanut Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta 4 päivänä joulukuuta 1950 antamansa päätöksen (677/50) 1, 2, 3, 6, 7 ja 8 §:n, sellaisena kuin 2 § on 16 päivänä tammikuuta 1952 annetussa päätöksessä (56/52), näin kuuluviksi:

1 §. Helsingin raastuvanoikeudessa on oikeuspormestari, kaksikymmentä vanhempaa ja kaksikymmentäneljä nuorempaa oikeusneuvosmiestä sekä yksi kunnallisneuvosmies.

2 §. Raastuvanoikeuden apuna on kaksi siviilinoitaaria ja kahdeksantoista rikosasiainnotaaria.

Notaareilla tulee olla tuomarinvirkaa varten säädetyt opinnäytteet.

Raastuvanoikeuden sihteerinä toimii oikeusneuvosmies, notaari tai muu tuomarinvirkaa varten säädetyt opinnäytteet suorittanut sopiva henkilö, joka tehtävään määrätään.

Sitäpaitsi raastuvanoikeuden apuna on kaupunginpalvelijoita niin myös arkistossa ja siihen kuuluvassa puhtaaksikirjoituskansliassa arkistonhoitaja, apulaisarkistonhoitajia ja toimistoapulaisia.

3 §. Raastuvanoikeudessa on kaksitoista osastoa. Osastoista toimivat muut paitsi ensimmäinen, toinen, yhdestoista ja kahdestoista jaostoittain siten, että kussakin osastossa on kaksi jaostoa, ensimmäinen ja toinen.

Tarvittaessa voidaan raastuvanoikeuteen perustaa ylimääräisiä osastoja ja jaostoja.

Ensimmäisessä osastossa on oikeuspormestari, yksi vanhempi oikeusneuvosmies ja kaksi nuorempaa oikeusneuvosmiestä, toisessa osastossa yksi vanhempi ja kaksi nuorempaa oikeusneuvosmiestä, kolmannessa, neljännessä, viidennessä, kuudennessa, seitsemännessä, kahdeksanneissa ja yhdeksännessä osastossa kussakin kaksi vanhempaa ja kaksi nuorempaa oikeusneuvosmiestä ja kunnallisneuvosmies sekä yhdennessätoista ja kahdennessatoista osastossa kummassakin yksi vanhempi ja kaksi nuorempaa oikeusneuvosmiestä.

Kiinteistötuomareina ovat ensimmäisen osaston oikeusneuvosmiehet. Työ kiinteistötuomareiden kesken on jaettava siten, että kunkin toimipiiriin kuuluu määrätty alue kaupungista. Milloin tätä määräystä ei voida soveltaa, käsittelee ja ratkaisee asian ensimmäisen osaston vanhempi oikeusneuvosmies. Sinä aikana, jona yksi tai kaksi kiinteistötuomareista toimii oikeuden

puheenjohtajana tai jäsenenä taikka heillä on muu este, on virantoimituksessa oleva kiinteistötuomari velvollinen vastaanottamaan nekin hakemukset, asiakirjat ja ilmoitukset, joiden käsittely kuuluu muulle kiinteistötuomarille, sekä tekemään säädetyt merkinnät asiakirjoihin ja päiväkirjaan.

Virantoimituksessa oleva notaari on velvollinen korvauksetta toimimaan apujäsenenä oikeudessa.

Oikeuspormestari on ensimmäisen osaston puheenjohtaja. Muiden osastojen sekä jaostojen puheenjohtajina ovat niiden vanhemmat oikeusneuvosmiehet. Ensimmäisen osaston varapuheenjohtajana on sen vanhempi oikeusneuvosmies. Jaostojen varapuheenjohtajina ovat niihin virantoimitukseen määrättyt nuoremmat oikeusneuvosmiehet.

Yhteisraastuvanoikeus määrää vuodeksi kerrallaan toisen, yhdenentoista ja kahdenentoista osaston varapuheenjohtajat sekä oikeusneuvosmiehet virantoimitukseen ensimmäiseen osastoon.

Puheenjohtajista, varapuheenjohtajista ja kiinteistötuomareina toimivista oikeusneuvosmiehistä on ilmoitettava hovioikeudelle.

6 §. Yhteisraastuvanoikeuden tehtävänä on:

a) antaa lausuntonsa oikeuspormestarin ja oikeusneuvosmiehen viran hakijoista;

b) tehdä hovioikeudelle esitys oikeuspormestarin viran hoitamisesta sen joutuessa avoimeksi tai oikeuspormestarin ollessa muun syyn kuin vuosiloman takia kuukautta pitemmän ajan estyneenä hoitamasta virkaansa;

c) määrätä toisen, yhdenentoista ja kahdenentoista osaston varapuheenjohtajat sekä oikeusneuvosmiehet virantoimitukseen ensimmäiseen osastoon ja vahvistaa kiinteistötuomareiden toimipiirit;

d) nimittää raastuvanoikeuden notaarit ja arkistonhoitaja;

e) ottaa toimeensa mahdollisesti perustettavien ylimääräisten osastojen ja jaostojen jäsenet ja notaarit;

f) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja raastuvanoikeuden työjärjestyksen muuttamista koskevista asioista; sekä

g) käsitellä muut oikeushallintoa koskevat asiat, milloin niitä ei ole määrätty yleisjaoston käsiteltäväksi.

7 §. Yleisjaoston tehtävänä on:

a) oikeusneuvosmiehen tai kunnallisneuvosmiehen viran tultua avoimeksi määrätä virkaan pätevä henkilö hoitamaan sitä, kunnes virka on vakinaisesti täytetty ja virkaan nimitetty ryhtyy sitä hoitamaan;

b) myöntää virkavapautta raastuvanoikeuden jäsenille ja muille viranhaltijoille sekä määrätä heidän sijaisensa;

c) nimittää apulaisarkistonhoitajat, toimistoapulaiset ja kaupunginpalvelijat;

d) ottaa tarvittava tilapäinen henkilökunta;

e) määrätä oikeusneuvosmiehet ja notaarit virantoimitukseen raastuvanoikeuden eri osastoihin ja jaostoihin ei kuitenkaan oikeusneuvosmiehiä ensimmäiseen osastoon;

f) hoitaa kaupungin virka- ja muiden sääntöjen mukaan asianomaiselle lauta- tai johtokunnalle kuuluvat tehtävät, lukuunottamatta tässä päätöksessä yhteisraastuvanoikeuden käsiteltäväksi määrättyjä asioita;

g) päättää työjärjestyksen mukaan yhteisraastuvanoikeuden jaoston käsiteltäviin kuuluvista asioista;

h) myöntää poikkeuksia jällempänä olevista asioiden jakoperusteita koskevista määräyksistä;

i) ratkaista työjärjestyksen sekä asioiden jakoperusteita koskevien määräysten tulkinnasta johtuvat erimielisyydet;

j) antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä pöytäkirjanpidosta ja todistusten antamisesta;

k) myöntää poikkeuksia työjärjestyksen pöytäkirjanpitovollisuutta koskevista määräyksistä; sekä

l) määrätä osastojen ja jaostojen istuntopäivät.

§ 8. Raastuvanoikeuden ensimmäinen osasto käsittelee:

a) holhousta, lapseksiottoa, avioehto, perunkirjoitusta, pesänsitusta, perintöä ja testamenttia koskevat asiat;

b) asiat, jotka koskevat suostumuksen antamista tontinmuodostukseen, kiinteän omaisuuden lunastamista sekä sen omistus- ja hallinto-oikeutta ynnä naapuruussuhteita, niin myös lainhuudon ja kiinnityksen oikaisua ja mitättömäksi julistamista koskevat asiat;

c) merioikeus- ja muut merenkulusta johtuvat asiat, rikosluontoisetkin;

d) merikuulustelut, mikäli ne voidaan toimittaa osaston istuntopäivänä;

e) meriasiantuntijain ja julkisten kaupanvahvistajien määräämistä koskevat asiat; sekä

f) vekseli- ja shekkijutut.

Raastuvanoikeuden toinen osasto käsittelee:

a) konkurssia, pesäeroa, perinnön luovuttamista ja omaisuuden erottamista kuolleen puolison pesästä, vuosihaastetta ja takaisinsaantia konkurssipesään koskevat asiat;

b) syytteet konkurssirikoksista;

c) konkurssituomiolla eri oikeudenkäynnissä ratkaistaviksi siirretyt, saamisoikeuden vahvistamista tai etuoikeutta koskevat riidat;

d) kadonneen henkilön julistamista kuolleeksi koskevat asiat;

e) asiakirjan kuolettamista koskevat asiat;

f) huoneenvuokra-asiat; sekä

g) raastuvanoikeuden toimitettavat katselmuksot ja arvioimiset.

Muut paitsi edellä mainitut riita-asiat jaetaan arpomalla kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen ja seitsemännen osaston jaostojen kesken.

Tekijänoikeutta, tavaraleimaa, vilpillistä kilpailua ja patenttia koskevat asiat on kuitenkin jaettava yksinomaan kolmannen osaston ensimmäiselle jaostolle, joka myös määrää viimeksi mainittuihin asioihin tarvittavat teknillisen alan asiantuntijat.

Rikosasiat, paitsi ne, jotka edellä erikseen on mainittu, jaetaan arpomalla kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen osaston jaostojen kesken siten, että viiden ensiksi mainitun osaston jaostot saavat kukin yhden osan sekä kahdeksannen ja yhdeksännen osaston jaostot kukin kaksi osaa. Kymmenes osasto käsittelee kuitenkin kaikki nuoria rikoksentehtäjiä koskevat asiat sekä yhdestoista ja kahdestoista osasto vähäiset rikosasiat.

Juttuja jaettaessa osastojen ja jaostojen kesken on kuitenkin otettava huomioon, että samanlaatuiset tärkeämmät jutut

mahdollisuuden mukaan arvonnasta huolimatta tulevat saman osaston tai jaoston käsiteltäviksi.

Syyte oikeuden edessä tehdystä vähäisestä rikoksesta otetaan käsiteltäväksi siinä osastossa tai jaostossa, jossa rikos on tehty.

Oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 10 §:ssä tarkoitettujen todistajien kuulustelut ja muut ilmoituksesta käsiteltävät asiat, joita edellä ei ole määrätty käsiteltäviksi määrättyssä osastossa tai jaostossa, otetaan käsiteltäviksi siinä osastossa tai jaostossa, jossa hakija ilmoittautuu.

Palautettu asia on käsiteltävä siinä osastossa tai jaostossa, joka aikaisemmin on asian käsitellyt.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1953, jolloin raastuvanoikeuden kiinteistönotaari siirtyy nuoremaksi oikeusneuvosmieheksi.

64. Tilitysvuokrien määrääminen uudisrakennuksissa.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 9 p:ltä 1953. (Lyhennysote)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:138 ja 1949:97)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että tilitysvuokrat uudisrakennuksissa ja kaupungin omistukseen hankittavissa kiinteistöissä on tammikuun 1 päivästä 1954 lukien laskettava kannattavaisuusperiaatteen mukaan. - - - - -

65. Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads
400-årshem-nimisen säätiön säädekirja.

Kaupunginhallituksen hyväksymä heinäkuun 13 p:nä 1953.

Helsingin kaupunginvaltuuston päätettyä Helsingin kaupungin 400-vuotisjuhlan yhteydessä kesäkuun 12 päivänä 1950 pitämässään juhlakokouksessa rakentaa vanhusten asunto-olojen parantamiseksi eräät asuntolat, joiden rakentamista varten kaupunginvaltuusto samalla on myöntänyt valtuuston päätöksestä ilmenevän määrärahan ja varannut Munkkiniemen korttelissa n:o 30053 Huopalahdentien varrella olevat tontit n:o 5 ja 6, sekä Maunulan korttelista n:o 286 n. 6 600 m²:n suuruisen alueen, perustaa Helsingin kaupunki täten HELSINGIN KAUPUNGIN 400-VUOTISKOTI - HELSINGFORS STADS 400-ÅRSHEM-nimisen säätiön, jolle Helsingin kaupunki myöntää 100 000 mk:n suuruisen peruspääoman ja 50 000 mk:n suuruisen käyttöpääoman, ja jonka tarkoituksena on niiden periaatteiden mukaisesti, jotka kaupunginvaltuusto on kesäkuun 12 päivänä 1950 pitämässään juhlakokouksessa hyväksynyt toimia vanhusten asunto-olojen parantamiseksi ja järjestämiseksi Helsingissä, ja tämän tarkoituksiperän saavuttamiseksi vastaanottaa, hallita ja käyttää niitä Munkkiniemessä korttelissa n:o 30053 Huopalahdentien varrella olevilla tonteilla n:o 5 ja 6 sekä Maunulan korttelissa n:o 286 sijaitsevia asuntoloita, jotka kaupunki tulee tätä tarkoitusta varten vastikkeettomasti säätiölle osittamaan aluksi 25 vuoden ajaksi.

66. HELSINGIN KAUPUNGIN 400-VUOTISKOTI -
 HELSINGFORS STADS 400-ÅRSHEM
 SÄATIÖN S Ä A N N Ö T.

Oikeusministeriön vahvistamat heinäkuun 20 p:nä 1953.

1 §. Säätiön nimi on Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem, ja sen kotipaikka Helsingin kaupunki.

2 §. Säätiön tarkoituksena on niiden periaatteiden mukaisesti, jotka Helsingin kaupunginvaltuusto on kesäkuun 12 päivänä 1950 pitämässään juhlakokouksessa hyväksynyt, toimia vanhus-ten asunto-olojen parantamiseksi ja järjestämiseksi Helsingissä.

Tämän tarkoituksensa saavuttamiseksi säätiö mm. vastaanottaa, hallitsee ja käyttää niitä Munkkiniemessä korttelissa n:o 30053 Huopalahdentien varrella olevilla tonteilla n:o 5 ja 6 sekä Maunulan korttelissa n:o 286 sijaitsevia asuntoloita, jotka kaupunki tätä tarkoitusta varten vastikkeettomasti osittaa säätiölle aluksi 25 vuoden ajaksi. Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö voi vastaanottaa ja hallita muitakin kiinteistöjä.

Säätiön peruspääoma on 100 000 mk. Se on tehtävä korkoa tuottavaksi ja säilytettävä vähentymättömänä. Säätiön käyttöpääomaksi annetaan 50 000 mk.

3 §. Säätiö on oikeutettu vastaanottamaan avustuksia ja lahjoituksia ja muullakin laillisella tavalla kartuttamaan omaisuuttaan. Mikäli asianomainen lahjoittaja tai testamentintekijä antaa lahjoittamiensa varojen tai muun omaisuuden käyttöön nähdessä erikoismääräyksiä, noudatetaan niitä, elleivät ne ole ristiriidassa säätiön tarkoituksen kanssa. Säätiön rahavarat on sijoitettava turvallisesti ja tuloa tuottavasti.

4 §. Säätiön omaisuutta ja asioita hoitaa ja sitä edustaa 5-jäseninen hallitus, johon kuuluvat:

kaksi Helsingin kaupunginhallituksen vuosittain joulukuussa seuraavaa kalenterivuotta varten valitsemaa jäsentä, jolle kaupunginhallitus samalla valitsee kaksi varamiestä,

Suomen Kukkasrahasto r.y.-nimisen yhdistyksen vuosittain joulukuussa seuraavaa kalenterivuotta varten valitsemaa jäsen, jolle samalla valitaan varamies,

Blomsterfonden i Helsingfors-nimisen säätiön vuosittain joulukuussa seuraavaa kalenterivuotta varten valitsemaa jäsen, jolle samalla valitaan varamies, ja

Vanhojen Huolto r.y.-nimisen yhdistyksen vuosittain joulukuussa seuraavaa kalenterivuotta varten valitsemaa jäsen, jolle yhdistys myös valitsee varamiehen.

5 §. Säätiö maksaa hallituksen jäsenille ja heidän varamiehilleen kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset ko-

mitean kokouksista suoritettavat kokouspalkkiot. Hallituksen jäsenet eivät ole oikeutettuja muuhun korvaukseen hallituksen jäsenyydestä.

6 §. Säätiön hallitus ottaa asukkaat säätiön asuntoloihin ja on asukkaaksi pääsemisen ehtona yleensä pidettävä, että asianomainen hakija on vähintään 60 vuoden ikäinen, ennen asukkaaksi ottamista on asunut Helsingin kaupungissa vähintään 20 vuotta, paitsi mikäli kysymyksessä on siirtoväkeen kuuluva henkilö, johon nähden voidaan asumisajan suhteen tehdä poikkeus, ja edelleen, että hakija on ollut henkikirjoitettuna Helsingin kaupungissa edellisen vuoden henkikirjoituksessa. Asukkaaksi pääsemisen ehtona on lisäksi, että henkilö ruumiin- ja sielunvoimien puolesta pystyy huolehtimaan taloustoimistaan ja muista joka päiväisistä askareistaan.

Säätiön hallitus vahvistaa myös asukkaiden suoritettavat vuokrat, jotka on määrättävä itseksennattavaisuusperiaatetta noudattaen siten, että säätiön vuotuistulojen tulee peittää vuotuismenot, huomioon ottamatta rakennusten kuoletusta.

Säätiön hallitus laatii ja vahvistaa asuntoloille järjestys-säännön, jossa lähemmin määritellään asukassuhteen syntyminen ja lakkaaminen, asukkaiden oikeudet ja velvollisuudet, sekä asuntoloiden sisäjäjestys.

7 §. Säätiön hallitus valitsee vuosittain keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, sekä ottaa joko keskuudestaan tai ulkopuolelta isännöitsijän, rahastonhoitajan ja muut tarvitsemansa toimihenkilöt, joiden palkkauksen hallitus määrää ja jotka hallituksen harkinnasta riippuen valitaan joko määräjäksi tai toistaiseksi.

8 §. Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan lisäksi vähintään kaksi jäsentä, joista ainakin yksi kaupunginhallituksen valitsema, on sen kokouksessa saapuvilla. Äänen jakautuessa tasan tulee se mielipide päätökseksi, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt, paitsi vaaleissa, joiden tuloksen tällöin ratkaisee arpa.

9 §. Hallituksen kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään läsnäolleet hallituksen jäsenet, tehdyt päätökset sekä erimielisyyden sattua tapahtuneet äänestykset.

10 §. Säätiön nimen kirjoittavat säätiön puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja isännöitsijä, kaksi yhdessä sekä juoksevis- sa asioissa se tai ne, jotka hallitus siihen valtuuttaa.

11 §. Säätiön tilinpäätös on tehtävä kalenterivuositain, ja on tilit jätettävä helmikuun kuluessa säätiön tilintarkastajien tarkastettaviksi.

12 §. Säätiön hallitus kokoontuu vuosikokoukseen viimeistään huhtikuussa, jolloin:

- 1) esitetään vuosikertomus ja tilit sekä tilintarkastajain kertomus, vahvistetaan tilinpäätös ja päätetään niistä aiheutu- vista toimenpiteistä,
 - 2) määrätään tilintarkastajain palkkion suuruus,
 - 3) vahvistetaan talousarvio kulumassa olevalle vuodelle,
 - 4) päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista.
- Ylimääräisiä kokouksia pitää hallitus tarpeen vaatiessa.

13 §. Säätiöllä tulee olla kaksi Keskuskauppakamarin hyväksymää tilintarkastajaa (KHT), joista vuosittain Helsingin kaupunginhallitus valitsee toisen ja säätiön hallituksen vuosikokous toisen seuraavaa tilikautta varten. Helsingin kaupunginhallitus ja säätiön hallituksen vuosikokous valitsevat myös vuosittain valitsemilleen tilintarkastajille varamiehet.

14 §. Suorittamansa tilintarkastuksen perusteella on tilintarkastajien vuosittain sen jälkeen kun tilinpäätös on laadittu annettava kertomuksessaan lausunto tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle. Ellei sellaista katsottaisi voitavan myöntää, tulee tilintarkastajien ilmoittaa siitä oikeusministeriölle asian vaatimiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Säätiön hallituksen tulee vuosittain viimeistään toukokuussa toimittaa oikeusministeriölle ja Helsingin kaupunginhallitukselle jäljennös tilinpäätöksestä, hallituksen vuosikertomuksesta ja tilintarkastajien kertomuksesta.

15 §. Säätiön hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta. Säätiön hallitus päättää, miten kutsu sen kokouksiin on asianomaisille jäsenille toimitettava.

16 §. Päätös näiden sääntöjen muuttamisesta tai säätiön lakkauttamisesta on tehtävä vähintään 4/5 äänten enemmistöllä. Sitä ennen on asiasta hankittava kaupunginhallituksen lausunto.

Päätös sääntöjen muuttamisesta ja säätiön lakkauttamisesta on alistettava oikeusministeriön vahvistettavaksi.

17 §. Jos säätiö lakkautetaan, on sen omaisuus siirtyvä Helsingin kaupungille käytettäväksi vanhusten hyväksi kaupunginvaltuuston siitä tehtävän päätöksen mukaisesti.

2) jonka osakkaille, jäsenille, johtajille ja toimihenkilöille ei suoriteta mitään taloudellisia etuisuuksia työstä maksettavan kohtuullisen korvauksen ja osakkaille tai jäsenille tulevan 1) kohtaan mukaisen voitonjaon lisäksi.

5 §. Rahastosta myönnetään lainoja ainoastaan uudisrakennuksen rakentamista varten tontille, jonka kaupunki on luovuttanut välittömästi lainanottajalle sekä poikkeustapauksissa myös muunkinlaiselle tontille.

6 §. Rahastosta myönnetään lainoja enintään neljäkymmentä prosenttia kiinteistölautakunnan hyväksymästä rakennuksen kustannusarviosta.

Lainan vakuudeksi on otettava kiinnitys kiinteistöön tai tontin vuokraoikeuteen ja sillä oleviin rakennuksiin, ja saa lainan kiinnitys yhdessä sen edelle kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneen prosenttiin mainitusta kustannusarviosta.

Laskettaessa rahastosta myönnettyjen lainojen vakuudeksi otettavien kiinnitysten etuoikeusasemaa, ei kiinnitystä, joka on myönnetty sellaisen lisävastuun vakuudeksi, josta säädetään tammikuun 8 päivänä 1927 asuntohypoteekkiyhdistyksestä annetun lain 12 §:ssä, ole luettava mukaan kiinteistöä ja tontin vuokraoikeutta ja sillä olevia rakennuksia rasittaviin velkoihin.

7 §. Rahastosta nostettu laina suoritetaan takaisin 6 $\frac{1}{2}$ %:n vuotuismaksuin, jos se on myönnetty kivirakennusta varten, sekä 7 %:n vuotuismaksuin, jos se on myönnetty puurakennusta varten. Vuotuismaksuista lasketaan 5 % koroksi ja jäännös lainan lyhennykseksi. Vuotuismaksu suoritetaan kahdessa erässä, huhti- ja lokakuun 1 päivänä.

Laina voidaan kuitenkin kokonaisuudessaan maksaa takaisin ennen määräaikaa tai lyhentää useamman vuoden kuoletusta vastaavalla määrällä.

Kiinteistölautakunta voi hakemuksesta harkinnan perusteella lykätä lyhennysmaksujen suorituksen alkamisen korkeintaan kahden vuoden ajaksi. Lainansaaja on kuitenkin velvollinen suorittamaan korkoa tältä ajalta.

8 §. Yhtymän osakas tai jäsen ei saa rakennuksessa, jota varten rahastosta on myönnetty laina, hallita useampaa kuin yhtä huoneistoa.

Sellaisella yhtymällä, jonka tarkoituksena on yleishyödyllisen rakennustoiminnan harjoittaminen ja jonka voiton jakaminen on 4 §:n mukaan rajoitettu, on kuitenkin edellisessä momentissa olevan määräyksen estämättä oikeus perustajana hallita useampiakin huoneistoja, mikäli kiinteistölautakunta siihen määräämillään ehdoilla suostuu.

9 §. Samalle lainanottajalle ei rahastosta myönnetä lainaa useamman kuin yhden rakennusyrityksen toteuttamiseen kerrallaan.

10 §. Ellei rakennusta, jota varten rahastosta on myönnetty lainaa, ryhdytä rakentamaan kuuden kuukauden kuluessa lainan myöntämisestä lukien, katsotaan päätös lainan myöntämisestä rauenneeksi, jos kiinteistölautakunta niin vaatii.

11 §. Lainansaajan on pidettävä rakennukset palovakuutettuna täydestä arvosta kaupunginhallituksen hyväksymässä palovakuutuslaitoksessa.

12 §. Rahaston hallintoa hoitaa ja siitä annettavat lainat myöntää kiinteistölautakunta, joka samoin päättää lainojen vakuudeksi vahvistettujen kiinnitysten etuoikeusjärjestyksen muuttamisesta näiden sääntöjen rajoissa.

13 §. Kaupunginhallituksen tulee vahvistaa rahastosta annettavia lainoja koskeva velkakirjakaavake.

14 §. Kaikki rahaston tiliin tapahtuvat nostot ja maksut toimitetaan kaupungin rahatoimistoon, joka myös hoitaa rahaston kirjanpidon.

15 §. Kiinteistölautakunta määrää yleisten ohjeiden mukaan, jotka kaupunginhallitus kiinteistölautakunnan esityksen perusteella vahvistaa, milloin ja millaisissa erissä lainansaaja on oikeutettu myönnetyn lainan nostamaan.

16 §. Kiinteistölautakunnalla tai sen määräämillä henkilöillä on oikeus milloin tahansa tarkastaa lainoitettu kiinteistön sitä koskevat tilit ja muut asiakirjat sekä antaa tarkastuksen aiheuttamia määräyksiä.

17 §. Lainoitettun rakennuksen omistaja tai osakas on oikeutettu kiinteistölautakunnan suostumuksetta käyttämään hallitsemaansa huoneistoa tai sen osaa vain omaksi tai perheensä jäsenen tai häneltä elatuksen saantiin oikeutettujen taikka muiden hänen talouteensa kuuluvien henkilöiden asunnoksi.

18 §. Kiinteistölautakunnalla on oikeus vahvistaa lainoitettun kiinteistön asuinhuoneistojen vuokran korkein määrä.

19 §. Kiinteistölautakunnalla on oikeus irtisanoa laina maksettavaksi, jos lainansaaja on rikkonut lainasopimuksessa tai näissä säännöissä olevia tai kiinteistölautakunnan edellä 16 §:n nojalla antamia määräyksiä.

20 §. Kiinteistölautakunnan on kalenterivuositain annettava kaupunginvaltuustolle kertomus, josta näkyy rahaston säästö vuoden alussa, vuoden kuluessa rahastoon kertyneet varat, rahaston varojen käyttö sekä rahaston varat vuoden lopussa.

68. Hintojen ja maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös elokuun 25 p:ltä 1953. (Lyhennysote)
 (Suomen as.-kok. 343/53)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1951:20)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) 1 ja 2 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä joulukuuta 1951 ja 29 päivänä joulukuuta 1952 annetuissa laeissa (652/51 ja 455/52), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

Maksujen säännöstely.

66 §. Maksulla tarkoitetaan tässä päätöksessä korvausta, joka suoritetaan

- a) henkilön ja tavaran kuljetuksesta,
- b) toisen kiinteistön, laitoksen, tarvikkeen tai muun omaisuuden käyttämisestä, kuten tontin, hallimymälän, tori- tai muun myyntipaikan ja säilytyspaikan sekä ajoneuvon, koneen tai muun laitteen vuokramaksuja,
- c) sähkövirran, muun voiman, kaasun tai veden luovuttamisesta, ja
- d) toisen hyväksi tulleesta palveluksesta sekä muista eduista ja työsuorituksista, kuten jalkineiden korjausmaksuja, pesu-, silitys- ja värjäysmaksuja, sauna-, parturi- ja kampaamomaksuja, vaatturimaksuja, puhelinmaksuja, huoltomaksuja, satamatyömaksuja ja huvitilaisuuksien pääsymaksuja.

Maksuksi ei kuitenkaan katsota korvausta, joka suoritetaan julkisoikeudellisen työsuhteen perusteella tai työsopimuslain alaisesta työstä, eikä huoneenvuokrasuhteesta johtuvaa vuokramaksua ja siihen rinnastettavaa tai liittyvää maksua ja korvausta. Tämän päätöksen määräykset eivät myöskään koske maksuja, joiden suuruus on määrätty laissa tai asetuksessa.

Tässä päätöksessä tarkoitettuun maksuun luetaan kaikki itselle tai toiselle joko välittömästi tai erityisin välipuhein otetut, vaaditut, varatut, maksetut, tarjotut tai luvatut varallisuusedut.

67 §. Enimmäismaksulla tarkoitetaan ylintä sallittua maksua. Enimmäismaksua voi olla yleinen tai paikallinen.

Yleisellä enimmäismaksulla tarkoitetaan koko maassa noudatettavaksi vahvistettua enimmäismaksua. Mikäli päätöksessä, jolla maksun suuruus on vahvistettu, ei ole muuta sanottu, on maksu katsottava yleiseksi enimmäismaksuksi.

Paikallisella enimmäismaksulla tarkoitetaan enimmäismaksua,

joka on vahvistettu olemaan voimassa määrättyillä paikkakunnilla. Paikallisesta enimmäismaksusta on niillä paikkakunnilla, missä se on noudatettavana, voimassa, mitä yleisestä enimmäismaksusta on määrätty.

Enimmäismaksu on, ellei sitä ole julkaistu asetuskokoelmassa tai ellei sitä ole vahvistettu hakemuksen johdosta, saatettava yleisesti tiedoksi siten kuin 80 §:ssä on määrätty.

68 §. Milloin maksulle ei tarvitse hakea vahvistusta, älköön kuitenkaan kukaan ottako, vaatiko tai varatko korkeampaa maksua, kuin mikä vastaa sen suuruuteen vaikuttavia todellisia, kuitenkin enintään kohtuullisia kustannuksia lisätynä kohtuullisella yrittäjänansiolla, taikka joka muutoin on kohtuuton.

Älköön kukaan 1 momentissa mainitussa tapauksessa myöskään maksako, tarjotko tai luvatko maksua, joka olosuhteisiin nähden on ilmeisesti kohtuuton.

69 §. Kuljetusta, käyttöä, palvelusta tai muuta tehtävää tahi etua tarkoittavaan sopimukseen tai sitoumukseen älköön otettako määräystä tai liitettäkö ehtoa, joka johtaa tai jonka voidaan olettaa johtavan maksun kohoamiseen silloin, kun se on vahvistettu, taikka sovittu maksun kohtuuttomuuteen, älköönkään kukaan siten taikka muulla tavoin menetellen myötävaikuttako kohtuullisten käyppien maksujen ylittämiseen.

70 §. Milloin maksun suuruus on vahvistettu taikka se vahvistettujen perusteiden mukaan on määrättävissä, älköön tehtävän suorittaja taikka edun antaja missään muodossa ottako, vaatiko tai varatko vahvistettua tai siten määrättyä maksua korkeampaa hyvitystä.

Älköön myöskään kukaan missään muodossa maksako, tarjotko tai luvatko maksua tai hyvitystä, jonka hän tietää tai hänen on olosuhteisiin nähden katsottava pitävän tietää 1 momentissa tarkoitettua maksua suuremmaksi taikka joka olosuhteisiin nähden on ilmeisesti kohtuuton.

71 §. Seuraaville maksulle on haettava vahvistus:
linja- ja kuorma-autojen sekä raitioteiden maksut
sähkö- ja kaasumaksut
jalkineiden korjausmaksut
pesu-, silitys- ja prässäysmaksut
parturi- ja kampaamomaksut
yleisten saunojen maksut
elokuvateattereiden pääsymaksut
hallimymälöiden ja niihin liittyvien säilytystilojen vuokrat.

Enimmäismaksun suuruuden tai sen laskentaperusteet vahvistaa, ellei valtioneuvosto ole tätä oikeutta pidättänyt itselleen, sosiaaliministeriö, jolla myös on valta määrätä, että jollekin tai joillekin 1 momentissa mainituista maksuista ei tarvitse hakea vahvistusta.

Vahvistetun maksun korottaminen on sallittu vain maksun vahvistaneen viranomaisen luvalla.

72 §. Maksulle on haettava vahvistus ennen maksun käyttämistä. Erillistä vahvistusta maksulle ei kuitenkaan ole tarpeen hakea, milloin valtioneuvosto tai sosiaaliministeriö on vahvistanut vastaavan, asetuskokoelmassa tai 80 §:ssä mainitulla tavalla virallisessa lehdessä julkaistulla hintatiedotuksella tiedotetun yleisen enimmäismaksun tai sen laskentaperusteet.

73 §. Maksun vahvistusta haettaessa ja sen suuruutta tai laskentaperusteita määrättäessä on noudatettava soveltuvin osin vastaavasti, mitä hintojen säännöstelystä, hinnanhahvistuksesta ja teollisuustuotteiden yleisistä hinnoitteluperusteista tässä päätöksessä on sanottu.

Milloin maksun suuruuteen vaikuttavat kustannuserät alenevat, olkoon vastaavasti noudatettavana, mitä kustannusten pienemmisestä johtuvasta hintojen alentamisesta 47 §:ssä on määrätty.

74 §. Maksut ja niiden määräytymisperusteet on sen, jota tämän päätöksen määräykset koskevat, vaadittaessa tosiloja vastaavasti ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

75 §. Elinkeinonharjoittajan on pidettävä sopivalla tavalla yleisön nähtävänä tiedotus, josta ilmenevät hänen harjoittamaansa elinkeinotoimintaa koskevat maksut. Jos maksun suuruus tai sen laskentaperusteet on vahvistettu, tulee tiedotuksesta myös ilmetä, mikä viranomaisena on vahvistuksen antanut sekä vahvistuspäivä.

Maksua perittäessä on siitä maksajan niin vaatiessa annettava hänelle yksityiskohtaisesti eritelty lasku.

Hintojen ja maksujen valvonta.

76 §. Tämän päätöksen noudattamista valvovat ja siinä tarkoituksessa toimitettavia tarkastuksia suorittavat säännöstelyviranomaiset sen mukaan kuin siitä on erikseen määrätty.

Elinkeinonharjoittaja on velvollinen vaadittaessa selvittämään tarkastajalle kaupan pitämiensä tarvikkeiden hankinta- ja myyntihinnat tai kantamansa maksut viranomaisien antamien päätösten tai kustannus- ja hinnoittelulaskelmien, kirjanpidon, liikettä koskevien sopimusten ja sitoumusten sekä muiden tarpeellisten selvitysten ja todisteiden mukaan.

77 §. Hintoja ja maksuja koskevat asiakirjat on laadittava ja säilytettävä siten, että hintojen ja maksujen suuruutta voidaan niiden pohjalta vaikeudetta valvoa.

78 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetussa laissa.

Erindisiä määräyksiä.

79 §. Sosiaaliministeriöllä on valta tarvittaessa antaa määräyksiä sellaisten sopimusten muuttamisesta, joista johtuvat velvoitukset eivät ole tämän päätöksen määräysten mukaisia.

80 §. Sosiaaliministeriön tämän päätöksen nojalla antamat päätökset, mikäli niitä ei ole annettu julkaistavaksi asetus-kokoelmassa eikä niitä ole annettu hakemuksen johdosta, on annettava tiedoksi 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla tavalla tai todisteellisella tiedonannolla erikseen niille, joita päätös koskee.

Sosiaaliministeriön päätös saatetaan yleisesti tiedoksi siten, että päätös pidetään, niin kauan kuin se on voimassa, asianomaisen kunnan tai kuntien kansanhuollon johtajan toimipai-

kassa yleisön nähtävänä ja siitä julkaistaan tiedoksiänto virallisen lehden perjantainnumerossa. Päätös voidaan tämän ohella toimittaa niiden tiedoksi, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee.

Erittäin kiireellisessä tapauksessa sosiaaliministeriön päätös voidaan saattaa tiedoksi muulla sopivalla tavalla.

Milloin se katsotaan tarpeelliseksi, sosiaaliministeriö voi määrätä, että niiden, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee, on pidettävä päätös yleisön nähtävänä.

81 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö, jolla on myös valta erityisten syiden nojalla määrätä ja myöntää poikkeuksia sen määräyksistä.

82 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1953 kuitenkin niin, että sosiaaliministeriö voi jo sitä ennen vahvistaa 50 §:ssä tarkoitetut, yleisesti noudatettavat myyntipalkkiot.

Tällä päätöksellä kumotaan hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista 25 päivänä tammikuuta 1951 annettu valtioneuvoston päätös (60/51) siihen tehtyine muutoksineen. Sosiaaliministeriön sanotun päätöksen nojalla antamat vahvistukset hinnoille, hinnoitteluperusteille ja maksuille, joille tämän päätöksen 18, 19 ja 71 §:n mukaan on haettava vahvistus, jäävät kuitenkin edelleen voimaan. Niin ikään jäävät edelleen voimaan sosiaaliministeriön päätökset, joilla on määrätty, että joillekin hinnoille tai maksuille, joille tämän päätöksen mukaan on haettava vahvistus, ei ole tarpeen vahvistusta hakea, sekä päätökset näiden tarvikkeiden hinnoittelujen ilmoittamisvelvollisuudesta ministeriölle. Tässä momentissa tarkoitetut sosiaaliministeriön päätökset ovat voimassa, kunnes ministeriö toisin määrää.

Mikäli tuottajalla, tuotanto- tai jalostuslaitoksella, keräilyliikkeellä tahi maahan tuojalla on tämän päätöksen voimaan tullessa 18 ja 19 §:ssä mainittuja tarvikkeita, joille ei ole aikaisemmin vahvistettu hintaa, niitä ei ole lupa kiinteään hintaan myydä, ennen kuin hinta on vahvistettu, ellei siitä, mitä edellä 2 momentissa on sanottu, muuta johdu. Tukku- ja vähittäiskaupassa myytävänä olevat sanotunlaiset tarvikkeet saadaan, ellei sosiaaliministeriö toisin määrää, myydä ilman hinnanhahvistusta enintään hintaan, jolla sanottuja tarvikkeita on pidetty kaupan, myyty tai muutoin luovutettu 20 päivänä elokuuta 1953.

69. Kaupungin palveluksessa olevien, asevelvollisuuslain nojalla reservin kertausharjoituksiin kutsuttujen asevelvollisten palkat ja vuosilomat.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 2 p:ltä 1953.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupunginhallituksen kesäkuun 25 päivänä 1953 tekemän päätöksen, jonka mukaan kaupungin palveluksessa oleville, asevelvollisuuslain nojalla reservin kertausharjoituksiin kutsutuille asevelvollisille maksetaan heidän normaalipalkkansa vähennettynä reserviläispalkan, mutta ei reserviläiselle valtion varoista suoritettavien päivärahan ja luontoisetujen määrällä. Viranhaltijain ja työntekijöiden vuosiloma annetaan kertausharjoituksista erillisenä.

70. Ikälisiä vastaavien palkanlisien suorittaminen kaupunginorkesterin jäsenille.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 2 piltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupunginhallituksen musiikkilautakunnan esityksestä harkintansa mukaan myöntämään kaupunginorkesterin muusikoille henkilökohtaisia palkanlisä, jotka lasketaan heidän palvelusaikansa perusteella radio-orkesterissa, kunnallisissa ja puolikunnallisissa orkestereissa samoin perustein kuin ikälisistä on määrätty niissä tapauksissa, jolloin palvelusajat virkasäännön mukaan voidaan laskea asianomaiselle hyväksi.

71. Työntekijäin vuosilomasäännön tulkitseminen.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 3 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:96)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että työntekijäin vuosilomasäännön 3 §:n 1 ja 2 momentit on tulkittava siten, että työntekijä on oikeutettu saamaan vuosilomaa pidennettynä po. kohtien mukaisesti vain niiden kalenterikuukausien osalta, joiden aikana hän on ollut vähintään 16 päivää mainittunlaisessa työssä, ja että työntekijä on oikeutettu palkkaukseen nähden saamaan hyväkseen vuorotyölisät huomioonottaen, mitä vuosilomalain 7 §:n 3 momentissa on säädetty vuosiloma-ajalta laskettavan keskimääräisen päiväansion laskutavasta.

72. Virkasäännön 47 §:n 1 momentin tulkinta.

Palkkalautakunnan päätös syyskuun 15 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että virkasäännön 47 §:n 1 mom:a on tulkittava siten, että saamisoikeus uusiin ikälisiin ym. palkkaetuihin on vanhentunut ajalta ennen anomuksen tekoa edeltäneen kalenterivuoden alkua.

73. Ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 10 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 353/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:125)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muut-
tanut 21 päivänä marraskuuta 1946 ennakkoperintälain täytäntöön-
panosta ja soveltamisesta antamansa päätöksen (802/46) 5 §:n
näin kuuluvaksi:

5 §. Kunnan valtuuston ennakkoperintälain 10 §:n nojalla
tekemä ehdotus veroäyrin hinnaksi, jonka mukaan kunnalle on
seuraavana vuonna kunnallisveroa pidätettävä, on vuosittain
toimitettava valtiovarainministeriölle ennen lokakuun 15 päi-
vää ellei valtiovarainministeriö yksityistapauksessa toisin
määrää.

74. Helsingin kaupungin nuohoustoimen johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942:19, 1945:269 ja 1948:59)

1 §. Helsingin kaupungin nuohoustoimessa on noudatettava palolain, palosäännön ja kaupungin palojärjestyksen lisäksi tämän johtosäännön määräyksiä.

2 §. Nuohouksen hoitamista varten on kaupungin alue jaettu kaupungin palojärjestyksen edellyttämiin nuohouspiireihin.

3 §. Kussakin nuohouspiirissä tulee olla piirinuohooja, joka huolehtii nuohouksen suorittamisesta. Nuohouspiirin oltua haettavaksi julistettuna siten kuin kaupungin kuulutusten julkaisemisesta on määrätty, palolautakunta valitsee hakijoista tehtävään sopivimman ja myöntää hänelle toimiluvan hoitaa yksinoikeudella niiden kiinteistöjen kaupungin palojärjestyksen mukaista nuohousta, jotka sijaitsevat hänen piirissään. Hakuaika on määrättävä vähintään neljäksitoista ja enintään kolmekymmeneksi päiväksi.

Piirinuohoojaksi valittavan tulee olla nuohoojamestari. Palolautakunnalla on oikeus peruuttaa myönnetty toimilupa 6 kuukauden irtisanomisajan jälkeen. Jos piirinuohooja haluaa luopua piiristään, on hänen siirtä ilmoitettava palolautakunnalle 3 kuukautta aikaisemmin.

4 §. Piirinuohoojan tulee:

1. Huolehtia ja vastata siitä, että nuohoustyöt hänen piirissään suoritetaan huolellisesti kaupungin palojärjestyksen määräysten mukaisesti sekä siitä, että palosäännön 30 §:ssä mainitut tehtävät toimitetaan. Tarpeen vaatiessa tulee hänen itse osallistua nuohoustyöhön.

2. Osallistua korvauksetta yleisten palotarkastusten toimittamiseen nuohouspiirissään.

3. Avustaa pyydettyessä viranomaisia rakennusten tulisijojen sekä savu-, höyrynpolsto-, kaasunpolsto- ja ilmanvaihtohormien tarkastuksissa.

4. Suorittaa vuorollaan päivytystä palopäällikön määräämällä tavalla vuorokausi kerrallaan.

5. Huolehtia siitä, että kiinteistöjen edustajille hyvissä ajoin ilmoitetaan, milloin nuohous kiinteistössä suoritetaan.

6. Pitää palolautakunnan hyväksymän lomakkeen mukaista korttia kaikkista hänen nuohouspiiriinsä kuuluvista kiinteistöistä ja niissä olevista nuohouskohteista sekä antaa vaadittaessa kiinteistön edustajalle maksutta jäljennös asianomaisen kiinteistön nuohouskortista.

Tämän lisäksi piirinuohoojan tulee:

a. Asua oman nuohouspiirinsä alueella, ellei palolautakunta poikkeustapauksessa oikeuta häntä asumaan sen ulkopuolella.

b. Pitää omalla kustannuksellaan puhelinta vikailmoitusten vastaanottamista varten.

Päivytystä ja palotarkastuksiin osallistumista varten luovuttaa palolaitos piirinuohoojan käyttöön palokunnan virkapuvun.

5 §. Kussakin nuohouspiirissä on pidettävä seuraavia luettelointeja:

1. Palojärjestyksen mukaista nuohousluetteloita, johon on merkittävä, milloin nuohous on suoritettu eri kiinteistöissä.

2. Edellisessä kohdassa mainittuun nuohousluetteloon liit-
tyvää, palolautakunnan hyväksymän lomakkeen mukaista kuittikir-
jaa, johon on merkittävä, milloin nuohous on suoritettu sekä
kiinteistössä mahdollisesti havaitut viat ja puutteellisuudet.
Kirjaan on joka kerta otettava kiinteistön edustajan tai ta-
lommiehen kuittaus sekä varattava heille tilaisuus mahdollis-
ten huomautusten merkitsemiseen. Toinen kappale kuitista jää
kuittajaalle ja toinen tulee piirinuohoojan säilyttää.

6 §. Jos kiinteistössä olevaa tulisijaa ei käytetä eikä
sen nuohoisesta haluta suorittaa vahvistettua maksua, on sii-
hen kuuluva savuhormi suljettava kiinteistön omistajan toimes-
ta ja tästä tehtävä kirjallinen ilmoitus piirinuohoojalle, jon-
ka on tarkastettava, että sulkeminen on suoritettu paloturval-
lisuuden kannalta hyväksyttävällä tavalla.

7 §. Kussakin nuohouspiirissä tulee olla palolautakunnan
hyväksymä etumies, joka on suorittanut nuohoojakiasällin tut-
kinnon, sekä vähintään kaksi oppilastutkinnon suorittanutta
nuohoojaa.

Palolautakunnalla on oikeus anomuksesta myöntää määräajak-
si poikkeuksia edellä tässä pykälässä olevista määräyksistä.

Kaikkien nuohoustyöhön osallistuvien tulee olla rehellisiä,
luotettavia ja moitteettomasti esiintyviä. Piirinuohooja on
velvollinen erottamaan palveluksestaan työntekijän, joka ei
täytä näitä vaatimuksia.

8 §. Piirinuohoojan on luovuttava piiristään sen vuoden
viimeisenä päivänä, jonka aikana hän on täyttänyt 65 vuotta.
Nuohoustyöntekijän on erottava täyttäessään 58 vuotta. Palo-
lautakunnalla on kuitenkin oikeus anomuksesta myöntää vuodek-
si kerrallaan enintään 2 vuoden pidennys näihin määräaikoihin.

9 §. Palolautakunnalla on oikeus rangaista piirinuohoojaa
kurinpidollisesti,

jos hän on syyllistynyt sellaiseen tekoon tai laiminlyön-
tiin, joka tekee hänet sopimattomaksi piirinuohoojaksi,

jos hän tahallisesti tai huolimattomuudesta on rikkonut nuohousta koskevia säännöksiä tai määräyksiä,

jos hän laiminlyö palolautakunnan ja palopäällikön antamien
määräysten tai ohjeiden noudattamista.

Kurinpitorangaistukset ovat varoitus ja toimiluvan menetyk-
sirtisanomisajasta riippumatta.

Ennen kuin piirinuohoojalle annetaan kurinpitorangaistus,
on hänelle suotava tilaisuus selityksen antamiseen, mihin hän-
nelle on varattava aikaa vähintään 7 päivää.

10 §. Piirinuohoojien tulee yhteisesti suorittaa piirinuohoo-
joille ja nuohoustyöntekijöille eläkettä samojen perusteiden
mukaan kuin Helsingin kaupunki maksaa eläkettä kuukausipalkkaa
nauttiville työntekijöilleen, kuitenkin siten, että nuohous-
työntekijä on oikeutettu täyteen eläkkeeseen täytettyään 58
ikävuotta ja palveltuaan 27 vuotta. Eläkkeet myöntää Helsingin
Nuohoojamestariyhdistys r.y. Palolautakunta valvoo eläkkeiden
myöntämistä ja suoritusta.

Piirinuohoojien on neljännesvuosittain suoritettava eläkkei-
den maksamisesta huolehtivaan rahalaitokseen tarvittava määrä-
osa edellisen neljänneksen kokonaistuloista nuohouspiiristään.

Nuohoustakseaa vahvistettaessa otetaan huomioon edellisessä
kohdassa mainitut maksut.

11 §. Piirinuohoojan on alistuttava tähän johtosääntöön sa-
moin kuin piirijakoon mahdollisesti tehtäviin muutoksiin.

75. Lisäyksiä valtioneuvoston päätökseen liikennemerkeistä.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös
 syyskuun 17 p:ltä 1953.
 (Suomen as.-kok. 361/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:28)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on, valtioneuvoston 29 päivänä joulukuuta 1937 antaman, teknilliset ohjeet teiden rakentamisesta ja kunnossapidosta sisältävän päätöksen (529/37) erinäisten määräysten toisen momentin nojalla, vahvistanut liikennemerkeistä 8 päivänä heinäkuuta 1937 annettuun valtioneuvoston päätökseen (292/37) seuraavat lisäykset:

I. Varoitusmerkit.

9. *Raitiotien tasoristeystä osoittava merkki*: kohdan I, 1 mukainen kolmio, jonka keskustassa on musta, raitiovaunua esittävä kuvio. Merkki voidaan varustaa raitiovaunun tuloa osoittavalla vilkkuvalolla sekä sen alle 220 x 700 millin mittaiseen suorakaiteseen asetetuilla, tulosuuntaa osoittavilla, valaisutuilla nuolilla.

Milloin tämän merkin käyttö harkitaan tarpeelliseksi, on se asetettava siten, että sen lähin kohta on 0.5-0.7 metrin etäisyydellä ajotien reunasta ja enintään 2.2 metrin korkeudella sen pinnasta, poikittain ajotiehen nähden.

II. Kieltoa, rajoitusta t.m.s. osoittavat merkit.

19. *Kielletty kääntyminen*: kohdan II, 1 mukainen ympyrä, jonka keskustassa on kääntymissuuntaa osoittava nuoli ja sen yli vasemmalta ylhäältä oikealle alaviistoon vedetty 60 mm:in levyinen punainen juova.

76. Asetus rakennussäännön muuttamisesta.

Annettu syyskuun 18 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 363/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:2 ja 1938:46)

Sisäasiainministeriön esittelystä muutetaan 29 päivänä tammi-kuuta 1932 annetun rakennussäännön (41/32) 58 ja 104 §, 104 § sellaisena kuin se on 16 päivänä kesäkuuta 1938 annetussa asetuksessa (246/38), näin kuuluviksi:

58 §. Asuin- ja työhuoneen korkeuden on oltava vähintään 250 cm ja rakennuksen kerroskorkeuden, joka on huonekorkeus lisättyinä välipohjan paksuudella, vähintään 280 cm. Huonekorkeus voi rakennuksessa, joka on aiottu enintään kahdelle taloudelle, olla vähintään 240 cm. Maistraatti voi sen ohessa, milloin siihen on erityistä syytä, asuin- tai työhuoneistoon kuuluvan yksityisen huoneen osalta sallia pienemmän minimikorkeuden kuin edellä on sanottu, ei kuitenkaan yleensä alle 220 cm. Kunnallisella säännöllä ei saa poiketa tämän momentin säännöksistä.

Jos huoneen katto on taitteinen tai kalteva, noudatettakoon keskikorkeuslaskeamaa, älköönkään sellaisessa tapauksessa seinän korkeus olko 160 cm pienempi.

Milloin rakennus rakennetaan asemakaavan mukaan, joka on voimassa ennen 1 päivää joulukuuta 1953 annetun vahvistuspäätöksen mukaisena, eikä rakennuksen kerroslukua ole nimenomaan määrätty asemakaavassa tai rakennusjärjestyksessä, saa kerroksia olla enintään niin monta kuin niitä saisi rakentaa, jos kerroskorkeus olisi 300 cm.

Asuin- ja työhuoneen lattiapinnan on oltava vähintään 7 neliometriä ja keskileveyden vähintään 180 cm.

Asuin- tai työhuoneita sisältävän rakennuksen seinät ja palkisto on tehtävä kuivasta terveydelle vaarattomasta ja muutoin käyttökelpoisesta aineesta, minkä ohessa on erittäin valvottava että asuinhuoneisto tyydyttävästi suojataan viereisistä sekä ala- että yläpuolella sijaitsevista huoneistoista tulevalta löyhkältä, melulta ja muilta haitoilta.

104 §. Asuinhuoneen lattiaa älköön sijoitettako huoneen ulkoseinän kohdalla olevaa maanpintaa alemmaksi.

Asuinhuoneen korkeuden on oltava vähintään 240 cm, kolmi- tai useampikerroksisessa rakennuksessa kuitenkin vähintään 250 cm. Rakennustarkastajalla on oikeus, milloin on kysymys jostakin yksityisestä huoneesta taikka kaksikerroksisen rakennuksen toisen kerroksen huoneista, jotka kuuluvat ensimmäisen kerroksen huoneistoon, sallia pienempikin korkeus, ei kuitenkaan yleensä alle 220 cm. Asuinhuoneen lattiapinnan on oltava vähintään 7 neliometriä.

Asuin- ja muihin huoneisiin, joissa ihmisiä oleskelee melkoisen osan päivästä, sekä tehdas- ja kokoushuoneisiin on järjestettävä riittävä päivänvalo ja tarpeelliset laitteet ilmanvaihdon aikaansaamiseksi sekä riittävästi portaita ja uloskäytäviä.

77. Helsingin kaupungin rakennustarkastustoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 7 p:nä 1953.
(Vrt. Helsingin kaupunkia kosk. asetukset, s. 672)

1 §. Helsingin kaupungin rakennustarkastustoimiston tehtävänä on maistraatin valvonnan alaisena huolehtia siitä, että kaupungin alueella suoritettava rakennustoiminta tapahtuu voimassa olevien rakentamista koskevien lakien ja säännösten sekä niiden nojalla annettujen määräysten mukaisesti.

2 §. Rakennustarkastustoimiston palveluksessa on rakennustarkastaja, joka on toimiston päällikkö, yliarkkitehti, toimistoarkkitehti, arkkitehti, yli-insinööri, toimistoinsinööri, rakennusinsinööri, rakennusmestareita ja lainopillinen sihteeri sekä muita vakinaisia viranhaltijoita kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Lisäksi voidaan toimiston palvelukseen ottaa määrärahojen puitteissa tilapäisiä viranhaltijoita ja muuta henkilökuntaa.

Rakennustarkastajan, yliarkkitehdin, toimistoarkkitehdin ja arkkitehtien pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa suoritettu arkkitehdintutkinto, yli-insinöörin, toimistoinsinöörin ja rakennusinsinöörien pätevyysvaatimuksena teknillisessä korkeakoulussa suoritettu rakennustekniikan diplomi-insinöörintutkinto sekä rakennusmestarien pätevyysvaatimuksena vähintään teknillisen koulun huonerakennusosaston loppu-tutkinto. Lainopillisen sihteerin pätevyysvaatimuksena on suoritettu lainopin kandidaatin tutkinto.

Muiden viranhaltijan pätevyysvaatimukset määrää maistraatti.

3 §. Rakennustarkastajan valitsee kaupunginvaltuusto sekä yliarkkitehdin ja yli-insinöörin kaupunginhallitus, maistraatin annettua hakijoista lausuntonsa. Muut vakinaiset viranhaltijat valitsee maistraatti. Tilapäiset viranhaltijat ja muun henkilökunnan ottaa rakennustarkastaja.

4 §. Rakennustarkastustoimiston henkilökunnalla ei ole lupaa laatia suunnitelmia Helsingin kaupungin alueella toteutettavia rakennusyrityksiä varten eikä johtaa sellaisia yrityksiä tai esiintyä niiden asiamiehenä.

5 §. Rakennustarkastajan tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa rakennustarkastustoimistoa sekä sen henkilökunnan toimintaa;

2) valvoa, että tarkastettaviksi jätetyt piirustukset tarkastetaan sekä että rakennusjärjestyksessä määrätty katselmuksset ja muut toimitukset suoritetaan määräaikana ja että näistä tehdään asianmukaiset merkinnät;

3) olla maistraatin määräyksestä mukana toimittamassa tai itse toimittaa sellaisia hänen työalaansa kuuluvia katselmuksia ja tarkastuksia, joita ei ole mainittu rakennusjärjestyksessä;

4) olla tarvittaessa saapuvilla tai kutsuttaessa saapua niihin maistraatin istuntoihin, joissa rakennusasioita käsitellään, sekä antaa käsiteltävinä olevista asioista lausuntonsa;

5) vastata siitä, että rakennustarkastustoimistolle kuuluva maksuunpano toimitetaan vahvistetun taksan mukaisesti, sekä tarkastaa ja hyväksyä toimistossa tehty maksuunpanoluettelo;

6) antaa vuosittain maaliskuun kuluessa maistraatille kertomus rakennustarkastustoimiston toiminnasta edellisessä vuonna, jonka kertomuksen tulee sisältää kaupungin kunnallishallinnosta annettavaan kertomukseen otettavia tilastotietoja kaupungin alueella tapahtuneesta rakennustoiminnasta;

7) laatia ja antaa maistraatille määräaikana ehdotus toimiston talousarvioksi seuraavaa toimintavuotta varten sekä valvoa, että rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa sekä kalustoluettelon laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä;

8) olla rakennustarkastustoimistossa yleisön tavattavissa joka arkipäivä maistraatin määräämänä aikana sekä

9) suorittaa maistraatin määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Rakennustarkastajan tulee lisäksi rakentamisessa esiintyvien rikkomusten sattuessa tai muuten tarpeen vaatiessa ja erittäinkin, kun vaara katsotaan olevan olemassa viivytyksettä ilmoittaa siitä maistraatille ja ehdottaa tämän johdosta tarpeellisia toimenpiteitä sekä, milloin olosuhteet vaativat, anoa maistraatilta virka-apua niskoittelevaa vastaan, seurata rakennustoiminnan kehitystä yleensä sekä tehdä maistraatille ehdotuksia niiksi yleisiksi määräyksiksi ja muiksi toimenpiteiksi, joita siihen nähden havaitaan tarpeellisiksi, kuin myös valvoa, että rakennustarkastustoimisto opastaa paikallisia viranomaisia ja yksityisiä tiedoilla ja neuvoilla rakennustointa koskeissa asioissa.

6 §. Yliarkkitehdin tehtävänä on rakennustarkastajan alaisena ja yhdessä hänen kanssaan valvoa kaupungissa suoritettavaa rakennustoimintaa sekä siihen nähden erityisesti:

1) tutkia ja tarkastaa tarkastettaviksi jätetyt rakennuspiirustukset sekä esitettyään ne rakennustarkastajalle viivytyksettä esitellä ne rakennuskatselmusmiehille;

2) olla maistraatin tai rakennustarkastajan määräyksestä mukana toimittamassa tai itse toimittaa katselmuksia ja tarkastuksia;

3) tehdä asianmukaiset merkinnät kaikista suorittamistaan toimituksista ja virassa tekemistään huomioista;

4) olla tarvittaessa saapuvilla tai kutsuttaessa saapua niihin maistraatin istuntoihin, joissa rakennusasioita käsitellään, sekä antaa käsiteltävinä olevista asioista lausuntonsa;

5) hoitaa rakennustarkastajan tehtäviä tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä;

6) olla rakennustarkastustoimistossa yleisön tavattavissa joka arkipäivä maistraatin määräämänä aikana sekä

7) suorittaa rakennustarkastajan määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

7 §. Yli-insinöörin tehtävänä on rakennustarkastajan alaisena ja yhdessä hänen kanssaan valvoa kaupungissa suoritettavaa rakennustoimintaa sekä siihen nähden erityisesti:

- 1) tutkia ja tarkastaa tarkastettaviksi jätetyt rakennepiirustukset ja -laskelmat;
- 2) olla maistraatin tai rakennustarkastajan määräyksestä mukana toimittamassa tai itse toimittaa hänen työalaansa kuuluvia katselmuksia ja tarkastuksia;
- 3) valvoa, että rakennettaessa noudatetaan hyväksytyt rakennepiirustuksia ja -laskelmia ja että rakennuspaikoilla viivytystä suoritetaan asianmukaiset tarkastukset;
- 4) tehdä asianmukaiset merkinnät kaikista suorittamistaan toimituksista ja virassa tekemistään huomioista;
- 5) olla tarvittaessa saapuvilla tai kutsuttaessa saapua niihin maistraatin istuntoihin, joissa rakennusasioita käsitellään, sekä antaa käsiteltävinä olevista asioista lausuntonsa;
- 6) olla asiantuntijana mukana rakennuskatselmusmiesten kokouksissa;
- 7) olla rakennustarkastustoimistossa yleisön tavattavissa joka arkipäivä maistraatin määräämässä aikana sekä
- 8) suorittaa rakennustarkastajan määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Jos tarkastuksissa ilmenee poikkeamia vahvistetuista rakennepiirustuksista ja -laskelmista sekä erittäinkin, kun vaaraa katsotaan olevan olemassa, tulee yli-insinöörin viivytystä ilmoittaa siitä rakennustarkastajalle sekä ehdottaa tarpeellisia toimenpiteitä.

8 §. Toimistoarkkitehdin tehtävänä on avustaa yliarkkitehtiä ja valvoa yhdessä hänen kanssaan kaupungissa suoritettavaa rakennustoimintaa sekä siihen nähden erityisesti:

- 1) tutkia ja tarkastaa hänen tarkastettavakseen annetut rakennuspiirustukset sekä esitettyään ne rakennustarkastajalle esitellä ne viivytystä katselumuksiksi rakennuskatselmusmiehille;
- 2) olla rakennustarkastajan tai yliarkkitehdin määräyksestä mukana toimittamassa tai itse toimittaa katselumuksia ja tarkastuksia;
- 3) tehdä asianmukaiset merkinnät kaikista suorittamistaan toimituksista ja virassa tekemistään huomioista;
- 4) hoitaa yliarkkitehdin tehtäviä tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä;
- 5) olla rakennustarkastustoimistossa yleisön tavattavissa joka arkipäivä maistraatin määräämässä aikana sekä
- 6) suorittaa rakennustarkastajan määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

9 §. Toimistoinsinöörin tehtävänä on avustaa yli-insinööriä ja valvoa yhdessä hänen kanssaan kaupungissa suoritettavaa rakennustoimintaa sekä siihen nähden erityisesti:

- 1) tutkia ja tarkastaa hänen tarkastettavakseen annetut rakennepiirustukset ja -laskelmat;
- 2) olla rakennustarkastajan tai yli-insinöörin määräyksestä mukana toimittamassa tai itse toimittaa hänen työalaansa kuuluvia katselumuksia ja tarkastuksia;
- 3) tehdä asianmukaiset merkinnät kaikista suorittamistaan toimituksista ja virassa tekemistään huomioista;
- 4) hoitaa yli-insinöörin tehtäviä tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä;

5) olla rakennustarkastustoimistossa yleisön tavattavissa joka arkipäivä maistraatin määräämänä aikana sekä

6) suorittaa rakennustarkastajan määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

10 §. Arkkitehtien tulee suorittaa rakennustarkastajan tai yliarkkitehdin heille antamat rakennustarkastustoimiston toimialaan kuuluvat tehtävät.

11 §. Rakennusinsinöörien tulee suorittaa rakennustarkastajan tai yli-insinöörin heille antamat rakennustarkastustoimiston toimialaan kuuluvat tehtävät.

12 §. Rakennusmestarien ja muun teknillisen henkilökunnan tulee suorittaa rakennustarkastajan, yliarkkitehdin tai yli-insinöörin heille antamat rakennustarkastustoimiston toimialaan kuuluvat tehtävät.

13 §. Lainopillisen sihteerin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoo rakennustarkastustoimiston kansliaa sekä sen henkilökunnan toimintaa;

2) seurata rakennustarkastustoimiston toimialaa koskevaa lainsäädäntöä samoin kuin valtion ja kaupungin viranomaisten päätöksiä, jotka koskevat rakennustointa;

3) avustaa rakennustarkastajaa lainopillista laatua koskevissa kysymyksissä sekä lausuntojen ja kirjelmien laatimisessa;

4) osallistua sihteerinä rakennuskatselmusmiesten ja julkisivujen katselmusmiesten kokouksiin ja laatia kokousten pöytäkirjat;

5) opastaa ja neuvoa paikallisia viranomaisia ja yksityisiä tiedoilla ja neuvoilla rakennustointa koskevissa asioissa; sekä

6) suorittaa rakennustarkastajan määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

14 §. Muiden kuin 4-13 §:ssä mainittujen viranhaltijain ja henkilökunnan tehtävät määrää rakennustarkastaja.

15 §. Rakennustarkastajalle ja yliarkkitehdille samoin kuin yli-insinöörille ja toimistoinsinöörille älköön samanaikaisesti myönnettävä vuosilomaa.

16 §. Rakennustarkastustoimiston apuna toimivien julkisivujen katselmusmiesten tehtävänä on valvoa, että kaupungin alueelle rakennettavat rakennukset rakennustaitteellisesti täyttävät kohtuulliset vaatimukset eivätkä häiritsevästi vaikuta kaupunkikuvaan.

Julkisivujen katselmusmiehet valitsevat keskuudestaan varapuheenjohtajan ja kokoontuvat puheenjohtajan kutsusta. Jos sekä rakennustarkastaja että valittu varapuheenjohtaja ovat esynteitä olemasta kokouksessa saapuvilla, valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten. Katselmusmiehet ovat päätösvaltaiset, kun vähintään kolme katselmusmiestä on saapuvilla. Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä ja äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Katselmusmiesten kokouksissa, joiden väliaika ei saa olla kahta viikkoa pitempi, on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, tapahtuneet äänestykset.

Julkisivujen katselmuksmiesten tehtävänä on:

- 1) tarkastaa kaikki rakennuslupa-anomuksiin kuuluvat rakennusten julkisivupiirustukset kuin myös julkisivujen värityksen ja antaa niistä lausuntonsa; sekä
- 2) tehdä esityksiä ja pyydettyessä antaa kaupungin viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä heidän toimialaansa kuuluvista asioista.

17 §. Rakennustarkastustoimisto on pidettävä yleisölle avoimena kaikkina arkipäivinä maistraatin määräämänä aikana.

**78. Kaupungin palkkiosäännön mukaan maksettavien
palkkioiden väliaikainen alentaminen.**

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 7 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:101)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin palkkiosäännön mukaan suoritettavat palkkiot maksetaan vuonna 1954 poikkeuksellisesti 10 prosentilla vähennettyinä.

79. Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 14 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:16, 1945:128, 1946:172 ja 1948:5)

1 §. Helsingin kaupungin virkasäännön alaisella viranhaltijalla; lukuun ottamatta sellaisia palkkioviranhaltijoita ja muita vastaavassa virkasuhteessa olevia, jotka normaalityöpäivän vaativan ansiotoimen ohella ovat hoitaneet mainittuja virkatehtäviä, on oikeus erottuaan kaupungin palveluksesta saada kaupungin varoista elinkautista eläkettä sen mukaan kuin tässä eläkesäännössä määrätään.

Sopimuksen perusteella kaupungin virkaan tai muuten 1 momentissa tarkoitettuun virkasuhteeseen kaupunkiin otetulla henkilöllä on oikeus tämän eläkesäännön mukaiseen eläkkeeseen, jollei siitä ole hänen kanssaan toisin sovittu.

Jos viranhaltijalla erotessaan on useampi kuin yksi virka, suoritetaan eläke näistä viroista maksettavan yhteisen palkkamäärän perusteella.

2 §. Eläkkeen saamisen yleisenä edellytyksenä on: että viranhaltija on täyttänyt 63 ikävuotta tahi saavuttanut 5 §:ssä mainituissa tapauksissa siinä edellytetyn iän taikka että hän sitä ennen ruumiinvian tahi vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi on käynyt pysyväisesti kykenemättömäksi hoitamaan virkaansa tahi muita virkasäännön 11 §:n mukaan hänelle määrättyjä siihen verrattavia virkatehtäviä tahi on muuten ilman omaa syytään pakotettu luopumaan kaupungin palveluksesta ja että hänen palvelusaikansa, paitsi 9 §:ssä mainitussa tapauksessa on vähintään kymmenen eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta sekä että hän eläkeikään tullessaan tai sitä ennen työkyvyttömyyden takia kaupungin palveluksesta erotessaan on ollut eroamispäivää edeltäneen kuuden kuukauden ajan virkasuhteessa kaupunkiin.

3 §. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi lasketaan se aika, jonka viranhaltija 21 ikävuotta täytettyään on ollut kaupungin palveluksessa 1 §:ssä mainitussa virkasuhteessa tai sellaisessa työsuopimus-suhteessa, jossa palveltu aika luetaan työntekijäin eläkesäännön mukaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi. Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajan virassa palveltu aika lasketaan kuitenkin puolella pitennettynä eläketä määrättäessä.

Viranhaltijalle, joka on ollut vähintään viisi vuotta tämän eläkesäännön mukaan eläkkeeseen oikeuttavassa virka- tai työsuopimus-suhteessa kaupunkiin, lasketaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi myös se aika, jonka hän 21 ikävuotta täytettyään on ollut toisen kunnan, kuntayhtymän, julkisoikeudellisen uskon-

nollisen yhdyksunnan tahi valtion eläkkeelle siirryttäessä voimassa olevien määräysten tahi säännösten mukaan eläkkeeseen oikeuttavassa palveluksessa virka- tahi työsopimussuhteessa, taikka sellaisessa kuntien keskusjärjestön tahi kuntien viranhaltijain tahi työntekijäin keskusjärjestön päätoimeksi katsottavassa toimessa, joka näissä saadaan ottaa lukuun eläkettä varten.

Viranhaltijan oltua viisi vuotta kaupungin palveluksessa lasketaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi lisäksi $\frac{3}{4}$ siitä ajasta, jonka hän 21 ikävuotta täytettyään on ollut sellaisen laitoksen tai liikkeen eläkkeeseen oikeuttavassa palveluksessa, joka omalla kustannuksellaan eläkevakuutuksen tai perustamansa eläkesäätiön välityksellä tai vahvistamiensa eläkesääntöjen perusteella on sillä tavoin sitoutunut suorittamaan palveluksessaan oleville henkilöille eläkkeitä, ettei eläke-etua asianomaisen henkilön osalta olisi voitu ennen hänen eläkkeelle joutumistaan vähentää.

Jos kaupunki ottaa haltuunsa yksityisen kiinteistön, laitoksen tai liikkeen, on palkkalautakunnan erikseen ratkaistava, saako ja missä määrin yli sen, mitä 2 ja 3 momentissa on määrätty, siinä palvellut kaupungin viranhaltijaksi tultuaan eläkettä varten lukea hyväkseen aikaisemman palveluksensa.

4 §. Jos viranhaltijan 3 §:n mukainen palvelus ei ole ollut yhtäjaksoista, otetaan eläkettä määrättäessä huomioon vain täydet kuukaudet kustakin palvelusjaksosta. Eläkevuosien vähennykseksi ei lueta niitä keskeytysaikoja, jotka mainitaan virkasäännön 26 §:n 2 ja 3 momentissa.

5 §. Eläke on joko täysi eläke tai osaeläke.

Viranhaltijalla on oikeus täyteen eläkkeeseen 63 ikävuotta täytettyään, mikäli hänellä on 30 eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta.

Sen estämättä, mitä tämän pykälän 2 momentissa eläkeiästä ja palvelusajasta on määrätty, on viranhaltijalla oikeus täyteen eläkkeeseen jo hänen täytettyään tämän pykälän 6 momentissa sanotun alemman iän, mikäli hänellä sen ohessa on vastaava täysi palvelusaika samassa momentissa mainitussa virassa.

Jos viranhaltija on palvellut eri viroissa, joissa täyden eläkkeen saamiseksi vaaditaan eri pitkiä ikä ja palvelusaikoja, muunnetaan hänen eläkeikänsä ja aikaisempi palvelusaikansa eläkeikäsi ja palvelusajaksi siinä virassa, mistä hän siirtyy eläkkeelle, käyttäen suhdelukuna eri viroissa täyttä eläkettä varten vaadittavaa palvelusaikaa.

Ellei viranhaltijalla ole 2 tai 3 momentin mukaista oikeutta täyteen eläkkeeseen, saa hän 2 §:ssä mainituilla edellytyksillä osaeläkkeen.

Tämän pykälän 3 momentissa tarkoitetut poikkeukselliset eroamisiät ja palvelusajat ovat alla mainituissa viroissa seuraavat:

60 ikä- ja 30 palvelusvuotta: Poliisilaitoksen sairas huolto: desinfiointsija. Terveystienhoito: johtava terveysisär, kaupunginkätilö, terveysisär. Sietuliliseisti sairaiden huoltolaitokset: sosiaalihoitaja, terveysisär, palvelija, siivoaja. Desinfiointimislaitos: terveysisär, desinfiointsija, desinfiointisapulainen, kylvetäjä, puhdistaja.

S a i r a a n h o i t o: yllhoitaja, apulaisylihoitaja, lastentarhanopettaja, terveyssisar, sosiaalihoitaja, sosiaalisivooja, siivooja, sairaala-apulainen, desinfiioitsija, desinfiioitsijamekaanikko, keittiöapulainen, pesuapulainen, leipoja, mielisairaalan perhehoidon yllhoitaja. S a i r a a n h o i t o, s a i r a a n h o i t a j a t a r k o u l u: johtaja, apulaisjohtaja, opettaja, siivooja. H u o l t o t o i m i: yllhoitaja, apulaisylihoitaja, terveyssisar, huoltotarkastaja, huoltosisar, varti-jain esimies, siivooja, hoitoapulainen, keittiöapulainen, leipoja, pesuapulainen, sikalanhoitaja. L a s t e n s u o j e l u: huoltotarkastaja, miespuolinen kodissakävijä, vanhempi kodissakävijä. L a s t e n h u o l t o l a i t o k s e t: lastenkodin johtaja, ylihoitaja, lastentarhanopettaja, palvelija, siivooja, leipoja, keittiöapulainen, talousapulainen, pesuapulainen, pesijä. K a n s a k o u l u t: kouluhoitaja, liikunnanneuvoja, korvahoitaja, kodissakävijä. L a s t e n t a r h a t l a i t o k s i n e e n: johtaja, opettaja, lastenhoitaja, lastentarha-apulainen, talousapulainen, siivooja. E l i n t a r v i k e k e s k u s: pääkeittäjä, koulukeittäjä, apulaiskeittäjä. T e o l l i s u u s l a i t o k s e t: mittarinlukija, rahastaja.

58 ikä- ja 27 palvelusvuotta: P o l i i s i l a i t o k s e n s a i r a s h u o l t o: sairaanhoitaja. P a l o l a i t o s: palomestari, ruiskumestari. S i e l u l l i s e s t i s a i r a i d e n h u o l t o l a i t o k s e t: ylihoitaja. V e n e e r i s t e n t a u t i e n p o l i k l i n i k k a: osastonhoitaja, sairaanhoitaja. S a i r a a n h o i t o: lääkin-tävoimisteliija, apuhoitaja, kylvettäjä. S a i r a a n h o i t o: m i e l i s a i r a a l a t: perhehoitaja, voimistelunopettaja, voimistelunohjaaja, käsityönohjaaja, miesten käsityönohjaaja, käsityöapulaisohjaaja, miespuolilaiden sisätöiden ohjaaja, maa-taloustöiden ohjaaja, ulkotyöhoidon valvoja, puutarhuri, apulais-puutarhuri, puuseppä, seppä, maalari, suutari, apulais-suutari. S a i r a a n h o i t o: t u b e r k u l o o s i h u o l t o: osastonhoitaja, sairaanhoitaja. H u o l t o t o i m i: lääkintävoimisteliija, kodinhoitaja, kylvettäjä, siivooja-kylvettäjä, hie-roja, miesvartija. L a s t e n h u o l t o l a i t o k s e t: koulukodin opettaja, osastonhoitaja, johtava hoitaja, hoitaja, lastenhoitaja, apulaishoitaja. L i i k e n n e l a i t o s: rai-tiovaunukuljettaja, sairaanhoitaja. T e u r a s t a m o: teu-rastaja. S a t a m a l a i t o s: nosturinhoitaja. K a i k i s s a l a i t o k s i s s a: vähintään 3 kuukautta kestäneessä, jatkuvasti kahdessa säännöllisesti vaihtuvassa normaalityöajan pituisessa vuorossa suoritettu virantoimitus. (2-vuorotyö.)

55 ikä- ja 25 palvelusvuotta: T e r v e y d e n h o i t o: aluehoitaja, kotisairanhoitaja, laboratorioapulainen. S a i r a a n h o i t o: yöylihoitaja, apulaisyöylihoitaja, röntgenhoitaja, osastonhoitaja, laboratoriohoitaja, laboratorioapulainen, valohoitaja, poliklinikkahoitaja, sairaanhoitaja, röntgenapuhoitaja, laboratorio- ja röntgenapulainen, lastenhoitaja. H u o l t o t o i m i: yöylihoitaja, apulaisyöylihoitaja, osastonhoitaja, röntgenhoitaja, sairaanhoitaja, hoitaja, poliklinik-kahoitaja, laboratoriohoitaja. L i i k e n n e l a i t o s: au-tonkuljettaja linja-autoliikenteessä, erikoisrahastaja, rahas-

taja. Te ur a s t a m o: laboratorioapulainen. K a i k i s s a l a i t o k s i s s a: vähintään 3 kuukautta yhtäjaksoisesti kesännyt kolmivuorotyö ja yötyö.

53 ikä- ja 25 palvelusvuotta: P a l o l a i t o s: palokersantti, palokorpraali, palomies. S i e l u l l i s e s t i s a i r a i d e n h u o l t o l a i t o k s e t: osastonhoitaja, sairaanhoitaja. S a i r a a n h o i t o, m i e l i s a i r a a l l a t: yölihoitaja, apulaisyölihoitaja, osastonhoitaja, sairaanhoitaja, mielisairaanhoidajat, mielisairaanhoidaja.

6 §. Täyden eläkkeen määrä on palkkaluokissa 46-62 60 % viranhaltijan niistä palkkaeduista, jotka hänellä on virasta eroamishetkellä, ja muissa palkkaluokissa 65 % sanotuista palkkaeduista, kuitenkin siten, että 20. palkkaluokasta alkaen alaspäin sanottu prosenttimäärä kohoaa yhdellä kultakin palkkaluokalta, niin että se ensimmäisessä palkkaluokassa on 85 %. Alemmassa palkkaluokassa alkoon prosenttimäärien vaihtelusta johtuen kuitenkin maksettako suurempaa eläkettä kuin ylempässä.

Viranhaltijaan, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkka eroamishetkellä on hänen palkkaluokkansa osittamaa loppupalkkaa pienempi, sovelletaan sen palkkaluokan prosenttimäärää, jonka loppupalkkaa hänen palkkansa vastaa. Jos hänen palkkansa on kahden palkkaluokan loppupalkkojen määrien välissä, lasketaan hänen eläkkeensä alemman palkkaluokan prosenttimäärän mukaan.

Osaeläke määrätään täydestä eläkkeestä siten, että se vastaa täysinä kuukausina lasketun palvelusajan suhdetta täyden eläkkeen saamiseksi vaadittuun palvelusaikaan.

7 §. Viranhaltijan virkaan liittyvät lakiin perustuvat virkasivutulot sekä erikoispätevyden perusteella maksettavat lisät, jotka lasketaan viranhaltijan tai hänen edeltäjänsä kolmena viime vuonna ennen ensinmainitun virasta eroamista saamain kunnallisverotuksessa verotettujen sanotunlaisten tulojen keskimäärän mukaan, on lisättävä 6 §:n 1 momentissa mainittuihin palkkaetuihin eläkkeen suuruutta määrättäessä.

Edellä 1 momentissa mainitulla tavalla virkasivutulot sekä erikoispätevyden perusteella maksettavat lisät huomioon ottamalla laskettava eläke ei saa nousta suuremmaksi kuin viittä palkkaluokkaa ylempänä olevasta virasta saman palvelusajan perusteella maksettava eläke.

8 §. Jos niitä palkkaetuja, joiden perusteella peruseläke on laskettu, rahanarvon muuttumisen vuoksi yleisen palkkajärjestelyn yhteydessä on korotettu, on eläkepohjaa täten toimitetun korotuksen mukaisesti nostettava. Jos palkannauttijalle suoritetaan kalinajanlisäystä tai muuta siihen verrattavaa palkkauksen lisäystä, on vastaava lisäys eläkemäärään tehtävä.

9 §. Jos viranhaltijan on virantoimituksessa saadun ruumiinvamman tai virantoimituksesta aiheutuneen sairauden johdosta kausipingin palvelukseen kykenemättömänä erottava virastaan, saa hän täyden eläkkeen eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta tai iästään riippumatta. Jos hän itse tahallaan tai törkeällä huolimattomuudellaan on aiheuttanut ruumiinvamman tai sairauden, voidaan häneltä kieltää eläke kokonaan tai harkinnan mukaan alentaa sen määrää.

Sairaus katsotaan virantoimituksesta aiheutuneeksi, jos todennäköisillä syillä voidaan todeta virantoimitukseen liittyneiden olosuhteiden aiheuttaneen sairastumisen.

10 §. Kun viranhaltija heikontuneen terveyden, vahingoittumisen tai muun syyn takia, joka ei ole hänen itsensä aiheuttama, on virkasäännön 11 §:n mukaisesti siirretty toiseen virkaan, josta eläke on pienempi kuin hänen entisestä virastaan, hän saa erottaan eläkettä entisen virkansa palkan perusteella, tai jos virkaa ei enää ole, sen palkkaluokan mukaan, johon se laatunsa perusteella olisi kuuluva, edellytyksellä, että hänellä siirron tapahtuessa on vähintään 10 eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta.

11 §. Sellaisesta kaupungin virasta, josta seuraa myös valtion eläke, eläkkeensaaajalla on oikeus saada kaupungilta eläkettä vain se määrä, jolla kaupungilta tuleva eläke ylittää valtion eläkkeen.

Jos viranhaltija oman laiminlyöntinsä takia menettää kokonaan tai osaksi oikeutensa valtion eläkkeeseen, hänellä ei ole oikeutta saada kaupungilta suurempaa eläkettä kuin minkä hän olisi saanut, jollei hän laiminlyöntinsä tähden olisi menettänyt valtion eläkettä.

12 §. Viranhaltija, jolle valtio, muu kunta, kuntayhtymä, julkisoikeudellinen uskonnollinen yhdyskunta, laitos tai liike on myöntänyt eläkkeen ennen hänen kaupungin virkaan tuloaan suorittamansa sellaisen palveluksen perusteella, jonka kaupunki ottaa huomioon viranhaltijan eläkettä määrättäessä, saa kaupungilta eläkettä vain sen määrän, jonka kaupungin eläke on mainittua eläkettä suurempi, jollei tätä suoriteta tehtävästä, jota hän on asianomaisella luvalla hoitanut kaupungin viran ohella.

Sotilasvammalain, kansaneläkelain ja vanhuusavustuslain mukaan suoritettavaa eläkettä ja elinkorkoa ei vähennetä kaupungin maksamasta eläkkeestä. Sama koskee myös virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virantoimituksesta aiheutuneen sairauden johdosta kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai muuta korvausta, jollei se yhdessä kaupungin suoritettavan eläkkeen kanssa ole täyden eläkkeen määrää suurempi.

13 §. Jos henkilö, jolle kaupungin palveluksen perusteella on myönnetty eläke, sen jälkeen tulee uudestaan eläkkeeseen oikeuttavan kaupungin viran vakinaiseksi haltijaksi, ei hän tässä virassa ollessaan saa nostaa ennen saamaansa eläkettä. Erottuun viimeksi mainitusta virasta, saa hän eläkettä tässä virassa nauttimansa palkan mukaan, jos eläke näin laskettuna on ennen myönnettyä eläkettä suurempi tai yhtä suuri kuin se, mutta jos uusi eläke olisi pienempi kuin ennen myönnetty eläke, saa hän nostaa entisen eläkkeensä.

Jos kaupungin palveluksen perusteella eläkettä nauttiva henkilö määrätään viransijaisena tai toistaiseksi hoitamaan kaupungin virkaa tai tointa, päättää palkkalautakunta, kuinka suuri osa virkaan tahi toimeen kuuluvasta perus- tai loppupalkasta tahi palkkiosta hänelle on eläkkeen lisäksi suoritettava.

Sen viranomaisen, joka on virkaan nimittänyt tai toimeen ottanut kaupungilta eläkettä nauttivan henkilön, tulee tästä viipymättä ilmoittaa palkkalautakunnalle.

14 §. Viranhaltija, joka tuomioistuimen päätöksellä on tuomittu viraltapantavaksi tai joka on kurinpidollisesti erotettu, menettää eläkeoikeutensa, jollei palkkalautakunta erityisten syiden nojalla toisin päättä.

Virastaan erotetulla viranhaltijalla on, jos hänet sitten on jälleentoettu kaupungin palvelukseen, oikeus eläke-etuun nähden lukea hyväkseen se aika, jonka hän palveli ennen virasta erottamisestaan.

15 §. Oikeus eläkkeen saamiseen lakkaa, jollei palkkalautakunta erityisten syitten nojalla toisin päättä, jos eläkkeensaaja, ennen kuin hän sai virkaeron, on syyllistynyt sellaiseen tekoon, josta hänet olisi ollut tuomittava viraltapantavaksi tai kurinpitotoimin erotettava.

16 §. Eläkkeensaajalle, joka on tuomittu rangaistuslaitokseen kärsimään vapausrangaistusta tai määrätty pantavaksi työ- tai pakkotyölaitokseen, ei tällaisessa laitoksessa olon ajalta, mikäli se on kestänyt vähintään kuukauden, makseta eläkettä. Eläkkeen pidättäminen alkaa tai lakkaa lähinnä sen jälkeisen kuukauden alusta, jona vapausrangaistus tai laitoksessa olo on alkanut tai päättynyt.

Jos vapausrangaistukseen tuomittu tai l momentissa tarkoitettuun laitokseen määrätty eläkkeensaaja on velvollinen elättämään omaisiaan, palkkalautakunta voi päättää, että eläke on joko kokonaan tahi osaksi maksettava mainituille henkilöille, jos nämä muussa tapauksessa joutuisivat kärsimään puutetta.

17 §. Viranhaltijan, joka haluaa saada eläkkeen, on anottava sitä kirjallisesti palkkalautakunnalta, ja on anomus jätettävä sille virastolle tai laitokselle, jonka alainen viranhaltija on.

18 §. Eläkehakemukseen on liitettävä asianomaisen viranomaisen antama todistus hakijan iästä ja maineesta, sekä selvitys niistä palvelusvuosista, jotka voivat oikeuttaa hänet saamaan kaupungilta eläkettä sekä ne muut asiakirjat, joihin hän haluaa vedota.

Milloin eläkkeenhakija saa eläkettä valtiolta, muulta kunnalta, kuntayhtymältä, julkisoikeudelliselta uskonnolliselta yhdistykunnalta, liikkeelta tai laitokselta, hänen on esitettävä selvitys tämän eläkkeen suuruudesta.

19 §. Jos eläkettä haetaan työkyvyttömyyden perusteella, on hakemukseen liitettävä työkyvyttömyyden selvittävä lääkärintodistus. Sen lisäksi eläkkeenhakijan on, jos palkkalautakunta katsoo tarpeelliseksi, alistuttava palkkalautakunnan osoittamaan terveydelliseen tutkimukseen, jolloin kaupunki suorittaa tästä aiheutuvat kustannukset.

20 §. Eläkeoikeuden tutkii ja ratkaisee asianomaisen viraston tai laitoksen esityksestä palkkalautakunta.

21 §. Jos eläkkeeseen oikeutettu viranhaltija on anonut eläkettä ennen virkasuhteen lakkaamista tai viimeistään kuuden kuukauden kuluessa sen jälkeen, alkaa oikeus eläkkeen saamiseen siitä ajankohdasta, jolloin oikeus palkan saamiseen virkasuhteen perusteella päättyi.

Jos eläkettä ei ole anottu 1 momentissa määrätyn määräajan kuluessa eikä laillista estettä ole näytetty, alkaa oikeus eläkkeen saamiseen eläkehakemuksen jättämispäivää seuraavan kuukauden alusta.

Eläke maksetaan kuukausittain täysin kymmenmarkoin. Ellei eläkkeen määrä sellaiseen pääty, se on korotettava lähinnä suurempaan kymmenmarkkaan.

Eläke suoritetaan sen kuukauden loppuun, jonka aikana eläkkeensaaja on kuollut.

Milloin oikeus eläkkeen saamiseen 15 §:ssä mainitusta syystä lakkaa, eläke maksetaan sen kuukauden loppuun, jona oikeus on menetetty.

Ellei eläke-erää ole kolmen vuoden kuluessa erääntymispäivästä lukien nostettu, se säästyy kaupungille.

22 §. Eläke maksetaan kaupungin rahatoimiston määräämällä tavalla.

Eläkkeensaaja on velvollinen ennen kuin eläke hänelle maksetaan esittämään sen selvityksen, jota rahatoimisto pitää tarpeellisena.

Erityisiä määräyksiä.

23 §. Viranhaltija, joka on valittu virkaansa ennen tämän eläkesäännön voimaantuloa, säilyttää siihen saakka voimassa olleiden säännösten mukaisen eläkeoikeutensa, jos hän kuuden kuukauden kuluessa sen jälkeen kun hän on saanut tiedon uuden eläkesäännön vahvistamisesta, ilmoittaa palkkalautakunnalle sitä haluavansa.

24 §. Jos viranhaltijan virkasuhde on lakannut ennen tämän eläkesäännön voimaantuloa, mutta hänen eläkehakemustaan ei ole vielä ratkaistu, on eläkepäätöstä annettaessa sovellettava virkasuhteen lakatessa voimassa olleen eläkesäännön määräyksiä.

25 §. Mikäli laissa tai asetuksissa on kunnan viranhaltijain eläkeoikeutta koskevia säännöksiä, jotka poikkeavat tämän eläkesäännön määräyksistä, sovellettaisiin niitä.

26 §. Tämä eläkesääntö, jolla ei rajoiteta kaupunginvaltuuston oikeutta ylimääräisen eläkkeen myöntämiseen, tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1953 ja kumotaan sillä kaupunginvaltuuston 12 päivänä toukokuuta 1943 hyväksymä kaupungin viranhaltijain eläkesääntö siihen tehtyine muutoksineen ja täydennyksineen.

80. Helsingin kaupungin työntekijäin eläkesääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 14 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:17, 1945:47, 1946:173 ja 1947:54)

1 §. Helsingin kaupungin työssä olevalla työntekijällä, joka saa siitä varsinaisen toimentulonsa, on oikeus kaupungin palveluksesta erottuaan saada kaupungin varoista elinkautista eläkettä tämän eläkesäännön mukaan edellyttäen, ettei hänellä ole oikeutta eläkkeeseen kaupungin viranhaltijain eläkesäännön perusteella.

Jos eläkkeeseen oikeutettu työntekijä on myös virkasuhteessa kaupunkiin, sovelletaan hänen eläkeoikeuttaan ratkaistaessa viranhaltijain eläkesäännön määräyksiä useammasta virkasuhteesta myönnettävästä eläkkeestä.

2 §. Eläkkeen saamisen yleisenä edellytyksenä on: että työntekijä on täyttänyt 63 ikävuotta tahi saavuttanut 7 §:ssä mainituissa tapauksissa siinä edellytetyn iän taikka että hän sitä ennen ruumiinvian tahi vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi on käynyt pysyväisesti kaupungin työhön kykenemättömäksi ja

että hänellä sen ohessa, paitsi 10 §:ssä mainitussa tapauksessa, on vähintään 10 eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta sekä että hän eläkeikään tullessaan tai sitä ennen työkyvyttömyyden takia kaupungin palveluksesta erotessaan on ollut eroamispäivää edeltäneen kuuden kuukauden ajan työsuhteessa kaupunkiin.

3 §. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi lasketaan se aika, jonka työntekijä 21 ikävuotta täytettyään, mutta ennen kuin hän on täyttänyt 70 ikävuotta, on ollut kaupungin palveluksessa 1 §:ssä mainitussa työssä tai sellaisessa virkasuhteessa, jossa palveltu aika luetaan viranhaltijain eläkesäännön mukaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi.

Työntekijälle, joka on ollut vähintään viisi vuotta tämän eläkesäännön mukaan eläkkeeseen oikeuttavassa työsopimus- tai virkasuhteessa kaupunkiin, lasketaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi myös se aika, jonka hän 21 ikävuotta täytettyään on ollut toisen kunnan, kuntayhtymän, julkisoikeudellisen uskonnollisen yhdyskunnan tahi valtion eläkkeelle siirryttyänsä voimassa olevien määräysten tai säännösten mukaan eläkkeeseen oikeuttavassa palveluksessa työsopimus- tai virkasuhteessa, taikka sellaisessa kuntien keskusjärjestön tai kuntien työntekijäin tai viranhaltijain keskusjärjestön päätoimeksi katsottavassa toimessa, joka näissä saadaan ottaa lukuun eläkettä varten.

Työntekijän oltua viisi vuotta kaupungin palveluksessa, lasketaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi lisäksi $\frac{3}{4}$ siitä ajasta, jonka hän 21 ikävuotta täytettyään on ollut sellaisen laitoksen tai liikkeen eläkkeeseen oikeuttavassa palveluksessa,

joka omalla kustannuksellaan eläkevakuutuksen tai perustamansa eläkesäätiön välityksellä tai vahvistamiensa eläkesääntöjen perusteella on sillä tavoin sitoutunut suorittamaan palveluksensa oleville henkilöille eläkkeitä, ettei eläke-etua asianomaisen henkilön osalta olisi voitu ennen hänen eläkkeelle joutumistaan vähentää.

Kaupungin mautiloilla palvelevat työntekijät ovat oikeutetut eläketä varten lukemaan hyväkseen sen ajan, minkä he ovat palvelleet mautiloilla ennen niiden joutumista kaupungin haltuun.

Jos kaupunki ottaa haltuunsa yksityisen muun kiinteistön, laitoksen tai liikkeen, on palkkalautakunnan erikseen ratkaistava, saako ja missä määrin yli sen, mitä 2 ja 3 momentissa on määrätty, siinä palvelut kaupungin työntekijäksi tultuaan eläkettä varten lukea hyväkseen aikaisemman palveluksensa.

4 §. Jos työntekijän 3 §:n mukainen palvelus ei ole yhtäjaksoista, otetaan eläkettä määrättäessä huomioon vain täydet kuukaudet kustakin palvelusjaksosta.

5 §. Eläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan vähennykseksi ei lueta niitä keskeytysaikoja, jotka aiheuttaa

- 1) vuosiloma,
- 2) aika, minkä työntekijä kaupungin työssä saadun ruumiinvamman tai työstä aiheutuneen sairauden vuoksi on estynyt töhtään suorittamasta,
- 3) muun kuin 2 kohdassa mainitun sairauden tai raskauden ja synnytyksen perusteella myönnetty loma-aika siltä osalta, jolta työntekijä saa palkkaa,
- 4) aika, minä työntekijä on hoitanut julkista tehtävää, tai jolloin hän on suorittanut sotatilan aikana sota- tai työpalvelusta, ei kuitenkaan säännönmukaista asevelvollisuutta, sekä palkkalautakunnan harkinnan mukaan myös se aika, minä työntekijä on suorittanut sotapalvelukseen verrattavaa muuta maanpuolustustyötä,

5) aika, minä työntekijä on saanut palkallista lomaa hänen ammattipätevyyttään lisäävien opintojen harjoittamista varten,

6) aika, minä työntekijä hänestä riippumattomasta syystä aiheutuneen työnkeskeytyksen takia ei ole saanut tehdä töhtään, ellei keskeytys ole kahdentoista kuukauden aikana ylittänyt kahta kuukautta,

7) säännöllisesti uusiintuva työvoiman vähentäminen, ellei sellainen keskeytys ole kestänyt kolmea kuukautta kauempaa, sekä yksityisten asioiden vuoksi työntekijälle myönnetty loma-aika, mikäli se ei kahdentoista kuukauden aikana ole ylittänyt kahta kuukautta.

6 §. Eläke on joko täysi eläke tai osaeläke.

Työntekijällä on oikeus täyteen eläkkeeseen 63 ikävuotta täytettyään ja mikäli hänellä on 30 eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta.

Ellei työntekijällä ole 2 momentin mukaista oikeutta täyteen eläkkeeseen, saa hän 2 §:ssä mainituilla edellytyksillä osaeläkeen.

Osaeläke määrätään täydestä eläkkeestä siten, että se vastaa täysinä kuukausina lasketun palvelusajan suhdetta täyden eläkeen saamiseksi vaadittuun palvelusajaan.

7 §. Sen estämättä, mitä 6 §:n 2 momentissa eläkeiästä ja palvelusajasta on määrätty, on työntekijällä oikeus täyteen eläkkeeseen jo hänen täytettyään tämän pykälän 3 momentissa sanotun iän, mikäli hänellä sen ohessa on vastaava täysi palvelusaika samassa momentissa mainitussa työssä.

Jos työntekijä on palvelut eri töissä, joissa täyden eläkkeen saamiseksi vaaditaan eri pitkiä ikä ja palvelusaikoja, muunnetaan hänen eläkeikänsä ja aikaisempi palvelusaikansa eläkeikäksi ja palvelusajaksi siinä työssä, mistä hän siirtyy eläkkeelle, käyttäen suhdelukuna eri töissä täyttä eläkettä varten vaadittavaa palvelusaikaa.

Tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettut poikkeukselliset eroamiset ja palvelusajat ovat alla mainituissa töissä seuraavat:

60 ikä- ja 30 palvelusvuotta: S a t a m a r a k e n n u s o s a s t o : ruoppaaja, kaivaja. S ä h k ö l a i t o s : tuhankärrääjä. K a a s u l a i t o s : uunityömiehet, seuloja, mittarinpuhdistaja. K a i k i s s a l a i t o k s i s s a : sepelilyllytyöntekijä, kiviaputyöläinen, kadunkiveäjä.

58 ikä- ja 27 palvelusvuotta: L i k e n n e l a i t o s : rataosaston työntekijä radan rakennus- ja korjaustöissä. K a i k i s s a l a i t o k s i s s a : koneporari, kiviporari, kivihakkuri, panostaja, ruiskumaalari, vähintään 3 kuukautta kestäneessä jatkuvasti kahdessa säännöllisessä vaihtuvassa normaalityöajan pituisessa vuorossa suoritettu työ (2-vuorotyö).

55 ikä- ja 25 palvelusvuotta: R a k e n n u s t o i m i s t o : viemärinpuhdistaja, puhdistuslaitosten työntekijä, tunnelissa työskentelevä työntekijä, kiinteistöjen lannan ja jätteiden kuljettaja, ilman vesihuuteluun olevien käymälöiden silvooja. S a t a m a r a k e n n u s o s a s t o : viemärinpuhdistaja, tunnelissa työskentelevä työntekijä. K a a s u l a i t o s : kemiallisen työn tekijä. K a i k i s s a l a i t o k s i s s a : akkumulaattoriasentaja, vähintään 3 kuukautta yhtäjaksoisesti kestänyt 3-vuorotyö ja yötyö.

53 ikä- ja 23 palvelusvuotta: S a t a m a r a k e n n u s o s a s t o : sukeltaja.

8 §. Eläkkeen määräämisen perustana on eläkepohja, joka lasketaan siten, että se kokonaisansio, jonka työntekijä on saanut säännöllisessä työaikana suorittamastaan työstä kolmen lähinnä ennen eroaan kuluneen vuoden täysiltä kuukausilta, jaetaan näiden kuukausien luvulla.

Täyden eläkkeen määrä on 65 % eläkepohjasta kuitenkin siten, että viranhaltijan 20. palkkaluokkaa vastaavasta ja sitä pienemmästä eläkepohjasta määrätään täysi eläke soveltamalla viranhaltijain eläkesäännön 6 §:n 1 momenttia. Eläkepohjan ollessa kahden palkkaluokan loppupalkkojen määrien välissä, eläke lasketaan alemman palkkaluokan prosenttimäärän mukaan, jolloin eläkepohja ei kuitenkaan saa nousta ylempään palkkaluokan eläkepohjaa suuremmaksi.

9 §. Jos niitä palkkaetuja, joiden perusteella peruseläke on laskettu, rahanarvon muuttumisen vuoksi yleisen palkkajärjestelyn yhteydessä on korotettu, on eläkepohjaa täten toimitetun korotuksen mukaisesti nostettava. Jos palkannauttijalle suoritetaan kalliinajanliisäystä tai muuta siihen verrattavaa palkkauksen liisäystä, on vastaava lisäys eläkemäärään tehtävä.

10 §. Jos työntekijän on kaupungin työssä saadun ruumiinvamman tai työstä aiheutuneen sairauden johdosta erottava kaupungin palvelukseen kykenemättömänä, saa hän täyden eläkkeen eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta tai lästä riippumatta. Jos hän itse tahallaan tai törkeällä huolimattomuudella on aiheuttanut ruumiinvamman tai sairauden, voidaan häneltä kieltää eläke kokonaan tai harkinnan mukaan alentaa sen määrää.

Sairaus katsotaan kaupungin työstä aiheutuneeksi, jos todennäköisillä syillä voidaan todeta työhön liittyneiden olosuhteiden aiheuttaneen sairastumisen.

11 §. Kun työntekijä heikentyneen terveyden, vahingoittumisen tai muun syyn takia, joka ei ole hänen itsensä aiheuttama, on ennen eläkeikään tuloaan siirretty tai joutunut siirtymään työhön, jossa maksetaan pienempää palkkaa kuin siinä työssä, jossa hänen työkykynsä vähentymisen edellä mainitusta syystä alkoi, on hänen eläkepohjansa laskettava viimeksi mainittua työtä vastaavasta työstä työntekijöille suoritettavan keskimääräisen palkan perusteella, edellytyksellä, että hänellä siirron tapahtuessa on vähintään 10 eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta.

12 §. Työntekijä, jolle valtio, muu kunta, kuntayhtymä, julkisoikeudellinen uskonnollinen yhdyskunta, laitos tai liike on myöntänyt eläkkeen ennen hänen kaupungin työhön tuloaan suorittamansa sellaisen palveluksen perusteella, jonka kaupunki ottaa huomioon työntekijän eläkettä määrättäessä, saa kaupungilta eläkettä vain sen määrän, jonka kaupungin eläke on mainittua eläkettä suurempi, jollei tätä suoriteta tehtävästä, jota hän on asianomaisella luvalla hoitanut kaupungin työn ohella.

Sotilasvammalain, kansaneläkelain ja vanhuusavustuslain mukaan suoritettava eläkettä ja elinkorkoa ei vähennetä kaupungin maksamasta eläkkeestä. Sama koskee myös kaupungin työssä sattuneen tapaturman tai kaupungin työstä aiheutuneen sairauden johdosta kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai muuta korvausta, jollei se yhdessä kaupungin suoritettavan eläkkeen kanssa ole täyden eläkkeen määrää suurempi.

13 §. Jos henkilö, jolle kaupungin palveluksen perusteella on myönnetty eläke, sen jälkeen tulee uudestaan eläkkeeseen oikeuttavaan kaupungin palvelukseen, päättää palkkalautakunta, kuinka suurta palkkaa hänelle eläkkeen lisäksi on suoritettava.

Sen viranomaisen, joka on ottanut kaupungin palvelukseen kaupungilta eläkettä nauttivan henkilön tulee tästä viipymättä ilmoittaa palkkalautakunnalle.

14 §. Työntekijä, joka on erotettu kaupungin palveluksesta työsopimuslain 31 §:ssä mainitun muun syyn kuin sairauden perusteella, menettää eläkeoikeutensa.

Palkkalautakunnalla on kuitenkin oikeus erityisten syiden nojalla päättää toisinkin kuin 1 momentissa on määrätty.

Jos eläkeoikeutensa menettänyt työntekijä otetaan jälleen kaupungin palvelukseen, on hänellä oikeus eläke-etuun nähden lukea hyväkseen se aika, jonka hän palveli ennen työstä erottamista.

15 §. Oikeus eläkkeen saamiseen lakkaa, jollei palkkalautakunta erityisten syiden nojalla toisin pääte, jos eläkkeen saa-

ja, ennen kuin hän sai eron työstään, on syyllistynyt sellaiseen tekoon, joka 14 §:n 1 momentin mukaan olisi aiheuttanut eläkeoikeuden menettämisen.

16 §. Eläkkeensaajalle, joka on tuomittu rangaistuslaitokseen kärsimään vapausrangaistusta tai määrätty pantavaksi työ- tai pakkotyölaitokseen, ei tällaisessa laitoksessa olon ajalta, mikäli se on kestänyt vähintään kuukauden, makseta eläkettä. Eläkkeen pidättäminen alkaa tai lakkaa lähinnä sen jälkeisen kuukauden alusta, jona vapausrangaistus tai laitoksessa olo on alkanut tai päätynyt.

Jos vapausrangaistukseen tuomittu tai 1 momentissa tarkoitettuun laitokseen määrätty eläkkeen saaja on velvollinen elättämään omaisiaan, palkkalautakunta voi päättää, että eläke on joko kokonaan tahi osaksi maksettava mainituille henkilöille, jos nämä muussa tapauksessa joutuisivat kärsimään puutetta.

17 §. Työntekijän, joka haluaa saada eläkkeen, on annettava sitä kirjallisesti palkkalautakunnalta, ja on anomus jätettävä sille virastolle tai laitokselle, jonka alainen työntekijä on.

18 §. Eläkehakemukseen on liitettävä asianomaisen viranomaisen antama todistus hakijan iästä ja maineesta sekä selvitys niistä palvelusvuosista, jotka voivat oikeuttaa hänet saamaan kaupungilta eläkettä sekä ne muut asiakirjat, joihin hän haluaa vedota.

Milloin eläkkeen hakija saa eläkettä valtiolta, muulta kunnalta, kuntayhtymältä, julkisoikeudelliselta uskonnolliselta yhdyskunnalta, liikkeeltä tai laitokselta, hänen on esitettävä selvitys tämän eläkkeen suuruudesta.

19 §. Jos eläkettä haetaan työkyvyttömyyden perusteella, on hakemukseen liitettävä työkyvyttömyyden selvittävä lääkkärintodistus. Sen lisäksi eläkkeen hakijan on, jos palkkalautakunta katsoo tarpeelliseksi, alistuttava palkkalautakunnan osoittamaan terveydelliseen tutkimukseen, jolloin kaupunki suorittaa tästä aiheutuvat kustannukset.

20 §. Eläkeoikeuden tutkii ja ratkaisee asianomaisen viraston tai laitoksen esityksestä palkkalautakunta.

21 §. Jos eläkkeeseen oikeutettu työntekijä on anonut eläkettä ennen työsopimussuhteen lakkaamista tai viimeistään kuuden kuukauden kuluessa sen jälkeen, alkaa oikeus eläkkeen saamiseen siitä ajankohdasta, jolloin oikeus palkan saamiseen työsuhteen perusteella päättyi.

Jos eläkettä ei ole annettu 1 momentissa määrätyn ajan kuluessa, eikä laillista estettä laiminlyöntiin ole näytetty, alkaa oikeus eläkkeen saamiseen eläkehakemuksen jättämispäivää seuraavan kuukauden alusta.

Eläke maksetaan kuukausittain täysin kymmenmarkoin. Ellei eläkkeen määrä sellaiseen pääty, se on korotettava lähinnä suurempaan kymmenmarkkaan.

Eläke suoritetaan sen kuukauden loppuun, jonka aikana eläkkeensaaja on kuollut.

Milloin oikeus eläkkeen saamiseen 15 §:ssä mainitusta syystä lakkaa, eläke maksetaan sen kuukauden loppuun, jona oikeus on menetetty.

Ellei eläke-erää ole kolmen vuoden kuluessa erääntymispäivästä lukien nostettu, se säästyy kaupungille.

22 §. Eläke maksetaan kaupungin rahatoimiston määräämällä tavalla.

Eläkkeensaaja on velvollinen ennen kuin eläke hänelle maksetaan esittämään sen selvityksen, jota rahatoimisto pitää tarpeellisenä.

Erityisiä määräyksiä.

23 §. Eläkkeeseen oikeuttavassa kaupungin työssä olevista työntekijöistä on pidettävä työkirjaa, josta kaupunginhallitus antaa lähemmät määräykset. Työkirjaan on merkittävä myös sellaiset työstä poissaolot, joita tämän eläkesäännön 5 §:n mukaan ei lueta eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi.

24 §. Työntekijä, jonka työsuhde on alkanut ennen tämän eläkesäännön voimaantuloa, säilyttää siihen saakka voimassa olleiden säännösten mukaisen eläkeoikeutensa, jos hän kuuden kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun hän on saanut tiedon uuden eläkesäännön vahvistamisesta, ilmoittaa sille laitokselle tai virastolle, jonka palveluksessa hän on, sitä haluavansa.

25 §. Jos työntekijän työsuhde on päättynyt ennen tämän eläkesäännön voimaantuloa, mutta hänen eläkehakemustaan ei ole vielä ratkaistu, on eläkepäätöstä annettaessa sovellettava työsuhteen päättyessä voimassa olleen eläkesäännön määräyksiä.

26 §. Mikäli laissa tai asetuksissa on kunnan työntekijäin eläkeoikeutta koskevia säännöksiä, jotka poikkeavat tämän eläkesäännön määräyksistä, sovellettakoon niitä.

27 §. Tämä eläkesääntö, jolla ei rajoiteta kaupunginvaltuuston oikeutta ylimääräisen eläkkeen myöntämiseen, tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1953, ja kumotaan sillä kaupunginvaltuuston 12 päivänä toukokuuta 1943 hyväksymä kaupungin työntekijäin eläkesääntö siihen tehtyine muutoksineen ja täydennyksineen.

**81. Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttö-
kustannuksiin annettavasta valtionavusta.**

Annettu lokakuun 16 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 401/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:84)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 28 §:n 2 momentin nojalla:

1 §. Keskusparantolain vuotuisiin kunnossapito- ja käyttö-kustannuksiin annetaan valtionapua 346 markkaa hoitopäivää kohden.

2 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1953 lukien ja sillä kumotaan keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta 12 päivänä syyskuuta 1952 annettu asetetus (326/52)..

82. Asetus rakennussäännön muuttamisesta.

Annettu lokakuun 23 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 404/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:2)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 29 päivänä tammi-
kuuta 1932 annetun rakennussäännön (41/32) 91 § näin kuulu-
vaksi:

91 §. Mitä edellä 55, 57-66, 69-73, 81 ja 82 §:ssä on sää-
detty, on soveltuvin osin noudatettava asemakaavan ulkopuolel-
le rakennettaessa.

Tarkempia säännöksiä rakentamisesta asemakaavan ulkopuolel-
le on otettava rakennusjärjestykseen.

83. Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 29 p:ltä 1953.

(Suomen as.-kok. 408/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:190)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 (303/41) annetun lain 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1951 (652/51) annetussa laissa, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

I. Kunnan ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus.

1 §. Kunta on ensisijassa velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin työttömyyden torjumiseksi ja työttömyydestä aiheutuvan puutteen lieventämiseksi. Tämän mukaisesti kunnan on etukäteen suunniteltava sopivia töitä työttömyyden lieventämiseksi ja heti, kun työttömyyttä esiintyy eikä sitä muilla toimenpiteillä voida estää, pantava näitä töitä käyntiin niin suurelle määrälle työttömyyskortistoon hyväksytyistä työttömiä, että se vastaa kuntien varallisuusluokituksessa seuraavien sadenneksia kunnassa hengillekirjoitettujen asukkaiden lukumäärästä:

I luokan kunnissa	0.1 %
II " "	0.2 %
III " "	0.3 %
IV " "	0.4 %
V " "	0.5 % ja
VI " "	0.5 %

Tästä kunnille kuuluvan työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuudesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on kuitenkin oikeutettu myöntämään helpotuksia erittäin painavien syiden vallitessa.

2 §. 1. Jos työttömyys kunnassa nousee kunnan työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuutta suuremmaksi, osallistuu valtio kunnan perusosuuden lisäksi tarvittavien töiden järjestämiseen yhdessä kunnan kanssa tai niiden järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Näiden lisätöiden järjestämiseen ovat kunnat ja valtio velvolliset kuntien varallisuusluokituksen perustuen seuraavasti:

I lk. kunta ja valtio suhteessa	1: 19
II " " " "	1: 8
III " " " "	1: 5
IV " " " "	1: 3
V " " " "	1: 2 ja
VI " " " "	1: 1

2. Näihin suhdelukuihin, jotka määrittelevät kunnille kuuluvan työhönsijoitusvelvollisuuden jatko-osuuden sekä samalla valtion työhönsijoitusvelvollisuuden, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on oikeus erittäin painavista syistä tehdä kuntien osuutta helpottavia poikkeuksia.

3. Kun työttömyys kunnassa on tullut tai todennäköisesti on muodostumassa niin suureksi, että valtion osallistuminen töiden järjestämiseen työttömyyden lieventämiseksi edellä sanotun mukaan on välttämätöntä, on kunnan tehtävä siitä esitys sillä tavoin kuin jäljempänä määrätään.

4. Kuntien varallisuusluokituksen vahvistaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö ottaen huomioon, miten suuria taloudellisia uhrauksia kunnilta voidaan vaatia työttömyyden lieventämiseksi. Ennen kuin luokitus vahvistetaan, on siitä pyydettyjä lausunnot lääninhallituksilta, Kaupunkiliitolta, Maalaiskuntien Liitolta ja Svenska Landskommunernas Förbund'ilta.

3 §. Työhönsijoitusosuuden jakautuminen kunnan ja valtion kesken lasketaan seuraavasti:

1. *Kunnan* osuudeksi tämän päätöksen mukaisesti lasketaan kunnan työttömyyskortistoon hyväksytyistä työttömistä

a) kaikki kunnan omiin, *kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työttömyyden lieventämiseksi järjestetyiksi töiksi hyväksyttiin töihin* osoitetut työntekijät, sekä

b) valtion avustamiin kunnan työttömyyden lieventämiseksi järjestämiin töihin osoitetuista työntekijöistä niin suuri suhteellinen osa, kuin mikä vastaa kunnan rahallista osuutta näiden töiden työpalkkakustannuksista.

2. *Valtion* osuudeksi tämän päätöksen mukaisesti luetaan kunnan työttömyyskortistoon hyväksytyistä työttömistä

a) kaikki valtion töihin osoitetut työntekijät,

b) kaikki sellaisiin, muiden kuin kunnan toimesta suoritettaviin töihin osoitetut työntekijät, joita töitä valtio avustuksin rahoittaa, sekä

c) valtion avustamiin kunnan työttömyyden lieventämiseksi järjestämiin töihin osoitetuista työntekijöistä niin suuri suhteellinen osa, kuin mikä vastaa valtion rahallista avustussuutta näiden töiden työpalkkakustannuksista.

3. Työttömyyskortiston kautta työtupiin ja ammattikursseille sekä työttömyysvaroista myönnettyjen avustuslainojen turvin suoritettaviin töihin sijoitetut työntekijät poistetaan työttömyyskortistosta, eikä heitä oteta huomioon laskettaessa työhönsijoitusosuuden jakautumista kunnan ja valtion kesken.

4 §. Ellei kunta sen mukaan, mitä edellä on sanottu, itse järjestä töitä työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluville työtömille, tulee kunnan antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle sitomus siitä, että se suorittaa työhönsijoitusosuuteensa kuuluvien työntekijöiden työpalkat ja niihin liittyvät virallisesti vahvistetut maksut valtion järjestäessä näille työtä.

5 §. Jos kunnassa on huomattavassa määrässä nuoriso- tai naistyöttömyyttä taikka kunnassa vallitsevan työttömyyden muuten harkitaan vaativan valtion erityisiä toimenpiteitä, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi, huolimatta siitä, mitä edellä on sanottu työttömien huollon jakautumisperusteista kunnan ja valtion kesken, harkintansa mukaan järjestää töitä tai ryhtyä muihin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi.

II. Työttömyyden lieventämistä tarkoittavan toiminnan päämuodot.

6 §. Työttömyyden lieventämistä tarkoittavan toiminnan päämuodot ovat seuraavat:

1. Kunnan rahoittamat työt, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi ja jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on sellaisiksi hyväksynyt

2. Valtion työt, jotka on määrätty pantaviksi käyntiin työttömyyden lieventämiseksi.

3. Valtion avustamat kunnan työttömyystyöt, joihin kunnan anomuksesta voidaan yleensä myöntää valtion avustusta enintään puolet niissä maksettujen työpalkkakustannusten ja työn suoritukseen välittömästi liittyvien kuljetus- ja konetyökustannusten määrästä.

4. Uittoväylien rakentamis- ja kunnostamistyöt, joihin voidaan myöntää valtionavustusta enintään työpalkkakustannuksia ja työn suoritukseen välittömästi liittyviä kuljetus- ja konetyökustannuksia vastaavat määrät.

5. Maan- ja metsänparannustyöt sekä kunnan- ja kyläteiden rakentamis- ja kunnostamistyöt. Valtion rahoitusosuuden suuruus sekä muut ehdot määräytyvät tällöin näitä töitä varten vahvistettujen yleisten avustus- ja lainaehtojen mukaisesti. Avustusuutta voidaan kuitenkin korottaa, jos työn suorittamisen työttömyystyönä arvioidaan tulevan normaalia kalliimmaksi.

6. Teollisuuslaitosten työttömille työläisilleen järjestämät välittömästi tuotantotoimintaan kuulumattomat työt, joihin valtion avustusta voidaan myöntää enintään puolet näissä töissä maksettujen työpalkka- ja työhön välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten määrästä.

7. Nuorisolle järjestettävät työmaat.

8. Kunnalliset työtuvat sekä valtion tai kunnan järjestämät tilapäiset ammattikurssit. Kunnan järjestämiä työtupia ja ammattikursseja varten voidaan yleensä myöntää avustusta enintään puolet kohtuullisiksi arvioiduista nettokustannuksista.

9. Työttömien maksuton palauttaminen kotipaikkakunnilleen tai siirtäminen työpaikkaan toiselle paikkakunnalle.

10. Edellä 3-, 5- ja 8-kohdissa mainittua avustusta voidaan poikkeustapauksissa myöntää enemmänkin.

11. Valtioneuvosto voi myöntää avustusta työttömyyden lieventämiseksi muissakin muodoissa.

III. Työttömyyskortistot.

7 §. 1. Kunnassa esiintyvistä työttömistä pidetään kunnan työasiainlautakunnan toimesta työttömyyskortistoa. Ennenkuin tässä päätöksessä mainittuja työttömyyshuoltotoimenpiteitä voidaan soveltaa yksityiseen henkilöön, on edellytyksenä, että hänet on merkitty työttömyyskortistoon, ellei jossakin tapauksessa ole toisin määrätty.

2. Työasiainlautakunnan tulee tarkoin huolehtia, että työttömyyskortistoon otossa ja siitä poistamisessa noudatetaan jäljempänä 9-13 §§:issä olevia määräyksiä.

3. Kaikki kunnan työttömyydestä tarvittavat tiedot ja tilastot työasiainlautakunnan on laadittava työttömyyskortiston pe-

rusteella kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamia ohjeita noudattaen.

8 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi, milloin se katsoo sen tarpeelliseksi, antaa edellä 7 §:ssä mainitut tehtävät määräämässänsä henkilön hoidettaviksi.

9 §. Työtön, joka haluaa päästä työttömyyskortistoon, on velvollinen jättämään siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laaditun hakemuksen sen kunnan työasiainlautakunnalle, jossa hän vakinaisesti asuu. Hakemuksen jättämisen yhteydessä hakijan on esitettävä selvitys ammatistaan, viimeisestä työpaikastaan ja työttömäksi joutumisensa syystä. Milloin työasiainlautakunta katsoo tarpeelliseksi, on hakijan esitettävä myös kirkkoherranviraston tai siviilirekisteriviranomaisen antama virkatodistus sekä verokirjansa. Hakemuksen yhteydessä on osoitettava, että asianomainen on työnsaantia varten ilmoittautunut paikalliselle työnvälitystoimistolle tai, missä sellaista ei ole, työasiamiehelle.

10 §. Sittenkuin työasiainlautakunnan valtuuttama toimihenkilö on, tarpeen vaatiessa hankkimalla lisäselvitystä, todennut, että hakija täyttää jäljempänä mainitut työttömyyskortistoon hyväksymisen edellytykset, merkittäkseen hakija alustavasti työttömyyskortistoon ja ryhdyttäkseen toimenpiteisiin tämän päätöksen edellyttämän työttömyyshuollon hänelle järjestämiseksi. Kaikki hakemukset on kuitenkin esiteltävä työasiainlautakunnalle sen lähinnä seuraavassa kokouksessa ja työasiainlautakunnan asiana on lopullisesti päättää hakijan työttömyyskortistoon hyväksymisestä.

11 §. 1. Ellei ole ilmeistä, että työtön ilman yhteiskunnan toimenpiteitä tulee toimeen, voidaan hänet hyväksyä otettavaksi työttömyyskortistoon, jos hän on 17 vuotta täyttänyt sekä työkykyinen ja työhaluinen, eikä työnvälitystoimisto, työasiamies tai työasiainlautakunta ole voinut osoittaa hänelle työtä vapailla työmarkkinoilla.

2. Älköön hakijaa kuitenkaan merkittäkö työttömyyskortistoon, ennen kuin todetaan, ettei hänelle, ilmoittauduttuaan työttömänä työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle, ole kuuden (6) päivän kuluessa voitu osoittaa työtä vapailla työmarkkinoilla, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö erikoistapauksissa ole katsonut olevan syytä tässä suhteessa myöntää poikkeusta.

12 §. Työttömyyskortistoon älköön otettako henkilöä,

1. joka sairauden, vanhuuden tai muiden syiden vuoksi on työttömyyden lieventämiseksi järjestettäviin töihin kykenemätön tai työtä vieroksuva;

2. jonka tulot verokirjan mukaan ovat olleet niin suuret, että niiden on katsottava takaavan hänen ja hänen perheensä toimeentulon toistaiseksi;

3. joka ilman pätevää syytä työstä erottuaan taikka muutoin omasta syystään on työttömänä;

4. joka ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänelle tarjona olevaa, hänen työkykyään vastaavaa ja hänelle muuten soveltuvaa, työlakosta ja työsulusta vapaata työtä, josta maksetaan paikkakunnalla sanotussa työssä siihen aikaan käytä palkka, taikka työttömyyden lieventämiseksi järjestettyä

yleistä työtä, ammattikurssit, työtuvat sekä nuorisolle järjestetyt työmaat ja työsiirtolat niihin luettuina;

5. joka itseänsä varten nauttii pysyväistä köyhäinhoitoa;

6. joka välittömästi työlakon tai työsulun johdosta sen aikana on joutunut työttömäksi;

7. joka välillisesti työlakon tai työsulun takia sen aikana on joutunut työttömäksi, jos asianhaaroista voidaan päättää, että työriidan tarkoituksena on aikaansaada muutoksia myös hänen työ- ja palkkasuhteisiinsa; eikä

8. pienviljelijää, jos hänellä on peltoa enemmän kuin 3 hehtaaria, Pohjois- ja Itä-Suomessa 5 hehtaaria, elleivät hänen huoltosuhteensa tai muut erityiset seikat toisin vaadi. Tämä ei koske pienviljelijäperheen muita jäseniä.

13 §. Työttömyyskortistosta on heti poistettava henkilö,

1. jolle voidaan tarjota hänen työkykyään vastaavaa työtä vapaille työmarkkinoilla;

2. joka ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänelle osoitettua työttömyyden lieventämiseksi järjestettyä työtä;

3. joka ei enää täytä työttömyyskortistoon pääsyn edellytyksiä;

4. joka laiminlyö määräaikaisen ilmoittautumisvelvollisuutensa työasiainlautakunnalle; sekä

5. joka työsuorituksensa laiminlyöntien, rikkomustensa tai muun itse aiheuttamansa syy johdosta on poistettu työttömyystyömaalta.

6. Työttömyyskortistosta poistettu on välittömästi poistettava myös työttömyystyömaalta.

IV. Työhönsijoittaminen.

14 §. Työpaikkoihin (ammattikurssit yms. niihin luettuina), jotka on järjestetty työttömyyden lieventämiseksi, on työttömät otettava kunnan työasiainlautakunnan kautta työttömyyskortistoon merkityistä. Työasiainlautakunnan asiana on nimetä työhön osoitettavat työntekijät kiinnittämällä huomiota asianomaisen edellytyksiin suorittaa kysymyksessä olevaa työtä sekä hänen tarpeeseensa työn saantiin oman ja huollettaviensa toimeentulon turvaamiseksi.

15 §. Työvoimapiirin asiana on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan määrätä, kuinka monta ja mistä kunnista työttömiä työttömyyden lieventämistä tarkoitettaville työmaille osoitetaan.

16 §. Mikäli työmaalla välttämättä tarvittavia ammattimiehiä, hevosmiehiä ja autonkuljettajia, ei ole työttömyyskortistoon hyväksytyissä, voidaan heitä ottaa työhön ilman työasiainlautakunnan välitystä, ei kuitenkaan autonapumiehiä. Työmaan johdon on ko. työntekijöiden työhön ottamisessa asetuttava yhteyteen ao. työvoimapiirin kanssa.

17 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on, erityisten syiden niin vaatiessa, oikeus osoittaa joukottain vapautuvia työntekijöitä, joita ei ole voitu tai voida sijoittaa vapaille työmarkkinoille, työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön, ennenkuin heidät on merkitty työttömyyskortistoon, vaikkakin sanottu merkitseminen on myöhemmin tehtävä.

V. Siirtotyömaat.

18 §. 1. Kun kunta on anonut valtiolta töiden järjestämistä työttömyyden lieventämiseksi, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrätä, että kunnan työttömät tai osa niistä on siirrettävä työhön toiselle paikkakunnalle (siirtotyömaalle).

2. Siirtotyömaalle osoitetulle työntekijälle annetaan maksuton yhteismajoitus sekä vapaa matka siirtotyömaalle. Siirtotyömaalle osoitettu on työn päätyttyä tai muutoin hyväksyttävästä syytä työnsä siellä lopetettuaan oikeutettu myös vapaaseen paluumatkaan kotipaikkakunnalleen.

3. Työn kestäessä on työntekijällä oikeus vapaaseen matkaan kotipaikkakunnalleen ja takaisin, perhehuoltajalla kerran kuukaudessa ja perheettömällä joka kolmas kuukausi.

4. a) Jos siirtotyömaa on sellaisen matkan päässä työntekijän asuinpaikkakunnalta, että he voivat kotoaan käsin käydä työssä, voidaan työntekijöille järjestää päivittäinen maksuton kuljetus työmaalle ja takaisin.

b) Milloin tällaiselle työmaalle on sijoitettu kunnan työhönsijoitusosuuteen kuuluvia työttömiä, on kunta velvollinen suorittamaan myös ko. työntekijöiden kuljetuskustannukset.

19 §. Milloin kuljettaminen määrätystä kokoontumispaikasta työmaalle ja takaisin kestää yli puoli tuntia yhteen suuntaan, korvataan työntekijälle yli puolen tunnin menevältä ajalta palkka yksinkertaisen tuntipalkan mukaan.

20 §. Asianomaisten työvirastojen on huolehdittava siitä, että siirtotyömaitten muonitus ja huolto sekä vapaahetkien vietto niillä on tarkoituksenmukaisesti järjestetty. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön asiana on valvoa näitä järjestelyjä. Muonitus on pyrittävä järjestämään siten, ettei sillä tavoitella kohtuutonta ansiota.

21 §. Mitä edellä on sanottu valtion järjestämistä siirtotyömaista, koskee soveltuvilta osiltaan myös kuntien järjestämiä siirtotyömaita.

VI. Palkkaus.

22 §. Työttömyyden lieventämiseksi järjestetyillä työmaille määräytyvät palkat seuraavasti:

1. Valtion töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkka- ym. työehtoja, kuin vastaavanlaisissa menoarvioon otetuilla varoilla suoritettavissa valtion töissä.

2. Kunnan töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkkausperusteita kuin vastaavanlaisissa valtion töissä.

3. Muissa valtion avustamissa töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkkaehtoja kuin vastaavanlaisilla valtion järjestämillä työmaille.

4. Heikompi kykyiselle työvoimalle kunta voi työttömyyden lieventämiseksi järjestämässään töissä maksaa säännönmukaista alempaa tuntipalkkaa.

23 §. Työttömyyden lieventämiseksi järjestetyissä töissä on urakkatyöjärjestelmää käytettävä; milloin se suinkin on mahdollista.

24 §. 1. Milloin *perheellinen* työntekijä on osoitettu työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle ja työpaikan palkkataso verrattuna vastaavalla työssä hänen asuinpaikkakunnallaan vallitsevaan palkkatasoon on alhaisempi, suoritetaan hänelle asuinpaikkakunnan ja työpaikkakunnan palkkatasojen välisen erotuksen tasoitamiseksi palkanerolisää. Palkanerolisän suuruus vahvistetaan kiinteänä määränä päivää kohden laskettuna 8-tuntisen työpäivän mukaan käyttäen perusteena sekatyöntekijäin tuntipalkkaa valtion töissä ko. paikkakunnilla.

2. *Perheelliselle* työntekijälle, jonka menot lisääntyvät sen johdosta, että hän ja hänen perheensä joutuvat asumaan eri paikkakunnilla, voidaan harkinnan mukaan maksaa myös tällaista menojen lisääntymistä vastaavaa asumiserolisää.

3. Palkanero- ja asumiserolisät on toimitettava työntekijäin huollettaville.

4. Palkanero- ja asumiserolisistä ja niiden suorittamisesta määrää ja antaa ohjeet kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

VII. Työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettujen töiden käyntiinpano.

25 §. Sellaisten työttömyyden lieventämiseksi järjestettyjen töiden käyntiinpanon tai muiden työttömyyden lieventämistä tarkoittavien toimenpiteiden, joihin valtio on velvollinen osallistumaan, järjestämisen edellytyksenä on, että kunta on siitä jättänyt anomuksen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Anomus on jätettävä työvoimapiirin päällikölle, jonka tulee antaa siitä lausuntonsa ja lähettää asiakirjat edelleen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

26 §. Anomuksaan ensimmäisen kerran työttömyyskauden kuluessa valtion toimenpiteitä työttömyyden lieventämiseksi kunnan tulee anomuskirjelmäänsä liittää

1. kunnan sitoumus siitä, että se työttömyyskauden aikana tämän päätöksen mukaisesti järjestää omaan työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluville työttömille töitä tai suorittaa työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluvien työntekijöiden työpalkat ja niihin liittyvät virallisesti vahvistetut maksut valtion järjestäessä näille työtä;

2. työttömyyskortistoon perustuva selvitys työttömyydestä; ja

3. selostus työttömyyden todennäköisestä kehitymisestä ja siihen vaikuttavista syistä.

27 §. Anottaessa työttömyysvaroista avustusta kunnan työhön on anomukseen edellä 26 §:ssä sanotun lisäksi liitettävä

1. ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen,

2. työpalkkakustannusten arvioitu kokonaismäärä (työnjohtokustannuksia lukuunottamatta),

3. työn suoritukseen välittömästi liittyvien kuljetus- ja konetyökustannusten arvioitu kokonaismäärä,

4. selvitys siitä, kuinka monelle työttömälle ja kuinka pitkäksi ajaksi voidaan työtä sen kautta järjestää, ja

5. ilmoitus siitä, milloin työ voidaan aloittaa.

28 §. Edellytyksenä valtionavustuksen myöntämiselle kunnan työtä varten on, että kunta on muihin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön hyväksymiin työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihinsä sijoittanut vähintään kunnan perusosuutta vastaavan määrän työttömiä, ellei ministeriö ole tässä kohdin erityisistä syistä tehnyt nimenomaista poikkeusta.

29 §. Edellytyksenä kunnan työtä varten myönnetyn valtionavustuksen maksamiselle on, että kunta on ko. aikana täyttänyt työhönsijoitusvelvollisuutensa.

30 §. Valtionavustusta suoritetaan siitä ajankohdasta lähtien, jolloin valtioneuvosto tai kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on asiasta tehnyt päätöksen, ellei valtioneuvoston tai ministeriön päätöksessä ole tässä kohdin tehty nimenomaista poikkeusta.

VIII. Mutta määräyksiä.

31 §. Työsuhde alkaa työntekijän ilmoittauduttua työmaalle työhön.

32 §. Työttömyyden lieventämiseksi tarkoitetut työt on järjestettävä niin, etteivät ne vaikuta estävästi työvoiman saantiin vapaille työmaille.

33 §. Milloin käynnissä oleva valtion toimesta työttömyyden lieventämiseksi järjestetty työ jouduttaisiin vapaiden työtilaisuuksien ilmaantuessa lopettamaan niin äkkiä, ettei sitä ennätettäisi saada tarkoituksenmukaiseen keskeyttämävaiheeseen ja että jo suoritettulle työlle koituisi siitä johtuen suoranaisia vaurioita, voidaan työtä jatkaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön luvalla vapaana työnä niin supistettuna ja niin kauan aikaa, mikä välttämättä tarvitaan työmaan saattamiseksi tarkoituksenmukaiseen keskeyttämävaiheeseen.

34 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön, sen alaisten työvoima-asiain piiritoimistojen ja kuntien työasiamiesten tehtävänä on valvoa, että kunnat ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi, että työttömyyskortistoja hoidetaan ja työttömiä osoitetaan töihin voimassa olevien ohjeiden mukaisesti sekä että työttömyyden lieventämiseksi järjestetyissä töissä noudatetaan ministeriön antamia määräyksiä.

35 §. Hallinnollisessa organisaatiossa noudatetaan työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta 2 päivänä marraskuuta 1945 annettua asetusta, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1947.

36 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa tämän päätöksen soveltamismääräykset sekä tarkemmat ohjeet työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten.

37 §. Tämä päätös ei koske ylimääräisiä virastotöitä.

38 §. Tällä päätöksellä kumotaan valtioneuvoston 7 päivänä joulukuuta 1950 (679/50) antamat työttömyysohjeet.

84. Työttömyysohjeiden tulkinta.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 5 p:ltä 1953.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin työttömyystöissä olevalle työntekijälle on, jos hän sairastuu kesken työpäivää tai työvuoroa, suoritettava palkka työpäivän tai työvuoron loppuun, mutta että työttömyystyöntekijälle ei ole suoritettava mitään muita sairauslomakorvauksia.

85. Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama marraskuun 2 p:nä 1953.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 7 p:nä 1953)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:247)

23 §. 1. Anomus, joka tarkoittaa luvan saamista asemakaavalain 67 §:n 1 momentissa määritellyn uudisrakennuksen taikka tilapäisen rakennuksen rakentamiseen, on jätettävä maistraattiin ja siihen on liitettävä rakennuspiirustukset kolmena kapaleena sekä muu rakennussäännön 29 §:ssä mainittu selvitys. Oheistettavan tonttikartan ja mittakirjan tulee olla voimassa olevan asemakaavan ja tonttijaon mukaisen, minkä seikan selvittämiseksi on vaadittaessa esitettävä tonttikirjan ote ja kaupungingeodeetin antama todistus.

2. Rakennuslupa-anomukseen liitettävien rakennuspiirustusten tulee olla laadultaan, kooltaan, mittakaavaltaan ja merkinnöiltään laaditut siten kuin tästä on erikseen säädetty.

3. Käsitellessään rakennuslupa-asiaa samoin kuin rakennustyön kestäessäkin on maistraatilla oikeus vaatia erityisiä työ- ja rakennepiirustuksia sekä lujuslaskelmia, selvitys rakennusaineista, perustuksen laadusta, rakennuksessa käytettävistä rakenteista ja rakennuspaikan maaperästä sekä myös muu tarpeellinen selvitys.

4. Kaikkien rakennuspiirustusten tulee olla sellaisen henkilön laatimat, joka ylemmässä teknillisessä oppilaitoksessa on suorittanut arkkitehdin- tai rakennusinsinööri-tutkinnon tai niitä vastaavan rakennusalan muun tutkinnon. Kuitenkin voi maistraatti hyväksyä rakennuspiirustusten laatijaksi muunkin rakennusteknillisesti koulutetun henkilön, joka ei ole mainitunlaisista tutkintoa suorittanut, mutta on muulla tavoin hankkinut riittävän ammattitaidon.

24 §. 1. Milloin maistraatti rakennusasian arvostelemiseksi katsoo sen tarpeelliseksi, on viikon kuluessa rakennuslupa-anomuksen jättämisestä toimitettava alustava katselmus. Maistraatilla on oikeus jättää rakennustarkastajan ratkaistavaksi, onko esilletulevissa tapauksissa rakennusasian arvostelemiseksi alustavan katselmuksen toimittaminen tarpeen vai ei; tällaisessakin tapauksessa voi maistraatti asiaa käsitellessään määrätä, että alustava katselmus on toimitettava.

2. Katselmuksen ajasta on rakennustarkastajan hyvissä ajoin edeltäpäin annettava todisteellinen tieto anojalle sekä vieraisten ja vastapäästeh tonttien omistajille ja haltijoille.

3. Alustavan katselmuksen toimittavat yleensä rakennuskatseluumiehet, joihin kuuluvat puheenjohtajana maistraatin jäsen ja jäsenenä rakennustarkastaja sekä kaupunginlääkäri ja palopäällikkö tai näiden estyneenä ollessa asianomaisen lauta-

kunnan tätä tarkoitusta varten määräämä sijainen. Maistraatin määräämissä tapauksissa rakennustarkastaja voi yksinkin toimittaa katselmuksen rakennuspaikalla.

4. Katselmuksessa tulee anojan toimesta olla käsillä rakennuspiirustukset ja muut rakennustyötä valaisevat asiakirjat.

5. Katselmuksmiesten tulee mahdollisimman pian antaa maistraatille lausunto anomuksesta sekä, milloin alustava katselmus on pidetty, toimituksesta, myöskin siinä tapauksessa, että rakennustarkastaja on yksin toimittanut alustavan katselmuksen. Jäljennös lausunnosta on pidettävä anojan saatavana.

6. Ennenkuin rakennuskatselmuksmiesten lausunto annetaan maistraatille, on julkisivupiirustuksista ja julkisivun väri-tyksestä saatava julkisivujen katselmuksmiesten lausunto, joka on liitettävä rakennuskatselmuksmiesten lausuntoon. Julkisivujen katselmuksmiehinä toimivat rakennustarkastaja, joka samalla toimii puheenjohtajana, kaupungin asemakaava-arkkitehti ja kaupunginarkkitehti sekä kaksi maistraatin kolmeksi vuodeksi kerrallaan valitsemaa rakennustoimeen perehtynyttä henkilöä. Jos valittu katselmuksmies eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi. Katselmuksmiesten tehtävistä määrätään lähemmin rakennustarkastustoimiston johtosäännössä.

7. Sitten kun edellä 5 ja 6 momentissa mainitut lausunnot on saatu, tulee maistraatin viipymättä ottaa anomus käsiteltäväkseen ja antaa anojalle sekä pyynnöstä viereisten ja vasta-päisten tonttien omistajille ja haltijoille kutsu maistraatin istuntoon sekä suoda näille tilaisuus esittää muistutuksensa anomuksen johdosta. Sen jälkeen kun mahdollisesti vielä tarvittava lisäselvitys ja, milloin niin on tarpeen, terveydenhoito- ja palolautakuntien lausunnot on saatu, otetaan asia lopullisesti tutkittavaksi huomioon ottaen rakennussäännön 31 ja 32 §:n säännökset.

29 §. Rakennustöiden jatkuvasta valvonnasta huolehtii kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan rakennustarkastajan johdolla toimiva rakennustarkastustoimisto.

86. Taksa autonosturien käyttämisestä.

Satamalautakunnan vahvistama marraskuun 9 p:nä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:125 ja 126)

Satamalautakunta vahvisti mainittuna päivänä satamalaitoksen Ardelt-autonosturien taksan seuraavaksi:

Kappaletavara		Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Tavaran paino		
Enintään 3 tonnia		1 000 mk
Yli 3 tonnia		1 200 "
Joukkotavara		
Hiili ja muu joukkotavara		45 mk tonnilta
Koksi		60 " "

Ylityö- ja odotusajalta noudatetaan satamanosturitaksan yleisiä määräyksiä.

Milloin Ardelt-autonostureita vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena 1 750 mk tunnilta, minkä lisäksi ylityö- ja odotusajalta noudatetaan satamanosturitaksan yleisiä määräyksiä.

Samalla lautakunta päätti vahvistaa satamalaitoksen 4-5 tonnin autonosturien (Jones) käyttökorvaukseksi 900 mk tunnilta autonostureita ulkopuoliseen käyttöön luovutettaessa.

Lisäksi lautakunta päätti oikeuttaa satamalaitoksen, milloin autonostureita ei tarvita varsinaisessa satamaliikenteessä, luovuttamaan niitä muihin tilapäisiin ja lyhytaikaisiin töihin.

87. Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkioiden väliaikainen alentaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 11 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. es.-kok. 1951:102)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunginvaltuuston toukokuun 30 päivänä 1951 vahvistamat huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot maksetaan vuonna 1954 poikkeuksellisesti 10 prosentilla vähennettyinä.

89. Moottoriajoneuvojen mainoskilvet.

Maistraatin päätös elokuun 13 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:98)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä liikennejärjestyksen 22 §:n nojalla, että Helsingissä rekisteröidyistä moottoriajoneuvoista on poistettava kaikki mainoskilvet, kirjoitukset tms., jotka ovat 30 cm lähempänä moottoriajoneuvojen rekisteritunnuksia, koulukolmiota ja takavaloa.

90. Moottoriajoneuvojen nopeus.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätökset elokuun 15 p:ltä ja marraskuun 10 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:72)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on vahvistanut maistraatin päätöksen maaliskuun 7 p:ltä 1953, jolla maistraatti on määrännyt, että moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Uudella Porvoontiellä Kiviportintien ja Linnanmäentien välillä on oleva sama kuin Helsingin kaupungissa yleensä eli 50 km tunnissa. *Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö 15/8 1953.*

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on vahvistanut maistraatin päätöksen lokakuun 27 p:ltä 1953, jolla maistraatti on määrännyt, että muiden moottoriajoneuvojen kuin kuorma-autojen suurin sallittu nopeus Vihdintiellä Pitäjänmäentien risteyksestä alkaen kaupungin rajalle saakka on oleva 70 km tunnissa. *Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö 10/11 1953.*

91. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu marraskuun 13 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 424/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:105)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1953 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1954 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) korvausta, mikä on kertakaikkisena tai jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tai kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

2) invaliidirahaa;

3) vuonna 1953 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1952 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1952 väliseltä ajalta;

4) vuonna 1953 nostettua korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitettun yhteisön osuustodistusten, välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950 ja 1951;

5) toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistusten lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena tai pääomallisyyksensä saatua hyvitystä;

6) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

7) stipendiiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi annetun lain (732/47) mukaiset apurahat, tai tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai samanluontoista valtion antamaa taiteilijan eläkettä; eikä

8) maksua, joka on suoritettu liittymisestä sähkövoimaa ke-
hittävästä tai jakavan liikkeen sähköverkoostoon.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopi-
muksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omai-
suudesta saatavaan korvaukseen; eikä

2) 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/
45) 98 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hallintasopimukseen perus-
tuvaa oikeutta.

2 §. Verovelvollisella on oikeus tuloistaan vähentää viisi-
toista prosenttia sen palkkatulon kokonaismäärästä, mikä on
saatu palveluksesta ulkomaan satamien tai Suomen ja ulkomaan
satamien välillä liikennöivässä aluksessa, ei kuitenkaan enem-
pää kuin viisikymmentätuhatta markkaa.

3 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin
elimen puuttumisesta tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi
alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi
tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haitta-as-
teensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata
prosenttia, satatuhatta markkaa tai, jos sannotta prosenttimää-
rää on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa sadastatuhannes-
ta markasta.

Niin ikään on henkilöillä, joka sotapalveluksessa tai sota-
toimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on
saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallii-
mien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoi-
miston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1
momentissa mainitut vähennykset.

4 §. Jos ennen tämän lain voimaantuloa on aikaisemmilta
vuosilta määrätty maksettavaksi veroa tämän lain 1 §:n 1 momen-
tin 8 kohdassa tarkoitettusta maksusta, on verotus hakemuksesta
oikaistava tämän lain mukaisesti ja ehkä liiaksi kannettu mää-
rää suoritettava takaisin. Verotuksen oikaisemista ja veron pa-
lauttamista on, verotuksen saatua lainvoiman, haettava tulo-
ja omaisuusveron osalta asianomaiselta tarkastuslautakunnalta
siinä järjestyksessä, kuin 19 päivänä marraskuuta 1943 annetun
tulo- ja omaisuusverolain (888/43) 103 §:n 1 ja 3 momentissa
on säädetty, ja kunnallisveron osalta asianomaiselta lääninhal-
litukselta siinä järjestyksessä, kuin eräitä määräyksiä ulos-
tekojen, yleisten maksujen, toimituskirjain lunastusten tahi
muun sellaisen ulosmittauksesta sisältävän, 27 päivänä helmi-
kuuta 1897 annetun asetuksen 9 §:ssä, sellaisena kuin se on
28 päivänä kesäkuuta 1945 annetussa asetuksessa (640/45), on
säädetty.

5 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja
soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

92. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu marraskuun 13 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 426/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:188)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen (40/73) 55 §:n 3 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat saman asetuksen muuttamisesta 28 päivänä joulukuuta 1951 annetussa laissa (668/51), näin kuuluviksi:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on noudatettava seuraavia säännöksiä:

3) Verovelvollisen henkilön tulosta on vielä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kunakin vuonna toimitettavaa taksoitusta varten päättää, lapsivähennyksenä vähennettävä vähintään 25 000 ja enintään 40 000 markkaa jokaiselta lapselta tai otolapselta, jota hän elatusvelvollisuutensa nojalla verovuonna on elättänyt ja joka ennen verovuoden alkua ei ollut täytännyt kuuttatoista vuotta. Milloin vaimoa on erikseen verotettava, tehtäköön vähennys vain sen puolison tulosta, joka lapsen joko yksin tai pääasiallisesti on elättänyt. Lapsen osalta, jolla itsellään on tuloa, saadaan vähennys tehdä ainoastaan sikäli kuin sanottu tulo on valtuuston päättämää määrää pienempi.

4) Jos verovelvollisen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 80 000 markan määrää suurempi, vähennetäänköön siitä vielä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kuntakin vuotta varten päättää, vähintään 30 000 markan ja enintään 80 000 markan suuruinen perusvähennys, tai jos tulo on 80 000 markkaa suurempi, mainittu vähennysmäärä vähennettyä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 1 000 markan määrästä, jolla tulo ylittää 80 000 markan määrän.

Tätä lakia sovelletaan ensi kerran vuoden 1953 tuloista toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

93. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 19 p:ltä 1953.

(Suomen as.-kok. 439/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:125)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 21 päivänä marraskuuta 1946 antamansa päätöksen (802/46) 23 ja 49 §:n näin kuuluviksi:

23 §. Työnantajan, joka toimittaa palkanpidätyksen veromerkkejä käyttämättä, on maksettava kalenterikuukauden aikana pidättämiensä varat, mikäli valtiovarainministeriö ei toisin määrää, viimeistään seuraavan kuukauden 20 päivänä postitoimipaikkaan sen lääninkonttorin postisiirtotilille, jossa postitoimipaikka sijaitsee.

Laivaliikennettä kotimaan rajojen ulkopuolella harjoittavalla työnantajalla on kuitenkin oikeus suorittaa ulkomaan liikenteessä käytettävissä aluksissa palveleville maksetuista palkoista pidättämiensä varat viimeistään kalenterikuukautta toiseksi seuranneen kuukauden 10 päivänä.

49 §. Ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitetun ennakon ensimmäinen erä on kannettava maaliskuun 1 päivän ja 15 päivän välisenä aikana, toinen erä kesäkuun 1 päivän ja 15 päivän välisenä aikana, kolmas erä syyskuun 1 päivän ja 15 päivän välisenä aikana ja neljäs erä joulukuun 1 päivän ja 15 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaanluettuina, sekä ennakkoperintälain 34 §:ssä tarkoitetun ennakon ensimmäinen erä helmikuun, toinen toukokuun, kolmas elokuun ja neljäs erä marraskuun kuluessa. Milloin ennako ennakkoperintälain 41 §:n 1 momentin mukaan on kannettava kahdessa erässä, on puolet ennakosta maksettava ensimmäisen sekä puolet kolmannen erän kannon yhteydessä, ja on verovelvolliselle annettava tämän mukainen ennakkoverolippu.

Sen estämättä mitä 1 momentissa on määrätty, kunta voi, milloin kunnan valtuusto on tehnyt päätöksen ennakkoperintälain 34 §:ssä tarkoitetun ennakon kantamisesta kolmessa tai kahdessa erässä, päättää ennakon kantoajoista toisin, kuin mainituksa momentissa sanotaan.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1953, kuitenkin niin, että vuodelta 1953 suoritettavan, ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitetun ennakon neljäs erä kannetaan sanotun vuoden joulukuun kuluessa.

94. Laki keskussairaalan muuttamisesta.

Annettu marraskuun 20 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 441/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:87)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 17 päivänä huhtikuuta 1948 annettuun keskussairaalanlakiin (312/48) uusi näin kuuluva 7 a §:

7 a §. Valtioneuvosto voi määrätä, että valtion sairaala tai valtion tarkoitusta varten hankkima kunnallinen tai muu sairaala jo ennen sen 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua muuttamista tai laajentamista toimii keskussairaalanä. Tällaisen keskussairaalan sairaansijoja saavat kunnat käyttää samassa suhteessa kuin ne ovat perustamiskirjassa sairaansijoja varanneet, kuitenkin vähintään yhtä sairaansijaa.

95. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama marraskuun 25 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 28 p:nä 1953)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:132)

Sosiaaliministeriö vahvistii mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston lokakuun 28 päivänä 1953 tekemän päätöksen, jolla joulukuun 30 päivänä 1946 vahvistettujen leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen 14 §:n 1 ja 2 momentti päätettiin muuttaa seuraavasti:

14 §. Jos eläkekassan jäsen eroaa kaupungin palveluksesta ilman eläkettä, myöntäköön eläkekassan hallitus hakemuksesta hänelle oikeuden edelleenkin jäädä eläkekassan jäseneksi ja on hän silloin velvollinen siitä lähtien eläkekassaan maksamaan säädetyn eläkemaksun ensimmäisessä eläkeluokassa kuudenkertaisena ja muissa kolminkertaisena, kunnes hän on 67 vuoden ikäinen ja on suorittanut eläkemaksuja sen määrän, joka vastaa vähintään 15 vuoden maksuja siinä luokassa, mihin hän kuuluu. Hakemus oikeudesta jäädä eläkekassan jäseneksi on tehtävä viimeistään eroa seuraavien kolmen kalenterikuukauden kuluessa. Näin suoritetuista maksuista on kaupunginkassaa hyvitetävä 2/3:lla, ensimmäisessä eläkeluokassa 5/6:lla.

Jos jäsen jättää suorittamatta enemmän kuin 6 kuukauden maksunsa kassaan ilman, että hallitus on myöntänyt hänelle 15 §:ssä mainittua maksun lykkäystä, voi eläkekassan hallitus erottaa hänet kassan jäsenyydestä, jolloin hän myös menettää eläkekassaan maksamansa maksut.

96. Asuntotuotantolaki.

Annettu joulukuun 4 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 488/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:35)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Asuntopulan poistamiseksi välttämättömän, sosiaalisesti tarkoituksenmukaisen asuntotuotannon edistämiseksi ja asunto-olojen parantamiseksi kaupungeissa, kauppaloissa ja maaseudun väestökeskuksissa myönnetään tässä laissa tarkoitettuja asuntolainoja ja asuntotakuita.

Monilapsisten, vähävaraisten perheiden asumiskustannusten alentamiseksi myönnetään tässä laissa tarkoitettuja perheenasuntoavustuksia.

Maaseudun väestökeskuksella tarkoitetaan tässä laissa rakennussuunnitelmalla järjestettyä, rakennussuunnitelman takaisten määräysten tai rakennuskiellon alaista aluetta maaseudulla.

2 §. Asuntolainoja varten otetaan valtion tulo- ja menoarvion vuosina 1954 ja 1955 kumpanakin vuotena 7 500 miljoonan markan suuruinen sekä vuosina 1956-1959 kunkin vuotena enintään samansuuruinen siirtomääräraha.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettuja valtiota takuita asuntotuotannon edistämiseen voidaan vuosina 1954-1959 antaa 1 000 miljoonaa markkaa asti kunkin vuotena.

3 §. Asuntolainat ja -takut sekä perheenasuntoavustukset myöntää ja muuta tässä laissa tarkoitettua toimintaa hoitaa valtion asuntotuotantotoimikunta, jota jäljempänä kutsutaan Aravaksi.

4 §. Asuntolainaa voidaan myöntää omakotitalon, asunto-osakeyhtiötalon ja vuokratalon rakentamista ja laajentamista varten.

Omakotitalon tai asunto-osakeyhtiötalon rakentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä sadalta hyväksytyistä hankinta-arvosta, ja laina saa sen edelle paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneen sadalta sanotusta arvosta.

Vuokratalon rakentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään kuusikymmentä sadalta hyväksytyistä hankinta-arvosta, ja laina saa sen edelle paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneen sadalta sanotusta arvosta.

Laajentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruuteen ja etuoikeusasemaan on sovellettava, mitä 2 ja 3 momentissa on säädetty.

5 §. Asuntolainoja ja -takuita myönnetään sijainniltaan, pohjaratkaisultaan, teknillisiltä rakenteiltaan ja varusteltaan sosiaalisesti tarkoituksenmukaisten sekä asumiskustannuksiltaan kohtuullisten asuntojen aikaansaamiseksi.

Tuotettavien asuntojen lukumäärän lisäämiseksi saa kunakin vuonna myönnettyjen asuntolainojen ja -takuiden avulla rakennetuissa asunto-osakeyhtiö- ja vuokrataloissa olevien asuntojen huoneistoala nousta keskimäärin viiteenkymmeneen neliömetriin ja omakotitaloissa vastaavasti seitsemääkymmeneen neliömetriin.

Asuntolainalla tai asuntotakuin saadulla lainalla rakennettavassa rakennuksessa olevan asunnon huoneistoala saa asunto-osakeyhtiö- ja vuokratalossa olla enintään kahdeksankymmentäseitsemän neliömetriä ja omakotitalossa enintään sata neliömetriä.

6 §. Asuntolaina voidaan myöntää kunnalle, seurakunnalle, rakennuttajayhtymälle sekä asunto-osakeyhtiölle niillä edellytyksillä ja ehdoilla, jotka asetuksella tarkemmin määrätään.

Yksityiselle Suomen kansalaiselle voidaan asuntolainaa myöntää vain omakotitalon rakentamista ja laajentamista varten.

Yksityisille henkilöille lainaa myönnettäessä ovat ensisijaisessa asemassa ne hakijat, joiden tukeminen on erityisen tarpeellista. Sama koskee myös lainan myöntämistä asunto-osakeyhtiöille.

7 §. Asuntolainan takaisin maksamisen vakuudeksi on vahvistettava kiinnitys. Jos lainansaajana on kunta, ei kiinnitysvakuutta ole vaadittava.

Asuntolaina omakotitalon rakentamista varten voidaan myöntää väliaikaisesti muutakin riittäväksi katsottavaa vakuutta vastaan.

8 §. Asuntolaina omakotitalon rakentamista varten voidaan myöntää vain kunnan välityksellä ja vastuulla.

Kunnalla ei ole oikeutta saada 1 momentissa tarkoitetusta välitystehtävästä palkkiota.

9 §. Tämän lain nojalla myönnettyjen lainojen kuoletusaikaa ei saa määrätä neljäkymmentäviittä vuotta pitemmäksi, jos rakennus on kivistä tai muusta yhtä kestävästä rakennusaineesta, eikä kolmeäkymmentäkolmea vuotta pitemmäksi, jos rakennus on vähemmän kestävästä aineesta.

Valtioneuvosto määrää lainojen koron. Valtioneuvosto voi kuitenkin päättämissään rajoissa velvoittaa Aravan vahvistetusta asuntolainojen yleisestä korosta poiketen asumiskustannusten tasoittamiseksi eri aikoina valmistuneissa taloissa korottamaan tai alentamaan asuntolainasta maksettavaa korkoa. Sitä älköön kuitenkaan määrättäväksi ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perittävää korkoa korkeammaksi.

Lainan saajalle voidaan asetuksella tarkemmin säädettävien edellytyksin ja ehdoin myöntää lykkäystä lyhennysmaksujen, korkojen tai molempien suorittamisessa enintään viisi vuotta.

10 §. Julkisen valvonnan alaiselta rahalaitokselta saatavalta, etuoikeusasemaltaan asuntolainaa vastaavalle lainalle voidaan antaa valtion takuu siltä lainan osalta, joka ylittää viisikymmentä sadalta hyväksytyistä hankinta-arvosta. Asuntotakuulla myönnetystä lainasta on tällöin soveltuvien osin voimassa, mitä asuntolainasta on säädetty.

11 §. Monilapsinen, vähävarainen perhe, joka asuu tällaisen perheitten asunnoiksi perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain (476/40) nojalla myönnetyn perheenasuntolainan turvin rakennetussa talossa, on oikeutettu vuokranalennuksen muodossa saamaan perheenasuntoavustusta, jonka määrä huollettavien lasten luvusta riippuen vaihtelee kahdestakymmenestä seitsemäänkymmeneen sadalta hyväksytyistä vuokramaksusta. Samanlaista avustusta voidaan myöntää myös monilapsiselle, vähävaraiselle perheelle, joka asuu tammikuun 1 päivän 1946 jälkeen valmistuneessa talossa olevassa, perheenasunnoksi hyväksytyssä huoneistossa.

Monilapsiselle, vähävaraiselle perheelle, joka asuu omistamassaan ja yksinomaan perheen omana asuntona käytettävässä omakotitalossa, jonka rakentamiseen tammikuun 1 päivän 1946 jälkeen on myönnetty omakotilainä tahi asuntolainoista, -takuisista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) tai tämän lain mukainen laina, voidaan myöntää perheenasuntoavustus. Avustuksen suuruus vahvistetaan laskemalla perheen vuotuinen asumiskustannus, josta perheenasuntoavustus on huollettavien lasten luvusta riippuen kahdestakymmenestä seitsemäänkymmeneen sadalta, ei kuitenkaan enempää kuin valtion myöntämän lainan vuotuisen koron ja lyhennysmaksun yhteinen määrä.

12 §. Monilapsisella perheellä tarkoitetaan tässä laissa perhettä, jossa on vähintään kolme kotona asuvaa, perheen huollettavana olevaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta. Invalidin perheelle voidaan harkinnan mukaan myöntää perheenasuntoavustus, jos perheessä on vähintään kaksi mainitunlaista lasta. Sama olkoon laki, milloin kysymyksessä on perhe, jonka muodostavat vähintään kaksi alaikäistä lasta ja näiden ainoa huoltaja.

Huollettavaksi lapseksi luetaan myös ottolapsi sekä kasvatilapsi, josta perhe korvauksetta jatkuvasti huolehtii. Tällaisena lapsena pidetään niin ikään kuusitoista vuotta täyttänyt työkyyvytöntä lasta sekä koulunkäyntiä tai opintoja jatkavaa lasta, joka on täyttänyt kuusitoista, mutta ei kahtakymmentä vuotta.

Vähävaraiseksi katsotaan tässä laissa perhe, jolla ei ole omaisuusveron alaista omaisuutta eikä samassa taloudessa asuville perheenjäsenille viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa pantu yhteinen veroöyrimäärä ylitä valtioneuvoston paikkakunnan kalleuden huomioon ottaen vahvistamaa veroöyrien enimmäismäärää. Milloin perheen taloudellinen tila, vanhempia tai jompaakumpaa heistä kohdannut sairaus tai muu erityinen syy antaa siihen aihetta, voidaan perheenasuntoavustus myöntää harkinnan mukaan, vaikka veroöyrien luku ylittää edellä sanotulla tavalla vahvistetun määrän.

Perheenasuntoavustusta ei suoriteta perheelle, joka jatkuvasti saa pääasiallisen toimeentulonsa köyhäinhuoltana.

13 §. Aravan, joka toimii valtioneuvoston määräämän ministeriön alaisena, tehtävänä on:

1) suunnitella, ohjata ja valvoa tämän lain nojalla valtion varoilla tuettavaa asuntotuotantoa ja asunto-olojen parantamistoimintaa;

2) huolehtia tässä laissa tarkoitettujen lainojen, takuiden ja avustusten myöntämisestä sekä muista tarpeellisiksi osoitettavista rahoitustoimenpiteistä asuntotuotantoa ja asuntolojen parantamistoimintaa varten; sekä

3) ryhtyä muihin toimenpiteisiin asuntotuotannon edistämiseksi ja asunto-olojen parantamiseksi, mikäli niistä huolehtiminen ei kuulu muulle viranomaiselle.

14 §. Aravaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, jotka nimittää ja joiden palkan vahvistaa valtioneuvosto. Näihin toimiin liittyviin muihin etuihin nähdn noudatetaan, mitä ylimääräisistä toimista on säädetty. Puheenjohtajan tulee olla asuntopoliittisiin kysymyksiin perehtynyt sekä yhden jäsenen asuntotuotannon rahoitusta ja yhden rakennussuunnittelua ja -tekniikkaa tunteva.

Aravan apuna toimii valtioneuvoston asettama neuvottelukunta, jossa on puheenjohtaja ja kymmenen jäsentä, joista yksi määrätään varapuheenjohtajaksi. Puheenjohtajana on Aravan puheenjohtaja. Jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen varamies.

Aravalla on toimisto, jonka pääjohtaja on Aravan puheenjohtaja ja johtajina Aravan jäsenet. Toimistossa on lisäksi tarpeellinen määrä ylimääräisiä toimenhaltijoita, jotka Arava ottaa toimeen. Arava voi tarvittaessa palkata tilapäisiä asiantuntijoita. Toimien osalta on, sikäli kuin valtioneuvosto ei määrää tai oikeuta Aravaa määräämään toisin, noudatettava, mitä valtion ylimääräisistä toimista on voimassa.

Aravalla ja sen neuvottelukunnalla on oikeus asettaa toimikuntia ja jaostoja.

15 §. Valtioneuvostolla on valta asianomaista kuntaa tai kuntain keskusjärjestöä kuuluttuaan määrätä, minkä viranomaisen on huolehdittava Aravan toimialaan kuuluvien tehtävien hoitamisesta kunnissa. Valtioneuvosto voi myös velvoittaa kunnan asettamaan tätä varten lautakuntia ja toimihenkilöitä, milloin tämän lain tarkoituksen toteuttaminen sitä vaatii, sekä antaa tarvittavat määräykset sellaisten lautakuntien ja toimihenkilöiden tehtävistä ja toiminnasta. Lautakuntien ja toimihenkilöiden asettamisesta ja toiminnasta aiheutuvat kustannukset jäävät kunnan suoritettaviksi.

16 §. Asuntolainaan saaneen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistajan, joka tahtoo luovuttaa osakkeensa, on sitä ennen tarjottava osake yhtiön lunastettavaksi, ellei osaketta luovuteta sellaiselle läheiselle omaiselle, josta tarkemmin määrätään asetuksella. Jollei yhtiön hallitus käytä lunastusoikeuttaan ja kysymyksessä on tämän lain nojalla asuntolainaan saanut asunto-osakeyhtiö, on yhtiön hallituksen ilmoitettava tarjouksesta sille kunnalle, jossa yhtiöllä on kotipaikka. Kunnalla on etuosto-oikeus tällaiseen osakkeeseen. Ostohinta on sama kuin yhtiön hallituksen määräämä osakkeen lunastushinta. Jos kunta käyttää mainittua etuosto-oikeuttaan, se on velvollinen viipymättä luovuttamaan osakkeen sellaiselle huoneiston tarvitsijalle, joka voi olla yhtiön osakkaana. Luovutushintaan saadaan lukea ostohinnan lisäksi luovutuksesta aiheutuneet todelliset kulut. Lunastushinnan määräämisen perusteet vahvistetaan asetuksella.

17 §. Aravan tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta muutoksenhausta hallintoasioissa 24 päivänä maaliskuuta 1950 annetun lain (154/50) mukaan valittamalla.

18 §. Henkilö, joka suorittaa hänelle tämän lain nojalla uskottuja tehtäviä, on toimestaan vastuussa niinkuin virkamies.

19 §. Jollei tässä laissa toisin säädetä, annetaan tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta asetuksella.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1954, ja sillä kumotaan asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annettu laki (224/49) ja asutuskeskusten asuntorakennustuotannon tukemisesta valtion varoilla 29 päivänä maaliskuuta 1949 annettu laki (226/49).

Arava voi kuitenkin ennen tämän lain voimaantuloa ryhtyä niihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen lainoitus toiminnan aloittamiseksi lain voimaan tullessa.

Milloin vuosien 1949-1953 määrärahaa koskeva asuntotuotantotoimikunnan asuntolaina- tai -takuupäätös on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, on tähän lainaan ja takaukseen samoin kuin 1 päivän tammikuuta 1954 jälkeen niihin mahdollisesti tehtäviin muutos- ja lisäpäätöksiin kuitenkin sovellettava, asuntolainan korosta voimassa olleita määräyksiä lukuun ottamatta, edellä mainitun asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista annetun lain (224/49) säännöksiä. Perheenasuntoavustuksiin, jotka koskevat vuotta 1953, on niin ikään sovellettava edellä mainitun lain säännöksiä.

97. Asetus asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Annettu joulukuun 4 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 489/53)

Kulklaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 19 §:n nojalla:

1 §. Asuntotuotantolaisessa tarkoitettujen lainojen, takuiden ja avustusten myöntäminen kuuluu sanotussa laissa edellytetyille, kulklaitosten ja yleisten töiden ministeriön alaiselle asuntotuotantotoimikunnalle, jota nimitetään Aravaksi.

2 §. Asuntolaina tai -takuu voidaan antaa sellaisen rakennuksen tai rakennusryhmän rakentamista tai laajentamista varten, joka sosiaalisessa ja taloudellisessa mielessä sekä suunnittelultaan täyttää kohtuulliset vaatimukset ja jota koskevat piirustukset, rakennusselityksen, kustannusarvion ja rahoitus-suunnitelman Arava on hyväksynyt.

Rakennusyrityksen hankinta-arvoa määrättäessä voidaan rakentamista varten tarvittavan tontin kustannukset ottaa kohtuullisissa rajoissa huomioon.

Rakennuksen tai rakennusryhmän laajentamista varten voidaan asuntolaina antaa, jos laajennustyöllä saavutetaan lisää asumistilaa ja jos laajennettu rakennus tai rakennusryhmä suunnitelmaltaan vastaa niitä vaatimuksia, mitä jäljempänä uudisrakennuksista säädetään.

Milloin yhtä tai useampaa asuintaloa varten rakennetaan erillinen lämpökeskus tai muu huoltorakennus, jota pääasiallisesti käytetään mainittujen asuintalojen hyväksi, voidaan huoltorakennuksen rakentamista varten antaa asuntolaina tai -takuu. Asuntolaina tai -takuu voidaan edellä mainituin perustein antaa myös erilliselle, huoltorakennuksen omistamista tai hallitsemista varten perustetulle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle, jonka yhtiöjärjestyksen tai säännöt Arava on hyväksynyt.

Valmiin tai keskeneräisen rakennuksen hankkimista varten ei asuntolainaa eikä -takuuta voida antaa.

Keskeneräisen rakennuksen edelleen rakentamista varten voidaan asuntolaina tai -takuu antaa, milloin Arava erityisten syitten vuoksi on ennakolta myöntänyt luvan rakennustöiden aloittamiseen.

3 §. Asuntolainan tai -takuun turvin rakennettavassa tai laajennettavassa omakotitalossa saa olla enintään kaksi asuntoa, joista toisen tulee käsittää ainakin kaksi asuinhuonetta ja keittiö sekä olla pinta-alaltaan vähintään viisikymmentä neliömetriä.

4 §. Jos rakennustyö tapahtuu yhtäaikaisesti ja yhtenäisen suunnitelman mukaan, voidaan asuntolaina tai -takuu antaa myös sellaisia omakotitaloja varten, jotka tontin rajalla sijaiten on rakennettu yhteen ja joista kukin asuntoluvultaan ja huoneistoalaltaan vastaa enintään sellaista omakotitaloa, jota 2 ja 3 §:ssä tarkoitetaan.

5 §. Asuntolaina tai -takuu voidaan antaa myös kunnan, seurakunnan tai rakennuttajayhtymän rakennuttamaa, myytäväksi tarkoitettua omakotitaloa tai omakotitaloryhmää varten, jos sanottu yrittäjä Aravan hyväksymästä luovutushinnasta ja sen määräämän luovutusajan kuluessa sitoutuu myymään omakotitalon tai -talot sellaisille, jotka olisivat voineet saada asuntolainan.

6 §. Omakotitalon omistajan tulee itse asua asuntolainan tai -takuuun turvin rakennetussa omakotitalossa. Kunnan omakotilaina-asiointi-asiointeja varten viranomaisen voi kuitenkin myöntää omistajalle luvan luovuttaa asuntonsa määräajaksi, kuitenkin enintään yhdeksi vuodeksi, muiden käyttöön, jos lupaa pyydetään omistajan kuoleman, tilapäisen paikkakunnalta muuton tai muun pätevän syyn tähden. Tällaista lupaa älköön uudistettako ilman Aravan suostumusta.

7 §. Omakotitaloa varten myönnetty asuntolaina tai -takuu voidaan siirtää toiselle henkilölle vain Aravan suostumuksella. Siirtoon suostumisen edellytyksenä on, että kiinteistön kauppahinta ja muut kauppaehdot ovat kohtuulliset. Siirtoon annettu suostumus voi koskea koko maksamatta olevaa lainaa tai osaa siitä.

Milloin omakotitalon omistusoikeus on siirtynyt lainansaajan kuoltua hänen kuolinpesälleen voidaan asuntolaina tai -takuu siirtää kuolinpesälle ehdolla, että vähintään yksi pesänsakas asuu mainitussa omakotitalossa.

8 §. Asuntolainan tai -takuuun turvin rakennettavan tai laajennettavan asunto-osakeyhtiö- tai vuokratalon tahi taloryhmän yhteenlasketusta huoneistoalasta tulee vähintään seitsemänkymmentäviisi sadasosaa olla varattu asunnoiksi. Asukkaiden yhteiskäyttöön varattujen tilojen huoneistoala luetaan asuntolainiin kuuluvaan osaan. Asuntolatalossa olevan tai asuntolatyypin asuinhuoneiston huoneistoalaksi on laskettava kunkin asuinhuoneen pinta-ala lisättyinä asukkaiden yhteiskäyttöön varattujen huoneitilojen suhteellisella huoneistoalalla. Kellari-kerroksessa olevia tiloja ei oteta lukuun edellä mainittuja huoneistoaloja ja -tiloja laskettaessa.

9 §. Tässä asetuksessa tarkoitettun asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tulee, sen lisäksi, mitä siihen asunto-osakeyhtiöistä annetun lain mukaan on otettava, sisältää, jollei Arava erityisestä syystä toisin salli, seuraavat määräykset:

1. Asunto-osakeyhtiön osakkaina voivat, lukiun ottamatta yhtiön perustajia ja asuntotuotantolain 16 §:ssä edellytetyt kuntaa, olla vain yksityiset, Suomen kansalaisuuden omaavat henkilöt siten, että kukin heistä omistaa ainoastaan sen asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet, jota hän käyttää omana asuntonaan.

2. Osakkeenomistaja saa käyttää hallitsemiinsa asuntoa vain omana ja perheensä sekä häneltä elatuksensa saavien ja hänen talouteensa kuuluvien henkilöiden asuntona. Yhtiön hallituksen luvalla on osakkeenomistajalla oikeus määrääjäksi, kuitenkin

enintään yhdeksi vuodeksi, luovuttaa asuntonsa muidenkin, ei kuitenkaan toisen osakkeenomistajan asunnoksi, jos lupaa pyytetään osakkeenomistajan tilapäisen paikkakunnalta muuton tai muun pätevän syyän tähden. Tällaista lupaa älköön yhtiön hallitus uudistako ilman Aravan suostumusta. Osakkeenomistajalla on niin ikään erityisestä syystä oikeus yhtiön hallituksen luvalla luovuttaa asunnostaan yksi tai useampia huoneita, ei kuitenkaan enempää kuin puolet niistä, määrääjäksi toisen asunnoksi ehdolla, ettei siitä aiheudu yhtiölle tai toiselle osakkeenomistajalle huomattavaa haittaa.

3. Osakkeenomistajat voivat sopia huoneistojen yhdistämistä tai huoneen siirtämisestä huoneistosta toiseen luovuttamalla vastaavan määrän osakkeita, jos yhtiökokous ja Arava hyväksyvät sopimuksen, joka kuitenkin ei saa olla ristiriidassa asuntojen koosta asuntotuotantolaissa ja sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa olevien säännösten kanssa.

4. Osakkeenomistajan, joka tahtoo luovuttaa osakkeensa, on sitä ennen tarjottava osake yhtiön hallitukselle lunastettavaksi.

5. Jos osake luovutetaan osakkeenomistajan puolisolle, rintaperilliselle, ottolapselle, veljelle, sisarelle tai jommallekummalle vanhemmista ja saaja täyttää osakkeenomistajalle asetettavat vaatimukset, ei yhtiöllä ole lunastusoikeutta.

6. Kun yhtiön hallitukselle tarjotaan osake lunastettavaksi tai kun lunastusoikeus yhtiöjärjestyksen mukaan muutoin on syntynyt, voi yhtiö osakepääomaansa vähentämättä sen yli kertyneillä varoilla lunastaa osakkeen, jos osakkeenomistajille tämänkin jälkeen on varattu asunnoiksi vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa yhtiön omistaman rakennuksen huoneistojen yhteenlasketusta huoneistoalasta. Jollei yhtiön hallitus käytä lunastusoikeuttaan 14 päivän kuluessa tarjouksen saatuaan, on sen tämän määrärajan kuluessa ilmoitettava tarjouksesta sille kunnalle, jossa yhtiöllä on kotipaikka sekä liitettävä siihen ilmoitus jäljempänä 7 kohdassa mainitusta lunastushinnasta ja sen määräämiseksi laaditusta laskelmasta. Kunnalla on etuosto-oikeus tällaiseen osakkeeseen. Jollei kunta ole käyttänyt etuosto-oikeuttaan 60 päivän kuluessa siitä, kun se on vastaanotanut edellä mainitun ilmoituksen, saadaan osake luovuttaa vapaasti huomioonottamalla, mitä edellä 1 kohdassa on sanottu.

7. Osakkeen lunastushinnan määrää yhtiön hallitus. Alustava lunastushinta on määrättävä, jollei osakkeen luovuttaja muuhun suostu, vähintään yhtiöosuuden suuruiseksi. Yhtiöosuutta laskettaessa on yhtiön omistaman kiinteistön arvo arvioitava tarjousaikana vallinneen hintatason mukaan hankintakustannuksissa tapahtuneet muutokset huomioonottaen ja käyttäen perusteena virallista rakennuskustannusindeksiä talon valmistumisajasta lähtien sekä lisäksi huomioonottaen rakennuksen arvossa tarpeelliseksi katsottavat, kohtuulliset arvonnähennykset ja kiinteistön parannukset. Yhtiöosuuden arvoon voidaan lisätä yhtiön hallituksen kohtuulliseksi katsoma korvaus huoneistoon tehdyistä erityisistä parannuksista sekä siitä vähentää niiden kustannusten osuus, jotka ovat tarpeen huoneiston saattamiseksi siihen kuntoon, missä se oli luovuttajan siihen muuttaessa, luonnollista kulumista lukuun ottamatta. Huoneiston kunto todetaan yhtiön hallituksen pitämässä katselmuksessa.

8. Jos kunta käyttää 6 kohdassa mainittua etuosto-oikeutta,

on osakkeen ostohinta sama kuin yhtiön hallituksen määräämä lunastushinta. Jollei osakkeen luovuttaja tai etuosto-oikeutta käyttävä kunta tyydy yhtiön hallituksen määräämään lunastushintaan, on se Aravan annettua siitä lausuntonsa 7 kohdassa mainittujen perusteiden mukaan alioikeuden määrättävä.

9. Milloin yhtiön osake on siirtynyt henkilölle, joka jo ennestään on yhtiön osakas, tai henkilölle, joka ei saa olla yhtiön osakkaana, yhtiön hallituksen on velvoitettava uusi omistaja määräajassa, joka ei saa olla kolme kuukautta lyhyempi eikä yhtä vuotta pitempi, luovuttamaan osakkeensa tai, kysymyksen ollessa entisestä osakkaasta, aikaisemmin tai nyt hankkimansa osakkeen sellaiselle vastaanottajalle, joka saa olla yhtiön osakkaana. Jollei velvoitusta määräajassa noudateta, hallituksella on valta ottaa huoneisto yhtiön hallintaan.

10. Jos osakkeenomistaja on luovuttanut huoneistonsa tai sen osan toisen käytettäväksi vastoin 1, 2 ja 3 kohtien määräyksiä, on yhtiön hallituksella oikeus ottaa huoneisto yhtiön hallintaan.

11. Jos osakkeenomistaja luovuttaa osakkeensa tarjoamatta sitä lunastettavaksi tai ostettavaksi siten kuin 4 ja 6 kohdassa on määrätty, taikka jos osake siirtyy yhtiön osakkeenomistajalle tai muulle kuin osakkeenomistajalle asetetut edellytykset täyttävälle avio-oikeuden, perinnön, testamentin, lahjan tai ulosottomenettelyn johdosta tahi panttia rahaksi muuttamassa, syntyy lunastusoikeus ja kunnan etuosto-oikeus silloin, kun luovutuksen saaja ilmoittaa osakkeen nimelleen rekisteröitäväksi.

12. Tapahtunut osakesiirto on kolmenkymmenen päivän kuluessa siirrosta lukien ilmoitettava rekisteröitäväksi ja voi yhtiön hallitus, jos ilmoitus laiminlyödyään, eikä osaketta ennen siirtoa ole tarjottu lunastettavaksi, käyttää lunastusoikeuttaan 6 kohdassa mainitusta määräajasta riippumatta sekä tarvittaessa ottaa huoneiston yhtiön hallintaan. Jos yhtiön hallitus ei käytä lunastusoikeuttaan, on kunnalla etuosto-oikeus siten kuin 6 kohdassa on määrätty.

10 §. Edellä 9 §:ssä tarkoitetun asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksessä ei saa olla määräystä, jonka mukaan osakkaalla olisi oikeus osakkeen lunastamiseen sen vaihtaessa omistajaa.

11 §. Jos kunta käyttää asuntotuotantolain 16 §:ssä edellytettyä osakkeen etuosto-oikeutta, on se velvollinen viipymättä ja viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluessa ostosta lukien luovuttamaan osakkeen sellaiselle huoneiston tarvitsijalle, joka voi olla yhtiön osakkaana. Luovutushintaan saadaan lukea ostohinnan lisäksi kaupasta aiheutuneet todelliset kulut.

12 §. Jos asunto-osakeyhtiön perustaja on merkinnyt yhden tai useamman asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet, voidaan asuntolain tai -takuu antaa vain, jos perustaja sitoutuu Aravan hyväksymästä hinnasta ja sen vahvistamasta asunto-osakkeiden luovutusopimuslomakkeesta ilmenevillä ehdoilla luovuttamaan osakkeensa sellaisille huoneiston tarvitsijoille, jotka voivat olla osakkeenomistajina asunto-osakeyhtiössä.

Milloin Arava katsoo sen tarpeelliseksi, se voi määrätä, että asunto-osakeyhtiön osakkeiden merkintä, myynti ja luovutus on jätettävä yhtiön kotipaikkana olevan kunnan kunnallishallituksen tai sen asettaman toimikunnan hoidettavaksi tai valvottavaksi. Tätä tehtävää hoitaessaan on kunnan ensisijaisesti

kiinnitettävä huomiota sellaisten henkilöiden asunnontarpeen tyydyttämiseen, joiden tukeminen on erityisen tarpeellista.

Kunnan, seurakunnan tai Aravan hyväksymän rakennuttajayhtiön perustamassa asunto-osakeyhtiössä voidaan 1 momentissa tarkoitettu osakkeiden luovutus huoneiston tarvitsijoille järjestää tapahtuvaksi Aravan kohtuulliseksi katsomilla ehdoilla vastikemaksun yhteydessä kannettavin vähittäismaksuin enintään kymmenen vuoden kuluessa.

13 §. Asuntolainan tai -takuun saaneen asunto-osakeyhtiön, osakeyhtiön, osuuskunnan tai yhdistyksen on vuosittain viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluessa tilinpäätöksensä vahvistamisesta lähetettävä Aravalle oikeaksi todistettu jäljennös siitä ja tilintarkastajien kertomuksesta sekä Aravan vahvistamalle lomakkeelle laadittu, tilinpäätöstä ja hallintoa koskeva selostus. Muu kuin edellä sanottu vuokratalon omistaja on velvollinen vuosittain viimeistään maaliskuun aikana lähettämään Aravalle sen vahvistamalle lomakkeelle laaditun selostuksen vuokratalon kuluista ja tuotoista.

14 §. Asuntolainan tai -takuun saaneen asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen muutos on viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun yhtiökokous on muutoksen hyväksynyt ja ennen kuin muutos on annettu kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi, toimitettava Aravan hyväksyttäväksi.

15 §. Vuokratalon rakentamista tai laajentamista varten asuntolainan tai -takuun saanut on velvollinen noudattamaan Aravan vahvistamia perusteita vuokralaisilta perittäviin vuokramaksuihin nähden. Sanottuja perusteita vahvistaessaan ja vuokratalon enimmäisvuokria ennakolta määrätessään Aravan on otettava huomioon talon hoito- ja pääomamenot. Jos vuokramaksut eivät riitä peittämään sanottuja menoja tai ylittävät ne, suoritetaan tarpeellinen tasaus vastaisia vuokramaksuja määrättäessä.

16 §. Asuntolainan tai -takuu voidaan antaa vain, jos asuntolainaa tai asuntotakuun saatavaa lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen korko ja muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on voimassa myös sen lainan korosta ja muista lainaehdoista, jonka suorittamisesta asuntotakuu annetaan.

17 §. Asuntotakuuta koskevaan sitoumukseen on otettava määräys, jonka mukaan valtio ei vastaa vahingosta, mikä lainanantajalle saattaa syntyä sen johdosta, että lainan vakuudeksi vahvistettu kiinnitys on laininlyöty aikanaan uudistaa, tahi siitä, että lainoitettut rakennukset palon sattuessa eivät ole olleet palovakuutettuina täydestä arvostaan.

18 §. Jos laina, jolla on parempi etuoikeus kuin asuntolainalla tai asuntotakuun saadulla lainalla, on muun kuin pankki- tai luottolaitoksen tahi kunnan myöntämä, on asuntolainan tai -takuun saannin ehtona, että sellaisesta lainasta laadittuun velkakirjaan on sisällytetty määräys, jonka mukaan lainaa, ellei vähintään kymmentä vuotta ole kulunut sen myöntämisestä, ei lainanantajan puolesta voida irtisanoa maksettavaksi muutoin kuin siitä syystä, että lainansaaja on laininlyönyt lainan sopimuksenmukaisen hoitamisen.

19 §. Milloin kiinnitys asuntolainan tai asuntotakuin saadun lainan vakuudeksi on saatava tontin, tilan tai rajoiltaan määrätyn maa-alueen vuokraoikeuteen ja sillä oleviin rakennuksiin, tulee vuokrasopimuksen, joka ei saa sisältää purkavia ehtoja, olla sellainen, että vuokraoikeus maanomistajaa kuulematta voidaan siirtää kolmannelle henkilölle ja että jäljellä oleva vuokra-aika on vähintään kymmenen vuotta asuntolainan tai asuntotakuin saadun lainan kuoletusaikaa pitempi.

20 §. Lainansaaja on laina-aikana velvollinen pitämään rakennusaikaiset tarvikkeet ja rakennuksen palovakuutettuina kunnakin ajankohtana niiden täydestä arvosta.

Jos kunta omistaa vuokratalon, jota varten asuntolaina on myönnetty, voi Arava vapauttaa kunnan 1 momentissa mainitusta velvollisuudesta.

21 §. Asuntolainaa voidaan suorittaa lainansaajalle jo rakennusaikana, jos lainan vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys ja lainansaaja joko rakennustarkastusviranomaisen antamalla todistuksella tai muulla luotettavalla tavalla osoittaa rakennustyön olevan siinä vaiheessa, että kiinteistön arvo riittävästi vastaa siihen kiinnitettyjen luottojen yhteismäärää, tähän luettuna asuntolainan maksettavaksi anottu osa, taikka asettaa rakennusvaiheen ajaksi kiinnitysvakuuden lisäksi muun hyväksyttävän vakuuden.

Asuntolainan jo rakennusaikana tapahtuvan suorittamisen ehtona on niin ikään, että luotonantaja, jolla rakennusaikana on hallussaan asuntolainaa paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjä velkakirjoja, on sitoutunut siihen, että se ei luovuta niitä ilman Aravan suostumusta.

Omakotitalon rakentamista varten myönnetty laina voidaan suorittaa lainaa välittävälle kunnalle sen antamaa velkakirjaa vastaan, kun kunta on esittänyt selvityksen siitä, että se on oikeutettu ottamaan pitkäaikaisen lainan. Kunta voi 1 ja 2 momentissa mainituin edellytyksin suorittaa lainansaajalle lainaa jo rakennusaikana.

Milloin maanmittaustoimituksen viivästymisen tai muu pätevä syy on ollut esteenä asuntotuotantolain 7 §:ssä edellytetyn kiinnitysvakuuden saamiselle, voidaan asuntolaina tai -takuu antaa väliaikaisesti muutakin kunnan riittäväksi katsomaa vakuutusta vastaan, kuitenkin enintään kolmen vuoden ajaksi, jollei Arava erityisistä syistä anomuksesta myönnä pidennystä sanottuun määräaikaan.

22 §. Asuntolainan korkoa on maksettava siitä lukien, kun laina tai osa siitä on nostettu.

Lainan kuoletuksen maksaminen alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka omakotitaloa varten myönnettyssä lainassa kahden vuoden kuluttua ja asunto-osakeyhtiö- ja vuokrataloa varten myönnettyssä lainassa vuoden kuluttua lähinnä seuraa sen jälkeen, kun laina on kokonaisuudessaan nostettu tai ollut nostettavissa.

23 §. Asuntolainan korko ja kuoletus on maksettava kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

Vahvistaessaan asuntolainan kuoletussuunnitelman Arava voi määrätä kuoletuksen tapahtuvaksi joko yhtäsuurin tai vaihtelevin lyhennysmaksuin.

Jollei korkoa tai kuoletusmaksua suoriteta 1 momentissa mainitun ajan kuluessa, on lainan takaisin maksamatta olevasta mää-

rästä erääntymispäivästä lukien siihen saakka, kunnes täysi maksu tapahtuu, suoritettava viivästyskorkoa kymmenen sadalta vuodessa.

Lainansaaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan lainasta enemmänkin kuin määrätyn lyhennysmaksun.

24 §. Lainansaajan kanssa laadittavaan velkakirjaan otettakoon määräykset, joiden mukaan asuntolaina voidaan irtisanomatta joko kokonaan tai osaksi uloshakea maksettavaksi:

1) jos koron tai lyhennysmaksun suorittaminen viivästyy kauemmin kuin kaksi kuukautta erääntymispäivästä lukien;

2) jos palovakuutus syytä tai toisesta lakkautetaan tai on saanut raueta taikka jos vakuutus lainanantajan suostumuksetta irtisanotaan tai siirretään siitä vakuutuslaitoksesta, jossa vakuutus on ollut, toiseen vakuutuslaitokseen;

3) jos rakennus tai rakennusaikeiset tarvikkeet palon johdosta vahingoittuvat eikä vahingonkorvaus, jonka lainanantaja on oikeutettu nostamaan, riitä lainan maksamiseen pääomineen, korkoineen ja muine maksuineen;

4) jos rakennusta hoidetaan huonosti tai käytetään siten, ettei siitä palovahingon sattuesssa saada täyttä korvausta, tai jos lainanantaja katsoo rakennuksen arvon huonon hoidon johdosta tai muusta syytä niin alentuneen, ettei vakuus enää vastaa lainan maksamatta olevaa määrää;

5) jos ne edellytykset tai perusteet, joilla laina on myönnetty, oleellisesti ovat muuttuneet;

6) jos lainansaaaja lainaa hakiessaan tai muutoin on antanut erehdyttäviä tietoja tai jos kiinteistöä havaitaan rasittavan saatavan, maksun tai muun etuuden, jolla on maksuun nähden parempi etuoikeus kuin asuntolainalla ja jonka olemassaolosta lainanantaja lainaa myöntäessään ei ole ollut tietoinen;

7) jos lainansaaaja lainanantajan suostumuksetta myy tontin tai sillä olevan rakennuksen tai siirtää tontin tai rajoiltaan määrätyn maa-alueen vuokraoikeuden kolmannelle henkilölle;

8) jos lainansaaaja ei noudata asuntolainapäätöksessä määrättyjä lainaehtoja;

9) jos lainansaaaja ei lähetä asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa mainittuja selostuksia ja ilmoituksia määräajassa Aravalle;

10) jos asuntolainan saanut asunto-osakeyhtiö ei lähetä yhtiöjärjestyksen muutosta ennen sen antamista kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi Aravalle hyväksyttäväksi;

11) jos asuntolainan saaneen asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksestä ei noudateta; tai

12) jos lainansaaaja on joutunut konkurssiin.

Lainansaajan kanssa laadittavaan velkakirjaan otettakoon myös määräys, jonka mukaan pantattu velkakirja asuntolainan erääntyessä maksettavaksi on pidettävä ilman eri irtisanomista maksettavaksi erääntyneenä huolimatta siitä, mitä siinä saatavaa olla maksuajasta määrätty.

25 §. Asuntolainaa asunto-osakeyhtiölle älköön suoritettako, ennen kuin on esitetty selvitys siitä, että yhtiön osakepääoma tai osakepääomasta sellainen osuus, joka vastaa vähintään kymmentä sadasosaa kiinteistön hyväksytystä hankinta-arvosta, on maksettu.

26 §. Kunnan lainatessa edelleen saamia asuntolainavaroja älköön korko-, kuoleus- tai muita lainaehtoja asetettako

lainansaajalle epäedullisemmiksi kuin mihin kunnan itsensä on ollut valtion nähden sitouduttava.

27 §. Jos asumiskustannukset asuntolainan tai -takuun avulla rakennetussa rakennuksessa muodostuvat yleisesti käyppä keskimääräisiä asumiskustannuksia vähintään viisikymmentä sadasosaa suuremmiksi, Arava voi lainansaaajan erikseen tekemästä hakemuksesta myöntää lainansaajalle asuntotuotantolain 9 §:n 3 momentissa säädettyjä helpotuksia.

Jos asumiskustannusten suuruus jossakin rakennuksessa aiheuttaa rakennuksen tai sen talouden huonosta tai huolimattomasta hoidosta, alkoon 1 momentissa mainittuja helpotuksia myönnettäväksi.

28 §. Asuntolainan tai -takuun antamista koskevassa päätöksessään on Aravan määrättävä, minkä ajan kuluessa rakennustyöt on aloitettava ja loppuunsaatettava. Arava voi eri hakemuksesta pidentää edellä mainittuja määräaikoja.

29 §. Asuntotuotantolain 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa vuokratuloissa ja -huoneistoissa asuville monilapsisille vähävaraisille perheille perheenasuntoavustuksen muodossa maksettavan vuokranalennuksen suuruus hyväksytystä tai mahdollisesti perittävistä alemmasta vuokramaksusta on

30 sadalta, jos perheessä on 3 huollettavaa lasta;

40 sadalta, jos perheessä on 4 huollettavaa lasta;

50 sadalta, jos perheessä on 5 huollettavaa lasta;

60 sadalta, jos perheessä on 6 huollettavaa lasta; sekä

70 sadalta, jos perheessä on 7 tai useampia huollettavia

lapsia.

Jos perheenasuntoavustusta suoritetaan invalidiin perheelle, jolla on vain kaksi huollettavaa lasta, tai sellaiselle perheelle, jonka muodostavat kaksi alaikäistä lasta ja näiden ainoa huoltaja, on perheenasuntoavustuksen suuruus kaksikymmentä sadalta hyväksytystä vuokramaksusta.

Hyväksyttävänä vuokramaksuna on pidettävä huoneenvuokralautakunnan asunnolle vahvistamaa perusvuokraa sallittuine korotuksineen ja erikseen mahdollisesti suoritettavine lämpömaksuineen. Jollei perusvuokran tai vuokramaksun vahvistaminen kuulu huoneenvuokralautakunnalle tai Aravalle, on Aravan avustuksen suorittamisen perusteena olevaa vuokramaksua vahvistaessaan kiinnitettävä huomiota vuokramaksun kohtuullisuuteen.

30 §. Omakotitalon asukkaalle suoritettava perheenasuntoavustus määrätään laskemalla omakotitalon vuotuisista asumiskustannuksista 29 §:n 1 tai 2 momentissa mainitut vähennykset.

Vuotuisia asumiskustannuksia määrättäessä on otettava huomioon omakotitaloa rasittavien rakennuslainojen korot ja kuolelutukset, rakennuksen palovakuutusmaksu sekä kunnossapidosta aiheutuvat välttämättömät menot.

31 §. Huollettavien lasten luvun lisääntyessä suurenee perheenasuntoavustus vastaavasti seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien ja luvun vähentyessä pienenee perheenasuntoavustus vastaavasti kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterikuukauden alusta lukien, joka lähinnä seuraa lapsiluvun muutosta.

32 §. Perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 annetussa laissa (776/40) edellytetyllä lainalla tai asuntolainoista,

-takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) nojalla myönnetyllä lainalla tai takuulla monilapsisten, vähävaraisten perheitten asunnoksi rakennetuissa vuokrataloissa asuville perheille suoritettavat perheenasuntoavustukset korvataan kiinteistön omistajille vuosineljänneksittäin seuraavaa kalenterikuukauden aikana. Tällaisen kiinteistön omistaja ei saa perheenasuntoavustukseen oikeutulta perheeltä periä sitä osaa vuokramaksusta, joka vastaa perheenasuntoavustusta.

Asuntotuotantolain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettussa perheenasunnoksi hyväksytyssä vuokra-asunnossa asuvalle monilapsiselle vähävaraiselle perheelle myönnetty perheenasuntoavustus suoritetaan perheen huoltajalle edellä 1 momentissa mainituin ajanjaksoin. Perheenasuntoavustusta haettaessa on hakemukseen liitettävä selvitys siitä, että vuokramaksu siltä ajalta, jolta avustusta haetaan, on täysimääräisenä suoritettu kiinteistön omistajalle. Mikäli vuokratalossa on useampia perheenasuntoavustusta saavia perheitä, voidaan kiinteistönomistajan hakemuksesta avustukset kuitenkin suorittaa siten kuin 1 momentissa on mainittu.

Milloin perheenasuntoavustusta on myönnetty omakotitalon asukkaalle, on omakotitalon asukas velvollinen kunnalle ja kunta valtiokonttorille suorittamaan ainoastaan sen osan maksettavaksi langenneesta omakoti- tai asuntolainan korosta ja kuoleuksesta, jolla nämä ylittävät puolivuotiskaudelta suoritettavaksi vahvistetun perheenasuntoavustuksen. Jos omakoti- tai asuntolaina joutuu maksettavaksi, lakkaa perheenasuntoavustuksen suorittaminen.

33 §. Perheenasuntoavustusta suoritetaan ainoastaan kunnan välityksellä Aravalle tehdyn hakemuksen perusteella. Kun hakemus koskee asuntotuotantolain 11 §:n 1 momentissa mainitussa vuokratalossa asuvaa monilapsista vähävaraista perhettä, on perheenasuntoavustusta koskeva hakemus toimitettava Aravalle kunkin vuosineljänneksen jälkeisen kuukauden 15 päivään mennessä, ja kun hakemus koskee omakotitalon asukkaalle suoritettavaa perheenasuntoavustusta, puolivuotittain kesä- ja joulukuun 1 päivään mennessä.

34 §. Aravalle kuuluvat asiat ratkaistaan Aravan kokouksessa.

Arava voi määrätä jonkun toimenhaltijansa antamiensa ohjeiden mukaisesti omalla vastuullaan ratkaisemaan määrättyjä tai määrätynlaisia sen käsiteltäväksi kuuluvia asioita, ei kuitenkaan niitä, jotka koskevat lainan, takuun tai avustuksen myöntämistä.

35 §. Arava on päätösvaltainen vain täysilukuisena. Jäsenen ollessa estyneenä toimii hänen sijaisenaan valtioneuvoston määräämä varamies. Aravan päätökseksi tulee enemmistön mielipide.

36 §. Aravan kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon on merkittävät käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan allekirjoittavat kokouksessa läsnä olleet jäsenet ja sen varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

37 §. Aravan puheenjohtajan tehtävänä on:

1) kutsua Arava ja sen apuna toimiva neuvottelukunta kokoukseen ja johtaa niissä puhetta;

2) huolehtia kokouksissa käsiteltävien asiain valmistelamisesta ja tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta;

3) johtaa ja valvoo Aravan toimiston työskentelyä sekä annettujen määräysten puitteissa ohjata kunnallisia viranomaisia Aravan toimialaan kuuluvien tehtävien hoitamisessa;

4) edustaa Aravaa tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona; sekä

5) hoitaa muut Aravan pääjohtajalle tämän asetuksen mukaan tai muutoin kuuluvat tehtävät.

38 §. Aravan toimistossa on yleinen osasto, rahoitusosasto ja teknillinen osasto.

Toimiston toimenhaltijat ottaa toimeen ja siitä vapauttaa Arava.

39 §. Yleisen osaston päällikkönä toimii Aravan puheenjohtaja.

Osasto käsittelee asiat, jotka koskevat:

- 1) lainsäädäntöä ja oikeudellisia kysymyksiä;
- 2) tilasto-, tiedotus- ja neuvontatoimintaa yhteistoiminnassa muiden osastojen kanssa; sekä
- 3) toimiston järjestelyä ja henkilökuntaa.

40 §. Rahoitusosaston päällikkönä toimii asuntotuotannon rahoitusta tunteva Aravan jäsen.

Osasto käsittelee asiat, jotka koskevat:

- 1) lainojen ja takuiden antamista sekä lainojen vakuuden hyväksymistä;
- 2) toimenpiteitä muiden varojen suntaamiseksi asuntotuotannon käytettäväksi yhteistoiminnassa asianomaisten laitosten ja elinten kanssa;
- 3) myönnettyjen lainojen ja takuiden käytön valvontaa; sekä
- 4) perheenasuntoavustuksia.

41 §. Teknillisen osaston päällikkönä toimii rakennussuunnittelua ja -tekniikkaa tunteva Aravan jäsen.

Osaston tehtävänä on:

- 1) rakennus- ja rakennepiirustusten sekä työselitysten tarkastaminen;
- 2) kustannuslaskelmien tarkastaminen;
- 3) rakennustyömaalla toimitettavat tarkastukset; sekä
- 4) asuntorakennustuotannon rationalisointia ja teknillistä edistämistä koskevat toimenpiteet yhteistoiminnassa muiden viranomaisten ja järjestöjen kanssa.

42 §. Kukin osasto käsittelee lisäksi ne asiat, jotka pääjohtaja määrää sen käsiteltäviksi.

Kukin toimenhaltija on vahvistetusta työnjaosta huolimatta velvollinen suorittamaan pääjohtajan tai asianomaisen johtajan määräämät tehtävät.

43 §. Aravan myöntämät lainat ja avustukset maksaa ja perii sekä sen myöntämät takuut hoitaa Aravan antamien ohjeiden mukaan valtiokonttori.

44 §. Aravan puolesta tehtävät sopimukset ja sitoumukset sa-
moin kuin muutkin asiakirjat allekirjoittaa pääjohtaja tai johtaja tahi muu toimenhaltija, joka asian on ratkaissut, sekä varmentaa asian valmistellut toimenhaltija. Asian valmistelua ja tiedoituksia koskevat asiakirjat allekirjoittaa kuitenkin se toimenhaltija, jonka tehtäväksi asian hoitaminen on annettu.

45 §. Aravan apuna toimivan neuvottelukunnan tehtävänä on:

- 1) käsitellä Aravan laatimat suunnitelmat asuntotuotannon edistämistä ja asunto-olojen parantamista varten;
- 2) käsitellä Aravalle kuuluvat muut laajakantoiset ja periaatteelliset asiat, jotka puheenjohtaja on jättänyt sen harkittavaksi; sekä
- 3) käsitellä ne muut asiat, joiden esilleottamista neuvottelukunnassa vähintään neljä sen jäsentä vaatii.

46 §. Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tarvittaessa. Kokoonkutsuminen tapahtuu neuvottelukunnan päättämällä tavalla.

47 §. Neuvottelukunta on päätösvaltainen puheenjohtajan tai, milloin hän ei ole läsnä, varapuheenjohtajan sekä viiden muun jäsenen saapuvilla ollessa. Neuvottelukunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide tai, äänten mennessä tasan, se mielipide, johon kokouksen puheenjohtaja on yhtynyt.

Neuvottelukunnan asettama jaosto tai toimikunta on päätösvaltainen, kun puolet sen jäsenistä on saapuvilla.

Neuvottelukunnalla, sen jaostolla ja toimikunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita.

48 §. Neuvottelukunnan kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon on merkittävät kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjät.

49 §. Aravan tulee valvoa, että asuntolainan ja avustuksen myöntämisen tai asuntotakuun antamisen yhteydessä asetettuja ehtoja ja määräyksiä noudatetaan niin hyvin rakennus- kuin jatkuvasti laina-aikana. Jos laininlyöntejä havaitaan, Aravan on viipymättä ryhdyttävä asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valvontaa varten on Aravalla, sen jäsenellä tai sen määrämällä muulla henkilöllä oikeus tarkastaa sellaista rakennusta, jota varten on myönnetty asuntotuotantolaisissa tarkoitettu laina, takuu tai avustus. Tarkastus voidaan kohdistaa paitsi rakennukseen, myös rakennusmenetelmään, tarvikevarastoihin, liikekirjeenvaihtoon, kirjanpitolokoihin ja muihin sellaisiin asiakirjoihin.

Aravalla on oikeus vaadittaessa saada asuntotuotantolain ja tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarvittavat tiedot.

Milloin asuntolaina myönnetään kunnan vastuulla ja välityksellä, kunta on velvollinen valvomaan, että 1 momentissa mainittuja ehtoja ja määräyksiä noudatetaan.

50 §. Asuntolaina omakotitalon rakentamista ja laajentamista varten voidaan myöntää vain kunnan hakemuksesta.

Kunta on velvollinen lähettäessään hakemukset antamaan Aravalle lausunnon siitä, ketkä omakotitalon rakentajista olisi asuntotuotantolain 6 §:n 3 mom:n mukaan katsottava olevan ensisijaisessa asemassa asuntolainoja myönnettäessä.

51 §. Aravan, sen neuvottelukunnan ja niiden asettamien toimikuntien ja jaostojen jäsen sekä Aravan alainen toimenhaltija, niin myös kunnan asuntotuotantolain ja tämän asetuksen edellyttämiä tehtäviä hoitavan kunnallishallituksen tai sen asettaman toimikunnan jäsen ja toimihenkilö ei saa sivulliselle ilmaista tehtävässään saamia tietoja.

52 §. Haasteen ja muun tiedoksiannon on katsottava tulleen Aravan tietoon, kun siitä on annettu tieto pääjohtajalle tai johtajalle.

53 §. Aravan asiana on tarkemmin määrätä, mitä selvityksiä tässä asetuksessa mainittuja lainoja, takuita tai avustuksia haettaessa on hakemuksiin liitettävä, sekä vahvistaa laina-, takuu- ja avustushakemuksissa käytettävät lomakkeet.

54 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta sekä vahvistaa Aravan työjärjestyksen.

98. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 4 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 490/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:103)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotutuntolain (488/53) 12 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Perheenasuntoavustuksen saamisen ehtona olevan tulo-
rajan määräämistä varten kunnat jaetaan neljään ryhmään siten
kuin kuntien kalleusryhmityksestä 17 päivänä joulukuuta 1945
annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä (1229/45), siihen
myöhemmin tehtyine muutoksineen, on määrätty.

2 §. Samassa taloudessa asuville perheenjäsenille viimeksi
toimitetussa kunnallistaksoituksessa pantujen veroäyriä yh-
teinen määrä saa, jotta perhe on katsottava vähävaraiseksi,
neljännessä ryhmässä olla enintään 2 500 äyriä, kolmannessa
ryhmässä 2 200 äyriä, toisessa ryhmässä 2 000 äyriä ja ensim-
mäisessä ryhmässä 1 750 äyriä, korotettuna kahdellakymmenellä-
viidellä sadalta kutakin perheen huollettavana olevaa kuutta-
toista vuotta nuorempaa lasta kohden.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1954.

99. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 9 p:ltä 1953.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuodelta 1953 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on 30 000 mk ja asteettaisen tulonvähennyksen korkein määrä 60 000 mk.

100. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 10 p:ltä 1953. (Lyhenrysoite)
 (Suomen as.-kok. 466/53)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1951:37)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1952 annetussa laissa (445/52), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätöksen (81/51), sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä tammikuuta 1953 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (52/53), 1 luvun määräyksiä perussäännöstelystä, 2 luvun määräyksiä asunnonvälityksestä, 3 luvun määräyksiä tehostamistoimenpiteistä ja 89 §:n määräyksiä muuttoilmoituksista on sovellettava kaupungeissa, kauppaloissa ja muissa kunnissa seuraavasti:

1, 2 ja 3 luvun sekä 89 §:n määräyksiä:

Uudenmaan lääni: Helsingin kaupungissa - - - - -

Lisäksi valtioneuvosto on edellä mainitun huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 60 §:n 2 momentin nojalla määrännyt, että Helsingin kaupungin alueesta on omama piirinä Malmin alue, jonka rajoina ovat idässä Malmin, Stenbölen ja Viikin kylien itäraja Herttoniemen rautatiehen asti, etelässä Herttoniemen rautatie Vantaanjokeen asti, lännessä Vantaanjoki ja pohjoisessa kaupungin raja.

Tämä päätös tulee voimaan 16 päivänä joulukuuta 1953, ja sillä kumotaan huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta 8 päivänä helmikuuta 1951 (82/51), 20 päivänä syyskuuta 1951 (486/51), 20 päivänä joulukuuta 1951 (639/51) ja 16 päivänä huhtikuuta 1953 (178/53) annetut valtioneuvoston päätökset.

101. Asuntotuotannon veronhuojennuslaki.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 477/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:36, 1949:43 ja 1951:58)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Tulon ja omaisuuden perusteella vuosilta 1948-1968 toimitettavissa valtion ja kunnan verotuksissa alköön veronalaiseksi tuloksi katsottako sitä tuloa, mikä on saatu:

1) pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävästä rakennuksesta, jonka rakentaminen on aloitettu 1 päivän syyskuuta 1947 jälkeen, mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1958, tai samaan tarkoitukseen käytettävästä yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan rakennetusta, samalle omistajalle kuuluvasta rakennusryhmästä, jonka rakentaminen on aloitettu 31 päivänä joulukuuta 1953 tai sen jälkeen, mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1958;

2) tontista ja maa-alueesta, joka on hankittu 1 päivän tamikuuta 1947 jälkeen ja käytetty 1 kohdassa tarkoitettun rakennuksen tai rakennusryhmän tonttimaaksi;

3) osakkeesta ja osuudesta osakeyhtiössä ja osuuskunnassa, joiden kokonaisvaroista vähintään kolme neljäsosaa on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja rakennuksia tai rakennusryhmiä taikka tontteja tai maa-alueita,

alköönkä veronalaisiksi varoiksi edellä 1-3 kohdassa tarkoitettua rakennusta, rakennusryhmää, tonttia, maa-aluetta, osaketta eikä osuutta.

Verovelvollisen muusta tulosta alköön vähennettävä 1-3 kohdassa tarkoitettun verovapaan tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneita kustannuksia.

Mitä 2 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan rajoita verovelvolliselle yleisten verolakien perusteella kuuluvaa oikeutta saada veronalaisesta tulostaan vähentää velkainaa korot.

Edellä tässä pykälässä säädetty verosta vapautuminen ei koske manttaalikunnalle suoritettavaa manttaalimaksua.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainituissa verotuksissa alköön veronalaiseksi tuloksi katsottako korkoa tai muuta siihen verrattavaa tuloa, mikä on saatu:

1) saamisesta, joka on syntynyt luovutettaessa sellaista 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tonttia tai maa-aluetta, jolle rakentaminen on aloitettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen;

2) sellaisesta kiinnityslainasta tai kunnalle tai seurakunnalle annetusta muusta lainasta, joka on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen ja joka on käytetty 1 §:n 1 momentin 1

kohdassa tarkoitetun rakennuksen tai rakennusryhmän rakentamiseen taikka sanottuun tarkoitukseen käytetyn lainan uudistamiseen,

Älköönkä veronalaisiksi varoiksi tässä pykälässä tarkoitettua saamista eikä lainaa.

3 §. Mitä 1 ja 2 §:ssä veronhuojennuksesta on säädetty, Älköön olko voimassa useammalta kuin kymmeneltä vuodelta. Tätä määräaikaa laskettaessa Älköön otettako lukuun vuotta 1948.

4 §. Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuna rakennuksena tai rakennusryhmänä pidettäköön vain sellaista rakennusta tai rakennusryhmää,

1) jonka huoneistojen yhteenlasketusta lattiapinta-alasta, mitä laskettaessa ei oteta lukuun kellarikerroksessa olevia tiloja, vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa on asuinhuoneistoja tai, milloin on kysymys rakennuksesta tai rakennusryhmästä, jonka rakentaminen on aloitettu 31 päivänä joulukuuta 1953 tai sen jälkeen, vähintään seitsemänkymmentä sadasosaa on asuinhuoneistoja tai asukkaiden yhteiskäyttöön tarkoitettuja asumiseen liittyviä huonetiloja; ja

2) jonka 1 kohdassa tarkoitettujen asuinhuoneistojen lattiapinta-alasta vähintään kolme neljäsosaa kuuluu enintään sadan neliömetrin tai, milloin on kysymys rakennuksesta tai rakennusryhmästä, jonka rakentaminen on aloitettu 31 päivänä joulukuuta 1953 tai sen jälkeen, enintään kahdeksankymmenen seitsemän neliömetrin suuruisiin huoneistoihin.

Rakennusta, jossa on ainoastaan yksi huoneisto, pidettäköön pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä, jos huoneisto on asuinhuoneisto ja jos sen lattiapinta-ala on enintään sata neliometriä.

Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä rakennuksena pidettäköön myös lämpökeskus- tai muuta huoltorakennusta, jota pääasiallisesti käytetään yhtä tai useampaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut ehdot täyttävää rakennusta tai rakennusryhmää varten.

Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä rakennuksena Älköön pidettävä rakennuksen osaa, Älköönkä sellaista rakennusta, jota sen omistaja tai haltija ei käytä vakinaisena asuntona, vaan joka on varattu hänen tai hänen perheensä käytettäväksi loma-aikojen viettämistä tai muuta vastaavanlaista tilapäistä oleskelua varten.

5 §. Edellä 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna verosta vapaana tonttina tai maa-alueena pidettäköön enintään sille rakennetun saman pykälän 1 momentin 1 kohdassa mainitun rakennuksen tai rakennusryhmän pohjapinta-alan viisinkertais- ta määrää. Milloin rakennuksen tai rakennusryhmän pohjapinta-alan viisinkertainen määrä on pienempi kuin kaksituhatta neliömetriä, pidettäköön verosta vapaana kuitenkin mainitun neliömetrimäärän suuruinen alue.

Asemakaavoitetulla alueella olevaa tonttia, joka on rakennettu täyteen sallittuun määräänsä, pidettäköön 1 momentissa säädetyn rajoituksen estämättä kokonaisuudessaan verosta vapaana.

6 §. Edellä 1 ja 2 §:ssä säädetyn veronhuojennuksen myöntää verotuksen toimittava viranomainen, jos ennen verotuksen loppuunsaattamista esitetään selvitys siitä, että veronhuojennuksen saannin edellytykset ovat olemassa.

Veronhuojennuksen myöntämistä alköön estäkö se, että 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu rakennus tai rakennusryhmä verotusta toimittaessa ei vielä ole valmis, jos esitetyn selvityksen perusteella on ilmeistä, että rakennus tai rakennusryhmä valmistuttuaan asuttavaan kuntoon tulee täyttämään 4 §:ssä säädetyt ehdot. Jos sen jälkeen, kun rakennus tai rakennusryhmä on valmistunut asuttavaan kuntoon, ilmenee, että veronhuojennusta ei olisi pitänyt myöntää, on se vero, mikä on jäänyt pannaematta, ynnä mahdollinen veronkorotus määrättävä jälkiverotuksien, ja on tällöin sovellettava, mitä jälkiverotuksesta ja jälkitaksoituksesta on erikseen säädetty.

7 §. Asianomaisen lääninhallituksen on hakemuksesta palautettava vuosien 1948-1968 aikana maksettu leimavero, milloin se on suoritettu:

1) kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta, jos luovutus on tapahtunut 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen ja jos se, jolle luovutus on tehty, on luovutetulle tontille tai maa-alueelle kolmen vuoden kuluessa luovutuksen tapahtumisesta asuttavaan kuntoon rakentanut tai rakennuttanut sellaisen rakennuksen tai rakennusryhmän, kuin 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan;

2) edellä 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta osakekirjasta, kun se on annettu joko yhtiötä perustettaessa tai osakepääomaa korotettaessa;

3) luovutuksesta, jolla 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu osakeyhtiön tai osuuskunnan perustajana ollut osakkeen tai osuuden omistaja ensi kerran on siirtänyt tällaisen osakkeen tai osuuden uudelle omistajalle;

4) leimaverolain 34 ja 35 §:ssä tarkoitettua yhtiökokouksen pöytäkirjasta ja sopimuskirjasta, milloin leimaveron on suorittanut edellä tämän lain 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa mainittu osakeyhtiö; ja

5) edellä 2 §:ssä tarkoitettua saamisesta tai kiinnityslainasta annetusta velkakirjasta, kun se kiinnityksen saamiseksi on tuotu oikeuteen, tai samassa pykälässä tarkoitettua vankalle taikka seurakunnalle myönnetystä lainasta annetusta velkakirjasta, kun se on annettu leimaverolain (662/43) 47 §:ssä mainitulle lainausliikettä harjoittavalle laitokselle tai kasalle.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu rakennus tai rakennusryhmä rakennussuunnitelman laajuuden tai rakennustyötä kohdanneen, verovelvollisesta riippumattoman esteen vuoksi on valmistunut asuttavaan kuntoon myöhemmin kuin kolmen vuoden kuluessa tontin tai maa-alueen hankkimisesta, voi valtiovarainministeriö verovelvollisen hakemuksesta oikeuttaa lääninhallituksen määräämään 1 momentin 1 kohdassa mainitusta luovutuskirjasta maksettavan leimaveron takaisin maksettavaksi, jos lääninhallitus katsoo muiden sanotussa kohdassa säädettyjen verovapauden edellytysten olevan olemassa.

Milloin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla luovutuskirjalla hankitun tontin tai maa-alueen pinta-ala ylittää sen määrän, mitä 5 §:n mukaan enintään voidaan pitää verovapaana tonttina tai maa-alueena, on leimaverosta vapaata vain niin suuri osa luovutetun omaisuuden arvosta, kuin mikä vastaa luovutetun tontin tai maa-alueen 5 §:n mukaan verovapaaksi katsottavan osan suhdetta tontin tai maa-alueen koko pinta-alaan.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla luovutuskirjalla on luovutettu myös rakennuksia, älköön luovutuskirja niiden osalta olko leimaverosta vapaa.

8 §. Sen leimaveron suorittamista, josta verovelvollinen 7 §:n nojalla on vapaa, älköön jäljempänä 1-5 kohdassa mainittu viranomainen, laitos tai kassa vaatikko, jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että sahotussa pykälässä säädetyt leimaverovapauden edellytykset ovat olemassa jo silloin:

1) kun 7 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu luovutuskirja annetaan kihlakunnan- tai raastuvanoikeudelle tai muulle lainhuudatushakemuksia vastaan ottavalle viranomaiselle;

2) kun sellainen osakeyhtiö, jonka osakekirja 7 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan on verovapaa, tai sellaisen osakeyhtiön osakepääoman korottaminen ilmoitetaan maistraatille tai henkikirjoittajalle kaupparekisteriin merkitsemistä varten;

3) kun 7 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu osakkeen luovutuksesta tehty laskelma näytetään verolautakunnan puheenjohtajalle;

4) kun 7 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu pöytäkirja ja sopimuskirja näytetään henkikirjoittajalle tai julkiselle notaarille; tai

5) kun 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu velkakirja annetaan kihlakunnan- tai raastuvanoikeudelle tai muulle kiinnityshakemuksia vastaanottavalle viranomaiselle taikka leimaverolain 47 §:ssä mainitulle laitokselle tai kassalle.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta sekä siitä, minkälainen selvitys verovelvollisen tulee esittää saadakseen tässä laissa säädetyt verovapauden, antaa valtiovarainministeriö.

10 §. Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1953, ja sillä kumotaan asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista 1 päivänä heinäkuuta 1948 annettu laki (520/48) siihen tehtyine muutoksineen.

102. Laki eräistä kansakoulutointa koskevista väliaikaisista järjestelyistä.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 483/53)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sen estämättä, mitä voimassa olevassa kansakoulutointa koskevassa lainsäädännössä on säädetty, on kansakoulutoimessa vuosien 1954-1958 aikana noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Kunta ei ole velvollinen perustamaan uutta kansakoulua, jos ylä- ja alakansakouluun pantavien lasten yhteenlaskettu lukumäärä koulupiirissä on kolmeakymmentä pienempi. Jos kunta järjestää oppilaille päivittäisen maksuttoman kuljetuksen kouluun ja koulusta kotiin tai oppilasasuntolan, missä nämä saavat kouluaikana ilmaisen täysihoidon, voi kouluhallitus myöntää kunnalle vapautuksen uuden koulun perustamisesta, vaikka koulupiirin oppilasluku nousee yli kolmenkymmenen.

3 §. Kunnalla on oikeus saada omien kansakoulurakennusten hankkimiseksi valtiolta avustusta ja kuoletuslainaa ainoastaan, jos se koulurakennustyötä varten on saanut opetusministeriöltä rakennusluvan, mikäli rakennustyötä ei ole aloitettu ennen joulukuun 15 päivää 1953.

Rakennuslupaa älköön kuitenkaan kielletäkö, jos koulun toiminnalle välttämätön huoneisto puuttuu eikä sitä saada vuokrataksi kohtuullisin ehdoin.

Kuntaa, jolle 1 momentin säännöksestä johtuen ei ole voitu myöntää rakennusavustusta ja -lainaa, älköön velvoitettako rakennustoimeen, vaikka se muun säännöksen nojalla olisi siihen velvollinen.

4 §. Kansakoulun oppilaalle annetaan maksutta omiksi kirjat ja muut koulutarvikkeet.

Kuitenkin annetaan saman perheen lapsille, jotka samanaikaisesti käyvät kansakoulua, vain yksi kappale samaa kirjaa yhteisesti, ellei välttämättä useampaa tarvita.

Vain yhden lukuvuoden käyttöön tarkoitettut oppikirjat annetaan lainaksi.

Jos oppilas eroaa koulusta, ennen kuin hänelle annettun oppikirjan sisältö on luettu hän on velvollinen palauttamaan kirjan koululle.

5 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

103. Laki kunnan lisätalousarviosta.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 484/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:6)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sitten kun taksoitus on toimitettu, kunnallisvaltuusto voi kunnallishallituksen ehdotuksesta hyväksyä talousarvioon muutoksen noudattamalla soveltuvin kohdin, mitä kunnallislaissa (642/48) talousarvion hyväksymisestä on säädetty. Kunnallishallituksen ehdotus tällaiseksi muutokseksi on tehtävä ennen kuin veroäyriin hinta on kunnallislain 119 §:n mukaisesti laskettu. Sitä määrää, mikä näin muutetun talousarvion mukaan hyväksytyjen menojen suorittamiseksi muiden tulojen lisäksi tarvitaan, on pidettävä varainhoitovuoden kunnallisverona.

Tämä laki on voimassa vuoden 1956 loppuun.

104. Asetus elintarvikenäytteiden ottamisesta.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 486/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:65 ja 92)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 3 päivänä heinäkuuta 1941 annetun elintarvikelain (526/41) 11 §:n nojalla:

1 §. Näytteitä niistä elintarvikkeista sekä yleisistä käyttö- ja kulutustarvikkeista, joita tarkoitetaan 21 päivänä marraskuuta 1952 annetussa elintarvikeasetuksessa (408/52), saavat asianomaiset valvontaa suorittavat viranomaiset tutkimista varten ottaa tarpeen vaatiessa.

Valvontaa johtava viranomainen voi myös määrätä näytteen otettavaksi.

2 §. Näytteitä otettaessa tulee tarvikkeen omistajan, haltijan tai heidän edustajansa olla seapuvilla. Jollei näitä hankaluuksia voida tavata, saadaan näyte kuitenkin ottaa todistajan läsnä ollessa.

Tarvikkeen omistajan, haltijan tai heidän edustajansa on avustettava näytteen ottamisessa ja annettava valvontaa varten välttämättömät tiedot.

3 §. Näytteen ottamisessa ja käsittelemisessä on noudatettava huolellisuutta.

Valmiissa vähittäismyyntipäällyksessä myytävä tarvike on otettava näytteeksi sellaisenaan päällystä avaamatta.

Sellaisesta tarvikkeesta, joka ei ole valmiissa vähittäismyyntipäällyksessä, on näyte otettava täysin puhtaaseen, kiviin ja hajuttomaan astiaan tai muuhun päällykseen. Milloin näyte otetaan saman tarvike-erän useammasta kohdasta, on tällaiset osanäytteet, jollei toisin ole määrätty, pidettävä erillään.

Näyte on merkittävä siten, ettei voi syntyä epäilystä näytteen kuulumisesta siihen tarvike-erään, josta se on otettu.

Näyte on viivytyksettä toimitettava tutkittavaksi asianmukaisesti pakattuna.

4 §. Näytteen päällykseen on merkittävä tarvikkeen omistajan tai haltijan nimi ja osoite sekä toimituksen järjestysnumero. Samasta tarvike-erästä otetut osanäytteet on merkittävä samalla numerolla.

Näytteen ottamisesta on laadittava toimituksen järjestysnumerolla varustettu todistus kolmin kappalein. Siinä on ilmoitettava:

- 1) näytteen ottajan nimi, virka-asema ja osoite;
- 2) toimituksen aika ja palkka riittävän tarkasti määriteltynä;

- 3) tarvikkeen omistajan tai haltijan nimi ja osoite;
- 4) tarvikkeen valmistajan nimi ja osoite;
- 5) tarvikkeen kauppataivan mukainen kotimainen nimitys;
- 6) näytteen paino tai tilavuus, milloin kysymys on painon tai tilavuuden mukaan myytävästä tarvikkeesta;
- 7) näytteen käypä hinta, jona on pidettävä sen myyntihintaa, jollei erityisistä olosuhteista muuta johdu;
- 8) kuuluuko näytteeseen useampia ja montako osanäytettä; sekä
- 9) toimituksen aihe.

Todistuksen allekirjoittavat näytteen ottaja ja tarvikkeen omistaja, haltija tai näiden saapuvilla ollut edustaja. Mikäli tarvikkeen omistajaa, haltijaa tai näiden edustajaa ei ole tavattu, allekirjoittavat todistuksen näytteen ottaja ja toimituksessa saapuvilla ollut todistaja.

Yksi kappale todistuksesta on annettava tarvikkeen omistajalle, haltijalle tai näiden edustajalle ja yksi kappale lähetettävä näytteen mukana. Kolmas kappale jää näytteen ottajalle.

5 §. Jollei tarviketta tutkimuksessa havaita sellaiseksi, että sen osalta annetaan elintarvikeasetuksessa säädetty valmistus- tai myyntikielto, on omistajalle tai haltijalle, jolle siitä ole toisin säädetty, toimitettava näytteen käyvän hinnan mukainen korvaus. Sellaisena on pidettävä näytteen myyntihintaa, jollei erityisistä olosuhteista muuta johdu.

6 §. Kun näytteen tutkimus on suoritettu, on lausunto tutkimuksen tuloksesta viivytyksettä toimitettava näytteen lähettäjälle.

7 §. Tarkempia määräyksiä näytteiden ottamisesta antaa tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriö.

8 §. Tällä asetuksella kumotaan elintarvikenäytteiden ottamisesta 22 päivänä elokuuta 1941 annettu asetus (631/41).

105. Lottatehtävissä ym. palvelun ajan hyväksi lukeminen ikälisiin nähden.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 16 p:ltä 1953.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että virka-säännön 25 §:n 2 momenttia laajentavasti tulkiten ikälisään oikeuttavaan palvelusaikaan saadaan laskea se aika, jonka naispuolinen viranhaltija järjestömääräyksestä tahi vapaaehtoisuuden perusteella on ollut sellaisessa puolustuslaitoksen työssä, mistä hän osoittaa nauttineensa kuukausipalkkaa tai päivärahaa tai joka hänen esittämänsä virallisen selvityksen mukaan muuten on katsottava pätoimiseksi, sekä että mainitulla perusteella maksettavat ikälisät suoritetaan maaliskuun 1 päivästä 1953 lukien.

106. Taksan, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksua Helsingin kaupungissa, muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama joulukuun 17 p:nä 1953.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 11 p:nä 1953)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924:53, 1935:14 ja 1950:116)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen marraskuun 11 päivältä 1953, jolla taksan, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksua Helsingin kaupungissa, 1-4 §:t muutettiin seuraavasti:

1 §. Aluksesta, joka saapuu kaupunkiin tai ankkuroi sen satama-alueelle, suoritetaan sen saapuessa kultakin aluksen kantavuuden nettorekisteritonnilta satamamaksua seuraavat määrät:

a. aluksesta, joka suoraan saapuu ulkomailta tai lähtee ulkomaille, 24 mk;

b. aluksesta, joka ulkomaanliikenteessä poikkeaa toiseen Suomen satamapaikkaan, jossa asianomaisesti vahvistettuja satamamaksuja kannetaan, purkamaan tai ottamaan lastia, 14 mk;

c. aluksesta, joka tullikamaripassilla kulkee ainoastaan kotimaisessa liikenteessä, 10 mk;

d. aluksesta, joka tullikamaripassitta kulkee kotimaisessa liikenteessä, 6 mk.

Joulukuun 1 ja huhtikuun 30 päivän väliseltä ajalta suoritetaan kuitenkin yllä mainitut satamamaksut korotettuina 5 markalla kultakin aluksen kantavuuden nettorekisteritonnilta.

Muist. 1. Pienin satamamaksu on 50 markkaa.

Muist. 2. Samalta käynniltä satamassa suoritetaan ainoastaan kerran satamamaksua.

2 §. I. Vähintään 2 000 bruttorekisteritonnin vetoisesta matkustaja-aluksesta, joka enintään kolme kertaa saman kalenterivuoden kuluessa ansiotarkoituksessa tehdyillä kiertomatkoilla poikkeaa Helsinkiin (turistialus), kannetaan 1 §:ssä mainittu satamamaksut 50 %:n alennuksin, jos alus laskee laituriin, ja 75 %:n alennuksin, jos se ankkuroi ankkuripaikalle satama-alueelle, kuitenkin ehdolla, ettei täällä tai muussa Itämeren tai sen lahtien satamassa aluksen matkalla ole siihen otettu tai siitä jätetty matkustajia, paitsi sairauden tai muun hätäpakon vuoksi, eikä siihen ole otettu tai siitä purettu lastia. Lastiksi ei lueta laivan omaa muonaa tai alustarvikkeita.

Jos muusta kuin äsken mainitusta odottamattomasta syystä alukseen on otettu tai siitä jätetty matkustajia, on satamalautakunnan asiana harkita, saako alus nauttia alennusta sen mukaan kuin yllä on sanottu.

Turistialuksen matkasuunnitelma tulee hyvissä ajoin ennen aluksen saapumista ilmoittaa satamaviranomaisille.

II. Aluksesta, joka, ottamatta tai jättämättä lastia taikka matkustajia, saapuu satamaan myrskyn, vastatuulen tai muun häädäpakon vuoksi taikka selvitystä varten, määräystä saadakseen tai muusta samanlaisesta syystä, suoritetaan satamamaksut samoin kuin edellä kohdassa I säädetään.

III. Aluksesta, josta sen saavuttua ulkomailta on maksettu täysi satamamaksu, mutta joka ottaakseen lastia käy toisessa kotimaan satamassa ja sen jälkeen palaa edelliseen satamaan lastia täydentämään, suoritetaan jälkimmäiseltä käynniltä puolet 1 §:n a. tai b. kohdassa säädetystä satamamaksusta.

3 §. Pelastus-, hinaaja- ja vettä kuljettavasta aluksesta, joka välittää liikennettä paikkakunnan tullikamaripiirissä tai oleilee satamassa elinkeinon harjoittamisen tarkoituksessa, suoritetaan satamamaksua kultakin laivan purjehduskauden viikolta 6 mk jokaiselta laivan nettorekisteritonnilta.

Matkustajalaivasta, joka samalla tavoin harjoittaa liikennettä tullikamaripiirissä, suoritetaan satamamaksua 13 mk nettorekisteritonnilta viikossa.

4 §. Proomusta tai aluksesta, jota käytetään tavarain kuljetukseen satama-alueella, suoritetaan vuosittain, ennenkuin liikennöiminen saa alkaa:

1. aluksesta, jonka kantavuus on 200 nettorekisteritonnia tai sitä suurempi, 2 000 markkaa;

2. aluksesta, jonka kantavuus on vähintään 100 ja korkeintaan 199 nettorekisteritonnia, 1 500 markkaa;

3. aluksesta, jonka kantavuus on vähintään 30 nettorekisteritonnia ja korkeintaan 99 nettorekisteritonnia 1 000 markkaa; sekä

4. aluksesta alle 30 nettorekisteritonnia 500 markkaa.

107. Kompassintarkistuslaitteiden käyttötaksa.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 21 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:104)

Satamalaitoksen kompassintarkistuslaitteita käyttäviltä aluksilta kannetaan seuraavan suuruiset maksut:

Aluksen vetomäärä nettorekisteritonna	Maksu mk
Alle 400	500
400 - 800	1 000
800 - 2 000	2 000
Yli 2 000	3 000

Aluksella, joka käyttää kompassintarkistuslaitteita, tulee olla satamavalvoja, jolle on suoritettava sama korvaus kuin satamaluotsauksesta.

108. Helsingin kaupungin ja Imatran Voima Oy:n välinen sähkönhankintasopimus.

Kaupunginhallituksen allekirjoittama joulukuun 14 p:nä ja hankkijayhtiön allekirjoittama joulukuun 21 p:nä 1953.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 11 p:nä 1953)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:109)

Imatran Voima Osakeyhtiö, josta alempana käytetään nimitystä IVO, sekä Helsingin kaupungin sähkölaitos, josta alempana käytetään nimitystä Hks, ovat keskenään tehneet seuraavan sopimuksen sähkön hankinnasta.

1 §. *Hankinnan laajuus.* Tässä sopimuksessa mainituilla eidoilla IVO antaa Hks:n käytettäväksi sähköä kolmivaihevirtana, jonka taajuus on noin 50 jaksoa sekunnissa ja jännite noin 110 kilovolttia.

Hks:lle annetaan t i l a u s t e h o d, jonka suuruus on $d = 25\ 000$ kilowattia, edellyttäen, että Hks liittää verkkoonsa vähintään niin paljon IVO:sta riippumatonta varavoimaa, että Hks veden vähyyden sattuessa suurimmankin kuormituksen aikana kykenee supistamaan tehonottonsa IVO:n verkosta arvoon $0,7\ d$.

Riippuen vesivoiman rajoituskertoimen v arvosta, joka lasketaan 3 §:ssä osoitetulla tavalla, IVO:lla on oikeus rajoittaa Hks:lle annettava teho s o p i m u s t e h o o n s, jonka arvoksi merkitään vähintään

$$s = vd.$$

Ennen tämän sopimuksen soveltamisen alkamista sekä IVO:n pyynnöstä myöhemminkin Hks lähettää IVO:lle kirjallisen selvityksen siitä, millä tavalla Hks aikoo järjestää tehonottonsa välttämättömään 3 momentissa mainitun sopimustehon s ylitystä.

IVO antaa Hks:lle loistehoa $4\ 500$ kilowaria.

2 §. *Sähkön luovutus.* Hks:n käytettäväksi luovutetaan sähkö IVO:n verkosta yleensä Vanhassakaupungissa sijaitsevilla IVO:n Helsingin muuntamolla ja osittain Tammiston muuntamolla. Hks:n toivomuksesta tai suostumuksella voidaan osa sähköstä toimittaa tilapäisesti IVO:n Korian muuntamolla tai Etelä-Suomen Voimaosakeyhtiön Kyminlinnan muuntamolla, jolloin IVO luovuttaa sieltä tulevan osan sopimusenergiaa 5 %:lla lisättynä. IVO huolehtii sähkön siirrosta IVO:n verkossa luovutuskohtiin saakka, jotka ovat mainittujen Helsingin, Korian ja Kyminlinnan muuntamoiden 110 kV:n kokoomakiskoilla ja Tammiston muuntamon 20 kV:n kokoomakiskoilla.

Luovutuskohdissa luovutettu teho ja energia todetaan mittauslaitteilla, jotka IVO asentaa ja kunnossapitää. Kun samojen mittauslaitteiden kautta tapahtuu muutakin sähkön siirtoa, niin

Hks antaa IVO:lle käyttöä ja laskutusta varten kulloinkin tarpeelliset tiedot tämän sopimuksen nojalla Hks:lle luovutetun tehon ja energian määristä.

3 §. *Vesivoiman rajoituserroin.* Jos yhdellä tai useammalla IVO:n käytettävissä olevalla vesivoima-asemalla on sellainen tilanne, ettei siitä joen veden vähyysden takia tai syystä, ettei voima-asemalla ole riittävästi käyttökunnossa olevia kohteita, voida saada joen keskivesimäärää vastaavaa tehoa, on IVO:lla oikeus Hks:lle annettavan tehon rajoitukseen.

Rajoituskertoimen yleinen muoto on

$$v = \frac{h_1 q_1 + h_2 q_2 + \dots + h_n q_n}{h_1 Q_1 + h_2 Q_2 + \dots + h_n Q_n}$$

jossa

h_n = voima-aseman "n" keskiputous,

q_n = voima-aseman "n" vesimäärän viikkokeskiarvo, kuitenkin enintään Q_n .

Q_n = voima-aseman "n" sijaitsemisjoen keskivesimäärä, kuitenkin enintään se vesimäärä, joka vastaa voima-aseman "n" rakennusastetta.

Täten on rajoituskertoimen arvo enintään $v = 1$.

4 §. *Sähkön hintakerroin.* Tässä sopimuksessa tarkoitettua sähkönhankinnan hintaa laskettaessa otetaan 5 §:ssä tarkemmin osoitetulla tavalla huomioon seuraavat kustannukset, nimittäin

E = sosiaaliministeriön sosiaalisen tutkimustoimiston elinkustannusindeksiin arvo sen kuukauden aikana, joka päättyy sähkönkulutuskuukauden alkaessa,

E_1 = arvo E vuonna 1935,

edellyttäen, että E ja E_1 ovat lasketut samojen perusteiden mukaan;

R = Suomen Pankin rakennuskustannusindeksi sähkönkulutuskuukautta edeltäneen kalenterivuoden aikana,

R_1 = arvo R vuonna 1935,

edellyttäen, että R ja R_1 ovat lasketut samojen perusteiden mukaan;

H = IVO:n polttoaineen keskihinta markkoina miljoonaa kilokaloria kohden, laskettuna kulutuskuukauden aikana tulipesään toimitetun polttoaineen osalta sekä sisältäen kuljetus-, säilytys-, käsittely- ja korkokustannukset,

H_1 = arvo H vuonna 1935,

edellyttäen, että H ja H_1 ovat lasketut samojen perusteiden mukaan.

Näistä lasketaan sähkön hintakerroin

$$k = (E/E_1 + 1.4 R/R_1 + H/H_1)/3.$$

5 §. *Hinta.* Tämän sopimuksen mukaisesta sähkönhankinnasta Hks suorittaa IVO:lle

1) tilaushintana

0,06 kd markkaa tuntia kohden

eli noin 526 k markkaa kilowatilta vuodessa, riippumatta siitä, missä määrin tilaustehoa d on käytetty;

2) kulutushintana sopimusenergiasta

0,11 k markkaa kilowattitunnilta;

3) jokaiselta kulutuskuukaudelta sen aikana arkipäivinä klo 7 - 22 välisenä aikana tai toisin sovitulla välillä mitatusta 15 minuutin maksimiloistehosta, vähennettynä 4 500 kilovarilla

10 k markkaa kilovaria kohden.

Hks suorittaa tilaushinnan vähentämättömänä siinäkin tapauksessa, että IVO rajoittaa Hks:lle annettavaa tehoa vesivoiman rajoituskertoimen v ollessa pienempi kuin 1.

Loistehon hinnan maksaminen todella ottamansa maksimiloistehon mukaan ei vapauta Hks:ää noudattamasta tämän sopimuksen muita loistehoa koskevia määräyksiä eikä niitä ohjeita, joita IVO ehkä antaa sanottujen määräysten nojalla.

6 §. *Sähkölaitteiden tarkastus.* Hks:n tulee hyvissä ajoin ilmoittaa sähkölaitteensa IVO:n tarkastettaviksi, ennenkuin ne suoraan tai välillisesti yhdistetään IVO:n laitteisiin ja senkin jälkeen aina silloin, kun niihin on tehty melkoisia laajennuksia tai muutoksia.

Hks:n tulee varata IVO:n edustajalle, milloin tämä sitä haluaa, tilaisuus muulloinkin tarkastaa Hks:n sähkölaitteita.

Hks:n tulee myös lähettää IVO:lle kartta suurjänniteverkostaan sekä kytkinkaava suurjännitelaitteistaan 1 momentissa mainituissa tapauksissa sekä IVO:n kehoituksesta muulloinkin.

7 §. *Laitosten hoito.* Hks:n tulee: pitää sähkön kehitys-, siirto-, muunto-, jako- ja käyttölaiteensa hyvässä kunnossa, niin etteivät ne aiheuta häiriöitä Hks:n sähköjakelussa, ja yksin vastata siitä, että ne ovat voimassa olevan lain ja valtiovallan antamien määräysten mukaiset;

olla ilman IVO:n lupaa ottamatta tämän sopimuksen mukaisesti määrättyjen rajojen yli nousevaa pätö- ja loistehoa;

kuormittaa kaikkia kolmea vaihetta siinä määrin samanlaisesti, ettei minkään vaiheen virranvoimakkuus ylitä minkään muun vaiheen virranvoimakkuutta enemmän kuin 10 %:lla;

muuten hoitaa ja käyttää laitteitaan siten, ettei IVO:n laitteiden käyttö häiriinny, sekä noudattaa tässä suhteessa IVO:n edustajan määräyksiä.

8 §. *Vikojen korjaaminen.* Jos Hks:n omissa tai niihin yhdistetyissä johdoissa, laitteissa tai kojeissa oleva vika, virhe tai puutteellisuus taikka niiden virheellinen käyttö tai hoito aiheuttaa keskeytyksen sähkönhankinnassa, on Hks:n heti poistettava keskeytyksen syy, sekä viipymättä ilmoitettava IVO:lle kun sellainen huomataan sekä milloin se korjattiin.

IVO puolestaan on velvollinen viipymättä korjaamaan sellaiset omissa laitteissaan ilmenneet viat, jotka rajoittavat tai keskeyttävät sähkönhankintaa.

9 §. *Hankinnan keskeytys.* IVO:lla on oikeus korjauksia, uusien kuluttajien liittämistä, koneittensa, kojeittensa ja johtojensa laajentamista, kokeilemista, tutkimista ja muuttamista sekä jännitteiden osien ja eristimien puhdistamista varten keskeyttää sähkönanto tarpeellisen pitkäksi ajaksi. Keskeytys on kuitenkin mikäli mahdollista rajoitettava enintään 5 tunniksi kerrallaan ja sijoitettava kello 8 ja 17 väliseen aikaan pyhäpäivänä. Mikäli keskeytys on ennakkolta tiedossa, tulee IVO:n mahdollisimman ajoissa ilmoittaa siitä Hks:lle.

Sähkönhankinnan keskeytyksestä, jota Hks ei ole aiheuttanut, on Hks:llä oikeus vähentää 5 §:ssä mainittu tilaushinta jokaiselta täydeltä tunnulta, minkä keskeytystä on kestänyt.

IVO ei ole velvollinen mihinkään muuhun korvaukseen sähkönhankinnan keskeytymisen vuoksi, kuin mikä tulee Hks:n hyväksi 2 momentissa mainitun hinnarvähennyksen muodossa.

10 §. *Maksu.* Hks maksaa kuukausittain IVO:lle 5 §:n mukaisen hinnan, mahdollisesti vähennettynä 9 §:n mukaan. Maksu on suoritettava IVO:n osoittamaan maksukonttoriin viimeistään viidentenätoista päivänä asianomaisen laskun saannista.

11 §. *Ylivoimainen este.* Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan sota, kapina, tulipalo, työlakko ja asianomaisen työnantaja-järjestön määräämä työnsulku ynnä jäähääriö tai muu luonnoneste sekä myös sellainen onnettomuus taikka erinomainen tapaus, joka todistettavasti on tehnyt sopimusehtojen noudattamisen mahdottomaksi.

12 §. *Sopimuksen rikkominen.* Jos Hks ei täytä tämän sopimuksen Hks:lle asettamia velvoituksia tai muuten rikkoo sopimuksen määräyksiä, on IVO:lla valta keskeyttää sähkönanto siksi kunnes Hks on täyttänyt velvollisuutensa, eikä Hks:llä ole oikeutta saada hinnarvähennyistä tällaisesta keskeytyksestä.

13 §. *Hyvitys ja vahingonkorvaus.* Tämä sopimus ei oikeuta sopimuspuolia muuhun hyvitykseen tai vahingonkorvaukseen, kuin mistä sopimuksessa on nimenomaan mainittu.

14 §. *Sopimuksen siirtäminen.* Hks ei ole oikeutettu siirtämään tätä sopimusta toiselle ilman IVO:n kirjallista suostumusta.

15 §. *Erimielisyydet.* Tästä sopimuksesta ehkä aiheutuvat erimielisyydet ratkaisee Keskuskauppakamarin välityslautakunta.

16 §. *Voimassaolo.* Sopimus tulee voimaan heti, kun se on molemmin puolin allekirjoitettu.

Sopimuksen soveltaminen ja sen mukainen sähkönhankinta alkaa 31 päivänä joulukuuta 1953 kello 24.

Sopimus lakkaa olemasta voimassa 31 päivänä joulukuuta 1954 kello 24.

Tätä sopimusta on tehty ja allekirjoitettu kaksi samansanaista kappaletta, yksi kummallekin sopimuspuolelle.

109. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1953.
(Suomen as.-kok. 529/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:185)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työvoiman sijoitusta, työnvälitystä, siirtolaisuutta taikka työttömyyden torjumista tai lieventämistä, ammattikursien tai työtupien järjestäminen tähän luettuna, koskevat asiat alistetaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johdon ja valvonnan alaisiksi myös sikäli, kuin ne ovat olleet jonkun muun ministeriön alaisina.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan koske niitä toimenpiteitä, joihin ryhdytään köyhäinhoitolain tai irtolaislain nojalla.

2 §. Työnvälitystoiminnan tehostamiseksi voidaan siihen liittyviä tehtäviä antaa työasiain hallintoon kuuluvien kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön alaisten viranomaisien hoidettavaksi.

3 §. Kuntaan voidaan perustaa valtion työnvälitystoimisto, milloin työnvälitys siellä huomattavassa määrässä kohdistuu tämän kunnan ulkopuolelle tai milloin työnvälitystoiminnan taroituksenmukainen kehittäminen vaatii valtion välitöntä hoitoa.

Valtion työnvälitystoimiston perustamisesta tai lakkauttamisesta päättää valtioneuvosto.

4 §. Kunta voidaan velvoittaa asettamaan erityinen lautakunta työvoiman työhönsijoitusta sekä työttömyyden torjumista tai lieventämistä tarkoitettavaa toimintaa varten, ja tulee tämän lautakunnan lisäksi käsitellä muita 1 §:ssä mainittuja asioita ja antaa niistä tietoja ja lausuntoja.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

6 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1955 loppuun ja kumoo eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1951 annetun lain (660/51), kuitenkin niin, että sen nojalla annetut asetukset jäävät edelleen voimaan, jollei niistä asetuksella toisin määrätä.

110. Sopimus Helsingin kaupungin eläintenhuoltoaseman luovuttamisesta Eläinten Huoltoyhdistys - Föreningen Djurvärnet-nimisen yhdistyksen haltuun.

Kaupunginhallituksen ja Eläinten Huoltoyhdistys - Föreningen Djurvärnet-nimisen yhdistyksen allekirjoittama joulukuun 23 p:nä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930:7)

Helsingin kaupungin ja Eläinten Huoltoyhdistys - Föreningen Djurvärnet - nimisen yhdistyksen välillä on tehty Helsingin kaupungin eläintenhuoltoaseman luovuttamisesta yhdistyksen haltuun ja sen jatkuvasta hoidosta seuraava sopimus:

1 §. Aseman hoitoa valvoo terveydenhoitolautakunnan siihen määräämä viranomainen.

2 §. Eläintenhuoltoaseman on otettava hoitoonsa:

- 1) eläimiä, jotka poliisi poliisijärjestyksen määräysten nojalla on ottanut haltuunsa;
- 2) eläimiä, joita vaivaa tarttuva tauti tai joiden epäillään sellaista sairastavan ja jotka on pidettävä eristettyinä;
- 3) eläimiä, jotka kadulla tai muualla yleisellä paikalla sattuneessa tapaturmassa ovat saaneet vaikeita vammoja ja jotka tuodaan asemalle ensi avun saamista varten.

3 §. Jos asemalla on tilaa, voidaan siellä vahvistetusta maksusta myöskin hoitaa omistajien aseman hoitoon jättämiä eläimiä.

4 §. Kaupunki myöntää yhdistykselle eläintenhuoltoaseman hoitoa varten vuosittain määrätyn suuruisen avustuksen, jonka yhdistys on oikeutettu nostamaan vuosineljänneksittäin ennakolta.

5 §. Niin kauan kuin eläintenhuoltoasema sijaitsee sen nykyisessä huoneistossa kaupungin omistamassa talossa n:o 5 Pengerkadun varrella, vastaa kaupunki laitoksen valaistuksesta, lämmityksestä sekä veden ja kaasun kulutuksesta aiheutuneista kuluista.

Vuodelta 1954 on yhdistys velvollinen suorittamaan kaupungille mainitusta huoneistosta vuokraa 7 500 mk kunkin vuosineljänneksen alussa. Vuoden 1955 alusta lukien on yhdistys vapaa vuokranmaksuvelvollisuudesta mutta on tämä seikka otettava huomioon kaupungin raha-avustusta vahvistettaessa.

6 §. Kaupunki huolehtii eläintenhuoltoaseman kaupungin viranomaisten tarpeellisiksi harkitsemista korjauksista niin kauan kuin asema sijaitsee kaupungin omistamassa huoneistossa. Jos asemalla suoritetaan muita kuin kaupungin toimesta suoritettavia korjauksia, vastaa yhdistys niiden aiheuttamista kustannuksista.

7 §. Poliisin aseman huoltoon tuomia löytöeläimiä säilytetään asemalla viisi vuorokautta. Eläimen omistajan on periesään eläimensä asemalta korvattava yhdistykselle sen talteenottamisesta aiheutuneet kulut sekä suoritettava hoitomaksuksi vahvistettu vuorokausi- tai kertamaksu.

8 §. Ellei omistaja tule perimään eläintään viiden päivän kuluessa sen asemalle tuomisesta, on eläin kivuttomasti lopetettava tai saadaan se luovuttaa jonkun eläinystäväksi tunnetun henkilön huoltoon.

9 §. Kaupungin puhtaanapitolaitos (rakennustoimiston puhtaanapito-osasto) kuljettaa asemalla hengiltä otettujen eläinten raadot hävitettäväksi maksuttomasti niin kauan kuin asema on nykyisessä huoneistossa, minkä jälkeen kuljetuksesta on uudelleen sovittava.

10 §. Asemalla on pidettävä poliisin sinne tuomista löytöeläimistä sidottua kirjaa, johon eläintä asemalta luovutettaessa on otettava eläimen vastaanottajan kuittaus.

11 §. Yhdistyksen on vuosittain ennen maaliskuun 15 päivää annettava terveydenhoitolautakunnalle sen määräämät tiedot sisältävä selonteko aseman toiminnasta sekä yhdistyksen tilinpäätöstaseet ja tilintarkastuskertomus.

12 §. Tämä sopimus tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1954, kuitenkin siten että 2 §:n 2 mom:n määräystä sovelletaan pakollisena vasta sen jälkeen, kun eläintenhuoltoasema on saanut huoneiston, jossa on mahdollisuus eristää sairaat eläimet. Sopimus voidaan molemmin puolin irtisanoa päättymään irtisanomista lähinnä seuraavan kalenterivuoden lopussa.

Sopimusta on laadittu kaksi kappaletta, joista kaupunginhalitus saa toisen ja yhdistys toisen.

111. Taksa Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama joulukuun 28 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 28 p:nä 1953)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:3)

Tässä taksassa tarkoitetaan kaupunkikuntalaisella henkilöä, joka siitä riippumatta, missä hän nauttii köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta, on Helsingin kaupungissa henkikirjoissa ja maksaa itse hoitomaksunsa tai joka nauttii köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta Helsingin kaupungissa, sekä vieraskuntalaisella jokaista muuta henkilöä.

Hoitomaksuja on Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettava vuorokaudelta seuraavasti.

A. Marian sairaala ja kaupungin sairaansijat Suomen Punaisen Ristin sairaalassa.

Kaupunkikuntalaiset

1) yhden hengen huoneessa	900 mk
2) kahden hengen huoneessa	600 "
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	300 "
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	150 "

Vieraskuntalaiset

1) yhden hengen huoneessa	2 000 "
2) kahden hengen huoneessa	1 500 "
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	1 000 "
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	750 "

B. Auroran sairaala.

Kaupunkikuntalaiset

a) Sairastumispaikkakunnasta riippumatta:	
1) yhden hengen huoneessa	900 mk
2) kahden hengen huoneessa	600 "
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa	-
b) Potilaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:	
1) yhden tai kahden hengen huoneessa potilaan huonetoverina	900 "
2) useamman kuin kahden hengen huoneessa	600 "

Vieras kuntalaiset

- a) Helsingin kaupungissa sairastuneet:
1) yhden hengen huoneessa	2 000	"
2) kahden hengen huoneessa	1 500	"
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa	-	"
- b) Toisella paikkakunnalla sairastuneet:
1) yhden hengen huoneessa	2 000	"
2) kahden hengen huoneessa	1 500	"
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a) aikuiset	1 000	"
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	750	"
- c) Potilaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:
1) yhden tai kahden hengen huoneessa potilaan huonetoverina	1 200	"
2) useamman kuin kahden hengen huoneessa	1 000	"

Edellä mainittuja hoitomaksuja suorittavat yleisvaarallista tarttuvaa tautia sairastavat kaupunkikuntalaiset ja vieraskuntalaiset sekä hinkuyskää tai tuhkarokkoa sairastavat kaupunkikuntalaiset. Jälkimmäisiin tauteihin täällä sairastuneet vieraskuntalaiset suorittavat hoidostaan Auroran sairaalassa Marian sairaalan taksaan mukaisen hoitomaksun, kun sitä vastoin toisella paikkakunnalla näihin tauteihin sairastuneet vieraskuntalaiset suorittavat hoidostaan Auroran sairaalassa samansuuruisen hoitomaksun kuin yleisvaarallista tarttuvaa tautia sairastavan vieraskuntalaisen on suoritettava hoidostaan Auroran sairaalassa. Mikäli on tarpeen ja mahdollista järjestää Auroran sairaalassa hoitoa muuta kuin yleisvaarallista tarttuvaa tautia, hinkuyskää tai tuhkarokkoa sairastavia varten, suorittavat nämä hoidostaan tässä sairaalassa Marian sairaalan taksaan mukaisen hoitomaksun.

*C. Kiveldn sairaala.
Nielitautien osasto.*

Kaupunkikuntalaiset

I luokassa	450	mk
II luokassa:		
a) aikuiset	250	"
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	150	"

Vieras kuntalaiset

I luokassa	675	"
II luokassa:		
a) aikuiset	375	"
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	225	"

I luokassa on parempi ruoka.

Sisä-, silmä- sekä korva-, nenä- ja kurkkutautien osastot.

Kaupunkikuntalaiset

1) yhden hengen huoneessa	900	mk
2) kahden hengen huoneessa	600	"
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a) aikuiset	300	"
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	150	"

Vieraskuntalaiset

1)	yhden hengen huoneessa	2 000	"
2)	kahden hengen huoneessa	1 500	"
3)	useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a)	aikuiset	1 000	"
b)	15 vuotta nuoremmat lapset	750	"

*D. Nikkilän sairaala.*Kaupunkikuntalaiset

I	luokassa	450	mk
II	luokassa:		
a)	aikuiset	250	"
b)	15 vuotta nuoremmat lapset	150	"

Vieraskuntalaiset

I	luokassa	675	"
II	luokassa:		
a)	aikuiset	375	"
b)	15 vuotta nuoremmat lapset	225	"
I luokassa on parempi ruoka.			

*E. Tuberkuloosiparantola.*Kaupunkikuntalaiset

a)	aikuiset	200	mk
b)	15 vuotta nuoremmat lapset	100	"

Vieraskuntalaiset

	300	"
--	-------	-----	---

Puolet sairaansijoista on vapaasijoja.

*F. Malmin sairaala.*Kaupunkikuntalaiset

1)	yhden hengen huoneessa	900	mk
2)	kahden hengen huoneessa	600	"
3)	useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a)	aikuiset	300	"
b)	15 vuotta nuoremmat lapset	150	"

Vieraskuntalaiset

1)	yhden hengen huoneessa	2 000	"
2)	kahden hengen huoneessa	1 500	"
3)	useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a)	aikuiset	1 000	"
b)	15 vuotta nuoremmat lapset	750	"

Hoitomaksu suoritetaan tulo-, mutta ei lähtöpäivältä, elleivät ne ole samat.

Kaupunkikuntalainen, jota on hoidettu 30 päivää yhteen jaksoon, suorittaa sen jälkeiseltä ajalta hoidostaan useamman kuin kahden hengen huoneessa ainoastaan 75 % edellä mainituista mak-suista. Jos potilas siirretään kaupungin toisesta sairaalasta toiseen, luetaan hänelle tässä kohden hyväksi se aika, jona hän-

tä on edellisessä hoidettu. Alennusta laskettaessa korotetaan alennettu hoitopäivämaksu lähinnä ylempään täyteen viisimarkkalukuun.

Kaupungin viranhaltijat, työntekijät ja eläkkeennauttijat samoin kuin heidän huollettavinaan olevat perheenjäsenet katsotaan, heidän asuin- ja henkikirjoituspaikkakunnastaan riippumatta, hoitomaksujen suhteen kaupunkikuntalaisten vertaisiksi.

Kaupunkikuntalaiselta, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun hänen täällä olevassa kotitaloudessaan palvelevan, mutta toisella paikkakunnalla henkikirjoissa olevan potilaan puolesta, kannetaan ainoastaan kaupunkikuntalaiselle vahvistettu hoitomaksu. Sama koskee myös liikkeenharjoittajaa, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun täällä toimivassa yrityksessään palvelevan, mutta toisella paikkakunnalla henkikirjoissa olevan potilaan puolesta.

Edellä yhden hengen ja kahden hengen huoneen sairaansijasta vahvistettuja hoitomaksuja ei ole sovellettava potilaaseen, joka sijoitetaan tällaiseen huoneeseen sen johdosta, että useamman kuin kahden hengen huoneessa on tilanpuutetta tai ettei häntä haitatta hänelle itselleen tai muille potilaille katsota voitavan hoitaa tällaisessa huoneessa.

Leikkaussalin käytöstä on potilaan, jonka hoitoon kuuluu kirurginen käsittely, vahvistetun päivämaksun lisäksi suoritettava 600 mk kerta kaikkiaan, ei kuitenkaan Tuberkuloosiparantolassa eikä mielisairaaloissa.

Potilaan omainen, joka ylilääkärin kehoituksesta otetaan lastaan hoitamaan, suorittaa käyttämälleen paikalle säädetyn hoitomaksun, kuitenkin vähintään 400 mk vuorokaudelta.

Tämä taksa tulee voimaan tammikuun 1 p:nä 1954, paitsi mielisairaalain osalta jo heinäkuun 1 p:nä 1953.

112. Helsingin kaupungin verontasausrahaston säännöt.

Sisäasiainministeriön vahvistamat joulukuun 30 p:nä 1953.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymät marraskuun 25 p:nä 1953.)

1 §. Helsingin kaupungin verontasausrahaston tarkoituksena on tasoittaa eri vuosien verorasitusta.

2 §. Rahaston peruspääoma on satamiljoonaa (100 000 000) markkaa.

3 §. Rahastoa kartutetaan siirtämällä siihen kaupunginvaltuuston kulloinkin päättämä määrä kunkin vuoden tilinpäätöksen mahdollisesti osoittamasta säästöstä sekä kaupunginvaltuuston talousarvion käsittelyn yhteydessä tai muuten ennen lopullisen veroäyrin hinnan vahvistamista tarkoitukseen osoittamat määrärahat.

4 §. Rahaston kartuttaminen lopetetaan, kun se on kasvanut sellaiseen määrään, joka vastaa viiden viimeksi kuluneen vuoden verotuksella koottavan määrän keskiarvoa.

5 §. Rahaston varoja ei saa käyttää veroäyrin hinnan alenemiseen alle viiden edellisen vuoden veroäyrin hinnan keskiarvon eikä niin, että rahaston pääoma alentuisi alle rahaston peruspääoman.

6 §. Rahaston varat, joille ei suoriteta korkoa, säilytetään kuten muutkin kaupungin varat ja tehdään niistä tili kaupungin yleisen tilinpäätöksen yhteydessä.

7 §. Rahaston hallintoa hoitaa kaupunginhallitus.

**113. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta
annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.**

Annettu joulukuun 31 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 543/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:181)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annettu laki (635/50) on edelleen voimassa vuoden 1954 loppuun. Sanottua lakia on vuoden 1954 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään lain voimassaoloajalta.

114. Laki työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1953.

(Suomen as.-kok. 544/53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:99, 1949:79 ja 1952:130)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annettu laki (544/48) siihen myöhemmin tehtyne muutoksineen on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1954 saman vuoden loppuun.

115. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 31 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 567/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:126).

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on voimassa 29 päivänä joulukuuta 1952 annetulla lailla (445/52) tehdyn muutoksen jälkeen, sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen perusvuokraa saadaan korottaa enintään 425 prosenttia.

Kesäkuun 1 päivän 1939 ja joulukuun 31 päivän 1941 välisenä aikana valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään 297 prosenttia.

Vuosina 1942-1944 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään 212 prosenttia.

Vuonna 1945 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään 142 prosenttia.

Vuonna 1946 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään 74 prosenttia.

Vuonna 1947 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään 46 prosenttia.

Vuonna 1948 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään 10 prosenttia.

2 §. Vaurioituneessa ja 1 päivän kesäkuuta 1939 jälkeen oleellisesti korjatussa rakennuksessa olevan asuinhuoneiston perusvuokran osia, joista mainitaan huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätöksen (81/51) 10 §:n 2 momentissa ja 11 §:n 2 momentissa, sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä tammikuuta 1953 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (52/53), saadaan korottaa kumpaakin enintään edellä 1 §:ssä tarkoitetulla korotusmäärällä.

3 §. Säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen vuokramaksun lisäksi alkioon vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Huoneiston lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista saadaan kuitenkin periä eri korvaus siten kuin siitä on erikseen säädetty.

4 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1954, ja sillä kumotaan valtioneuvoston huoneenvuokrien korotusmäärästä 13 päivänä marraskuuta 1952 antama päätös (384/52) sekä saman päätöksen muuttamisesta 29 päivänä tammikuuta 1953 annettu valtioneuvoston päätös (53/53).

116. Ajonopeus Mikkolantiellä Oulunkylässä.

Maistraatin päätös joulukuun 22 p:ltä 1953.

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, että moottoriajoneuvojen suurin sallittu ajonopeus Mikkolantiellä Oulunkylässä on oleva sama kuin muualla kaupungissa yleensä eli 50 km tunnissa.

117. Pääväylät Helsingin kaupungissa.

Maistraatin päätökset lokakuun 27 p:ltä ja joulukuun 29 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:71 ja 1951:178)

Maistraatti on määrännyt pääväyläksi Vihdintien Pitäjänmäentien risteyksestä alkaen kaupungin rajalle saakka. *Maistraatti 27/10 1953.*

Maistraatti on määrännyt pääväyläksi Mechelininkadun Lauttasaarenkadun risteyksestä pohjoiseen; Linnankoskenkadun Mechelininkadun risteyksestä länteen, Paciuksenkadun, Huopalahdentien Vanhan Viertotien risteykseen ja Vanhan Viertotien Huopalahdentieltä Pitäjänmäentielle. *Maistraatti 29/12 1953.*

118. Linja-autoliikenne.

Maistraatin päätökset elokuun 15 p:ltä ja joulukuun 8 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:200)

Maistraatti päätti myöntää kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjoilla n:o 15 Koulutori - Diakonissalaitos, n:o 25 Erottaja-Pitäjänmäki-Malminkartano, n:o 27 Erottaja-Uusi Nurmijärventie-Kaarela, kaupungin raja ja n:o 28 Rautatien- Ruskeasuo-Pohjois-Haaga. Maistraatti päätti samalla muuttaa autolinjan n:o 22 liikenneluvan linjaksi Rautatien- Ruskeasuo-Etelä-Haaga. Taksana noudatetaan maistraatin toukokuun 10 päivänä 1952 vahvistamia maksuja. Luvat ovat voimassa vuoden 1958 loppuun. *Maistraatti 15/8 1953.*

Maistraatti päätti myöntää kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 55 Erottaja-Länsi-Pakila. Taksana noudatetaan maistraatin toukokuun 10 päivänä 1952 vahvistamia maksuja. Lupa on voimassa vuoden 1958 loppuun. *Maistraatti 8/12 1953.*

119. Asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtiovarainministeriön päätös joulukuun 30 peltä 1953.
(Suomen as.-kok. 571/53)

Valtiovarainministeriö on 11 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotannon veronhuojennuslain (477/53) 9 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Tässä päätöksessä sanotaan 11 päivänä joulukuuta 1953 annettua asuntotuotannon veronhuojennuslakia (477/53) veronhuojennuslaiksi.

2 §. Saadakseen hyväkseen veronhuojennuslain 1 ja 2 §:ssä säädetyn veronhuojennuksen verovelvollisen tulee asianomaiselle vero- ja taksoitusviranomaiselle esittää:

a) veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdassa tarkoitettusta rakennuksesta ja rakennusryhmästä rakennuslautakunnan tai rakennustarkastajan tai ellei sellaista ole määrätty, maistraatin taikka järjestysoikeuden toimitettuun loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseen tai ellei rakennus tai rakennusryhmä ole valmistunut asuttavaan kuntoon, vahvistettuihin rakennuspiirustuksiin perustuva lausunto, josta ilmenee laissa tarkoitettut rakennuksen tai rakennusryhmän kaikkien huoneistojen yhteenlaskettu pinta-ala, rakennuksessa tai rakennusryhmässä olevien asuinhuoneistojen pinta-ala ja, milloin on kysymys rakennuksesta tai rakennusryhmästä, jonka rakentaminen on aloitettu 31 päivänä joulukuuta 1953 tai sen jälkeen, asukkaiden yhteiskäyttöön tarkoitettujen asumiseen liittyvien huoneiltojen pinta-ala, sekä enintään sadan neliömetrin suuruisen asuinhuoneistojen lukumäärä ja yhteinen pinta-ala, sataa neliometriä suurempien asuinhuoneistojen lukumäärä ja yhteinen pinta-ala tai jos on kysymys rakennuksesta tai rakennusryhmästä, jonka rakentaminen on aloitettu 31 päivänä joulukuuta 1953 tai sen jälkeen, enintään kahdeksankymmenenseitsemän neliömetrin suuruisen asuinhuoneistojen lukumäärä ja yhteinen pinta-ala sekä kahdeksaakymmenthäseitsemää neliometriä suurempien asuinhuoneistojen lukumäärä ja yhteinen pinta-ala, niin myös muiden kuin asuinhuoneistojen yhteinen pinta-ala sekä ajankohta, jona rakentaminen on aloitettu ja niissä tapauksissa, joissa rakennus tai rakennusryhmä jo on valmistunut, milloin asuttavaan kuntoon valmistaminen on tapahtunut sekä jos on kysymys rakennusryhmästä, onko rakennusryhmä rakennettu tahi rakennetaanko se yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan ja kuuluuko se samalle omistajalle;

b) veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 2) kohdassa tarkoitettua tontista ja maa-alueesta edellä mainitun viranomaisen lausunto, josta ilmenee paitsi a) kohdassa mainittuja seikkoja, milloin tontti tai maa-alue on hankittu, sen pinta-ala, sille rakennetun tai rakennettavan rakennuksen tai rakennus-

ryhmän pohjapinta-ala sekä jos tontti on asemakaavoitetulla alueella, onko tontti rakennettu tai onko rakennuslupaa anottu sen rakentamiseksi täyteen sallittuun määräänsä;

c) veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 3) kohdassa tarkoitettua osakkeesta ja osuudesta kysymyksessä olevan osakeyhtiön tai osuuskunnan kotipaikan verolautakunnan puheenjohtajan tai distus siitä, että osakkeet tai osuudet on edellä sanotun lainkohdan nojalla katsottava verovapaiksi tai, milloin osakeyhtiölle tai osuuskunnalle kuuluvat rakennukset tai rakennusryhmät eivät vielä ole valmistuneet asuttavaan kuntoon, että verolautakunnalle esitetyn selvityksen perusteella on ilmeistä, että niiden valmistuttua osakkeet tai osuudet tulevat täyttämään edellä sanotussa lainkohdassa säädettyt verovapauden edellytykset;

d) veronhuojennuslain 2 §:n 1) kohdassa tarkoitettua saamisesta kauppakirja tai muu selvitys, josta ilmenee, minkä tontin tai maa-alueen luovutuksesta saaminen on syntynyt, asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, onko luovutettu tontti tai maa-alue ja miltä osalta veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 2) kohdan nojalla katsottava tulo- ja omaisuusverotuksessa verovapaaksi sekä a) kohdassa mainitun viranomaisen todistus siitä, milloin rakentaminen luovutetulle tontille tai maa-alueelle on aloitettu;

e) veronhuojennuslain 2 §:n 2) kohdassa tarkoitettua kiinnityslainasta selvitys, että laina on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen sekä asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, että rakennus tai rakennusryhmä, jonka rakentamiseen kiinnityslaina taikka, jos se on käytetty rakennuslainan uudistamiseen, rakennuslaina on käytetty, on veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdan mukaan katsottava verovapaaksi kuin myös selvitys siitä, että lainan vakuutena on kiinnitys siihen kiinteistöön, johon edellä tarkoitettujen rakennukset tai rakennusryhmät kuuluvat; ja

f) veronhuojennuslain 2 §:n 2) kohdassa tarkoitettua kunnalle tai seurakunnalle annettua muusta kuin kiinnityslainasta selvitys siitä, että laina on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen, sekä asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, että rakennus tai rakennusryhmä, jonka rakentamiseen tai jonka rakennuslainan uudistamiseen laina on käytetty, on sellainen kuin veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdassa säädetään.

Milloin c) kohdassa tarkoitettujen osakkeiden tai osuuskunnan omistajan verotuspaikka on samassa veropiirissä kuin asianomaisen osakeyhtiön tai osuuskunnan verotuspaikka, d) kohdassa tarkoitettujen saamisen haltijan verotuspaikka samassa veropiirissä kuin kysymyksessä olevan tontin tai maa-alueen omistajan verotuspaikka tai e) kohdassa tarkoitettujen kiinnitetyn saamisen haltijan verotuspaikka samassa veropiirissä kuin kysymyksessä olevan rakennuksen tai rakennusryhmän omistajan verotuspaikka, on c) ja d) kohdissa mainittu selvitys d) kohdan saamisen syntymistä koskevaa selvitystä lukuunottamatta, sekä e) ja f) kohtien mukaiset verolautakunnan puheenjohtajan todistukset verovapautta vaadittaessa esitettävä ainoastaan kunnallisverotuksen toimittavalle taksoitusviranomaiselle.

Milloin pankki, säästöpankki, osuuskassa, postisäästöpankki tai vakuutuslaitos vaatii veronhuojennuslain 2 §:n 2) kohdassa tarkoitettua veronhuojennusta kiinnityslainasta, on e) kohdas-

sa tarkoitetuiksi selvityksiksi siitä, että laina on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen ja että laina on kiinnitetty sellaiseen kiinteistöön, johon verovapaiksi katsotut rakennukset tai rakennusryhmät kuuluvat, hyväksyttävä puheenaolevan rahalaitoksen allekirjoittama luettelo, jossa mainitaan ne kiinnityslainat, jolle verovapautta vaaditaan, kiinnitetyt kiinteistöt sekä ajankohta, jona lainat on nostettu. Luettelon tulee lisäksi sisältää vakuutus siitä, että lainojen vakuutena on kiinnitykset luettelossa mainittuihin kiinteistöihin.

Milloin kunta tai seurakunta on muulta kuin valtiolta ottanut lainan veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdassa tarkoitetun rakennuksen tai rakennusryhmän rakentamiseksi taikka sanottuun tarkoitukseen käytetyn lainan uudistamiseksi tulee sen seuraavan kalenterivuoden tammikuun loppuun mennessä paikakunnan verolautakunnalle toimittaa edellä 1 momentin a) kohdassa tarkoitettu rakennusviranomaisen antama lausunto kysymyksessä olevasta rakennuksesta tai rakennusryhmästä vaikei rakennus tai rakennusryhmä olisi valmis sekä rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon sanotussa a) kohdassa tarkoitettu lopullinen lausunto.

3 §. Todistuksista, joita verolautakunnan puheenjohtajan on 2 §:n 1 momentin c), d), e) ja f) kohdan mukaan annettava osakkeiden, osuuksien, saamisien ja lainojen verovapaudesta, on pidettävä valtiovarainministeriön vahvistaman lomakkeen mukaisia luetteloita. Samoin on verolautakunnan pidettävä valtiovarainministeriön määräysten mukaisia kortistoa alueellaan olevista veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) ja 2) kohdissa tarkoitetuista rakennuksista ja rakennusryhmistä sekä tonteista ja maa-alueista.

4 §. Milloin verovelvollinen on saanut veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) tai 2) kohdassa tarkoitetun veronhuojennuksen vaikei rakennus tai rakennusryhmä ole ollut valmis, on hänen ensimmäistä veronhuojennusvuotta seuraavilta vuosilta annettavissa vero- ja tuloilmoituksissa ilmoitettava, onko rakennus tai rakennusryhmä valmistunut asuttavaan kuntoon vai onko se edelleen rakenteilla. Jos rakennus tai rakennusryhmä verotai tuloilmoitusta annettaessa on valmistunut asuttavaan kuntoon, on verovelvollisen sanotulle viranomaiselle esitettävä tämän päätöksen 2 §:n 1 momentin a) ja b) kohdissa tarkoitettu, loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseen perustuva rakennusviranomaisen lausunto. Se, jolle on myönnetty mainitunlaiseen lopulliseen katselmukseen perustuvan lausunnon nojalla veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) tai 2) kohdassa tarkoitettu veronhuojennus, ei ole velvollinen seuraavilta vuosilta toimitettavia verotuksia varten esittämään edellä tarkoitettuissa a) ja b) kohdissa mainittuja selvityksiä veronhuojennuksen edelleen saamiseksi ellei vero- tai taksoitusviranomainen sitä vaadi, mutta tulee veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdassa tarkoitetun huojennuksen saaneen kuitenkin antaa vakuutus siitä, ettei kysymyksessä olevaa rakennusta tai rakennusryhmää ole laajennettu tai muutettu sekä että muutkin katselmuksessa todetut veronhuojennuksen saannin edellytykset ovat jatkuvasti olemassa.

Verovelvollinen, joka on saanut hyväkseen veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 3) kohdassa taikka 2 §:ssä säädetyt veronhuojennukset, alkoon olko velvollinen esittämään tämän pää-

töksen 2 §:ssä tarkoitettuja selvityksiä veronhuojennuksen saamiseksi seuraavilta vuosilta, ellei vero- tai taksoitusviranomainen sitä vaadi.

Tämän päätöksen 2 §:ssä tarkoitettua selvitystä älköön olko velvollinen ilman eri vaatimusta esittämään myöskään se, jolle veronhuojennuslain 1 ja 2 §:ssä tarkoitettu rakennus, tontti, maa-alue, osake, osuus, saaminen, kiinnityslaina taikka muu laina on siirtynyt, jos sanotuissa lainkohdissa säädetty verovapaus jo on myönnetty saman rakennuksen tai rakennusryhmän aikaisemmalle omistajalle rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon, tahi sille, jonka omistuksessa tontti, maa-alue, osake, osuus, saaminen, kiinnityslaina taikka muu laina aikaisemmin olivat olleet, mutta tulee uuden omistajan kuitenkin, ellei hänen verotuspaikkansa ole samassa veropiirissä kuin ilmoitetun luovuttajan, esittää asianomaisen verolautakunnan todistus siitä, moneltako vuodelta veronhuojennus jo on kysymyksessä olevan omaisuuden osalta myönnetty.

5 §. Jos verotuksen toimittava viranomainen, saatuaan tämän päätöksen 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun katselmuksen perustuvan edellä 2 §:n 1 momentin a) kohdassa mainitun viranomaisen lausunnon, toteaa, ettei rakennus tai rakennusryhmä valmistuttuaan asuttavaan kuntoon täytä veronhuojennuslain 4 §:ssä säädettyjä ehtoja, ryhdyttäköön viipymättä toimenpiteisiin rakennuksen tai rakennusryhmän omistajan jälkiverottamiseksi ja jälkitaksoittamiseksi.

Jälkiverotus ja jälkitaksoitus toimitettakoon myös veropaiksi katsotuista tonteista, maa-alueista, osakkeista, osuuksista, saamisista sekä kiinnitys- ja muista lainoista, jos rakennus tai rakennusryhmä, jonka verovapaudesta niiden verottamatta jättäminen on johtunut, todetaan sellaiseksi, ettei se täytä veronhuojennuslain 4 §:ssä säädettyjä ehtoja.

Milloin osakkeen tai osuuden omistajan tahi saamisen tai kiinnityslainan taikka muun lainan haltijan kotipaikka on muussa kuin siinä veropiirissä, jossa rakennuksen tai rakennusryhmän omistajaa verotetaan, on viimeksi mainitun veropiirin verolautakunnan puheenjohtajan tämän päätöksen 3 §:ssä tarkoitettujen luetteloiden perusteella ilmoitettava jälkiverottamisesta osakkeen tai osuuden omistajan tai saamisen tahi kiinnityslainan taikka muun lainan haltijan verotuspaikan veropiirin verolautakunnan puheenjohtajalle.

6 §. Saadakseen hyväkseen veronhuojennuslain 7 ja 8 §:ssä säädetyn leimaverovapauden tai jo maksamansa leimaveron takaisin, verovelvollisen on esitettävä:

a) veronhuojennuslain 7 §:n 1 momentin 1) kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tämän päätöksen 2 §:n 1 momentin b) kohdassa mainittu selvitys, johon liittyy saman pykälän a) kohdassa mainitun viranomaisen lausunnon tulee perustua loppu- tai sitä vastaavaan katselmuksen;

b) veronhuojennuslain 7 §:n 1 momentin 2), 3) ja 4) kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa kysymyksessä olevan osakeyhtiön tai osuuskunnan kotipaikan verolautakunnan puheenjohtajan rakennuksen valmistuttua antama todistus siitä, että sanotuissa lainkohdissa tarkoitettut osakkeet tai osuudet on veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 3) kohdan nojalla todettu lopullisesti verovapaiksi;

c) veronhuojennuslain 7 §:n 1 momentin 5) kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tämän päätöksen 2 §:n 1 momentin d), e) ja f) kohdissa mainitut selvitykset, joihin liittyvien todistusten tulee olla annettu tämän päätöksen 2 §:n 1 momentin a) kohdassa tarkoitettun loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseen perustuvan lausunnon nojalla; sekä

d) viranomaisen, laitoksen tai kassan vaatima muu selvitys.

7 §. Jättäessään veronhuojennuslain 8 §:n nojalla vaatimatta säädetyn leimaveron on asianomaisen viranomaisen, laitoksen tai kassan siihen asiakirjaan, joka olisi leimamerkeillä varustettava, merkittävä, että asiakirja on asuntotuotannon veronhuojennuslain nojalla leimaverosta vapaa. Samanlainen merkintä on tehtävä viranomaisen, laitoksen tai kassan pöytäkirjaan tai sitä vastaavaan asiakirjaan.

8 §. Huoneiston lattiapinta-alalla tarkoitetaan sitä huoneiston vaakasuoraa pinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat, ottamatta kuitenkaan lukuun hormiryhmien, putkikanavien, pilarien ja kantavien seinien vaatimaa alaa.

Asuntolatalossa olevan tai asuntolatalotyyppisen asuinhuoneiston lattiapinta-alaksi on laskettava kunkin asuinhuoneen pinta-ala lisätyinä asukkaiden yhteiskäyttöön varattujen huone-tilojen suhteellisella lattiapinta-alalla.

9 §. Asukkaiden yhteiskäyttöön tarkoitettuina asumiseen liittyvinä huone-tiloina pidetään muulla kuin kellarikerroksessa ja ullakolla olevia yhteiskäyttöisiä oleskelu- ja työskentelyhuoneita sekä muita tämänkaltaisia huone-tiloja.

10 §. Kellarikerroksella tarkoitetaan tilaa, joka on osittain tai kokonaan maanpinnan alapuolella ja jota rakentamista koskevien määräysten mukaan ei saada käyttää asuin- eikä työhuoneiksi.

11 §. Yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan rakennetulla tai rakennettavalla rakennusryhmällä tarkoitetaan sellaista rakennusryhmää, johon kuuluvien erillisten rakennusten rakentaminen on tapahtunut tai tapahtuu sanotunlaisen suunnitelman mukaan alueelle, joka rakennusten sijoittelun kannalta muodostaa kokonaisuuden.

12 §. Rakennuksen tai yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan rakennetun rakennusryhmän rakentaminen katsotaan aloitetuksi, elleivät erityiset seikat muuta osoita, silloin kun rakennuksen tahi, mikäli on kysymyksessä sanotunlainen rakennusryhmä, sen ensimmäisen rakennuksen perustustyö on aloitettu.

Rakennuksen katsotaan valmistuneen asuttavaan kuntoon silloin kun siihen voidaan sijoittaa asukkaita. Rakennusryhmä katsotaan asuttavaan kuntoon rakennetuksi silloin kun kaikki siihen kuuluvat rakennukset ovat valmistuneet käyttötarkoitukseensa.

120. Asuntolainojen korkokanta.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 31 p:ltä 1953.
(Suomen as.-kok. 568/53)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:35)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 9 ja 20 §:n nojalla päättänyt:

Asuntotuotantolaisissa tarkoitettujen asuntolainojen korko on toistaiseksi oleva yksi sadalta vuodessa ja asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa laissa (224/49) tarkoitettujen asuntolainojen korko on oleva siksi, kunnes siitä toisin määrätään, yksi sadalta ja valtion myöntämien ensisijaisten asuntolainojen korko kahdeksan sadalta vuodessa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1954.

121. Kaupungin jako nuohouspiireihin.

Palolautakunnan päätös huhtikuun 15 p:ltä 1953.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1942:145, 1943:132 ja 1946:151)

Palolautakunta päätti mainittuna päivänä, että nuohouspiirien lukumäärä vähennetään asteittain 24:stä 19:ään.

122. 1. kaupunginosan korttelia n:o 20 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 26 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3311)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä marraskuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin n:o 20 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VIII

Rakennusala enintään 8-kerroksista rakennusta varten.

Max + O.o

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen O-tasosta luettuna rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

123. 22. kaupunginosan korttelia n:o 550 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun
26 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3310)

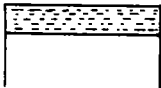
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivältä marraskuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelin n:o 550 tontin n:o 25 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohainen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 39.0

Luku, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

Istutettava tontinosa.

124. 14. kaupunginosan korttelia n:o 478 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 3 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938:103 ja 1943:195)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3321)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä joulukuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 478 tonttien n:o 4 ja 31 asemakaava sekä sanotun korttelin n:o 478 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 31.30

Luku, joka osoittaa mihin korkeuteen O-tasolta lukien rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Istutettava tontinosa.

125. 4. kaupunginosan korttelia n:o 167 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudermaan lääninhallitukselle helmikuun
5 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3335)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä tam-
mikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan kort-
telin n:o 167 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin
oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksi-
neen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 2 tehdaskorttelissa n:o 167 saa-
daan A:lle merkitty ullakonosa sisustaa hen-
kilökunnan ruokalahuoneistoksi.

126. 16. kaupunginosan korttelia n:o 729 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 3 p:ltä 1953.

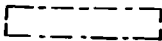
(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:132)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3312)

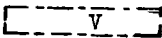
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä joulukuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 16. kaupunginosan korttelin n:o 729 tontin n:o 1 asemakaava sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

Rakennusala paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Roomalainen numero osoittaa rakennuksen tai rakennusosan enimmäiskerrosluvun.

127. 30. kaupunginosan kortteleita n:o 30013 ja 30014 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 13 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavassaston laatimaa piirustusta n:o 3351)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päiväältä tammiukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30013 tontin n:o 2 ja korttelin n:o 30014 tonttien n:o 8 ja 12 asemakaava sekä korttelin n:o 30014 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

V

Rakennusala enintään 5-kerroksista rakennusta varten.

IV

Rakennusala enintään 4-kerroksista rakennusta varten.

I

Rakennusala yksikerroksista enintään 5 m korkeaa rakennusta varten.

+ 24.0

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

128. 43. kaupunginosan korttelien n:o 43139-43147 asemakaava sekä Herttoniementietä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 7 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:258, 1948:226 ja 1952:173)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3297)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä helmikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 43. kaupunginosan korttelien n:o 43139-43147 asemakaava on hyväksytty sekä Herttoniementietä koskeva asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

IV

Rakennusala enintään nelikerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten, jossa kattolista saa olla puusta.

II

Rakennusala enintään kaksikerroksista ja enintään 7 m korkeata liikerakennusta varten.

I

Rakennusala yksikerroksista ja enintään 5 m korkeata liikerakennusta varten.

Yleisen rakennuksen tontista saa käyttää rakentamiseen enintään 2/5. Rakennusten korkeus saa olla enintään 14 m ja rakennettu kerrosala enintään 3/4 tontin pinta-alasta.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

→

Viemäriä varten varattu tontinosa.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

3/4

Rakennusala, josta saa käyttää rakentamiseen enintään 3/4.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat uudet kadut:

Herttoniementie - Herttonäsvägen
Hiihtäjätie - Skidlöparvägen
Latvalahdenkatu - Båtsviksgatan
Mäenlaskijantie - Backhopparvägen

129. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 827 ja 828 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 20 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3328)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelien n:o 827 ja 828 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä korttelin n:o 827 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jonka kattolista kuitenkin saa olla puusta. Rakennusalalla oleva numero ilmoittaa rakennusosan enimmäiskerrosluvun.

Tontin rakentamaton osa on istutettava, mutta sille saadaan rakentaa tarpeelliset tiet.

130. 29. kaupunginosan kortteleita n:o 29121 ja 29136 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 20 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3354)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitteilyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelien n:o 29121 ja 29136 asemakaava ja tonttijako on hyväksyty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III-IV

Rakennusala 3-4-kerroksista enintään 12 m korkea rakennusta varten. 4-kerroksinen osa saa olla enintään 1/2 rakennuksesta.

III

Rakennusala 3-kerroksista enintään 11 m korkea rakennusta varten.

I

Rakennusala 1-kerroksista enintään 5 m korkea rakennusta varten.

4/5

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen murtoluvun osoittama osa.

Z

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Sähkölinjaa varten varattava tontinosa.

131. 2. kaupunginosan korttelia n:o 36 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 21 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942:168)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3374)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 36 tontin n:o 6 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

132. Kalmistokadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 21 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3370)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 4. ja 20. kaupunginosissa olevan Kalmistokadun nimi on muutettu Mechelininkaduksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Poistettava kadunnimi: *Kalmistokatu.*

133. 14. kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudermaan lääninhallitukselle huhtikuun 21 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:99)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3375)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 477 tontin n:o 15 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

Istutettava tontinosa.

+ 0.00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen O-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

134. 15. kaupunginosan korttelia n:o 615 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 21 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3371)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 615 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niin kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 12 korttelissa n:o 615 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistot ainoastaan kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Max + 0.00

Numero, joka osoittaa rakennusosan enimmäiskorkeuden 0-tasosta luettuna.

A:lla merkitylle osalle saadaan ullakolle sisustaa luokkahuoneita.

135. 2. kaupunginosan korttelia n:o 96 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 23 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3372)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä maaliskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 96 tonttien n:o 2, 8 ja 27 asemakaava ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 9 korttelissa n:o 96 saadaan rakentaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

a-b-c-d:llä merkityllä tontinosalla on rakennuksen korkeus laskettava 15 metrin levyisen kadun mukaan.

136. 14. kaupunginosan korttelia n:o 506 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 5 peltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3339)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitteilyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päivästä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 506 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 4 korttelissa n:o 506 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Max + 0.00

Numero, joka osoittaa rakennusosan kattolistan enimmäiskorkeuden 0-tasosta lukien.

137. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29114 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun
5 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3377)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päivästä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29114 tontin n:o 4 asemakaavaan on hyväksytty muutos, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

5/6 VII

Rakennusala 7-kerroksista enintään 23 m korkeata rakennusta varten. Rakennusosalasta saa rakentaa enintään 5/6.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

138. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31040 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

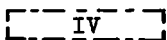
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun
5 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3383)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päiväältä huh-
tikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan kort-
telin n:o 31040 tontin n:o 4 asemakaava ja tonttijako on hy-
väksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros ase-
makaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta se-
lityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään
14 m korkeata rakennusta varten.

Viemäriä varten varattava tontinosa.

139. 3. kaupunginosan korttelia n:o 47 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 9 piltä 1953.

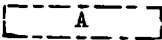
(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:196 ja 1951:221)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3365)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päiväältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 47 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavandräys:

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 3 korttelissa n:o 47 saadaan rakennuksen ullakkokerroksen A:lla merkitty osa sisustaa.

140. 25. kaupunginosan korttelia n:o 861 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 9 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:166)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3384)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päivästä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 861 tontin n:o 5 a asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala 3-kerroksista rakennusta varten.

A:lla merkitylle rakennuksen osalle saadaan kellarikerrokseen sisustaa liikehuoneita.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

141. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29087 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 9 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3360)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päiväältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29087 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III-IV

Rakennusala 3-4-kerroksista enintään 12 m korkeata rakennusta varten. 4-kerroksinen osa saa olla enintään 1/2 rakennetusta alasta.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

142. 29. kaupunginosan kortteleita n:o 29134 ja 29135
koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun
15 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3388)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päiväältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29135 ja korttelin n:o 29134 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä mainittujen korttelien tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VI

Rakennusala 6-kerroksista, enintään 20 m korkeata rakennusta varten.

I

Rakennusala 1-kerroksista, enintään 5 m korkeata paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

5/6

Rakennusala, josta saa käyttää rakentamiseen murtoluvun osoittaman osan.

Yleisten rakennusten tonteilla saa rakennusten kerrospinta-ala olla yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Sähkölinjaa varten varattava tontinosa.

143. 1. kaupunginosan korttelia n:o 10 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 28 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:168)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3387)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivästä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin n:o 10 tontin n:o 4 b asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

A

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 4 b saadaan A:lla merkitty ullakonosa sisustaa toimistotilaksi.

144. 4. kaupunginosan korttelia n:o 157 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 30 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:204)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laattmaa pitrustusta n:o 3386)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 157 tontin n:o 18 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiineen ja selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 18 korttelissa n:o 157 saadaan rakennuksen kattolista sijoittaa enintään korkeuteen + 32.35 0-tasosta luettuna. Roomalainen numero osoittaa rakennusosan suurimman sallitun kerrosluvun. A:lla merkitylle osalle saadaan rakentaa ainoastaan parvekkeita.

Istutettava tontinosa.

145. 7. kaupunginosassa olevan Johanneksentien levitystä koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 30 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3394)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 7. kaupunginosassa olevan Johanneksentien levitystä koskeva asemakaavan muutos on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

146. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30015 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 30 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3395)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30015 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 2 korttelissa n:o 30015 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja ainoastaan kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. Rakennettu kerros-pinta-ala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä.

147. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30043 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 30 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3396)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivältä huhtikuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30043 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 11 korttelissa n:o 30043 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja ainoastaan kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. Rakennettu kerospinta-ala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala, rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä.

148. 14. kaupunginosan korttelia n:o 480 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 11 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3402)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päiväältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 480 tontin n:o 2 asemakaava sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 2 korttelissa n:o 480 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuntoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

III

Rakennusala, jossa roomalainen numero osoittaa rakennuksen osan suurimman sallitun kerrosluvun.

149. 4. kaupunginosan kortteleita n:o 166 a ja 168 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 12 p:ltä 1953.

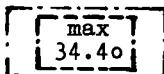
(Vrt. kunn. as.-kok. 1938:126)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3393)

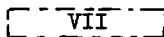
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päivästä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 166 a tontin n:o 20 ja korttelin n:o 168 tontin n:o 21 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

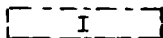
Asemakaavamääräyksiä:

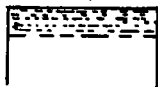
Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen rakennusosan kattolista saadaan sijoittaa.

Rakennusala enintään 7-kerroksista rakennusta varten.

Rakennusala enintään 1-kerroksista rakennusta varten.

Istutettava tontinosa.

150. 6. kaupunginosan varastoimisaluetta koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 12 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3398)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päivältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 6. kaupunginosan varastoimisalueen asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä saman kaupunginosan korttelin n:o TK 237 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

151. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31039 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 20 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:229)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3412)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitteilyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31039 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

I

Rakennusala 1-kerroksista ja enintään 5 m korkeata rakennusta varten.

9/10

Rakennusala, josta rakentamista varten saa käyttää 9/10.

152. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 836, 846, 847 ja 848 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 26 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3401)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelien n:o 836, 846, 847 ja 848 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä korttelien n:o 836, 847 ja 848 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Max + 38.20

Yleisen rakennuksen tontti n:o 1 korttelissa n:o 836 on koulutontti, jolle saa sijoittaa asuntoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Luku, joka osoittaa rakennuksen kattolistan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luetuna.

Tontille n:o 1 korttelissa n:o 848 saa sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. a-b:llä merkityllä rakennuksen osalla on julkisivuoikeus puistoon päin.

III

Rakennusala 3-kerroksista, enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

I

Rakennusala 1-kerroksista rakennusta varten.

Asemakaavanmuutoksen kautta poistuu seuraava kadunnimi: Kaukonkatu - Kaukogatan ja seuraava yleisen paikan nimi: Käpylänatori - Kottbyborg.

153. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29071 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun
26 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3410)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päiväältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29071 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala 3-kerroksista enintään 11 m korkeata rakennusta varten. Lisäksi saadaan A:lla merkityllä osalla rakennuksen kellarikerrokseen sisustaa myymälä.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

154. 8. kaupunginosan korttelia n:o 138 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 8 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3409)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 8. kaupunginosan korttelin n:o 138 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Max + 21.00 Luku, joka osoittaa rakennuksen kattolistan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta lukien.

155. 11. kaupunginosan korttelia n:o 323 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 10 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3424)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä kesäkuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 11. kaupunginosan korttelin n:o 323 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VI

Rakennusala enintään 6-kerroksista rakennusta varten.

II

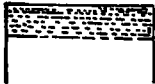
Rakennusala enintään 2-kerroksista rakennusta varten.

max.
41,00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta lukien rakennusosan kattolista saadaan enintään sijoittaa.

A

A:lla merkityllä rakennuksen osalla saadaan kellarikerrokseen sisustaa liikehuoneistoja.

Istutettava tontinosa.

156. 16. kaupunginosan korttelia n:o 720 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 10 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3430)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivästä kesäkuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 16. kaupunginosan korttelin n:o 720 tontin n:o 3 asemakaava ja mainitun korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 3 a korttelissa n:o 720 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistot ainoastaan kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

+ 22.70

Numero, joka osoittaa rakennusosan enimmäiskorkeuden O-tasosta lukien.

157. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30021 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

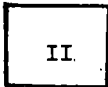
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 12 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3438)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivästä kesäkuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30021 tonttien n:o 8 ja 10 asemakaavanmuutos on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräykseen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti, jolle saadaan rakentaa yksi, enintään kaksikerroksinen ja enintään 8 m korkea, ainakin paloahdastavaan luokkaan kuuluva asuinrakennus. Tontin pinta-alasta saadaan rakentamiseen käyttää 1/5. Rakennuksessa saa olla enintään kolme asuinhuoneistoa. Kuitenkin saa rakennuksessa olla neljä asuinhuoneistoa, jos tontti on suurempi kuin 1200 m² ja viisi asuinhuoneistoa, jos tontti on suurempi kuin 1500 m².

Viemäriä varten varattu tontinosa.

158. 31. kaupunginosassa olevaa Länsiulapanniemen puisto-
aluetta koskeva asemakaavanmuutos asema-
kaavamääräyksineen.

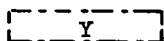
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun
12 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3292)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä ke-
säkuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosassa
olevan Länsiulapanniemen puistoalueen asemakaava on hyväksyt-
ty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaa-
vamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen likimääräinen rakennus-
ala. Rakennusosalalle saadaan rakentaa enintään
6 m korkea rakennus.

159. 9. kaupunginosan korttelia n:o 204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 14 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:42, 1938:96, 1946:240 ja 1947:212)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3373)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä kesäkuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 9. kaupunginosan korttelin n:o 204 tonttien n:o 9 a, 10 ja 21 asemakaava sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkitylle rakennusosalalle saadaan rakentaa enintään 13 m korkea rakennus ja B:llä merkitylle rakennusosalalle enintään kaksikerroksinen rakennus.

a-b-c-d-e-f:llä merkittyä tontinosaa ei saa ottaa lukuun rakennettavaksi sallittua pinta-alaa määrättäessä.

160. 38. kaupunginosan (Malmin) luoteisosan ja 39. kaupunginosan (Tapanilan) etelä- ja länsiosan asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 20 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3333)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 38. kaupunginosan (Malmin) luoteisosan ja 39. kaupunginosan (Tapanilan) etelä- ja länsiosan asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

III

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeaa rakennusta varten.

II

Rakennusala enintään 2-kerroksista ja enintään 8 m korkeaa rakennusta varten.

I

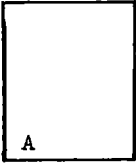
Rakennusala yksikerroksista ja enintään 5 m korkeaa paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa ei saa olla asuntoja.

4/5

Rakennusala, josta rakentamista varten saa käyttää enintään 4/5.

II

Tontti, jonka ulkoisten rakennusrajojen määrittämälle alueelle saa rakentaa enintään 2-kerroksisen ja enintään 8 m korkean asuinrakennuksen. Rakentamiseen saa käyttää enintään 1/6 tontin pinta-alasta. Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 30 m²:n laajuinen talousrakennus, jonka etäisyys tontin rajasta tulee olla vähintään 5 m.

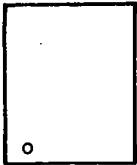
Asuintontti, jolle saa rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita asuinrakennuksia. Rakentamiseen saa käyttää enintään $1/8$ tontin pinta-alasta. Asuinrakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja rakennusten etäisyyden naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta vähintään 6 m. Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 70 m^2 :n laajuinen talousrakennus, jonka etäisyys tontin rajasta on vähintään 5 m.

A3:lla merkitylle tontille saadaan rakentaa 3 asuntoa.

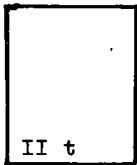
A2:lla merkitylle tontille saadaan rakentaa vain yksi asuinrakennus, jossa saa olla enintään 2 asuntoa.

A1:llä merkityllä tontilla saa olla vain yksi asunto.

Ar:llä merkityllä tontilla saa olla enintään 2 asuntoa $1\ 000 \text{ m}^2$:n tonttipinta-alaa kohden.

Asuintontti, jolle saadaan rakentaa yksikerroksinen enintään 5 m korkea asuinrakennus, jossa saa olla enintään 2 asuntoa. Ullakolle saadaan sisustaa alakerran huoneistoon kuuluvia huoneita. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $1/10$. Rakennuksen etäisyyden naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta tulee olla vähintään 6 m. Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 50 m^2 :n laajuinen talousrakennus, jonka etäisyys tontin rajasta on vähintään 5 m.

Tontti, jolle saa rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita, paloapidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia, joihin saadaan sijoittaa työhuoneita pieneollisuutta varten. Asuinhuoneistoja saa tontilla olla vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. Tontin pinta-alasta saa enintään $1/4$ käyttää rakentamiseen. Ullakon käyttö on kielletty. Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 9 m ja rakennusten etäisyyden naapuritontin rajasta vähintään 6 m.

Yleisten rakennusten tonteilla saa rakennusten korkeus olla enintään 14 m ja rakennettu kerrospinta-ala enintään $3/4$ tontin pinta-alasta.

Maistraatti voi sallia, että paloapidättävään luokkaan kuuluvassa asuntorakennuksessa, joka ei liity naapuritontilla olevaan rakennukseen, sekä yleisen rakennuksen tontilla olevassa rakennuksessa kattolista saa olla puusta.

Asuintonteilla ja yleisten rakennusten tonteilla on rakentamatta jäävät tontinosat istutettava.

Tehdaskortteleissa oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 12 m. Enintään 9 m korkeassa tehdasrakennuksessa saa olla paloapiddättävät seinät. Tontille saa myös rakentaa yksikerroksisia ja enintään 5 m korkeita palonarkaan luokkaan kuuluvia varastorakennuksia. Rakennukset on jaettava palonkestävästi enintään 600 m²:n laajuisiin osiin. Ullakkotilan käyttö tehdas- ja varastorakennuksissa on kielletty.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 2-kerroksisia, enintään 8 m korkeita ja tulee niiden olla ainakin paloahdistavaa luokkaa.

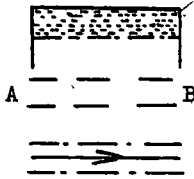
Tontin pinta-alasta saa enintään 1/2 käyttää rakentamiseen. Rakennuksen etäisyyden naapuritontin rajasta tulee olla vähintään 6 m. Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään yhtä suuri kuin rakennuksen korkeus, ei kuitenkaan 9 m pienempi.

Varastokortteleissa oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tontteja saadaan käyttää myös pienteollisuuden työhuone- ja varastoimistarpeisiin. 2-kerroksisessa rakennuksessa tulee olla palonkestävät ulkoseinät, porrashuoneiden seinät, portaat, kantavat seinät ja pilarit sekä ainakin paloa pidättävät välipohjat; rakennus on jaettava palonkestävästi enintään 600 m²:n suuruisiin osiin. Yksikerroksisen rakennuksen seinät saavat olla palonarkaa luokkaa; rakennus on jaettava palonkestävästi enintään 300 m²:n suuruisiin osiin. Tontille saa rakentaa yhden, enintään 60 m²:n suuruisen asuinhuoneiston. Konttori-, ruokailu- ja asuintilat on eristettävä muun rakennuksen yhteydestä palonkestävästi. Samalla tontilla olevien rakennusten keskinäisen etäisyyden on oltava vähintään 9 m.

Liikennealueeseen rajoittuvilla tehdas- ja varastotonteilla on julkisivuoikeus liikennealuetta vastaan.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Istutettava tontinosa.

Korttelin n:o 39052 alla on välillä A-B 2.0 m:n levyinen viemäritunneli, jonka laki on enintään tasossa + 12.0 O-tasosta luettuna.

Viemäriä varten varattava tontinosa.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

Ahomäenkuja - Svedjebäckagränd
 Ahomäentie - Svedjebäckavägen
 Alhokuja - Lakaängsgränd
 Anianpellontie - Anianpeltovägen
 Askarkuja - Askarslättsgränd
 Askartie - Askarslättsvägen
 Haapapolku - Aspstigen
 Haapatie - Aspvägen
 Hallatie - Frostvägen
 Heinäpellontie - Hejndäkersvägen
 Hietaniittyntie - Sandängsvägen
 Hietapellontie - Sanddäkersvägen
 Hirakonkuja - Skimmelgränd
 Hippiälstie - Kungsfågelsvägen
 Huhtatie - Falldäkersvägen
 Immolankuja - Immusgränd
 Immolantie - Immusvägen
 Jokipolku - Åstigen
 Jokitie - Ävägen
 Juhanhaka - Johanshagen
 Kärhusuontie - Björnkärrsvägen
 Kastanjatie - Kastanjevägen
 Katajamäentie - Enkullavägen
 Katajapolku - Enstigen
 Kauppatie - Handelsvägen
 Kerttusementie - Rödfågelsvägen
 Kirkonkyläntie - Kyrkobyvägen
 Kivitaskuntie - Stenskvättsvägen
 Kolmenmäentie - Trebackarsvägen
 Kotikallio - Hemberget
 Kotikuja - Hemgränd
 Kotikumpu - Hemkullen
 Kotinummentie - Hemmalmsvägen
 Kotitie - Hemvägen
 Kottaraistie - Starvägen
 Kuhankeittäjäntie - Sommargyllingsvägen
 Kukkulatie - Kullvägen
 Kunnantie - Kommunalvägen

- Kylänraitti - Bytöget
- Kylärinne - Bybrinken
- Käpylinnunkuja - Korsnäbbsgränd
- Käpylinnuntie - Korsnäbbsvägen
- Laiduntie - Betesvägen
- Laukkipääntie - Blåsvägen
- Laululinnuntie - Sångfågelsvägen
- Laulurastaankuja - Trastgränd
- Laulurastaaipoiku - Traststigen
- Laulurastaantie - Trastvägen
- Lehmuntie - Lindvägen
- Leivosenkujat - Lärkgränd
- Leivosentie - Lärkvägen
- Leppälinnuntie - Alfågelsvägen
- Leppätie - Alvägen
- Lillinkuja - Lillysgränd
- Luumukuja - Plommongränd
- Lyylinkuja - Lydiasgränd
- Länsirinnentie - Västerbrinksvägen
- Malmin raitti - Malms bygata
- Malmin tori - Malms torg
- Marjastajankuja - Bärplockargränd
- Marjatie - Bärvägen
- Markkinantie - Marknadsvägen
- Muuttolinnuntie - Flyttfågelsvägen
- Mäenharju - Backkrönet
- Niementie - Näsvägen
- Niitynperä - Ängsdottnen
- Notkottie - Däldvägen
- Ollilankuja - Ollasgränd
- Ollilantie - Ollasvägen
- Onkikujat - Metspögränd
- Pajukonkujat - Videskogsgränd
- Pajukonttie - Videskogsvägen
- Pampulankuja - Bamssasgränd
- Pihatie - Gårdstunet
- Pohjanpellonkujat - Norråkersgränd
- Pohjanpellontie - Norråkersvägen
- Polttilankuja - Brännasgränd
- Punatulkuntie - Domherrevägen
- Pähkinätie - Hasselnötsvägen
- Rasintie - Rasivägen
- Ruohotie - Gräsvägen
- Saarnitie - Askträdsvägen
- Salavatie - Sälgvägen
- Santerlantie - Sandersvägen
- Sarkatie - Tegvägen
- Satakielentie - Näktergalsvägen
- Sidentie - Bindevägen

Sitakuja - Metrevsgränd
Stimpukkakuja - Musselgränd
Suvitie - Högsommarvägen
Syystie - Höstvägen
Takanittiyntie - Utängsvägen
Talitiaisie - Talgmesvägen
Talvelankuja - Talvelagränd
Talvelantie - Talvelavägen
Tapanilantie - Staffansbyvägen
Tapaninkallio - Staffansberget
Terhotie - Ekollonvägen
Tervapääskynpolku - Tornsuvalustigen
Tilhitie - Röntrastvägen
Traktorikuja - Traktorgränd
Traktoritie - Traktorvägen
Tukkisillankuja - Stambrogränd
Tukkisillantie - Stambrovägen
Tuohikoluntie - Näverbjörksvägen
Tuomipolku - Häggstigen
Turkhaudantie - Turkhautavägen
Tyyneläntie - Tyynelävägen
Uimarannantie - Simstrandsvägen
Uudenpellonkuja - Nydkersgränd
Uudenpellonpolku - Nydkersstigen
Uunilinnuntie - Lövsångarvägen
Vahtitie - Vaktvägen
Vainionkuja - Åkergränd
Vainiontie - Åkervägen
Vanha Tapanilantie - Gamla Staffansbyvägen
Varpustie - Sparuvägen
Veropellontie - Skattdkersvägen
Västärdkintie - Södesärlevägen
Yrttimaantie - Örtagårdsvägen

161. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 30 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3449)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä syyskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31109 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

V

Rakennusala enintään 5-kerroksista ja enintään 17 m korkeata rakennusta varten.

IV

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

162. 25., 26. ja 28. kaupunginosia koskeva asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun
5 piltä 1953.

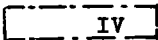
(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:115, 1937:102 ja 1940:159)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3313)

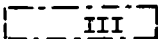
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä toukokuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 25. ja 26. kaupunginosaan koskeva asemakaava sekä 28. kaupunginosan etelä- ja itäosan asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

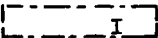
Asemakaavamääräyksiä:

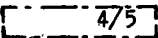
Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala yksikerroksista enintään 5 m korkeata paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa ei saa olla asuntoja.

Rakennusala, josta rakentamiseen saa käyttää enintään 4/5.

Asuntotontti, jolle saa rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita asuinrakennuksia. Rakentamiseen saa käyttää enintään 1/5 tontin pinta-alasta. Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja rakennusten etäisyyden naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta vähintään 6 m.

Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 50 m²:n laajuinen talousrakennus.

A4:llä merkitylle tontille saadaan sijoittaa enintään 4 asuntoa.

A2:lla merkitylle tontille saadaan rakentaa vain yksi asuinrakennus, jossa saa olla enintään 2 asuntoa.

AL:llä merkitylle tontille saadaan sijoittaa liikehuoneistoja sekä enintään 4 asuntoa.

Kortteleissa n:o 28141, 28142 ja 28143 oleville tonteille saa rakentaa enintään 4-kerroksisia ja enintään 14 m korkeita rakennuksia. Rakennusten yhteenlaskettu kerrospinta-ala saa olla enintään $\frac{3}{5}$ tontin pinta-alasta.

Yleisten rakennusten tonteilla saa rakennettu kerrospinta-ala olla enintään $\frac{3}{4}$ tontin pinta-alasta ja rakennusten korkeus enintään 14 m.

Tehdaskortteleissa n:o 28294-28299 oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Rakentamiseen saa käyttää enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta. Rakennusten tulee olla yksikerroksisia ja enintään 5 m korkeita. Tehdasrakennuksissa saa olla paloapidättävät seinät.

Erillisen asunto-, konttori- ja ruokailurakennuksen tulee olla ainakin paloahdistavaa luokkaa. Asuntoja saa tontilla olla vain yksi.

Tonteille saa rakentaa myös palonarkaan luokkaan kuuluvia varastorakennuksia. Jos rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m^2 , on se palonkestävin seinin jaettava enintään 600 m^2 :n osastoihin.

Ullakkotilan käyttö tehdas- ja varastorakennuksissa on kielletty.

Rakennusten etäisyyden naapuritontin rajasta tulee olla vähintään 6 m ja rakennusten välimatkan tontilla vähintään 9 m.

Varastokortteleissa oleville tonteille saa rakentaa yksikerroksisia ja enintään 5 m korkeita rakennuksia.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antaman rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Viemäriä varten varattu tontinosa.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat uudet kadut ja yleiset paikat:

Aidasmäentie - Gärdebäckavägen
 Airueentie - Budbärravägen
 Alkutie - Alkuvägen
 Asesepäntie - Vapensmedsvägen
 Etumetsänpolku - Framskogsstigen
 Etumetsäntie - Framskogsvägen
 Harjantekijäntie - Borstmakarvägen
 Heiden Vilkenin tie - Heiden Vilkens väg
 Henkivartijantie - Drabantvägen
 Henrik Sohlbergin tie - Henrik Sohlbergs väg
 Jahtivoudintie - Jaktfogdevägen
 Jokintementie - Änsvägen
 Kammantekijäntie - Kammakarvägen
 Kannunvalajantie - Kannstöparvägen
 Kannus - Spörren
 Kantakyläntie - Fornbyvägen
 Karpptie - Karpvägen
 Kengittäjäntie - Hovslagarvägen
 Kinkeripolku - Läsförhørsstigen
 Kirkkoherrantie - Kyrkoherdevägen
 Kisällintie - Gesällvägen
 Kivalterintie - Gewaldigervägen
 Kotonititynkuja - Kottängsgränd
 Kotonitityntie - Kottängsvägen
 Krämerintie - Krämerstsvägen
 Kuitu - Lintdgan
 Kylänvanhimmankuja - Bydldstegränd
 Kylänvanhimmantie - Bydldstevägen
 Kyläsepänkuja - Bysmedsgränd
 Kylävoudinkuja - Byfogdegränd
 Kylävoudintie - Byfogdevägen
 Käskynhaltijantie - Stdthällarvägen
 Larin Kyöstin tie - Larin Kyöstis väg
 Leipurintie - Bagarvägen
 Liukumäentie - Hasabäckavägen
 Lohenpyrstö - Laxstjärten
 Lohmiehenpolku - Laxfiskarstigen
 Lohkopellontie - Hopstycksvägen
 Mestarintie - Mästarvägen
 Mikkolantie - Mickelsvägen
 Myllypellonkuja - Kvarndkersgränd
 Myllypellontie - Kvarndkersvägen
 Mäkitorpankuja - Kullatorpsgränd
 Mäkitor pantie - Kullatorpsvägen
 Napinvalajantie - Knappmakarvägen
 Niittylänpolku - Ängsskogsstigen

Niittyläntie - Ängsskogsvägen
 Norrtäljentie - Norrtäljevägen
 Oltermannintie - Äldermansvägen
 Oppipojantie - Lärlingsvägen
 Otto Brandtin kuja - Otto Brandts gränd
 Otto Brandtin tie - Otto Brandts väg
 Oulunkylän tori - Äggelby torg
 Oulunkyläntie - Äggelbyvägen
 Patakuja - Grytgränd
 Patolantie - Damnvägen
 Patomäentie - Dammbäcksvägen
 Paturintie - Grytgjutarvägen
 Pellavakaskentie - Linsvedvägen
 Pellavapellontie - Lindkersvägen
 Pikalähetintie - Enspännarvägen
 Pikkukoskentie - Lillforsvägen
 Pikkumatintie - Pikkumattivägen
 Pukkilantie - Pukkilavägen
 Puusuutarintie - Lästmakarvägen
 Rajametsäntie - Råskogsvägen
 Rakennusmestarintie - Byggmästarvägen
 Runoilijanpolku - Skaldestigen
 Ruutanakuja - Rudgränd
 Ruutanatie - Rudvägen
 Satulasepäntie - Sadelmakarvägen
 Siltavoudinkuja - Brofogdegränd
 Siltavoudintie - Brofogdevägen
 Solakalliontie - Svalustensvägen
 Takametsäntie - Baskskogsvägen
 Teininkuja - Djäknegränd
 Teininmäki - Djäknebacken
 Teinintie - Djäknevägen
 Tinasepäntie - Tenngjutarvägen
 Torivoudintie - Torgfogdevägen
 Tuusulantie - Tusbyvägen
 Töllinmäki - Töllebacken
 Töllinrinne - Töllebrinken
 Uunisepäntie - Ugnsmakarvägen
 Vaskisepäntie - Kopparslagargränd
 Vaskisepäntie - Kopparslagarvägen
 Veräjämäenkuja - Grindbackagränd
 Veräjämäentie - Grindbackavägen
 Veräjänkorva - Grindstolpen
 Välimetsänkuja - Mellanskogsgränd
 Välimetsäntie - Mellanskogsvägen
 Värjärintie - Färgarvägen
 Yhdyskunnantie - Samhällsvägen
 Ylänkötie - Högaliden

163. 25. kaupunginosan korttelia n:o 872 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle loka-kuun 15 piltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:228)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3441)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä syyskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 872 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontin pinta-alasta saadaan rakentamiseen käyttää enintään 1/3. Rakennuksen kerrosala ei saa ylittää 3 500 m². Kerroksia saa olla enintään neljä ja rakennuskorkeus saa olla enintään 13 m.

Rakentamattomat tontinosat, joille saa tehdä tarpeellisia kulkuteitä, on istutettava.

164. 12. kaupunginosan korttelia n:o 357 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 19 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3439)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä syyskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 357 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Max + 36.50

Luku, joka osoittaa rakennusosan kattolistan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luetuna.

165. 15. kaupunginosan korttelia n:o 619 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 23 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3450)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 619 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 2 korttelissa n:o 619 on kirkkotontti, jolle saa rakentaa kirkon siihen liittyvine seurakuntatiloineen sekä enintään kolme asuntoa.

Rakennettu kerrosala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala ja rakennuksen korkeus enintään 12 m.

A:lla merkitylle tontinosalle saa rakentaa kellotornin.

Tontin alla on välillä B-C 1.5 m:n levyinen viemäritunneli, jonka laki on enintään tassossa + 6.0 0-tasosta luettuna.

166. 22. kaupunginosan korttelia n:o 701 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 23 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:172)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3444)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelin n:o 701 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

← Max + 0.00 →

Yleisen rakennuksen rakennusala. Rakennus-
alalla oleva numero ilmoittaa mihin enimmäis-
korkeuteen rakennuksen tai rakennusosan katto-
lista saadaan sijoittaa, 0-tasosta luettuna.

167. 22. kaupunginosan kortteleita n:o 530 ja 540-547
koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marras-
kuun 12 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3457)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 p:ltä loka-
kuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan kort-
telien n:o 530 ja 540-547 asemakaava sekä korttelin n:o 546
tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asema-
kaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tont-
tijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

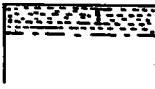
III

Kolmikerroksisen rakennuksen rakennusala.

+ 30.0

Número, joka osoittaa mihin korkeuteen O-
tasosta luettuna rakennuksen kattolista on
sijoitettava.

Yleisten rakennusten tonteille saa rakentaa
enintään 3-kerroksisia ja enintään 12 m kor-
keita rakennuksia. Rakennettu kerrospinta-
ala saa olla enintään 5/4 tontin pinta-ala-
ta.

Istutettava tontin osa.

168. 23. kaupunginosan korttelia n:o 918 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 12 p:ltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3428)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä lokakuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 23. kaupunginosan korttelin n:o 918 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja osalle mainittua korttelia on hyväksytty tonttijako, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

II

Rakennusala, jossa roomalainen numero osoittaa rakennuksen osan suurimman sallitun kerrosluvun.

169. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29126 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun
12 p:ltä 1953.

(Katsotaan kiinteistötoimiston asemakaavuosaston laatimaa piirustusta n:o 3451)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivästä lokakuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29126 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

4/5 I - II

Rakennusala enintään 2-kerroksista rivitaloa varten. Rakennuksen korkeus katupinnan tasosta laskettuna saa olla enintään 5 m. Rakennus-
alasta saa käyttää rakentamiseen murtoluvun
osoittaman osan.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

170. 1. kaupunginosan korttelia n:o 10 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 18 p:ltä 1953.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:168)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3469)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä lokakuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin n:o 10 tontin n:o 4 a asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 4 a saadaan A:lla merkitty ullaikonosa sisustaa toimistotilaksi.

171. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30038 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

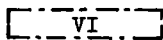
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 18 piltä 1953.

(Katsota kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3470)

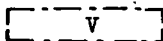
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esiteltyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivästä lokakuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30038 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

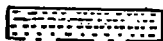
Asemakaavamääräykset:

Rakennusala 6-kerroksista, enintään 20 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala 5-kerroksista, enintään 17 m korkeata rakennusta varten.

Istutettava tontinosa.

172. 4. kaupunginosa korttelia n:o 166 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 21 piltä 1953.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3475)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päiväältä mar-raskuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosa kort-telin n:o 166 a tontin n:o 20 asemakaava on hyväksytty muutet-tavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyk-sineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

1 m² + 34.40

Luku, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasos-ta luettuna rakennusosan kattolista enintään saadaan sijoittaa.

VII

Rakennusala enintään 7-kerroksista rakennusta varten.

I

Rakennusala enintään 1-kerroksista rakennusta varten.

Istutettava tontinosa.

173. Tonttijaonmuutokset vuonna 1953.

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päättös	Sisäs. min. vahvistus
14	477	11 ja 13	yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 11 Ruusulankadun varrella	26.11.52	26.1.53
21	660	-	Tonttijako vahvistettu ..	12.11.52	"
29	29020	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29056	-	Tonttijako vahvistettu ..	26.11.52	"
31	31002,				
	31036, 31067 ja 31093	-	Tonttijako vahvistettu ..	12.11.52	"
31	31069 ja 31077	-	Tonttijako vahvistettu ..	26.11.52	"
44	44029 ja 44030	1 - 4	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
30	30057 ja 30060	-	Tonttijako vahvistettu ..	7.1.53	30.1.53
29	29018	-	Tonttijako vahvistettu ..	10.12.52	3.2.53
31	31052	-	Tonttijako vahvistettu ..	7.1.53	"
31	31090	-	Tonttijako vahvistettu ..	10.12.52	"
44	44023	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31009 ja 31026	-	Tonttijako vahvistettu ..	17.12.52	7.2.53
31	31101	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29071	-	Tonttijako vahvistettu ..	14.1.53	19.2.53
29	29021	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	3.3.53
30	30029	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
30	30095	-	Tonttijako vahvistettu ..	28.1.53	9.3.53
29	29112	3 ja 4	Tonttista n:o 4 liitetty tonttiin n:o 3 480 m ² :n suuruisen alue	28.1.53	17.3.53
31	31119	-	Tonttijako vahvistettu osittain	28.1.53	17.3.53
31	31132	-	Tonttijako vahvistettu ..	11.2.53	17.3.53
22	707	1 ja 5 a	Tontit n:o 1 ja 5 a yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 10 Lemuntien varrella ..	"	24.3.53
30	30021	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31046 ja 31048	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31097	-	Tonttijako vahvistettu ..	25.2.53	28.3.53
44	44037	-	Tonttijako vahvistettu ..	11.2.53	"
29	29092	-	Tonttijako vahvistettu ..	25.2.53	7.4.53
31	31031	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29005 ja 29077	-	Tonttijako vahvistettu ..	11.3.53	20.4.53
29	29125	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
23	685	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	21.4.53
31	31128	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31053	-	Tonttijako vahvistettu ..	1.4.53	5.5.53
43	43011	7	Tontti n:o 7 on jaettu kahdeksi tontiksi n:o 8 ja 9	"	"

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäs. min. vahvistus
44	44016	-	Tonttijako vahvistettu ..	1.4.53	9.5.53
21	651	-	Tonttijako vahvistettu ..	22.4.53	30.5.53
31	31070 ja 31114	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31089 ja 31091	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29133	-	Tonttijako vahvistettu ..	6.5.53	4.6.53
29	29021	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	11.6.53
29	29123	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
30	30026	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31120	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29001	-	Tonttijako vahvistettu ..	20.5.53	26.6.53
30	30023	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31010	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
31	31021	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31101	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
31	31101	1	Tontti n:o 1 on jaettu kah- deksi tontiksi, n:o 10 ja 11	"	"
29	29027	-	Tonttijako vahvistettu ..	15.6.53	21.7.53
31	31020	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31037	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31092	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31119	7	Tontti n:o 7 on jaettu kah- deksi tontiksi	"	"
29	29023	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	12.8.53
31	31106	1 ja 2	Tontit n:o 1 ja 2 yhdistet- ty yhdeksi tontiksi	"	"
29	29034	-	Tonttijako vahvistettu ..	2.9.53	7.10.53
29	29065	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29079	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29116	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
	29118 ja	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29119	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29117	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29130	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
30	30061	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31047	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31079	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
43	43013	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
43	43202	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
43	43204	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
29	29120	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	15.10.53
29	29131	-	Tonttijako vahvistettu ..	7.10.53	12.11.53
31	31134	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31032 ja 31038	-	Tonttijako vahvistettu ..	28.10.53	3.12.53
44	44024	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31075	-	Tonttijako vahvistettu ..	11.11.53	7.12.53

174. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1953.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt.päättö	
						tehty	astui voimaan
1	Marian sairaala	Lämmittäjä	1	22		14.1.53	1.1.53
2	Lastentarhat	Opettaja	3	26		"	"
3	"	Talousapulainen	1	12		"	"
4	Ryttylän koulukoti	Lämmittäjä	1	22		28.1.	1.3.53
5	Malmin lastenkoti	Talonnies-lämmittäjä (vrt. taulu B, n:o 1)	1	20		"	"
6	Marian sairaala	Keittiöapulainen	1	11		11.2.	"
7	Auroran sairaala	"	1	11		"	"
8	Kivelän sairaala	"	1	11		"	"
9	Nikkilän sairaala	"	2	11		"	"
10	Tuberkuloosiparantola	Sairaala-apulainen	1	11		"	"
11	Malmin sairaala	Keittiöapulainen	1	11		"	"
12	Huoltovirasto	Kodinhoitaja (vrt. taulu B, n:o 4,5 ja 6)	6	12		11.3.	1.4.53
13	Sähkölaitos	Kaapelimestari	1	37		"	"
14	"	Linjamestari	1	36		"	"
15	"	Katuvalomestari	1	36		"	"
16	"	Sähköyliasentaja	3	30		"	"
17	Suomenkieliset kansakoulut	Koululäkkäri	1	39		1.4.	1.9.53
18	"	Kouluhoitaja	2	25		"	"
19	Valmistava poikien ammattikoulu	Opettaja (tietopuolisten aineiden)	2	37		"	"
20	"	Ammattityön opettaja	4	31		"	"
21	Sofianlehdon vastaanottokoti	Johtaja	1	38		22.4. ja	1.1.54
22	"	Taloudenhoitaja	1	31		"25.11	"
23	"	Toimistoapulainen	1	18		"	"
24	"	Johtava hoitaja	2	26		"	"
25	"	Ohjaaja	2	26		"	"
26	"	Osastonhoitaja	2	20		"	"
27	"	Osastonhoitaja	2	19		"	"
28	"	Sairaanhoitaja	1	24		"	"
29	"	Hoitaja	2	19		"	"
30	"	Lastenhoitaja	7	18		"	"
31	Nukarin lastenkoti	Johtaja	1	27		"	"
32	"	Ohjaaja	1	26		"	"
33	"	Hoitaja	2	19		"	"
34	"	Lastenhoitaja	2	18		"	"
35	Kullatorpan lastenkoti	Johtaja	1	27		"	"
36	"	Ohjaaja	1	26		"	"
37	"	Hoitaja	2	19		"	"
38	"	Lastenhoitaja	2	18		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päättös	
						tehty	astui voimaan
39	Toivolan oppilaskoti	Johtaja	1	38		"	"
40	" "	Ohjaaja	2	26		"	"
41	" "	Osaastonhoitaja	3	20		"	"
42	" "	Hoitaja	6	19		"	"
43	Malmin lastenkoti	Johtaja	1	27		"	"
44	" "	Ohjaaja	1	26		"	"
45	" "	Osaastonhoitaja	1	20		"	"
46	" "	"	1	19		"	"
47	" "	Hoitaja	2	19		"	"
48	Hyvösen lastenkoti	Johtaja	1	27		"	"
49	" "	Osaastonhoitaja	1	20		"	"
50	" "	"	1	19		"	"
51	" "	Hoitaja	2	19		"	"
52	" "	Lastenhoitaja	2	18		"	"
53	Reijolan nuorisokoti	Osaastonhoitaja	1	20		"	"
54	Ryttylän koulukoti	Ohjaaja	7	26		"	"
55	Auroran sairaala	Iämmittäjä (vrt. taulu B, n:o 29)	1	22		6.5.	1.7.53
56	Urheilu- ja retkeilytoimisto	Urheilunohjaaja (naiep)	1	31	IV	"	1.1.54
57	Raastuvancikeus	Vanh.oikeusneuvosmies	1	49		"	1.7.53
58	Kaupunginkanslia	Apulaiskirjajaaja (vrt. taulu B, n:o 31)	2	23	IV	20.5.	1.6.53
59	Suomenkieliset kansakoulut	Vahtimestari	1	21		"	1.8.53
60	" "	"	1	22		"	"
61	" "	Talonmies-iämmittäjä	1	21		"	"
62	" "	"	2	22		"	"
63	Valmistava poikien ammatikoulu	Opettaja (tietopuolisten aineiden)	3	37		"	1.9.53
64	" "	Ammattityönopettaja	8	31		"	"
65	Lastentarhat	Opettaja	1	26		15.6.	"
66	" "	"	4	26		"	1.1.54
67	" "	Lastenhoitaja	2	15		"	"
68	" "	Lastentarha-apulainen	3	11		"	"
69	Urheilu- ja retkeilytoimisto	Vahtimestari (Käpylän urheilupuisto)	1	22		"	1.7.53
70	Kouluhammasklinikka	Haaraklinikanhoitaja	1	39		"	1.9.53
71	" "	Kouluhammaslääkäri	2	24		"	"
72	" "	Klinikka-apulainen	1	19		"	"
73	" "	"	1	18		"	"
74	" "	Eteisvalvoja-siivooja	1	10		"	"
75	Lastentarhat	Opettaja	5	26		"	1.8.53
76	" "	Lastenseimen opettaja	1	26		"	"
77	" "	Lastenhoitaja	3	15		"	"
78	" "	Keittäjä	1	14		"	"
79	" "	Lastentarha-apulainen	1	11		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito-luokka	Kaup.valt.päättös	
						tehty	astui voimaan
80	Käpylän uusi kaksikielinen lastentarha	Opettaja	3	26	1)	"	1.9.53
81	Terveystieteiden tutkimuskeskus	Aluehoitaja	10	25	"	2.9.	1.1.54
82	"	Kotisairaanhoidtaja	2	24	"	"	"
83	Kouluhammasklinikka	Haareklinikanhoitaja	1	39	"	"	"
84	"	Kouluhammaslääkäri	2	24	"	"	"
85	"	Klinikka-apulainen	1	19	"	"	"
86	"	"	1	18	"	"	"
87	"	Eteisvalvoja-siivooja	1	10	"	"	"
88	Kallion sivukirjasto	Opiskelunneuvoja (vrt. taulu B, n:o 33)	1	27	"	2.9.	1.1.54
89	Rakennustoimisto, talorakennusos.	Arkkitehti	1	45	"	"	1.10.53
90	"	Rakennusinsinööri	1	45	"	"	"
91	"	Koneinsinööri	1	44	"	"	"
92	"	Piirtäjä	1	33	"	"	"
93	Verotusvalmisteluvirasto	Apulaisasihteeri	1	41	"	16.9.	1.1.54
94	Ryttylän koulukoti	Metallitöiden ohjaaja	1	28	"	"	"
95	Vesilaitos	Suunnitteluteknikko	1	35	V	7.10.	"
96	Rakennustarkastustoimisto	Lainopillinen sihteeri	1	41	II	"	"
97	"	Arkistonhoitaja	1	27	IV	"	"
98	"	Kirjaaja	1	24	IV	"	"
99	Sähkölaitos	Sähköyliasentaja (vrt. taulu B, n:o 51)	1	30	"	28.10.	"
100	Marian sairaala	Anestesia-apulaislääkäri	1	34	"	"	"
101	"	Röntgenlääkäri	1	38	"	"	"
102	"	Röntgenapulaislääkäri	1	34	"	"	"
103	"	Apulaislääkäri	1	34	"	"	"
104	"	Apulaisylivoitaja	4	26	"	"	"
105	"	Osastonhoitaja	5	24	"	"	"
106	"	Röntgenhoitaja	2	24	"	"	"
107	"	Sairaanhoidtaja	28	22	"	"	"
108	"	Mielisairaanhoidtaja	1	23	"	"	"
109	"	Laboratorioapulainen	1	22	"	"	"
110	"	Apuhoitaja	20	18	"	"	"
111	"	Röntgenteknillinen apulainen	7	18	"	"	"
112	"	Toimistoapulainen	6	18	"	"	"
113	"	Vahtimestari	3	21	"	"	"
114	"	Apumies	2	18	"	"	"
115	"	Sairaala-apulainen	16	11	"	"	"
116	"	Pesuaapulainen	2	13	"	"	"
117	"	Varastonhoitaja	1	15	"	"	"
118	"	Lämmittäjä	1	22	"	"	"

1) Kahdelta opettajalta vaaditaan täydellinen ruotsinkielinen ja yhdeltä täydellinen suomenkielinen taito.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt.päättös	
						tehty	astui voimaan
119	Auroran sairaala	Ylilääkäri	1	42		"	"
120	" "	Terveyssisar	1	25		"	"
121	" "	Lastenhoitaja	4	18		"	"
122	" "	Röntgenteknillinen apulainen	1	18		"	"
123	" "	Koe-eläintenhoitaja	1	15		"	"
124	Kivelän sairaala	Apulaislääkäri	2	34		"	"
125	" "	Apulaisylihoitaja	1	26		"	"
126	" "	Osastonhoitaja	1	24		"	"
127	" "	Farmaseutti	1	24		"	"
128	" "	Apuhoitaja	10	18		"	"
129	" "	Toimistoapulainen	1	18		"	"
130	" "	Kylvettäjä	1	14		"	"
131	Nikkilän sairaala	Alilääkäri	1	40		"	"
132	" "	Sosiaalihoitaja	1	25		"	"
133	" "	Traktorinkuljettaja	1	22		"	"
134	Tuberkuloosiparantola	Sosiaalihoitaja	1	25		"	"
135	" "	Apuhoitaja	6	18		"	"
136	Malmn sairaala	Apulaislääkäri	1	34		"	"
137	" "	Sairaanhoitaja	1	22		"	"
138	Suomenkieliset kansa- koulut, kanslia	Toimistoapulainen	1	20		11.11.	"
139	Sielullisesti sairai- den vastaanottoasema	Mielisairaanhoitajat	3	21		25.11.	"
140	" "	Siivooja	1	13		"	"

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päätös	
						tehty	astui voimaan
1	Malmin lastenkoti	Talonmies-lämmittäjä (vrt. taulu A, n:o 5)	1	13		28.1.	1.3.53
2	Kotitalouslautakunta	Siivooja	1	8		"	1.1.53
3	Palolaitos	Lähettilä	1	9		11.3.	"
4	Marian sairaala	Kodinhoitaja (vrt. taulu A, n:o 12)	2	18		"	31.3.53
5	Kivelän sairaala	Kodinhoitaja (vrt. taulu A, n:o 12)	3	18		"	"
6	Malmin sairaala	Kodinhoitaja (vrt. taulu A, n:o 12)	1	18		"	"
7	Sofianlehdon vastaanottokoti	Johtaja	1	36		22.4.	31.12.53
8	"	Ylikatsastaja	1	27		"	"
9	"	Ylihoitaja	1	24		"	"
10	"	Hoitaja	1	22		"	"
11	"	Hoitaja	1	21		"	"
12	"	Yhoitaja	1	18		"	"
13	"	Apulaishoitaja	3	14		"	"
14	Nukarin lastenkoti	Johtaja	1	24		"	"
15	"	Lastentarhanopettaja	1	25		"	"
16	Kullatorpan lastenkoti	Johtaja	1	24		"	"
17	"	Lastentarhanopettaja	1	25		"	"
18	Toivolän oppilaskoti	Johtaja	1	36		"	"
19	"	Puuseppä	1	22		"	"
20	"	Lastenhoitaja	3	18		"	"
21	Malmin lastenkoti	Johtajatar	1	24		"	"
22	"	Lastentarhanopettaja	1	25		"	"
23	"	Lastenhoitaja	1	18		"	"
24	"	Apulaishoitaja	2	14		"	"
25	Reijolan nuorisokoti	Hoitaja	1	20		"	"
26	Ryttlän koulukoti	"	1	21		"	"
27	"	"	6	20		"	"
28	Kotikallion päiväkot	Opettaja	1	26		"	1.6.53
29	Desinfioimislaitos	Talonmies-lämmittäjä-mekaanikko (vrt. taulu A, n:o 55)	1	24		6.5.	1.7.53
30	Raastuvanoikeus	Kiinteistönotaari	1	20		"	30.6.53
31	Kaupunginkanslia-	Toimistoapulainen (vrt. taulu A, n:o 58)	2	21		20.5.	31.5.53
32	Ebeneserkodin lastentarhat	Siivooja	2	5		15.6.	1.1.54
33	Kallion sivukirjasto	Kirjastoamanuenssi (vrt. taulu A, n:o 88)	1	25		2.9.	"
34	Rakennustoimisto, talorakennusos.	Apulaissarkkitehti	1	41		"	1.10.53

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päättös	
						tehty	astui voimaan
35	Veneeristen tautien poliklinikka	Naisvahtimestari	1	15	"	"	31.12.53
36	Kotitalouslautakunta	Siivooja	1	8	"	"	1.7.53
37	Ryttylän koulukoti	Veistonopettaja	1	28	"	16.9.	31.12.53
38	"	Metallitöiden opettaja	1	28	"	"	"
39	"	Metallitöiden apulaisopettaja	1	23	"	"	"
40	"	Konepuseppi	1	22	"	"	"
41	"	Maataloustyömies	1	16	"	"	"
42	Rakennustarkastus-toimisto	Toimistonhoitaja	1	33	"	7.10.	"
43	"	Veloittaja	1	30	"	"	"
44	Vesilaitos	Rahastaja	1	23	"	28.10.	"
45	Sähkölaitos	Näyttelyn esimies	1	28	"	"	"
46	"	Laskutuspäällikön apulainen	1	24	"	"	"
47	"	Painaja	1	23	"	"	"
48	"	Näyttelyapulainen	1	20	"	"	"
49	"	Toimistoapulainen	1	20	"	"	"
50	"	"	5	18	"	"	"
51	"	Apulaistyönjohtaja (vrt taulu A, n:o 99)	1	26	"	"	1.1.54
52	Marian sairaala	Laboratoriohoitaja	1	24	"	"	31.12.53
53	Auroran sairaala	Alilääkäri	1	38	"	"	"
54	"	Sosiaalihoitaja	1	25	"	"	"
55	"	Sairaanhoitaja	4	22	"	"	"
56	"	Apuhoitaja	1	18	"	"	"
57	Kivielän sairaala	Laboratoriohoitaja	1	24	"	"	"
58	"	Sairaanhoitaja	11	22	"	"	"
59	Tuberkuloosiparantola	"	6	22	"	"	"

D. Toiseen laitokseen siirretyt virat.

N:o	Laitos,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kau.p.valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Sofianlehdon pien- tenlastenkoti	Sofianlehdon vas- taanottokoti	Johtaja; uusi nimi: johta- va hoitaja	1	29	22.4.	1.1.53
2	"	"	Osaastonhoita- jatar; uusi nimi: osas- tonhoitaja	7	24	"	"
3	"	"	Lastenhoitaja	24	18	"	"
4	"	"	Emännöitsijä	1	23	"	"
5	"	"	Lämmittäjä- mekaanikko	1	23	"	"
6	"	"	Ompelija ja liinavaateva- raston hoi- taja	1	16	"	"
7	"	"	Keittäjä	1	13	"	"
8	"	"	Keittiöapulai- nen	1	12	"	"
9	"	"	"	2	11	"	"
10	"	"	Palvelija	4	11	"	"
11	"	"	Pesupulainen	1	14	"	"
12	"	"	"	2	13	"	"
13	Desinfiointilai- tos	Auroran sairaas- la	Lämmittäjä	1	22	6.5.	1.7.53

E. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi			tehty	astui voimaan
1	Lastentarhat	Talousapulainen	Keittäjä	20	14	22.4.	
2	Rakennustarkastus-	I. apulaisrakennus-	Yliarkki-	1	45	7.10.	1.1.54
3	toimisto	tarkastaja	tehti				
4	"	II "	Toimisto-	1	43	"	"
5	"	Rakennusinsinööri	arkkitehti	1	46	"	"
6	"	Apulaisrakennus-	Yli-insi-	1	42	"	"
7	"	sinööri	nööri	1	42	"	"
8	"	Rakennusvalvoja	insinööri	1	41	"	"
9	"	Apulaisarkkitehti	Arkkitehti	1	41	"	"
10	"	Apulaisinsinööri	"	3	41	"	"
11	"	Tarkastaja	Rakennusmes-	1	37	"	"
12	"	Apulaistarkastaja	tari	1	34	"	"
13	"	Piirirakennusval-	"	4	33	"	"
	"	voja	"	4	24	28.10.	"
	"	Osastonhoitaja	Röntgenhoi-	4	24	28.10.	"
	"	Sairaanhoidtaja	taja	4	24	28.10.	"
	"	Sairaanhoidtaja	Laboratorio-	5	22	"	"
	"		apulainen	5	22	"	"